

Tirsdag den 27. november 2012 (D)

1

26. møde

Tirsdag den 27. november 2012 kl. 12.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 4 [afstemning]:

Forespørgsel til skatteministeren om grænsehandel.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Anmeldelse 11.10.2012. Fremme 23.10.2012. Forhandling 22.11.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Thomas Jensen (S), Na-deem Farooq (RV), Jesper Petersen (SF) og Frank Aaen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 10 af Dennis Flydtkjær (DF), Torsten Schack Pedersen (V) og Mike Legarth (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Ole Birk Olesen (LA)).

2) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 16.11.2012. Betænkning 20.11.2012. 2. behandling 22.11.2012).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Istjeneste. (Nyordning af Statens Istjeneste og indførelse af beredskab for isbrydning i danske farvande).

Af forsvarsministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.10.2012. Omtrykt. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 22.11.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love. (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervs-sygdomssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om afgift af lønsum m.v., afskrivningsloven og forskellige andre love. (Ophævelse af andelsbeskatningen, forhøjelse af visse lønsumsafgiftssatser, nedsættelse af afskrivningssatsen for store vindmøller, inddragelse af CO₂-kvoter under CFC-beskatningen, forhøjelse af afgiften af kaskoforsikringer for lystfartøjer m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ophævelse af fedtafgiftsloven og om ændring af lov om afgift af elektricitet, ligningsloven, personskatteloven med flere love. (Ophævelse af fedtafgiftsloven, nedsættelse af elvarmeafgiften, lempeligere beskatning af udenlandsk indkomst, forhøjelse af bundskatten og nedsættelse af personfradraget m.v. – Afgifts- og konkurrencepakken).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om registrering af køretøjer og registreringsafgiftsloven. (Betaling for registrering af køretøjer og justering af godtgørelsen af registreringsafgift ved eksport af køretøjer).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpenget.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Midlertidig forhøjelse af jobrotationsydelsen til private arbejdsgivere, individuel aftale om mentorsstøtte og midlertidig sækelse af driftsloftet over de kommunale aktiveringsudgifter).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Forhøjelse af virksomhedernes finansieringsbidrag ved forsikringsordningen for mindre, private arbejdsgivere).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om Forebyggelsesfonden. (Ændring af udvidelse af fondens formål m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om seniorjob og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ret til seniorjob til medlemmer, der er født i perioden fra 1. juli 1955 til og med 31. december 1957).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Samtykke til behandling

Formanden:

Det punkt, som er opført som nr. 2 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 4 [afstemning]: Forespørgsel til skatteministeren om grænsehandel.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Anmeldelse 11.10.2012. Fremme 23.10.2012. Forhandling 22.11.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Thomas Jensen (S), Nadeem Farooq (RV), Jesper Petersen (SF) og Frank Aaen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 10 af Dennis Flydtkjær (DF), Torsten Schack Pedersen (V) og Mike Legarth (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Ole Birk Olesen (LA)).

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet. Vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger tre forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 9 af Thomas Jensen (S), Nadeem Farooq (RV), Jesper Petersen (SF) og Frank Aaen (EL). Og vi kan stemme nu.

Er der stadig væk problemer dernede? Er der flere end hr. Flemming Møller Mortensen, der har problemer? Vi noterer hr. Flemming Møller Mortensen.

For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 53 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 9 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 10 af Dennis Flydtkjær (DF), Torsten Schack Pedersen (V) og Mike Legarth (KF) samt forslag til vedtagelse nr. V 11 af Ole Birk Olesen (LA) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 16.11.2012. Betænkning 20.11.2012. 2. behandling 22.11.2012).

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Afstemning

Formanden:

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse, og vi kan stemme nu.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Istjeneste. (Nyordning af Statens Istjeneste og indførelse af beredskab for isbrydning i danske farvande).

Af forsvarsministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.10.2012. Omtrykt. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 22.11.2012).

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Bjarne Laustsen som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Inden vi går i gang med her ved andenbehandlingen at trykke på knapperne i forbindelse med de ændringsforslag, der er, vil jeg sige, at det jo er en historisk beslutning, i og med at vi skal nedlægge vores statslige isbrydere, som har tjent os, når der har været isvinter.

Det er jo et arbejde, der blev sat i gang i forbindelse med det gamle forsvarsforlig, hvor man skulle finde ud af, om man kunne finde en anden løsning. Det var den tidligere borgerlige regering, der satte det arbejde i gang, og det arbejde har nu udmøntet sig i, at der ligger et lovforslag, som man skal tage stilling til. Der kom en fin indstilling fra Danske Havne om, at nu syntes man, at det var på sin

plads at lave en solidarisk løsning mellem alle havnene, således at det var vareejerne, der betalte 7 øre pr. ton, så man kunne være sikre på, at man også i fremtiden, når de statslige isbrydere lukkede ned, kunne entrere med private aktører på området. Og det var godt, lige indtil en række vestjyske havne kom og sagde, at det ville de ikke være med til.

Normalt har jeg altid haft det sådan, at jeg synes godt om Enhedslisten og de ting, de står for, også nogle helt konkrete forslag om at være den lille mand og det der med, at solidariteten var hævet over enhver tvivl. Men nu er jeg jo kommet i tvivl om, om det også gælder i alle sammenhænge. Jeg har jo hørt brandtaler herinde om, hvor vigtigt det var, at rederierne betalte skat, og at de skulle være med til at finansiere velfærdssamfundet, og jeg ved ikke hvad. Og derfor skuffer det mig selvfølgelig lidt, at man – ud over at komme med nogle ganske solide forslag om, at vi skal sikre, at det, når de nye selskaber skal bryde is i Danmark, ikke sker på unfair vilkår med filippinske lave lønninger osv., og det har vi fået ordnet – så kan finde på at stille et forslag om, at det ikke er vareejerne, der skal betale, men skatteborgerne i dette land, der skal betale for noget på et område, som, hvis det i det hele taget giver mening med brugerbetaling, i hvert fald ville være et af de steder, hvor det var rigtig godt at have det. Og der er Enhedslisten altså kommet frem til, at de synes, at det skal skatteborgerne betale i fremtiden. Det synes jeg er rigtig skidt, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke støtte sådan et forslag, og det er heller ikke et, tror jeg, man ender op med at støtte.

Så har der været et forslag om solidaritet. Jeg synes jo, det er rigtig godt, for vi kan ikke præcis vide, hvor tit det bliver isvinter, hvor isen er tykkest henne, hvor meget aktivitet der skal være. Med den løsning, der er nu, er det sådan, at havnene selv skal bryde is inde i havnen, men at der uden for kan være problemer. Det er klart, at der er nogle steder i Danmark, der historisk set har mere is end andre steder. Det er f.eks. Limfjorden, det er Smålandshavet ved Svendborg og i de områder, og der kan det være vanskeligt at komme frem. Problemet her er, at varerne skal nok komme frem, for de vil jo så bare blive sejlet til de havne, der er isfri, og på den måde kan det blive sådan, at der er havne, der er lukket inde i længere perioder, og som dermed mister omsætning.

Derfor var vi jo rigtig glade for, at Danske Havne producerede et forslag, der gik ud på, at alle skulle være med til at bidrage. Og man skal huske på, at den isafgift, der hidtil er blevet opkrævet, har været på 20 mio. kr. om året, og der er vi kommet frem til, at vi kan nøjes med 6 mio. kr. Så vi har altså lempet afgiften for erhvervet med 14 mio. kr., men det er ikke helt nok for Enhedslisten. Vi skal også af med de sidste 6 mio. kr., og så skal skatteborgerne i stedet for betale. Det vil jeg gerne advare imod.

Men jeg synes også, det er lige så dårligt, at når der i forbindelse med et arbejde, som blev sat i gang af V og K, og hvor man gav både Dansk Industri og Danske Havne i opdrag, at de skulle finde en løsning, hvilket der har været opbakning til hele vejen rundt, kom en udbryder, så siger man, at de selvfølgelig skal tilgodeses. Så det her kan betyde, at der er nogle små havne, der kommer til at betale noget mere, og det synes jeg er rigtig skidt i den her situation.

Jeg kan også forestille mig – jeg kan jo ikke se længere ind i fremtiden end så mange andre – at der kommer andre og siger, at hvis der ikke kommer is inden for de næste 3-4 år, eller hvor lang tid der nu går, ja, så vil man slet ikke betale til ordningen. Det synes jeg er synd og skam, når vi ved, at vi har behov for, når der er is, at vi også kan få varer fragtet frem ad søvejen, som så mange gerne vil have, i stedet for at de skal køres ad landevejen.

Derfor skal jeg bare sige, at jeg synes, det er rigtig godt, at vi får en ny ordning, men jeg synes, at det forløb, der har været, har været lidt uskønt. Og så har jeg selvfølgelig givet det spark til Enhedslisten ved at sige, at solidaritet kan man udtrykke på mange måder, men

jeg synes, at man skulle lade være med at gøre det i den her sag. Tak.

Kl. 12:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning. Vi tager den heroppefra.

Kl. 12:07

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg ville bare sige tak for den socialdemokratiske ordførers tiltro til Enhedslistens solidaritet. Jeg kan bekræfte, at det også i dette tilfælde er noget, vi arbejder for.

Det, som undrer mig, er, at Socialdemokraterne ikke kan bakke op om det ændringsforslag, som Enhedslisten lige præcis har stillet, og som går på, at det er staten, der fuldt overtager opgaven og udgifterne. Vi har jo den triste situation, at vi har en diskrimination af lige præcis godsskibstransporten, som er den mest miljøvenlige, i forhold til lastbiltransporten, som jo ikke betaler for saltningen af vejene for at sikre, at der kan køres om vinteren. Hvorfor Socialdemokraterne ikke støtter det her forslag, synes jeg er lidt underligt.

Vi har så valgt at sige, at vi stiller det her ændringsforslag, men vi siger også, at det er positivt, at der trods alt er en forbedring i det forslag, der kommer nu, så havnene slipper for at betale så meget, som de plejer at gøre. Vi har haft den indstilling, at det er absurd, hvis man pålægger vestjyske havne, som aldrig bliver ramt af is, at skulle betale. At det skulle være usolidarisk, stiller jeg mig meget uforstående over for.

Kl. 12:09

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 12:09

Bjarne Laustsen (S):

Solidaritet er for mig, at dem med de bredeste skuldre bærer de tunge byrder. Det kan da godt være, at Enhedslisten f.eks. synes, det er synd for Esbjerg Havn, at den skal betale lidt til fælles isbrydning i resten af landet. Det synspunkt kan man godt have.

Dernæst vil jeg sige, at man stiller et ændringsforslag for at ændre på en situation, som hidtil har givet en indtægt til staten via brugerbetaling, og i stedet foreslår man, at det skal laves om til at være en skattebetaling. Men man har ikke anvist, hvor pengene skal komme fra, for de skal jo givetvis komme et sted fra. Hvis det ikke er vareejerne og dermed også rederierne, der skal betale, så må det være skatteborgerne, der skal betale. Og hvem var det så lige, der skulle finansiere det? Det har vi ikke set noget om i ændringsforslaget.

Kl. 12:09

Formanden:

Ønsker hr. Nikolaj Villumsen en replik? Værsgo.

Kl. 12:09

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu er det jo sådan, at de her 6 mio. kr. skal findes i Forsvarsministeriets budget, som jeg mener beløber sig til over 20 mia. kr. Derfor tror jeg helt ærligt, at Forsvarsministeriet sagtens ville være i stand til at finde 6 mio. kr., så man kunne sikre ordentlige forhold for skibstrafikken, så den ikke blev diskrimineret i forhold til den meget mere forurenende lastbiltrafik.

Så jeg håber, at Socialdemokraterne vil tænke sig om en ekstra gang, inden vi når til tredjebehandlingen. Så ville det være dejligt, hvis vi her i salen ville få opbakning til Enhedslistens miljøvenlige og fine ændringsforslag.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 12:10

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love. (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 12:10

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at det er en ordning, vi har haft i 60 år. Der har været brugerbetaling på det her, staten har opkrævet en isafgift, staten har sørget for at have isbrydere, der kunne bryde is, når det var nødvendigt.

Det er sket noget, jeg ved ikke, om det skyldes klimaforandringer. Jeg nævnte i min ordførertale under førstebehandlingen, at der ikke har været isvinter siden 1995-96, og derfor kommer havnene og spørger, om de ikke kan blive fri for at betale der her penge. Det er man så blevet de sidste 2 år. Det, der er problemet her, er jo, at hvis vi får den isvinter igen, kan jeg godt garantere for, at man vil komme og spørge, hvorfor der ikke er en ordentlig ordning, så det kan sikres, at varerne kan komme frem, også ad søvejen. Det er det, jeg gerne vil sikre. Det håber jeg sker med det flertal, som jeg kan se tegner sig for det her med de ændringer, der nu kommer. Derfor har vi haft den her debat om det.

Hvis man i dag har en indtægt fra vareejerne på 6 mio. kr. og i fremtiden får fuld finansiering via skatteborgerne, er der for mig et stort stykke, og det handler i hvert fald om, at det ikke er en særlig solidarisk ordning, Enhedslisten har tænkt på.

Kl. 12:11

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 12:11

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af Enhedslisten. Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af et flertal af udvalget med undtagelse af Enhedslisten?

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3 og 4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Forhandling**Formanden:**

Jeg skal som sædvanlig bede medlemmerne om at føre samtalerne ude i andre lokaler.

Så åbner vi forhandlingen. Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 12:12

Kl. 12:13

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Med det lovforslag, vi skal behandle, er der virkelig tale om et forslag, som jeg tror indeholder alt, hvad skufferne i Skatteministeriet måtte rumme af småjusteringer, præciseringer og ændringer af en lang række skattelove. I Venstre ser vi naturligvis altid positivt på, om der kan laves forenklinger for skatteborgerne, og det er der bestemt elementer af i dette lovforslag. Det er ganske fornuftigt, at regler bliver præciseret, klargjort og opdateret, så det er lettest for borgere og virksomheder og såmænd også for skattevæsenet at håndtere de regler og vilkår, der gælder. Det er der en række elementer i lovforslaget som ganske fornuftigt får præciseret og gjort klart, og det synes vi er positivt.

Men når man ser på et forslag med så mange forskellige elementer, kan man jo godt igen undres over regeringens luftige ord om god regeringsførelse, for det er nok ikke kommet bag på nogen i Skatteministeriet, at det skulle fremsættes. Det blev så til 19 dages høringsfrist for en stor del af forslaget og kun 8 dage for andre dele af det. Det er altså de luftige ords møde med realiteterne.

Jeg vil ikke gennemgå alle lovforslagets delelementer – dem er der næsten for mange af til, at det giver nogen mening – men blot sige, at for en række af dem ser det ganske fornuftigt ud, mens der for en stribe er grund til at være bekymret, og dem vil jeg så forholde mig til.

For det første foreslås det, at der indføres solidarisk hæftelse for opmagasinering af afgiftspligtige varer for virksomheder, der har fælles lagre. Der må vi sige, at fra Venstres side forstår vi godt, at høringssvarene giver det forslag krasse ord med på vejen.

For det andet giver lovforslaget SKAT længere svartider til borgerne i særlige tilfælde, og efter Venstres opfattelse burde det faktisk være det modsatte.

For det tredje ændres en række modeller for renteberegning i en række skattelove. Det kan sådan set isoleret set virke ganske tilforladeligt, men igen må vi fra Venstres side konstatere, at regeringen bruger enhver given lejlighed til at skærpe beskatningen af Danmark. Under dække af såkaldte forenklinger og præciseringer ender lovforslaget pudsigt nok med, at staten kommer til at opkræve en større skattebetaling end tidligere.

Så i Venstre vender vi os imod regeringens storslåede kreativitet. Jeg ved ikke, om skatteministeren har tænkt på regeringens nyeste flagskib i kampen for at vende tilbagegangen i dansk beskæftigelse, nemlig cirkusuddannelsen under Akademiet For Utæmmet Kreativitet, men i mine øjne er det altså en trist forestilling, at regeringen bruger enhver given lejlighed til at ramme danskerne og virksomhederne hårdere i skat. I en tid, hvor Danmark taber arbejdspladser, er der brug for det modsatte, nemlig lavere skatter og afgifter for er-

hvervslivet. Det burde være børnelærdom, men regeringen er åbenbart temmelig langsom i optrækket i forhold til den erkendelse.

Endelig indeholder forslaget en præcisering og justering af reglerne for beskatning af kapitalpensioner. Det er følgelovgivning fra sommerens skatteaftale mellem regeringen, Venstre og De Konservative. Grundtanken i forslaget er ganske fornuftig. Det er klart, at ufordelte reserver, som den enkelte pensionsopsparer har krav på, må medgå i beskatningen, hvis man vælger at få sin kapitalpension beskattet nu og her til en lavere sats, end hvis man venter til pensionsstidspunktet. Så princippet er vi grundlæggende enige i, men der er dog alligevel rejst nogle bekymringer, som jeg håber vi kan få løst under udvalgsarbejdet.

Det drejer sig i særlig grad om høringssvaret fra PFA, for den konkrete model tager altså ikke højde for forskelligheden i forskellige pensionselskabers konstruktion. Jeg er naturligvis enig i, at man ikke skal kunne få en rabat på beskatning af pensionsdepotet, uden at hele depotet regnes med, men uden at blive alt for teknisk vil jeg sige, at jeg som sagt håber, at vi kan finde en løsning på det problem, som PFA har rejst, under udvalgsarbejdet. Det vil vi i hvert fald være meget hjælpsomme med fra Venstres side, for vi har selvfølgelig en fælles interesse i, at elementer fra skatteaftalen kan støttes af alle partier bag aftalen, og teknikken må vi så få til at passe til virkeligheden. Det håber vi absolut kan lade sig gøre.

Samlet set indeholder lovforslaget som sagt noget fornuftigt, nogle præciseringer og justeringer, som er ganske fornuftige, men samtidig er der altså også problematiske forslag i det, og tilbage står, at regeringen ikke forpasser nogen lejlighed til at øge skatter og afgifter i Danmark. Og derfor kan vi fra Venstre side ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Kl. 12:18

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 12:18

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Skatter og afgifter er de redskaber, vi bruger til at finansiere vores fælles velfærd. Skoler, sygehuse og ældrepleje er alt sammen finansieret af et fælles bidrag fra hårdtarbejdende danskere. Derfor skal det også være let for borgere og virksomheder at betale deres skat. Skattelovgivningen og de tilhørende administrative regler skal altså være så enkle og effektive som muligt. Det vil det her lovforslag bidrage til på en række forskellige områder af skattelovgivningen.

Som også Venstres ordfører anførte, er der en lang række forskellige tiltag i det her forslag, og der er hverken tid til eller mulighed for at gennemgå alle ændringerne her fra talerstolen i dag. Men de områder, der er af meget teknisk karakter, skal vi nok komme til bunds i i udvalgsarbejdet, så jeg vil knytte nogle kommentarer til de sådan mere overordnede ændringer.

I forhold til årsopgørelsesordningen udvider vi eksempelvis den, så de helt små erhvervsdrivende får tilsendt én årsopgørelse og dermed slipper for bøvlet med at udfylde en selvangivelse. Oplysningskortet afskaffes. Det er jo sådan, at oplysningskortet sendes sammen med årsopgørelsen til 1 million borgere i dag, men det er kun 20.000 borgere, der reelt benytter det. Derfor skal vi af med det overflødige bureaukrati.

Med hensyn til indberetning af udbytter af aktier stiller vi krav om, at indberetning af udbytter af aktier senest skal ske i måneden efter beslutningen om at foretage udlodning af aktier. Det vil modvirke uberettigede refusioner af udbytteskat med deraf følgende provenutab for fællesskabet.

Som det også blev nævnt af Venstres ordfører i forhold til kapitalpensionen, bliver fradragsretten for indbetalinger til kapitalpensioner som led i skattereformen jo afskaffet med virkning fra den 1. januar 2013. Samtidig er der mulighed for at overføre fradragsberettiget kapitalpension til kapitalpension uden fradragsret mod betaling af den afgift, som rettidige udbetalinger fra fradragsberettiget kapitalpension pålægges. Det sker, uden at pensionskunder får lavere pension eller skal betale mere eller mindre i afgift.

Der er imidlertid et lille hul i de nye regler, som skal træde i kraft fra 1. januar. Det er i reglerne for den afgiftsmæssige behandling af overførsler af kapitalpensioner, hvortil der er knyttet ufordelte midler. Med lovforslaget lukkes det her hul i regelsættet, som træder i kraft den 1. januar 2013.

I den forbindelse er det værd at bide mærke i, at Forsikring & Pension i deres høringssvar skriver, og jeg citerer:

På de givne præmisser er den fremlagte model acceptabel, også fordi den kan implementeres med færrest mulige omkostninger for kunderne i forhold til andre modeller, der har været foreslået. Citat slut.

Det er positivt med den her opbakning fra Forsikring & Pension.

Afsluttende vil jeg sige, at det her er et lovforslag, som sigter på at gøre skattelovgivningen enkel og effektiv, og det håber jeg da at der er flere partier der vil bakke op om her i dag. Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 12:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti står parat.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi kan lige så godt gøre det hurtigt. Vi har en lang dag.

Her har vi et lovforslag, som har et ganske nobelt formål, nemlig at forenkle og effektivisere skattelovgivningen og gøre den mere gennemskuelig og at øge gennemsigtigheden for borgerne. Det er jo ganske godt, når man har lovforslag, som prøver at gå i den retning. Det burde måske altid være formålet, når man vedtager love. Så vi kan bestemt støtte formålet med det.

Når man kigger på de enkelte elementer i lovforslaget, kan man se, at en af dem er at afskaffe oplysningskortet, som udsendes sammen med årsopgørelsen til borgere, som ønsker at modtage årsopgørelsen i papirform. Der synes vi at det som udgangspunkt ser ud til at være en fornuftig ændring. Når det i dag er sådan, at man udsender den til omkring 1 million borgere og der kun er 20.000 af dem, som gør brug af den, så kunne det godt være tegn på, at der er en vis effektiviseringsgevinst ved det. De borgere skal så fremover bruge TastSelv.

Jeg vil nævne en enkelt lille ting, vi måske kan få undersøgt i udvalgsarbejdet, og måske kan ministeren komme ind på det, når han senere kommer op på talerstolen. Det hænger sammen med hele den debat, vi har haft om digitaliseringen. Der kan jo være nogle borgere, som måske ikke kan bruge TastSelv, hvad enten det nu er en handicappet eller en, der er stærkt ordblind. Der kan også være andre hensyn, man må tage til andre mennesker, som måske har brug for nogle andre tilgange til at afgive deres skatteoplysninger. Det kan skatteministeren som sagt måske oplyse noget om senere, og ellers tager vi det under udvalgsarbejdet. Men det er i hvert fald en lille bekymring, jeg har, og noget, som jeg godt kunne tænke mig at få belyst, inden vi er færdige med det her lovforslag.

Ellers er der en ny model i lovforslaget til beregning af forskellige rentesatser, og det skyldes jo, at vi efter den 1. april 2013 ikke kan få oplysningerne til brug for at opgøre på den måde, vi gør det på i dag. Så derfor synes vi også, at det er ganske logisk, at man fin-

der en ny model. Alt andet vil jo gøre, at man så ikke kan få det beregnet. Der er ikke så mange muligheder, vil jeg sige, men jeg synes, det er ganske fint.

Så er der det med en ændring af fremrykning af skat på kapitalpension, som var en del af skattereformen. Her kan det undre lidt, at man ikke har fanget de her ting, allerede da vi behandlede skattereformen tidligere på året. Jeg mener, at det var i august måned. Jeg ved ikke, om det er udtryk for sjusk – eller hvad jeg skal sige – men det er da i hvert fald underligt, at man, små 3 måneder efter at man har vedtaget lovforslaget om fremrykning af beskatning af kapitalpension, nu er nødt til at ændre på det igen. Der synes vi måske godt at man kunne have gjort hjemmearbejdet lidt bedre fra starten.

Så har jeg en lille anke i tråd med det, som Venstre siger, nemlig at man igen hiver penge op af borgernes lommer. Det sker godt nok i begrænset omfang, kan man sige, når det drejer sig om 30 mio. kr. i varig virkning. Når man tænker på, at der, så vidt jeg kan huske, er 15 ændringer i lovforslaget, er det da i hvert fald en forholdsvis beskeden sjat, men det er stadig væk nogle penge, der bliver trukket op af folks lommer.

Så vil jeg godt komme med en kritik af høringsfristerne generelt i forbindelse med de fem lovforslag, vi har til behandling i dag. På ingen af dem overholder man høringsfristerne, og jeg synes, det er meget beklageligt, for jeg synes jo, at det er rigtig godt med de hørings svar, vi får ind fra borgere eller virksomheder, i forhold til at kunne behandle lovforslagene rigtig godt og grundigt. Der ærgrer det mig rigtig meget, at man ikke lever op til sit eget regeringsgrundlag, når man nu i fem ud af fem forslag på skatteområdet i dag simpelt hen ser bort fra de høringsfrister, som er så væsentlige.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi som udgangspunkt er positive over for lovforslaget, men da der som sagt, som jeg husker det, er 15 forskellige ting i lovforslaget, hvoraf nogle kan være lidt teknisk kompliceret at sætte sig ind i allerede inden førstebehandlingen, så kan der være nogle ting, vi vil have undersøgt nærmere i udvalgsarbejdet. Men som udgangspunkt synes vi, at det ser fornuftigt ud.

Kl. 12:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Lovforslaget indeholder en lang række ændringer, som først og fremmest har et forenkende og teknisk sigte. Således rummer forslaget et element om at få flere skattepligtige over på årsopgørelsesordningen i forlængelse af udviklingen væk fra selvangivelse og hen imod årsopgørelse for den enkeltes vedkommende. Det betyder mindre bureaukrati for en lang række borgere og aktører. Bare for at nævne et eksempel kan jeg nævne, at det får en positiv effekt for omtrent 100.000 mindre selvstændige erhvervsdrivende, som samtidig er lønmodtagere. Det er et lille, men vigtigt skridt i retning af at forbedre rammevilkårene for kombinatorer her i Danmark.

Derudover betyder lovforslaget, at oplysningskortet bliver afskaffet. Endvidere rummer forslaget nye modeller for beregning af forskellige rentesatser, ligesom der sker en forhøjelse af bagatelgrænser i kildeskatteloven, og sådan kunne jeg blive ved.

Bare lige for at ridse overskrifterne op, kan jeg sige, at forslaget mest af alt rummer en lang række ajourføringer og tilpasninger, som er nødvendige i den løbende revision af skattepolitikken.

Radikale Venstre kan med disse bemærkninger støtte lovforslaget.

Kl. 12:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jonas Dahl som SF's ordfører.

Kl. 12:26

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for ordet. Lovforslaget er både meget omfattende og indeholder også en lang række forskellige elementer. Det består jo primært, som flere ordførere også har været inde på, af tekniske og mere forenkende dele. Fælles for dem er jo, at det i sidste ende skaber lettelser for borgere og virksomheder, og det letter samtidig administrationsbyrden for SKAT.

Et af elementerne i lovforslaget er, at flere skattepligtige kommer over på årsopgørelsesordningen frem for at skulle udfylde en egentlig selvangivelse. Visse skattepligtige, bl.a. selvstændigt erhvervsdrivende, vil fremover direkte modtage en årsopgørelse. Det er klart, at det er en forenkling, som letter bureaukratiet, men som i sidste ende også sikrer, at vi får en mere effektiv ordning ud af det.

Endvidere foreslås der en ny model til fastsættelse af størrelsen på renter i skatte- og afgiftslovgivningen. I forslaget er der også et element, der lukker et alvorligt hul i skatte- og afgiftslovgivningen, der vil gøre det muligt fra 1. januar delvist at konvertere en kapitalpension til udbetaling, som ellers er afgiftspligtig, til en helt skattefri udbetaling.

Så der er en lang række delforslag i det her, som for mig at se er vigtige opstramninger. Det har flere ordførere også allerede været inde på. Fra SF's side kan jeg da sige, at vi glæder os til et både konstruktivt og effektivt udvalgsarbejde, og vi støtter selvfølgelig lovforslaget fuldt ud.

Kl. 12:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 12:28

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Som andre ordførere har været inde på, støtter vi også de forenklinger, der her er lagt op til. Vi er glade for, at man lukker et skattehul i forbindelse med afskaffelse af fradragsret for kapitalpensioner og ændring af tidligere ordninger. Vi synes også, det er fint, at reglerne om rentebetaling bliver harmoniseret og gjort klarere. Alt i alt støtter vi lovforslaget.

Kl. 12:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 12:28

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Lovforslaget rummer en række forenklinger, som er til gavn for alle parter. Det er jo positivt, og hvis det så bare var det, ville vi jo stemme for med stor glæde. Desværre rummer lovforslaget også en masse andet. Det er jo sådan en dårlig vane, regeringen har, at den blander æbler og pærer sammen, og så forventes vi at kunne lide begge dele, selv om man måske har lidt forskellig smag for tingene.

Lovforslaget rummer bl.a. en indberetning af udbytter på aktier, som vurderes at give større administrative byrder for virksomhederne. Et andet element er, at SKAT skal kunne skønne gavers værdi. Der kan vi næsten få en hel filosofisk diskussion ud af det, for hvis man nu har fået en gave, som er købt for 5.000 kr., men det faktisk ikke er en gave, man er rigtig glad for, har den så en værdi på 5.000 kr. for modtageren? Det har den jo sådan set ikke, men alligevel skal SKAT kunne skønne, at den er 5.000 kr. værd. Det kunne jo være en hadegave. Hadegaver har jo ikke den værdi for modtageren, som de har ved indkøbet. Det er jo det, der er meningen med dem, altså at

man ikke skal kunne lide det, man får. Alligevel skal man altså betale fuld skat. Så er der øget afgift på kapitalpension. Det er også noget, som vi ikke er tilhængere af.

Alt i alt rundes det her op til, at det vil indbringe 40 mio. kr. mere til statskassen, end hvis lovforslaget ikke var kommet. Vi synes, at statskassen er stor nok i forvejen. Vi vil sådan set gerne gøre den lidt mindre, så borgerne kan slippe billigere. Så vi må lige afveje, om de positive forenklinger er gode nok, til at vi kan sluge resten, men det ser ikke godt ud, vil jeg sige.

Kl. 12:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Nej, der er en kort bemærkning fra hr. Jonas Dahl. Undskyld, så tager vi den.

Kl. 12:30

Jonas Dahl (SF):

Det var ordførerens bemærkning om gaver, som jeg egentlig bed lidt mærke i. Altså, jeg har fuld forståelse for, hvis man i Liberal Alliance får gaver i en størrelsesorden af 5.000 kr. Al ære og respekt for det; jeg håber da ikke, det er hadegaver.

Men ordføreren må vel anerkende, at selv når man får en gave til en værdi af 5.000 kr., nu brugte ordføreren selv dette eksempel, så kan det vel omsættes? Altså, det, der også er relevant her, er, om det kan omsættes. Så kan man jo så vælge, om man vil beholde gaven eller ej. Man kan også vælge – det er en mulighed, man altid har – at sige nej tak til en gave.

Kl. 12:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:31

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er jo sjældent, at en gave, man har fået og pakket ud, kan omsættes til den samme værdi, som den er blevet købt til i butikken. Det kan være, at den gave, der er indkøbt for 5.000 kr. i butikken, kun kan sælges for 4.000 kr. i Den Blå Avis. Så er værdien for modtageren jo sådan set kun 4.000 kr. Derudover kommer det arbejde, som man har med at skulle sætte den til salg, betale for at indrykke en annonce; det gør jo værdien af gaven endnu mindre end 4.000 kr.

Så jeg synes, det her er meget betænkeligt, og i det hele taget burde vi jo afholde os fra at beskatte gaver så hårdt. Altså, tænk, at man ikke kan give hinanden en gave, uden at SKAT skal have sin andel. Det er da en frygtelig misundelse, som finder sted her.

Kl. 12:32

Formanden:

Hr. Jonas Dahl? Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:32

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det forslag, vi behandler her, er sådan et alt godt fra havet-forslag, hvor man har samlet nogle – i øvrigt ganske fornuftige – elementer i et forslag og krydret det med en ekstremt ringe tidsfrist, hvad angår høringssvar.

Det vil sige, at vi ikke rigtig har kunnet nå at komme virkelig i dybden med de mange elementer og konsekvenserne af de mange elementer. Det er usundt for lovgivningsprocessen, og det er også ærgerligt for regeringen, synes jeg, for der er mange gode elementer i det her forslag. Derfor ville det også være rart, at man fik det belyst fra både den ene og den anden side på en fornuftig måde.

De Konservative kan godt støtte de fleste af elementerne i regeringens forslag. Der er nogle enkelte elementer, som vi synes trækker i den forkerte retning. Hvorfor skal det eksempelvis være sådan, at det, når man ændrer renteberegningen – hvilket der kan være mange gode grunde til, som høringssvarene fra forskellige aktører for øvrigt også viser, og på den måde har de også været givtige, altså at det er relevant at ændre renteberegningen – tilfældigvis lige ender med, at staten fra 2015 får et merprovenu på 40 mio. kr.? Det er da interessant.

Det vil sige, at der er nogle, der kommer til at betale noget mere som følge af de ændringer, og at dem, der kommer til at betale, jo sandsynligvis er virksomhederne, som skal skabe nogle flere arbejdspladser og nogle flere job. Virksomhederne kommer i sidste ende til at betale nogle flere penge, fordi det bliver læsset videre over på dem.

Som udgangspunkt synes vi, at man skal have kigget på det. Så er der det element, som Venstres ordfører også var inde på. Der er kommet nogle replikker til os fra nogle af aktørerne ude i samfundet. Derfor synes jeg også, at det i forbindelse med f.eks. PFA ville være relevant med en lidt længere høringsfrist. Vi vil godt fra Det Konservative Folkepartis side tilkendegive, at vi meget gerne vil ind i en drøftelse med skatteministeren omkring det forhold, at det ser ud til, at 700.000 lønmodtagere uretmæssigt bliver beskattet hårdere, end hvis de havde deres pension i andre forsikringsselskaber, altså den formue, de har der.

Jeg er helt sikker på, at det på ingen som helst måde har været regeringens intention, og derfor synes jeg også, at det ville være rimeligt og rigtigt, hvis vi teknisk set kunne prøve at se på, om der kunne blive en bedre ligestilling mellem PFA og de andre forsikringsselskaber.

De kan selvfølgelig have alle mulige andre forskellige modeller, men her er der altså ét selskab, som bliver ramt, og som er ejet af parterne selv, altså af lønmodtagerne og arbejdsgiverne i fællesskab. Det område er selvfølgelig uhyre kompliceret – det tvivler jeg slet ikke på – men vi vil meget gerne ind i en teknisk drøftelse med skatteministeren om, hvordan man kan ligestille PFA med de andre selskaber, så de ikke bliver ramt unødigt hårdt og kommer til at slippe omkring 1,5 mia. kr. mere end de andre selskaber.

Med de ord vil jeg godt sige, at vi godt vil tage konstruktivt imod det. Vi er imod den del af det, som kommer til at koste borgerne og virksomhederne flere penge, og hvis man får fjernet de elementer, som koster flere penge, så vil vi se positivt på forslaget, men som det ser ud nu, kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 12:35

Formanden:

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:35

Thomas Jensen (S):

Jeg kunne høre på hr. Brian Mikkelsen, at hr. Brian Mikkelsen antager, at det her vil komme til at koste virksomhederne penge. Altså at dansk erhvervsliv ville komme til at betale de her 30 mio. kr.

Jeg vil bare lige bede hr. Brian Mikkelsen om at bekræfte følgende: Efter at krisen satte ind i 2008, gennemførte VK-regeringen forårspakke 2.0, og i 2010 kom genopretningspakken, som samlet set har betydet, at det danske erhvervsliv betaler 40 mia. kr. mere i skatter og afgifter hvert år. Det har hr. Brian Mikkelsen stemt for. Kan hr. Brian Mikkelsen bekræfte det – ja eller nej?

Kl. 12:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:36

Kl. 12:38

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen vi lavede en skattereform, som sænkede skatten for danske lønmodtagere betragteligt. Hele princippet i den forrige skattereform, som VK-regeringen lagde frem og fik flertal for sammen med Dansk Folkeparti – altså ikke den skattereform, vi sidste år i juni måned indgik med regeringen – var, at det var en historisk sænkning af marginalskatten i Danmark og i det hele taget af skatten i Danmark for almindelige lønmodtagere. Og ja, den finansierede vi bl.a. med skatter og afgifter fra virksomhederne. Det var nødvendigt for at få det finansieret, så det står jeg selvfølgelig ved.

Kl. 12:36

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 12:36

Thomas Jensen (S):

Jamen det er jo godt høre, at hr. Brian Mikkelsen står ved det. Det bliver spændende at høre, om Venstre også står ved det senere i dag, når vi skal debattere nogle af de andre lovforslag. For når man lytter til debatten om skattepolitik i Danmark, kan man godt få den opfattelse, at alle nye afgifter og skatter, der er indført de seneste år, er noget, den nye regering har stået for.

Der må jeg sige, at det klæder hr. Brian Mikkelsen at sige, som han gjorde, og jeg synes også, at det ville klæde andre borgerlige partier her i Folketingssalen på lignende måde at erkende, at man har været med til at vedtage forslag, der betyder, at dansk erhvervsliv betaler 40 mia. kr. mere i skatter og afgifter hvert år. Så hatten af for hr. Brian Mikkelsen her i dag.

Kl. 12:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:37

Brian Mikkelsen (KF):

Selvfølgelig er det her med at kunne skrue på de forskellige skatteknapper altid noget, der er en regerings eller et folketingsflertals prerogativ. Men den store forskel på, hvad det var, vi i VK-regeringen gjorde, og på, hvad det er, den nuværende regering desværre gør, er, at det for vores vedkommende var sådan, at vi, for hver gang vi hævede skatterne og afgifterne et sted, så også fik dem sænket et andet sted – for virksomhederne og for lønmodtagerne. De 6 mia. kr., som den nuværende regering har hævet skatter og afgifter med, har man blot brugt til at øge det offentlige forbrug. Det vil sige, at vi er blevet mindre konkurrencedygtige. Vi mister arbejdspladser, og det er blevet dyrere at være virksomhed, og det er blevet dyrere at være borger, uden at man har fået noget til gengæld. Man har blot fået et øget offentligt forbrug. Det gør Danmark svagere i konkurrencen, og det synes jeg da er ærgerligt.

Vi vil meget gerne snakke med regeringen om skattepolitikken og om de forskellige elementer i skattepolitikken og vil gerne være med til at løse nogle af de udfordringer, man har i Danmark i dag, men der er det altså ikke noget, der gøres, ved at man øger det offentlige forbrug, men ved at man gør det lettere at være virksomhed og man gør det billigere at være dansker.

Kl. 12:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og for de faldne bemærkninger. Det er jo, som det ganske rigtigt er blevet sagt, et forslag med mange komponenter i sig, hvor man laver nogle forenklinger og nogle ændringer af mere teknisk karakter. Jeg tror, det var hr. Ole Birk Olsen, der kritiserede denne regering for at have lavet den her form for lovforslag. Jeg vil sige, at det nu ikke er første gang i Folketingets historie, at der er kommet det, vi kan kalde et bunkebryllup ud af det, som det, vi ser her i dag, og vi kan altid diskutere berettigelsen af, at man har lovforslag, hvor det er sådan, at der er en lang, lang række forskellige delelementer, der sættes sammen, og hvor vi skal have balancen i forhold til det.

Jeg tror nu, at de fleste vil være enige i, at det, når der er tale om, at det er sådan nogle tekniske ændringsforslag, så ville være meget, meget besværligt, hvis vi her i Folketingssalen skulle behandle hvert enkelt for sig selv i et særskilt lovforslag, men at det, at man stykker noget sammen i ét lovforslag, også har en praktisk funktion. Men jeg er med på også fremover at diskutere betimeligheden i, at man stykker så meget sammen, som tilfældet er her. Der er tale om mange ting her, så jeg skal ikke gå ind i alle detaljerne i det.

Der er blevet rejst en række problemstillinger, som jeg har noteret ned, og som jeg går ud fra vi kan diskutere videre i udvalgsbehandlingen, herunder også den særlige situation, der er for PFA. Jeg vil derfor så bare nøjes med at sige, at vi kan tage den videre debat om de spørgsmål og uklarheder, der måtte være, i udvalget. Nogle af dem er teknisk set sådan lidt indviklede, og derfor synes jeg, det er mest rimeligt, at vi tager det i udvalgsbehandlingen. Så tak for ordet, og tak for debatten.

Kl. 12:40

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 12:40

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 12:41

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Regeringen vil nu igen med dette lovforslag gøre det dyrere at drive virksomhed i Danmark. Under dække af at ville gøre noget for arbejdsmiljøet indfører regeringen med forslaget en afgift, der kommer

til at koste danske virksomheder 500 mio. kr. I en tid hvor konkurrenceevnen er presset, virksomhedernes konkurrenceevne ikke kan matche udlandets, hvor beskæftigelsen falder og ledigheden stiger, så er det ubegribeligt, at regeringen igen pålægger virksomhederne nye byrder. Det bliver med forslaget mindre attraktivt at drive virksomhed i Danmark, mere attraktivt at flytte arbejdspladserne ud af landet.

Man må give regeringen det, at man er i stand til at sige mange pæne ting, mange rigtige ting om Danmarks udfordringer. Problemet er bare, at man i handling gør det stik modsatte. Skatter og afgifter på virksomhederne øges, og Danmark taber konkurrenceevne og mister arbejdspladser.

Som det fremgår af de meget kritiske høringssvar til forslaget, kan forståelsen for regeringens lovforslag også ligge på et lille sted.

Arbejdsskadeafgiften er en skatteskrue, der år efter år vil koste virksomhederne flere og flere penge, arbejdsskadeafgiften vil koste danske arbejdspladser, arbejdsskadeafgiften er ren skat på arbejde, for forslaget indeholder ingen incitament for den enkelte virksomhed. Det er branchebestemt, hvor meget den enkelte virksomhed skal betale i afgift. Og en række statslige selskaber friholdes. Jeg ved ikke, om regeringen mener, at arbejdsskader hos DR og TV 2 og DSB ikke er så farlige og alvorlige, som hvis de sker hos private tv-selskaber eller produktionsselskaber eller hos Arriva.

Fra Kommunernes Landsforenings høringssvar lyder det meget præcist:

»Som lovforslaget nu er udformet, må KL imidlertid konstatere, at det forebyggende incitament er fuldstændig forsvundet.«

Provenuet ligger fast. Falder antallet af arbejdsulykker, stiger betalingen, for provenuet ligger fast. Altså, det er en tilståelsessag, det handler om at få penge i kassen. Det har ikke noget med arbejdsmiljøet at gøre. Det er en finansieringskilde til regeringens finanslovfaltale med Enhedslisten.

Tidligere på året måtte regeringen skrotte forslaget, fordi det var for kompliceret. Det var en model, ingen kunne se fornuft og rimelighed i, og selv om regeringen jo så nu har gjort sig nye anstrengelser, er slutresultatet præcis det samme: ekstraomkostninger på danske virksomheder. Altså, igen noget, der koster arbejdspladser.

Selv fra organisationer, der normalt forsøger at være regeringen venligt stemt, lyder der kritik. LO skriver:

»LO er helt uforstående over for, at Skatteministeriet og Beskæftigelsesministeriet efter mere end et halvt års arbejde ikke har fundet en model for en arbejdsskadeafgift, der reelt indebærer incitament for den enkelte virksomhed til at forbedre arbejdsmiljø og forebygge arbejdsskader og arbejdsulykker. Hele formålet med lovforslaget er jo netop formuleret i forhold til et ønske om at øge virksomhedernes incitament til at forbedre arbejdsmiljøet.«

Selv der, hvor der er forståelse for regeringens ønsker, må man bare konstatere, at der ikke er opbakning og forståelse for det konkrete forslag, for der er ikke nogen incitament, der er blot tale om en skatteskrue.

Det er altså besynderligt, når vi kan se, hvilken situation vi er i i Danmark. Når vi trods regeringens kickstart og mange florumvundne initiativer kan konstatere, at beskæftigelsen er faldende og ledigheden er stigende, er det helt uforståeligt, at man fortsætter med at øge omkostningerne for danske virksomheder. Man kommer til at sende arbejdspladser ud af landet. Det giver ingen mening, og derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte forslaget fra Venstres side.

KL 12:45

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

KL 12:45

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han er opmærksom på, at dårligt arbejdsmiljø koster det danske samfund 64 mia. kr. årligt ifølge LO's beregninger, og det er altså udgifter til sygedagpenge, tabte arbejdsdage, behandling i sundhedsvæsenet, førtidspension osv.

Er ordføreren opmærksom på, at når den her afgift bliver indført og brancherne så sørger for at forbedre deres arbejdsmiljø, vil det i virkeligheden føre til en samfundsmæssig gevinst? Er ordføreren opmærksom på det?

Vi kan spare milliarder, hvis vi får forbedret det danske arbejdsmarked, både med hensyn til færre arbejdsulykker og færre erhvervssygdomme.

KL 12:46

Formanden:

Ordføreren.

KL 12:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg må sige, at jeg er fuldstændig enig i, at et godt arbejdsmiljø er utrolig vigtigt. Det er rigtig vigtigt for den enkelte medarbejder, at man trygt og sikkert kan gå på arbejde hver dag uden at skulle risikere liv og lemmer. Det er også vigtigt for virksomhederne, at man har en sund og god arbejdskraft. Og det er så sandelig også godt for os som samfund, at der ikke kommer regninger for folk, der er blevet ødelagt af at gå på arbejde.

Det er også derfor, at vi, når det gælder arbejdsmiljøområdet, har brede aftaler i Folketinget. Og vi i Venstre har også været med til de seneste aftaler. For vi er sådan set helt enige i målet, og derfor laver Venstre også en aftale med regeringen.

Men jeg må bare konstatere, at her er der tale om et lovforslag, der ikke har den effekt. Der er tale om et lovforslag, der skal skaffe penge i kassen, og som ikke fremmer arbejdsmiljøet, som ikke giver den enkelte virksomhed incitament til at forbedre arbejdsmiljøet.

Det fremgår tydeligt af høringssvarene. Og det synes jeg da bare at regeringen skulle være ærlig nok at stå ved. For det er et forslag, der skal give penge i kassen, og det er det, det drejer sig om – og sådan er det, uanset hvilket flot stykke indpakningspapir man pakker det ind i.

KL 12:47

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

KL 12:47

Eigil Andersen (SF):

Jamen jeg er meget glad for, at Venstre har givet tilsagn om, at man gerne vil være med til at indføre en belønningsordning for godt arbejdsmiljø for den enkelte arbejdsplads. Det synes vi også i SF er en god idé.

Men det er simpelt hen ikke rigtigt, når der bliver sagt, at den her afgift ikke vil fremme et godt arbejdsmiljø. For afgiften for de enkelte brancher, hvis der bliver færre ulykker og færre erhvervssygdomme, vil falde. Og det er ikke rigtigt, som ordføreren påstår, at det ikke er meningen, at den må falde. Det må den hjertens gerne.

Derfor er der et økonomisk incitament for brancherne til at forbedre deres arbejdsmiljø som brancher. Og jeg har da hørt utallige gange i den her Folketingssal, at man fra borgerlig side har ført frem, at økonomiske incitament, en økonomisk gulerod, er et rigtig godt princip. Her er det så altså de farlige brancher i Danmark, man giver et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet.

Er det ikke et sædvanligt, almindeligt, borgerligt princip, at sådan et system er godt?

Formanden:
Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis man læser lovforslaget, kan man se, at der står:

»Afgiftssatserne er fastlagt med det formål at tilvejebringe det i finanslovsaftalen forudsatte provenu.«

Det synes jeg da er meget præcist.

Det er jo heldigvis allerede sådan i dag, at når der sker færre arbejdsulykker, ja, så falder virksomhedernes omkostninger også, så der er incitamenter – heldigvis da. Det bør der jo selvfølgelig også være.

Jeg må bare konstatere, at det i høringssvar, bl.a. fra KL, skrives meget, meget tydeligt, og jeg gentager det gerne:

»Som lovforslaget nu er udformet, må KL imidlertid konstatere, at det forebyggende incitament er fuldstændig forsvundet.«

Det synes jeg da er meget, meget klar tale. Det her forslag er et forslag, der handler om at kradspe penge i kassen, og det burde man bare stå ved.

Kl. 12:48

Kl. 12:48

Kl. 12:49

Kl. 12:49

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Man skal ikke blive syg af at gå på arbejde, så enkelt er det. Fra politisk hold skal vi understøtte, at danske arbejdspladser har de rette redskaber til at sikre gode fysiske og psykiske arbejdsmiljøer, og er skaden sket, skal vi fastholde folk og give dem, der kan, en vej tilbage til arbejdsfællesskabet.

Dette lovforslag er en del af finanslovsaftalen for 2012, og det foreslås at indføre en arbejdsskadeafgift. Arbejdsskadeafgiften har to formål. Den skal give de enkelte arbejdsgivere et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge arbejdsskader. Den er samtidig med til at finansiere finansloven for 2012, der skaber arbejdspladser, styrker uddannelse og styrker forebyggelse.

Lovforslaget er en del af regeringens samlede indsats på mange fronter for et bedre arbejdsmiljø på arbejdspladserne, og det gør, at vi investerer i mennesker på kanten af arbejdsmarkedet. Vi ligestiller f.eks. psykiske og fysiske arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Vi styrker Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn med de udenlandske virksomheder i Danmark, så vi sikrer, at de lever op til de danske arbejdsmiljøregler. Vi fjerner VK-regeringens besparelser på sundhedsfremme. Vi igangsætter et flerårigt projekt, der forbedrer arbejdsmiljøet ved at inddrage medarbejderne. Vi fører VK-regeringens besparelser vedrørende Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse tilbage til forebyggelsesindsatsen, og vi målretter midlerne i Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse, så de i kraft af øget tilsyn og rådgivning sikrer et nyt markant fokus på at forebygge nedslidning. Og så skaber vi op til 13.500 ekstra fleksjob med en fleksjobbonus til de ansvarlige virksomheder. Lovforslaget er derfor ikke et enkeltstående tiltag, men et blandt mange, som skal sikre en øget indsats for et bedre arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser.

Konkret foreslår vi, at arbejdsskadeafgiften bliver opkrævet på to grundlag, men med to separate afgiftssatser for at ligestille erhvervssygdomme og ulykker. For det første opkræves afgiften på grundlag af de bidrag, som de forsikringspligtige og frivilligt sikrede betaler for erhvervssygdomssikringen, og det er med en afgiftssats på 17 pct. af de indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms-

sikring. For det andet opkræves afgiften på grundlag af de arbejdsulykkeserstatninger, som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen med en afgiftssats på 12 pct. af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger. Og efter anbefaling fra arbejdsmarkedets parter bliver Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring den afgiftspligtige. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forudsættes så at søge dækning for afgiften hos de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt forsikrede ved at forhøje de lovpligtige bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Afgiften vil derfor blive hentet hjem fra virksomhederne i de branchegrupper, som arbejdsskadeerstatningerne vedrører, og vil blive fordelt forholdsmæssigt efter der, hvor erstatningerne er tilkendt. Branchegrupper med mange eller dyre arbejdsskader vil derfor blive belastet hårdere af afgiften end brancher med få skader. Udgifterne kan altså minimeres, hvis virksomhederne minimerer risikoen for og forekomsten af arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Afgiften har været udsat for en del kritik, som det også fremgår af høringssvarene. Afgiften skulle således ikke skabe et godt nok incitament til at forbedre arbejdsmiljøet, og der skulle også mangle en belønning til de arbejdsgivere, der forbedrer arbejdsmiljøet og forebygger arbejdsulykker og -skader. Det er måske ikke den mest elegante udformning af afgiften, men den lever dog op til de to formål, nemlig princippet om, at brancher med de største udgifter til ulykker og sygdomme rammes hårdst, og på ubureaukratisk vis giver lovforslaget den enkelte arbejdsgiver et vist økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge arbejdsskader og erhvervssygdomme.

Endelig finansierer lovforslaget tiltag i finansloven for 2012, der styrker forebyggelse og skaber nye arbejdspladser. Og det er vel egentlig ikke så ringe endda.

Det er vigtigt at bemærke, at det yderligere er hensigten at ned sætte et udvalg, der involverer arbejdsmarkedets parter, som skal se på øvrige muligheder for økonomiske incitamenter, der kan forebygge arbejdsskader og sygdomme.

Afsluttende vil jeg sige, at for regeringen er det afgørende, at vi med en stærk indsats forebygger nedslidning og fastholder folk på arbejdsmarkedet. Dette forslag er et blandt mange tiltag, som skal trække i den retning. Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 12:54

Formanden:

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 12:54

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skal bare høre den socialdemokratiske ordfører om, hvad der sker, hvis man lægger en afgift på det at have ansatte. Vil der så blive flere ansatte, altså flere, der er i beskæftigelse, eller vil der blive færre ansatte, altså større ledighed, når man pålægger en ny afgift på det at have ansatte?

Kl. 12:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:54

Thomas Jensen (S):

Jeg tror, man skal lægge mærke til det, som hr. Eigil Andersen også nævnte i sin korte bemærkning lige før, nemlig at LO har beregnet, at udgifter til dårligt arbejdsmiljø koster det danske samfund 64 mia. kr. om året. Det er en anelig bunke penge. Derfor skal vi også sikre, at man på de danske arbejdspladser har et godt arbejdsmiljø, og derfor er det her et af de skridt, vi tager, til at sikre, at det sker på de danske arbejdspladser.

I forhold til de udfordringer, vi som dansk samfund står med om ganske få år, når vi er kommet på den anden side af krisen og kommer til at stå og mangle arbejdskraft, så er det rigtig, rigtig godt for de danske arbejdsgivere og for det danske samfund som helhed, at vi sikrer, at vi har en masse raske mennesker, som kan gå på arbejde hver dag. Det er det her lovforslag med til at bidrage til, og på den måde er det med til at sikre den økonomiske vækst og velfærd i Danmark på længere sigt.

Kl. 12:55

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 12:55

Ole Birk Olesen (LA):

Det var jo et fint svar, det var bare ikke et svar på det spørgsmål, der blev stillet. Spørgsmålet, der blev stillet, var: Når man lægger en ny afgift på det at have ansatte i en virksomhed, vil det så føre til flere ansatte, eller vil det føre til færre ansatte? Når man lægger en afgift på det at have ansatte i en virksomhed, fører det så til højere beskæftigelse, eller fører det til højere ledighed?

Kl. 12:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:56

Thomas Jensen (S):

Nu er det her lovforslag så intelligent indrettet, at afgiftsniveauet indretter sig, alt efter hvor usikkert det er at gå på arbejde i de forskellige brancher. Derfor er det også forskelligt, hvad afgiften vil være for forskellige brancher. For nogle brancher vil det måske komme til at koste, som jeg ser det, ca. 50 kr. om året pr. ansat – penge, der skal betales ind til den her arbejdsskadeafgift. For dem tror jeg ikke det vil have den effekt, som hr. Ole Birk Olesen prøver at påpege. Omvendt er der nogle brancher, hvor det er lidt dyrere, og der må man så sige, at guleroden for at forbedre arbejdsmiljøet og sænke antallet af arbejdsskader så også er så meget større. Så hvis man lægger sig i selen for det, vil afgiften også falde over årene.

Kl. 12:57

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 12:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var jo nogle mærkelige svar, som hr. Ole Birk Olesen fik på sine spørgsmål, for jeg tror, at det sidste, hr. Thomas Jensen var inde på, sådan set nok er det mest sandsynlige, nemlig at der er nogle, der virkelig vil forsøge at nedbringe den her afgift dramatisk. Og det gør man bare, ved at man ikke ansætter folk, eller ved at man fyrer folk. For det er jo konsekvensen af det her forslag, nemlig at det bliver dyrere at have folk ansat.

Jeg kunne godt tænke mig, om ordføreren ville uddybe det, der blev sagt i ordførertalen, for der blev sagt, at forslaget giver den enkelte arbejdsgiver et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet. Hvordan gør lovforslaget det?

Kl. 12:57

Formanden:

Ordføreren.

Thomas Jensen (S):

Det, som jeg har skrevet i min ordførertale og har sagt, er, at det giver den enkelte arbejdsgiver et indirekte incitament, fordi det er branchevis, at vi opgør de her afgiftsniveauer.

Kl. 12:58

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 12:58

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det var da rart at få præciseret, at det var indirekte, altså at det ikke er således, at den enkelte arbejdsgivers afgiftsbetaling står i forhold til det arbejdsmiljø, den enkelte arbejdsgiver leverer. Det er også det, alle høringssvarene påtaler, nemlig at der ikke er nogen sammenhæng mellem, hvor godt et arbejdsmiljø den enkelte virksomhed tilbyder sine medarbejdere, og den afgift, de skal betale. Det bør man da bare være ærlig at sige, nemlig at det her alene er et finansieringsforslag, som vil have den konsekvens, at det er dyrere at have beskæftigede i Danmark, og at det er mere attraktivt at øge beskæftigelsen uden for landets grænser, fordi det igen er regeringens intention – vellykkede intention – med det her forslag at gøre det dyrere at drive virksomhed og dyrere at have folk ansat.

Så er det jo altså meget vanskeligt at komme til en anden konklusion, end at så er der færre arbejdspladser i Danmark, at så vil vi se en lavere beskæftigelse, og det er da utroligt, hvis ikke Socialdemokratiets ordfører vil vedkende sig den helt banale læresætning.

Kl. 12:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:59

Thomas Jensen (S):

Lad os nu lige være saglige. Det er desværre ikke muligt at gå helt ned på virksomhedsniveau og finde en statistik eller en opgørelse over, hvor mange arbejdsskader der er på den enkelte virksomhed. Og derudover er der jo også det time lag, der er i systemet, fordi det tager en vis tid at afgøre, hvad en arbejdsskade betyder i forhold til mengrad og sådanne ting, som Arbejdsskadestyrelsen arbejder med, så der er faktisk nogle tekniske forhindringer for at kunne gøre det. For det ville selvfølgelig være ideelt at gøre det på virksomhedsniveau.

Alternativt har vi gjort det på brancheniveau, og der er jo stor forskel på brancherne. Sandsynligheden for en arbejdsskade inden for byggeriet er langt, langt større, end den f.eks. er inden for den finansielle sektor, og på den måde er det også helt på sin plads, at vi indretter afgiften efter, hvor mange arbejdsskader der opstår inden for de enkelte sektorer.

Generelt vil jeg sige til hr. Torsten Schack Pedersen, at i forhold til at sende arbejdspladser ud af Danmark må hr. Lars Løkke Rasmussen jo nok siges at have danmarkrekorden. I den korte tid, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, tabte Danmark 129.000 private arbejdspladser. Den rekord har den nuværende regering ikke i sinde at slå.

Kl. 13:00

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:00

Dennis Flydtkjær (DF):

Først lige en kommentar i forlængelse af det spørgsmål, hr. Ole Birk Olesen stillede, som hr. Thomas Jensen egentlig kunne have svaret

meget kort på, for hvis man slår op i tabel 1 i lovforslaget, kan man se, at der er en provenuvirkning inklusive arbejdsudbudseffekter, som gør, at man taber 40 mio. kr. på lovforslaget. Så hr. Thomas Jensen kan vel hurtigt bekræfte, at det her lovforslag betyder, at der kommer færre ansatte, ellers ville det vil ikke koste 40 mio. kr.?

Det, jeg gerne ville spørge til, var det, man sagde om, at lovforslaget skulle være forebyggende. Men hvordan kan det være forebyggende, at man lægger en afgift på erstatningsdelen? Altså, erstatningen kommer jo til udbetaling, når skaden er sket. Hvordan kan det være forebyggende, at man putter en afgift på noget, som allerede er sket for et par år siden? Det, der kendetegner arbejdsskader, er jo mange gange, at der går måske 5 år, måske 3 år – det ved jeg ikke, men i hvert fald flere år – inden erstatningen bliver udbetalt. Så hvordan kan det være forebyggende, at man lægger en afgift på noget, der allerede er sket?

Kl. 13:01

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:01

Thomas Jensen (S):

Fordi vi desværre kan se, at der hvert år er et vist niveau for arbejdsskader og erhvervssygdomme inden for forskellige brancher. Derfor kan vi også ud fra de niveauer opkræve den her afgift på henholdsvis 12 og 17 pct. Hvis det så er, og det skulle jo gerne være resultatet af det her lovforslag, at man på de enkelte brancheniveauer nedbringer forekomsten af erhvervssygdomme og arbejdsskader, skulle det også meget gerne føre til, at man skal betale noget mindre i afgift. Så på den måde er der selvfølgelig en lille tidsforskydelse i det, men det er jo baseret på nogle branchevis estimater af og konkrete forekomster af arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Sådan må man naturligvis prøve at læne sig op ad den statistik, der foreligger.

Kl. 13:02

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:02

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu har man valgt at lægge regningen ud på brancher, som hr. Thomas Jensen også har sagt flere gange i sit svar. Hvis man forestillede sig, at jeg godtog, at det skulle være forebyggende – det gør jeg jo ikke, men hvis jeg gjorde – så kunne man jo godt forestille sig, at der f.eks. var en tømrervirksomhed, som havde nul arbejdsskader inden for det sidste år. Der kunne også være en nabotømrervirksomhed, som måske havde fem arbejdsskader inden for det sidste år. Hvis det skulle være forebyggende for dem, hvorfor får de så nøjagtig den samme regning? Det er jo ikke lavet sådan, at den, der har nul skader, får en lavere afgift, og den, der har rigtig mange skader, får en højere afgift. Hvad er incitamentet til at gøre det bedre, hvis man alligevel får nøjagtig den samme regning?

Jeg kan i øvrigt nævne, at jeg selv har været erhvervsdrivende, hvor jeg også fik den her regning en gang om året på AES-bidrag, og det er altså ikke noget, man bruger ret meget tid på, når man sidder derude, skal jeg sige, for man kan hverken gøre fra eller til. Det er en regning, man betaler, og så driver man sin virksomhed videre. Nu får man så en regning, som bliver et par procenter højere, og det tror jeg altså ikke gør, at man lige stopper op og tænker: Hov, nu skal jeg da også lige kigge på mit arbejdsmiljø, nu må jeg hellere gå ud og kigge, om der nu er ordentlig afskærmning. Det gør virksomhederne jo i forvejen. De har jo selv et økonomisk incitament til at sørge for, at de har nogle gode, stabile medarbejdere, der har det godt og er sikre, så de ikke pludselig mister deres medarbejdere til en skade. Der gør

det altså ikke nogen forskel, at man får en ekstra regning på sit AES-bidrag.

Kl. 13:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:03

Thomas Jensen (S):

Det er selvfølgelig supergodt, at der er arbejdsgivere, som ikke har nogen arbejdsulykker eller forårsager nogen erhvervssygdomme. Men de arbejdsgivere har faktisk også en interesse i, at man på andre virksomheder nedbringer antallet af arbejdsulykker og erhvervssygdomme. For det er jo sådan, at lønmodtagere ofte skifter arbejde, og med den udsigt, vi har til, at vi om få år vil komme til at stå og mangle arbejdskraft i Danmark, så har alle arbejdsgivere en interesse i, at alle virksomheder bidrager til at sikre, at der er et godt arbejdsmiljø på den enkelte arbejdsplads, så vi har en masse duelige, også faglærte, f.eks. inden for byggeriet, der kan skifte job, alt efter hvor der er nogle arbejdsopgaver i ordrebøgerne. Så på den her måde er det godt, at vi jo har den her solidariske ordning i Danmark, hvor alle bidrager, og det er den, vi går ind og lægger en lille afgift på for at sikre, at vi bliver endnu bedre til at nedbringe antallet af arbejdsskader på de enkelte virksomheder.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Brian Mikkelsen (KF):

Gør det slet ikke indtryk på ordføreren, at alle høringsbidrag fra de organisationer, som repræsenterer erhvervslivet, som repræsenterer de mange arbejdspladser i Danmark – alle uden undtagelse – siger, at det vil koste arbejdspladser, og at alle uden undtagelse siger, at der ikke er nogen reel forebyggende effekt?

Når man nu føler, at man har fundet de vises sten her, er det jo interessant, at alle de mennesker, som beskæftiger sig med det, alle de mennesker, som beskæftiger de lønmodtagere, vi har i det danske samfund, siger, at det vil have i hvert fald én sikker konsekvens, nemlig at vi mister arbejdspladser i Danmark og vi mister konkurrenceevne. En anden konsekvens er, at der ikke vil være nogen reel forebyggende effekt af lovforslaget her. Derfor går mit spørgsmål til hr. Thomas Jensen på: Hvad er holdningen til, at alle uden undtagelse af dem, som repræsenterer de virksomheder, som bliver ramt af det, mener, at det her er en dårlig idé?

Kl. 13:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:05

Thomas Jensen (S):

Altså, nu skal det her forslag jo ses som det, det er, nemlig en del af finanslovaftalen for 2012, hvor vi samlet set skaber 9.000 nye arbejdspladser og holder hånden under beskæftigelsen.

Med hensyn til forebyggelsen har jeg også sagt i min ordførertale, at det da er tydeligt, at der er en del kritik af det her forslag, og det gør selvfølgelig det indtryk, at vi jo skal gøre os umage, også på en lang række andre områder, med at sørge for, at vi får et bedre arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser. Der er regeringen i fuld gang – vi er i fuld gang. Og lige præcis når det gælder det her med arbejdsskadeafgiften, er det også vigtigt, som det også blev sagt i ordførertalen og fremgår af lovforslaget, at der er et udvalg, der skal se på, hvordan man kan øge det her incitament til, at arbejdsgiverne

forbedrer arbejdsmiljøet på de enkelte arbejdspladser. Så på den måde ser jeg også noget af kritikken af det her lovforslag, som at vi skal gøre det endnu bedre.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:06

Brian Mikkelsen (KF):

Den største del af kritikken handler om konsekvensen af at pålægge erhvervslivet en afgift på 300 mio. kr. I den globale verden, vi lever i, betyder det alt andet lige, at de danske virksomheders konkurrenceevne bliver ringere. Derfor er det interessant at høre om det ræsonnement, der ligger bag sådan et forslag. For på den ene side mener regeringen – dermed så også Socialdemokraterne – at når man lægger en økonomisk sanktion på 300 mio. kr. ned over virksomhederne, så er der et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet. Det siger høringssvarene at der ikke er for det brancheorienterede. Det kan man jo så diskutere, og jeg hører også hr. Thomas Jensen som konstruktiv i sin søgen efter at finde den rigtige metode til at få forbedret arbejdsmiljøet, hvilket vi alle sammen er for. Men på den anden side erkender regeringen ikke det økonomiske incitament i, at det skal være billigere at producere i Danmark, altså at man ikke skal komme med nye skatter og afgifter. På den ene side accepterer man det ræsonnement, der ligger i, at økonomi hjælper, nemlig i det her tilfælde til, at de tager sig sammen på arbejdsmiljøområdet, selv om kendsgerningen er, at det gør de nok ikke. Men på den anden side erkender man ikke, at det her vil betyde faldende produktion i Danmark og færre danske arbejdspladser.

Kl. 13:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:07

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo ikke en enkelt virksomhed eller en enkelt branche, der skal betale 300 mio. kr. i øgede afgifter. Det her er de danske arbejdsgivere samlet set.

Hvis vi gør det op sådan på nogle virksomheder inden for nogle bestemte brancher, så kommer den her afgift jo til at være på cirka 50 kr. om året pr. ansat, og inden for nogle andre brancher kan den være stigende op til ca. 590 kr., som jeg selv har angivet. For nogle virksomheder vil det jo ikke komme til at betyde særlig meget, og for andre er der selvfølgelig en lidt højere afgift, og derfor vil det også komme til at virke efter hensigten, nemlig at man tænker: Hov, vi betaler den her afgift, fordi der i vores branche er flere arbejdsskader. Dermed får den enkelte virksomhedsejer et indirekte incitament til at nedbringe antallet af arbejdsulykker.

Det er nemlig i et samfunds interesse, og selvfølgelig er det også af interesse for det enkelte menneske, som har en risiko for at få en arbejdsskade eller en erhvervssygdom. De har jo en interesse i, at vi skal have nedbragt antallet af de her arbejdsskader og erhvervssygdomme. Og samfundet som helhed vil om få år komme til at stå i den situation, at der vil være en masse arbejdsgivere, der råber og skrider på at få arbejdskraft. Der synes jeg da vi skal være ude med rettidig omhu og sikre, at de lønmodtagere, vi har i dag, har et godt helbred, sådan at de kan komme ud at søge nogle af de job, der kommer til den tid.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Her behandler vi et lovforslag, som var en del af finansloven for 2012. Det er altså en finanslovaftale, som går 1 år tilbage. Man vedtog i finansloven, at man vil have en indtægt på 300 mio. kr. på det her lovforslag. Men i og med at lovforslaget har været så længe undervejs, kan det jo undre meget, at man kun giver en høringsfrist på 7 dage til de parter, som gerne vil give deres besyv med om, hvordan man kunne indrette sådan en lov. 7 dage er altså meget for lidt, når man tænker på, at loven har været undervejs, siden finanslovaftalen for 2012 blev indgået.

Når jeg kigger på indholdet af lovforslaget, vil jeg sige, det er positivt, at man gør en indsats for at forbedre arbejdsmiljøet og gøre det mere sikkert, for der er ingen tvivl om, at arbejdsulykker har store konsekvenser både for den enkelte og for virksomheden, da det kan få økonomiske konsekvenser for begge parter, og for virksomheden kan det jo også betyde, at man mister en betruet medarbejder, som har noget viden, som kan være vigtig i produktionen.

Når argumentet er, at der skal være et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet, vil jeg sige, at jeg tror, at virksomhederne har det i forvejen. Jeg kunne bl.a. forstå på hr. Eigil Andersens spørgsmål tidligere, at der er et potentiale på 63 mia. kr. Det må betyde, at der i forvejen er et stort incitament for virksomhederne til at kunne gøre det bedre, uden at der bliver lavet en afgift på erstatningerne.

Selve lovforslaget går ud på, at man vil lave en afgift på skadeforsikringer, bl.a. gennem erhvervssygdomsforsikringer og arbejdsulykkeserstatninger, som tilkendes via Arbejdsskadestyrelsen. Målet er som sagt at få virksomhederne til at passe bedre på deres medarbejdere ved at pålægge dem en afgift. Det skulle så skabe det her incitament til at stramme op på sikkerhed og arbejdsmiljø på landets arbejdspladser.

Jeg har svært ved at se, hvad det egentlige behov er for netop den afgift. Hvis man forestiller sig, at en virksomhed i forvejen har mange arbejdsulykker, stiger forsikringspræmien jo for virksomheden. På samme måde kan man forestille sig, at for en 18-årig, der allerede har smadret tre biler, er det nok lidt dyrere at forsikre bilen end for en på 30 år, der ikke har lavet nogle bilulykker. På samme kunne jeg forestille mig, at markedsmekanismen også fungerer i forsikringsbranchen. Hvis der er en tømrervirksomhed med mange arbejdsulykker, tror jeg, at forsikringen bliver dyrere for dem i forhold til den tømrervirksomhed, der ikke har nogen arbejdsulykker. Så jeg ser altså ikke det helt store behov for den her afgift.

Jeg tror sådan set ikke, den kommer til at virke, for den rammer ikke virksomhederne med den største risiko, netop fordi den rammer præcis alle virksomheder, lige meget om de har nul arbejdsskader eller ti arbejdsskader, fordi man ikke deler det ud på hver enkelt virksomhed, men på brancher. Derfor er der ikke nogen sammenhæng mellem, at man prøver på at forebygge arbejdsskader, og den regning, man får, når man får den samme regning lige meget hvad.

Som jeg også nævnte i mit spørgsmål til hr. Thomas Jensen, som var på for kort tid siden, er baggrunden, at det skulle have en forebyggende effekt. Jeg synes, det er lidt underligt, når man tænker på, at den her arbejdsskadeafgift beregnes på baggrund af sidste års erstatningsudbetalinger. Det er jo skader, der allerede er sket. Hvordan forebygger man skader, der allerede er sket, ved året efter at lægge en afgift på dem? Typisk er skaderne 5 eller 10 år undervejs, før der kommer en erstatning – det er i øvrigt alt for lang tid efter min mening. Men det giver ikke nogen mening at lægge en afgift på fortidens synder og så sige, at det er forebyggende. Jeg tror altså ikke, der er nogen sammenhæng.

Min anke ved det her er også, at det ikke kommer borgerne direkte til gode med hensyn til erstatningerne. Erstatningsudbetalinger

bliver selvfølgelig det større, men nu kommer en stor procentdel af det direkte i statskassen i stedet for at komme ud til de borgere, der har været udsat for en skade og i stedet for burde have fået nogle flere penge, som de kunne bruge til at komme videre i deres tilværelse.

Så jeg synes, det er et ret skidt forslag, og derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

Kl. 13:13

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Eigil Andersen (SF):

De 64 mia. kr., som dårligt arbejdsmiljø koster det danske samfund om året, er fortrinsvis en udgift for det offentlige, vil jeg sige. Det har været sådan i årevis, at det har været den samfundsmæssige udgift. Noget af det er også en arbejdsgiverudgift, det skal siges.

Men da det har været sådan i årevis og antallet af arbejdsulykker og tilfælde af erhvervssygdomme i store træk er uændret, det er i hvert fald ikke faldende, tyder alt jo på, at der ikke er tilstrækkelige økonomiske incitamenter og andre ting til at få et ordentligt arbejdsmiljø. Så må man jo lægge sin hjerne i blød og spørge sig selv, hvordan vi kan skabe ting, der gør, at der bliver arbejdet mere for at forbedre arbejdsmiljøet. Der er arbejdsskadeafgiften jo et godt eksempel, for en branche hænger sammen. Der er jo et skæbnefællesskab inden for brancherne, og så må de her brancher arbejde med at forbedre deres arbejdsmiljø, og så vil deres arbejdsskadeafgift også blive mindre.

Kl. 13:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:14

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg medgiver, at der er en udfordring. I den forbindelse går jeg også ind for, at vi får et bedre arbejdsmiljø. Det her er bare ikke redskabet. Jeg tror ikke, at det her løser noget. Hr. Thomas Jensen sagde jo selv, at det her er et indirekte incitament. Det er ikke et direkte incitament. Et direkte incitament ville gøre, at de med det samme kunne se, at de får noget ud af det. En virksomhed har også nogle automatiske positive incitamentsstrukturer, fordi de kan se, de får en bedre økonomi af, at de kan fastholde nogle gode medarbejdere, som pludselig ikke skal gå på sygedagpenge eller er væk for bestandig, fordi de måske ikke kommer tilbage til arbejdsmarkedet. Der synes jeg man kunne sætte meget mere direkte ind.

Man kunne så forestille sig et tænkt eksempel inden for stilladsbranchen. Hvis der er rigtig mange arbejdsulykker i den branche, så ville jeg sætte ind der i stedet for. Er det håndværkerne, der har mange arbejdsulykker, skal man sætte ind der. Kan man se, at der er dårlig afskærmning ved maskinerne på møbelfabrikkerne, skal der da sættes nogle regler op for, hvordan man sørger for at få tjek på afskærmningen.

Der er mange gode tiltag, man kan gøre, og som er meget mere direkte end en indirekte løsning, som skulle virke forebyggende ved at lægge en afgift på en erstatning, som er blevet udbetalt på grund af en skade, der er sket mange år tilbage. Det tror jeg ikke på virker. Jeg er enig i budskabet om, at vi skal gøre noget for at forbedre arbejdsmiljøet. Men med den her del af lovgivningen tror jeg ikke, at noget lykkes.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:15

Eigil Andersen (SF):

Når vi på årsbasis har over 31.000 arbejdsulykker og over 22.000 anmeldte tilfælde af erhvervssygdomme, nytter det jo desværre ikke noget at henvise til, at de eksisterende ordninger er tilstrækkelige til, at man kan få et bedre arbejdsmiljø. Det er jo åbenlyst ikke tilstrækkeligt. Derfor må man jo finde på noget mere. Jeg er enig med hr. Dennis Flydtkjær i det, der bliver sagt om forskellige eksempler fra stillads- og byggeområdet og andre ting. Det skal man også gøre. Men der skal en bred vifte af initiativer til, og det her er så et af dem.

Men jeg vil godt spørge, om Dansk Folkeparti vil medvirke til ved siden af det her at indføre en belønningsordning, der gør, at konkrete virksomheder, som får et godt arbejdsmiljø, kan få noget ud af det økonomisk. For det er det, der ligger i det udvalgsarbejde, der skal foregå. Vil Dansk Folkeparti være med til at lave en sådan belønningsordning for arbejdspladser, både offentlige og private?

Kl. 13:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:16

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu skal vi jo først se sådan en belønningsordning, før vi kan tage en delig stilling til det. Men det er jo klart, at det vil gøre lovforslaget meget bedre, hvis man laver en direkte påvirkning på de enkelte virksomheder, som har mange arbejdsskader og samtidig laver en belønningsordning til de virksomheder, som faktisk gør noget ved arbejdsmiljøet. Det ville være klart at foretrække, hvis man skulle gøre noget, der giver en incitamentsstruktur og forebygger nogle arbejdsskader.

Men det er jo ikke en del af det her, og derfor er jeg modstander af det. Der mangler netop nogle af de der initiativer. Det er klart, at man kunne gøre det meget stærkere, hvis man både kunne lave en belønning til dem, der er dygtige, og samtidig direkte rammer dem, der ikke er det. Men det er som sagt det, der ikke er i det her lovforslag.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Lovforslaget om arbejdsskadeafgiften er en udmøntning af en del af finanslovaftalen for 2012. Dette forslag trækker i retning af, at arbejdsgiverne – relativt i forhold til i dag – får et større økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet for derved at forebygge arbejdsskader. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at forud for dette lovforslag er der gået et langstrakt forløb med dialog med arbejdsmarkedets parter.

Jeg er tilfreds med, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring får en signifikant rolle ved opkrævning af arbejdsskadeafgiften; det mener jeg faktisk er den rigtige model. Afgiften skal beregnes af henholdsvis de bidrag, som betales til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, og de arbejdsulykkeserstatninger etc., som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen. Den model, der foreligger nu, mener jeg er den bedst opnåelige givet den bundne opgave, som regeringen har stået over for, nemlig at skulle gennemføre arbejdsskadeafgiften.

Med hensyn til provenuet er det i bemærkningerne til lovforslaget tilkendegivet, at afgiftssatsen på 17 pct. vil blive drøftet på ny, hvis bidragene over tid bliver markant større. Disse bemærkninger er jeg som radikal rimelig godt tilfreds med.

Radikale Venstre kan med disse bemærkninger støtte lovforslaget.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Arbejdsmiljøet i Danmark er desværre dårligt og farligt mange steder; sidste år blev der som nævnt anmeldt over 31.000 arbejdsulykker, og der blev anmeldt over 22.000 erhvervssygdomme. Hvem er det, det går ud over? Det går ud over de ansatte, altså lønmodtagerne. Nogle dør simpelt hen på grund af arbejdsulykke eller erhvervssygdom, mange er syge i kortere eller længere tid, og en del havner helt uden for arbejdsmarkedet på grund af det, der er sket. Det er meget alvorligt for deres og deres familiers liv, at de, uden at de selv er skyld i det, bliver skubbet ud af arbejdsmarkedet og ovenikøbet på grund af det job, de har haft. Årsagen til, at det sker, er, at den private eller offentlige arbejdsgiver ikke har gjort tilstrækkeligt for at sikre mod farlige stoffer, kemikalier, ulykker, mobning og chikane, udbrændthed, eller hvad det nu er, der er årsagen.

Men der er flere, der taber på det dårlige arbejdsmiljø, og her tænker jeg som tidligere nævnt på samfundet: tabte arbejdsdage ved sygefravær, udgifter til sygedagpenge, til lægebehandling, behandling på sygehuse, udgifter til medicin, udgifter til fleksjob og førtidspension, hvis det bliver nødvendigt, at man havner der på grund af en arbejdsskade. Det er virkelig noget, der løber op. Her er det, LO har beregnet, at vi årligt taber 64 mia. kr. på grund af arbejdsulykker og erhvervssygdomme på grund af dårligt arbejdsmiljø, og det er rigtig, rigtig mange penge. Jeg kan sige, at man for det beløb, hvis man kunne spare det hele, f.eks. kunne bygge fem metroer i København eller to Femern Bælt-forbindelser.

Uanset om de 64 mia. kr. nu beløbsmæssigt er ramt helt i plet, er det under alle omstændigheder et kæmpe milliardbeløb, vi taler om, og som vi taber hvert eneste år oven i de menneskelige lidelser, som er de værste. Men der er altså også penge at spare for samfundet, og dermed er det godt for skatteborgerne og en god forretning for samfundet, så også derfor er der brug for en øget indsats for et bedre arbejdsmiljø. Derfor er det godt, at vi nu får en arbejdsskadeafgift fælles for den enkelte branche og som en procentdel af, hvad der udbetales i erstatninger. Det betyder, at man i de enkelte brancher får endnu en grund til at lægge sig i selen for et bedre arbejdsmiljø, og hvis det lykkes, vil afgiften til den pågældende branche falde. Det er jo et økonomisk incitament, som man fra borgerlig side ofte fremhæver som en meget positiv metode, og derfor virker det besynderligt på mig, at man fra borgerlig side ikke holder fast i princippet om, at et økonomisk incitament, en gulerod, her for arbejdsgiverne, er et godt princip.

For SF passer arbejdsskadeafgiften som fod i hose til vores tanker som en af vejene til et bedre arbejdsmiljø, nemlig at arbejdsmarkedets parter, arbejdsgivere og fagforbund inden for de enkelte brancher, indgår i et tæt samarbejde om at nedbringe antallet af arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Det er jo arbejdsgiverne og fagforbundene, der er de sande eksperter ude på arbejdspladserne, og i sådanne sager er det for os i SF naturligt, at det er et trepartssamarbejde, som Arbejdstilsynet som en del af staten er med i. Arbejdsskadeafgiften giver et incitament til at fremme et sådant forpligtende samarbejde, også for arbejdsgivernes vedkommende, fordi branchen kan spare penge.

I SF ser vi også gerne, at der bliver lavet en ordning, som giver den enkelte virksomhed eller offentlige institution en direkte gevinst i form af en belønningsordning for et godt arbejdsmiljø på den enkelte arbejdsplads, og derfor hilser vi med stor tilfredshed, at der bli-

ver nedsat et udvalg med arbejdsmarkedets parter, der skal forsøge at komme frem til en model, der kan løse den side af sagen.

Alt i alt vil vi i SF med stor glæde stemme for det her lovforslag om en arbejdsskadeafgift.

Kl. 13:23

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:23

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Eigil Andersen indledte sin ordførertale med at påstå, at arbejdsmiljøet i Danmark er dårligt. Kan hr. Eigil Andersen oplyse, om der findes lande i verden, der har et bedre arbejdsmiljø end Danmark?

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Eigil Andersen (SF):

Det kan jeg godt, og eksemplet er meget nærliggende. Det er nemlig Sverige. Der har man cirka halvt så mange arbejdsulykker pr. antal ansatte inden for bygge- og anlægsbranchen, som man har i Danmark.

Det er også en af grundene til, at den nye regering har igangsat et udvalgsarbejde med deltagelse af arbejdsmarkedets parter og Arbejdstilsynet inden for bygge- og anlægsområdet i den hensigt at nedbringe antallet af arbejdsulykker. Så der er bestemt eksempler på, at der er steder, hvor der er et bedre arbejdsmiljø.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:24

Ole Birk Olesen (LA):

Nu var min tanke, at ordføreren skulle holde sig generelt til arbejdsmiljøet og ikke til en helt konkret branche. Jeg er sikker på, at der også kan findes brancher, hvor arbejdsmiljøet i Danmark er bedre end tilsvarende brancher i Sverige. Det tror jeg godt jeg kan konstatere. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hr. Eigil Andersen fortæller om 31.000 arbejds-skader om året i Danmark. Har hr. Eigil Andersen et overblik over, hvor mange af de arbejdsskader der skyldes, at arbejdsgiveren ikke har stillet sikkerhedsudstyr til rådighed for medarbejderne eller har bafalet medarbejderne at gøre ting, der var farlige osv., og et tilsvarende overblik over, hvor stor en andel af de arbejdsskader der skyldes, at medarbejderne selv ikke har overholdt de regler, som arbejdsgiveren har indskærpet over for dem?

Kl. 13:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:24

Eigil Andersen (SF):

Når jeg nævnte bygge- og anlægsbranchen i Sverige, så vil jeg sige, at man skal være klar over, at bygge- og anlægsområdet er storproducent af arbejdsulykker, og det gælder også i Danmark. Hver tredje måned er der razziaer i Danmark fra Arbejdstilsynets side, og konklusionen er hver eneste gang den samme, nemlig at det er livsfarligt at være på en sådan arbejdsplads. Derfor har det faktisk en stor betydning. Det er ikke nogen tilfældig branche. Det er også den hårdest ramte branche, som vi har i Danmark.

Jeg sagde ikke, at der er 31.000 arbejdsskader i Danmark om året. Jeg sagde, at der er over 31.000 arbejdsulykker, og at der bliver anmeldt over 22.000 erhvervssygdomme årligt. Det giver et samlet arbejdsskadetal på mellem 53.000 og 54.000.

Jeg har ikke nogle tal, som belyser, hvordan det er fordelt i forholdet mellem arbejdsgivere og ansatte. Men jeg ved, at langt hovedparten skyldes arbejdsgivere, som ikke har stillet nok sikkerhedsudstyr til rådighed, eller som har tilrettelagt arbejdet på en sådan måde, at det ikke kan lade sig gøre at overholde de regler, som gælder for det pågældende arbejde.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Arbejdsskadeproblemet er selvsagt meget stort, og som andre har nævnt, taler vi om en samfundsmæssig udgift på mere end 60 mia. kr. Det er udgiften for samfundet.

For den enkelte er det selvfølgelig mildt sagt skidt at blive ramt af en arbejdsulykke eller en arbejdsskade. Det gør, at mange, ud over den umiddelbare følge af skaderne, af ulykken, kan risikere at miste deres arbejde.

Der skal vi lige gøre hinanden opmærksom på, at vi stadig væk har et uløst problem her i Folketinget, selv om regeringen har sagt, at den vil løse det, nemlig det såkaldte dagpengehul. Hvis man af den ene eller den anden grund har været syg i en længere periode, mister man sine dagpenge, og dermed står man helt uden forsørgelse, hvis man bor sammen med en eller man har en formue.

Det er en rigtig grim sag, hvor folk altså måske bliver ramt af en arbejdsulykke og så lidt over 1 ½ år efter oplever, at de står helt uden forsørgelse. Så det er på mange forskellige niveauer en ganske alvorlig problemstilling, vi skal gøre noget ved.

Derfor støtter vi selvfølgelig det her lovforslag. Det er ikke den store løsning på problemet, det tror jeg alle erkender. Det giver et lille incitament, særlig til nogle brancher, til at gøre noget mere for arbejdsmiljøet, men det er ikke der, hvor vi finder løsningen. Derfor har vi aftalt for længst med regeringen, at der skal nedsættes et udvalg sammen med arbejdsmarkedets parter, som finder ud af, hvordan man i højere grad kan målrette en arbejdsskadeafgift mod, hvor der svines med arbejdsmiljøet, og belønne dem, som gør noget godt for arbejdsmiljøet.

Det er stadig væk det, vi tror på. Der er vi lidt liberalt indstillede i vores økonomiske tankegang – vi tror sådan set på, at hvis arbejdsgivere, der sviner med arbejdsmiljøet, får en økonomisk straf, tager de sig sammen, og får de modsat en belønning for at have et godt arbejdsmiljø, er de i meget højere grad indstillet på at få det.

Sådan hænger tingene sammen. Det støtter vi også herfra. Den form for indretning af det her vil vi meget gerne støtte, og vi håber, at der meget hurtigt findes en løsning med inddragelse af arbejdsmarkedets parter.

Vi støtter forslaget.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Når vi er imod dette lovforslag, hvilket vi er, er det ikke, fordi vi er imod et godt arbejdsmiljø. Det er, fordi vi synes, at det griber forkert

fat om problemstillingen, og det er, fordi vi er imod, at man pålægger arbejdsgiverne en byrde på ½ mia. kr.

Vi har en helt anden analyse af, hvad der skal til i Danmark, nemlig at man skal lette byrderne for virksomhederne i Danmark. Det er en forudsætning for, at vi får genskabt økonomisk vækst og får velstandsskabelse, jobskabelse osv. i Danmark.

Regeringen gør det modsatte, gang på gang finder regeringen nye måder at hive penge op af virksomhedernes kasser på. På den måde gør den Danmark til et mindre attraktivt land at investere i produktion i.

Den her arbejdsskadeafgift har oveni det problem, at den pålægges brancher og ikke enkelte virksomheder. Det vil sige, at hvis den enkelte virksomhed kun udgør en meget lille del af en branche, gør det for den enkelte virksomhed ingen forskel for betalingen af arbejdsskadeafgift, om der gøres en indsats for at mindske arbejdsskaderne.

Det er selvfølgelig et problem, og det er et problem, som mange har påpeget. Men alligevel fortsætter regeringen, og det skyldes jo nok, at det for regeringen er mere væsentligt, at der kommer ½ mia. kr. i statskassen, end at det her faktisk virker.

Hvis det skulle virke, ville det give mere mening også at inddrage lønmodtagerne. Vi ved, at ved mange arbejdsskader spiller lønmodtagerne også en rolle for, at arbejdsskaden er sket.

Der er lønmodtagere, der overhører instrukser fra deres arbejdsgivere om, hvordan de skal udføre arbejdet. Der er lønmodtagere, som ikke ifører sig det sikkerhedsudstyr, som står til rådighed for dem. Der er lønmodtagere, som tager en chance, når de gør noget farligt og løber en risiko, som de ikke burde løbe, og som også er ulovlig. Men eftersom lønmodtagerne ikke ansvarliggøres for adfærd, der er til skade for deres helbred, kan der være en tendens til, at man gør det mere, end man burde gøre.

Derfor: Hvis dette forslag skulle have nogen logik i sig, skulle det være en arbejdsskadeafgift, der var delt mellem de ansatte og arbejdsgiverne, så der på arbejdspladserne var et fælles ansvar for at få gjort noget ved arbejdsmiljøet og for at leve op til de regler, der er.

I dag bilder man med det her forslag lønmodtagerne ind, at det alene er deres arbejdsgivers opgave at sørge for, at de ikke arbejder farligt. Virkeligheden ude på arbejdspladserne er, at det nok så meget også er lønmodtagernes opgave at sørge for, at de ikke arbejder farligt. Men det negligerer det her lovforslag. Det fortsætter i samme spor med den der populistiske, venstreorienterede tilgang til tingene, hvor man hævder, at alting er arbejdsgivernes skyld, selv om man udmærket ved, at også lønmodtagerne har et ansvar for at sørge for at arbejde efter reglerne.

Vi er imod lovforslaget.

Kl. 13:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt, der har bedt om korte bemærkninger, og det er hr. Thomas Jensen, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 13:32

Thomas Jensen (S):

Tak, jeg har et ganske kort spørgsmål. Nu kunne jeg høre, at man i Liberal Alliance hælder det her forslag, der skal forbedre arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser, ned ad brættet, og at man ikke vil stemme for det, og det er jo fair nok. Men så må vi jo også kunne forvente, at man som parti her i Folketinget har en række andre forslag til, hvordan man vil forbedre arbejdsmiljøet for lønmodtagerne på de danske arbejdspladser, og der vil jeg godt bede hr. Ole Birk Olesen om kort at redegøre for: Hvad vil Liberal Alliance gøre?

Kl. 13:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 13:32

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen vi vil i hvert fald gerne påpege, at der er et fælles ansvar for det her. Og det vil faktisk være at gå et skridt videre end den håbløse tilgang, som regeringen har til det, og som venstrefløjen har haft i årtier, nemlig at det alene påhviler arbejdsgiverne at sørge for, at lønmodtagerne ikke arbejder på en måde, der er farlig. Enhver, der har været på en arbejdsplads, hvor de har sikkerhedsregler, ved, at også lønmodtagerne har et ansvar for at overholde reglerne. Enhver ved også, at det af og til er sådan, at lønmodtagerne ikke overholder reglerne, selv om de af deres arbejdsgiver har fået at vide, at de skal gøre det. Det negligerer regeringen fuldkommen.

Vi påpeger, at der er et sådant fælles ansvar for arbejdsmiljøet. Og det er sådan set at gøre mere, end regeringen gør.

Kl. 13:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Thomas Jensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:33

Thomas Jensen (S):

Nu bemærkede jeg, at hr. Ole Birk Olesen i sit ordførerindlæg talte om populisme. Der må jeg bare i forhold til alle de ord, vi lige har hørt fra Liberal Alliances side, og som ikke sagde noget som helst, sige, at er der nogen, man kan betegne som populist, så må det da være Liberal Alliance.

Hvad vil Liberal Alliance sige til det unge menneske, som kommer ud på en arbejdsplads, fordi man har fået et sommerferiejob, og bliver sat til at foretage nogle alt, alt for tunge løft, så man måske på den måde får en varig rygskaide, en rygskaide for resten af livet? Hvad vil Liberal Alliance sige til det unge menneske? Det tror jeg ikke at hr. Ole Birk Olesen har noget som helst svar på.

Hvad angår det her med det fælles ansvar, må jeg sige: Der er jo intet i det her lovforslag, der fritager den enkelte lønmodtager for selv at tage et ansvar på sit arbejde. Der er også alle de andre ting, som regeringen laver på det her område, altså oplysningskampagner og andre tiltag, der skal være med til at sikre, at både lønmodtagere og arbejdsgivere ved, hvad det betyder, at man har et godt arbejdsmiljø. Så den der med, at der er noget, regeringen overser i forhold til det med det fælles ansvar, tror jeg nu nok at hr. Ole Birk Olesen må længere ud på landet med.

Men hvad vil hr. Ole Birk Olesen så sige til det unge menneske, der igennem en hel sommerferie skal ud at foretage de her tunge løft? Hvad vil Liberal Alliance gøre for at sikre, at dette unge menneske ikke får en varig rygskaide?

Kl. 13:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Ole Birk Olesen (LA):

Med hensyn til det første må jeg sige, at det jo er beklageligt, hvis der er arbejdsgivere, der sætter unge mennesker til at lave nogle ting, som er farlige, og som arbejdsgiverne bør vide er farlige, og hvor de unge mennesker måske ikke har samme forstand på tingene, som arbejdsgiverne bør have det. Det er meget beklageligt, og derfor er det heldigvis også sådan, at vi har nogle love, der går imod det. Man kunne også forestille sig, at den lovgivning lød på, at det var noget, der var en aftale mellem arbejdsmarkedets parter, og at det ikke nødvendigvis var noget, som vi skulle blande os i herinde. Men det er fint nok, det har vi, og det er godt. Så det er jo ikke der, hvor vi er uenige.

Der, hvor vi er uenige, er jo i forhold til det med, hvorvidt vi herindefra skal prøve at foregive, at det alene er arbejdsgivernes ansvar, når vi ved, at det ude på mange arbejdspladser er sådan, at det er lønmodtagerne, der halter bagefter med hensyn til at sørge for at overholde de regler, der er.

Kl. 13:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste korte bemærkning er fra hr. Eigil Andersen, SF.

Værsgo.

Kl. 13:35

Eigil Andersen (SF):

Ja, nu må jeg sige, at jeg er helt uenig med hr. Ole Birk Olesen i, at lønmodtagerne kaster sig ud i det ene mere risikable projekt end det andet, altså med den risiko, at de mister den ene arm eller begge ben, eller at de får et nervesammenbrud på grund af udbændthed. Jeg er ikke enig med hr. Ole Birk Olesen i, at det er sådan, det foregår. Og på den måde er det da en højst besynderlig ting, at det ligesom skal gøres til den store årsag til arbejdsulykker.

Jeg vil gerne gøre ordføreren opmærksom på, at efter den eksisterende arbejdsmiljølov er det sådan, at den lønmodtager, som modsetter sig og ikke retter sig efter arbejdsgiverens instruktioner på sikkerhedsområdet, allerede i dag kan blive straffet for det.

Kl. 13:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for den oplysning. Men da hr. Eigil Andersen var på talerstolen for at svare på mit spørgsmål, som jeg kom med nede fra min plads, om han kunne redegøre for, hvor stor en andel af arbejdsskaderne der skyldes alene arbejdsgiverne, og hvor stor en andel der skyldes lønmodtagerne, hørte jeg ikke hr. Eigil Andersen fortælle, at de alene skyldes arbejdsgiverne. Hr. Eigil Andersen er jo klar over, at lønmodtagerne også bærer et ansvar for nogle af de arbejdsskader, der sker.

Så når hr. Eigil Andersen nu lader, som om det er et meget mystisk synspunkt at påpege, at lønmodtagerne også en gang imellem forårsager deres egne arbejdsskader, til trods for at de er blevet instrueret af arbejdsgiverne om, at de skal agere på en bestemt måde, så er det jo ikke rigtigt, og hr. Eigil Andersen ved det godt.

Kl. 13:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:37

Eigil Andersen (SF):

Jeg må sige, at der ikke er blevet hørt ordentligt efter. Det, jeg sagde ordret, var, at i de allerfleste tilfælde er det arbejdsgiverens ansvar. Når man bruger et sådant udtryk, markerer man, at man også ved, at der er en mindre gruppe, som det forholder sig på en anden måde med. Og så vidt jeg ved, er det ved at blive undersøgt for øjeblikket, hvor mange lønmodtagere der har fået en straf i den forbindelse.

Med den måde, som hr. Ole Birk Olesen lancerer sit arbejdsmiljøprogram på, må jeg forstå, at det alene består i, at vi skal have et bedre arbejdsmiljø, ved at lønmodtagerne – ligesom Liberal Alliance er imod fagforeningerne, er man nu også imod lønmodtagerne – nu skal opføre sig bedre. Det er det arbejdsmiljøprogram, man har.

Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Birk Olesen, for arbejdsgiverne har jo ifølge vores samfund og hovedaftalen retten til at lede og fordele arbejdet: Er det sådan, at hr. Ole Birk Olesen nu er i gang med

at ændre på det? Det vil da være interessant, hvis Liberal Alliance mener, at arbejdsgiverne ikke længere har retten til at lede og fordele arbejdet, for med den ret følger der også et ansvar, også for arbejdsmiljø.

Kl. 13:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Ole Birk Olesen (LA):

Det vil jeg selvsagt ikke lave om på. Jeg ved ikke, om man skal kalde det en ret, eller hvad det er, men det er dog arbejdstageren, der udfører arbejdet, og i selve udførelsen ligger der også nogle valg. Man kan vælge at udføre det på den ene måde, og man kan vælge at udføre det på den anden måde. Man kan vælge at løfte en ting lidt hurtigt med sine egne hænder, eller man kan vælge at hente den maskine, der kan løfte tingen. Og i selve udførelsen ligger der også et ansvar for at foretage de rigtige valg.

Kl. 13:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerækken er hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Skatteministeren og jeg har en fælles fortid som værende parlamentarikere uden for regeringen i 1990'erne, og der forhandlede jeg på vegne af mit parti som arbejdsmarkedsordfører med den daværende arbejdsminister, det hed det i 1990'erne, fru Jytte Andersen, arbejdsmiljøspørgsmål ved flere forskellige lejligheder, også med SF's daværende ordfører. En af de ting, som var en grundlæggende præmis i de forhandlinger, der var om arbejdsmiljøet i 1990'erne under en socialdemokratisk arbejdsminister, var, at det ikke skulle være dyrere at drive virksomhed. Man tænkte på konkurrenceevnen, man tænkte på arbejdspladserne. Se, det var i 1990'erne.

I dag behandler vi et forslag, som kommer til at koste arbejdsgiverne, de private arbejdsgivere, 300 mio. kr. Alle er enige om, at vi skal have et bedre arbejdsmiljø, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at forhindre nedslidning, sygdom, i værste fald dødsfald som følge af mangelfuld sikkerhed og mangelfuld forebyggelse af ulykker og nedslidning ude på arbejdspladserne.

Men forslaget, som vi behandler i dag, har jo ikke nogen relation til den enkelte virksomhed. Der er intet incitament for den enkelte virksomhed til at gøre noget ved arbejdsmiljøet. Jo, der er regler, der er et lovgrundlag, der skal følges, der er et arbejdstilsyn, der kommer ud osv. osv., men der er ikke noget økonomisk incitament til det, når det er brancheorienteret. Så det er den ene del af det. Der er ikke noget, der tyder på, at det her skulle være med til at forbedre arbejdsmiljøet.

Den anden del af det er, at alle – og det gør regeringen jo heldigvis også – erkender, at vi er en vanskelig økonomisk situation i Danmark. På grund af den internationale krise, der startede i efteråret 2008, er vi udfordret økonomisk i Danmark. En af regeringens toprioriteter og en af Det Konservative Folkepartis toprioriteter, og der er vi meget enige, er at sikre flere arbejdspladser i Danmark. Flere arbejdspladser i Danmark sikres, ved at vi får en bedre konkurrenceevne, ved at vi sørger for, at det bliver nemmere at drive virksomhed i Danmark.

Når man pålægger erhvervslivet øgede afgifter for 300 mio. kr., vil det alt andet lige betyde, at man får en dårligere konkurrenceevne, at man mister arbejdspladser i Danmark. Det er for øvrigt også

dokumenteret sort på hvidt. Når man læser effekterne i regeringens egne lovforslag, kan man se, at der står, at det vil have en effekt på arbejdsudbuddet.

Så man kommer til at miste arbejdspladser med forslaget her. Man kommer til at miste konkurrenceevne, og den eneste gavn af det er, at statskassen får nogle flere penge, som man kan bruge til at udvide den offentlige sektor og øge de offentlige udgifter. Men det er jo helt ligesom at tisse i bukserne. Man bliver varm et kort stykke tid, og så bliver det altså rigtig koldt. For når man øger de offentlige udgifter ved hjælp af afgifter fra private virksomheder, mister de private virksomheder jo mulighed for at beskæftige nogle mennesker, der kan være med til at putte nogle penge i kassen, når de betaler skat, til at finansiere den offentlige sektor. Så alt andet lige vil forslaget her også medføre på sigt, at man får en ringere offentlig service og en mindre offentlig sektor, for den kan jo ikke finansieres, hvis man bliver ved med at udhule indtjeningerne for de private virksomheder, som skal finansiere den offentlige sektor.

Så det her forslag er meget ærgerligt i den nuværende økonomiske situation. Det hjælper ikke arbejdsmiljøet, og det koster arbejdspladser og konkurrenceevne. Så tommelfingeren nedad for Det Konservative Folkepartis vedkommende. Vi stemmer nej til forslaget.

Kl. 13:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er en enkelt, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Thomas Jensen fra Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 13:42

Thomas Jensen (S):

Tak. Det er også i forlængelse af min korte bemærkning til det foregående lovforslag, L 67. Her erkendte hr. Brian Mikkelsen jo, at Det Konservative Folkeparti har været med til at hæve skatter og afgifter for dansk erhvervsliv, sådan at de hvert år skal betale 40 mia. kr. mere i skatter og afgifter. Og så står hr. Brian Mikkelsen nu her under denne ordførertale og siger, at det jo er sådan noget, der koster arbejdspladser. Så vil jeg bare spørge, om hr. Brian Mikkelsen også dermed erkender, at de øgede afgifter, som Det Konservative Folkeparti var med til at pålægge dem under den tidligere regering, altså under hr. Lars Løkke Rasmussen, har været med til at sende nogle af de der 129.000 private arbejdspladser ud af Danmark, som det er sket under hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Brian Mikkelsen (KF):

Nej, det er sådan set i strid med kendsgerningerne. For hvis man så på den skattepakke, vi lavede for nu godt 3 år siden, var der en positiv arbejdsudbudseffekt og en positiv beskæftigelseseffekt af forslagene. Om det forslag, vi behandler i dag, L 68, står der sort på hvidt i regeringens egne bemærkninger, at det koster arbejdsudbud. Vi har alle høringssvarene, og det er uden undtagelse. Sjældent har jeg set så massiv en strøm af beklagelser fra organisationerne. Der er ikke en organisation på arbejdsgiverside, som ikke siger, at det her kommer til at koste arbejdspladser. Det kommer til at koste arbejdspladser og konkurrenceevne, og det er bundlinjen i forslaget.

Kl. 13:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:44

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo sådan, at det her forslag er en del af finanslov 2012, og derfor skal det også ses i sammenhæng med den. Der kommer ca. 9.000 ekstra i arbejde med finanslov 2012. Vi holder fra regeringens side hånden under beskæftigelsen, og arbejdsudbudseffekterne skal også ses i sammenhæng med, hvad der ellers sker i finanslov 2012.

Så vil jeg bare konstatere, at når hr. Brian Mikkelsen står på Folketingets talerstol og taler om egne gerninger, så er de rigtig gode. Men når den nuværende regering gør nogenlunde det samme, så er det dårlige gerninger. Jeg synes, det ville klæde politikere her i Folketinget, at man står på mål for de beslutninger, man selv har været med til at træffe, og at man også står på mål for de konsekvenser, der er af dem. Og her konstaterer jeg bare tørt og roligt: Hr. Brian Mikkelsen har været med til at øge afgifterne for dansk erhvervsliv med 40 mia. kr. om året, og hr. Brian Mikkelsen påstår, at det ikke har haft nogen negativ effekt for dansk erhvervsliv. Ja, den må vi nok lade stå for sig selv.

Kl. 13:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg er personligt et meget fordomsfrit menneske. Jeg roser gerne, hvor der roses kan og skal. Og når regeringen gør nogle gode ting – det gør regeringen selvfølgelig også – vil jeg da gerne være med til at rose det. Men vi er altså i en situation, hvor vi, mens vi snakker her i Folketinget, mister arbejdspladser i Danmark. Vi mister arbejdspladser lige nu, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, og det er på grund af konkurrenceevnen. Jeg ved ikke, om det ikke er gået op for hr. Thomas Jensen. Det tror jeg nu, for hr. Thomas Jensen er en kløgtig mand. Men når man ude i virksomhederne kigger på, hvor man skal ansætte folk henne og udvide produktionen, så kigger man på bundlinjen. Hvad koster det at beskæftige mennesker i Danmark? Ellers tænker man da på, hvor man skal beskæftige de mennesker henne.

Skulle de have en større veneration for Danmark end hr. Thomas Jensen og mig? Jeg er dansker med stort D, og jeg elsker Danmark og bliver boende i Danmark, men virksomhedsejerne tænker selvfølgelig på, hvor de kan få deres virksomheder til at overleve. De spørger: Hvordan søger jeg for, at mine ejere får det størst mulige udbytte? Der lever vi altså i en global verden, så uanset om man er ked af ordet udbytte og af, at ejere tjener noget, så flytter de bare til andre steder, hvis ikke de tjener penge. Og man flytter arbejdspladserne ud af Danmark, hvis det er for dyrt at producere i Danmark. 300 mio. kr. ekstra i skatter og afgifter betyder, at vi mister arbejdspladser i Danmark.

Kl. 13:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den næste taler i rækkefølgen er skatteministeren.

Kl. 13:46

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt takke for debatten. Som det jo rigtigt er sagt, er det her en udløber af sidste års finanslovaftale. Det har været en hård barsel med det her lovforslag; det har været ganske indviklet at få det konstrueret på en tilfredsstillende måde, men det mener vi at vi har fået gjort nu.

Jeg synes, det er vigtigt, som det også er blevet anført – bl.a. her til sidst af hr. Thomas Jensen i en kort bemærkning – at det her jo

skal ses i sammenhæng med den samlede finanslov fra sidste år og den kickstart, som regeringen i den sammenhæng introducerede. Og når man ligesom skal lave en samlet finanslovaftale, hvor der er penge til velfærd, hvor der er penge til aktivitetsudvidelser i samfundet, så er man jo nødt til at finde pengene et sted. Og det, man så gjorde der, var, at man sagde: Jamen det ville måske være rimeligt både at få et provenu ind og at skabe et incitament til at få et bedre arbejdsmiljø. Og den tænkning er jo, synes jeg, meget, meget frugtbar og fuldstændig rigtig, fordi man ligesom slår to fluer med et smæk.

Så kommer debatten om, hvorvidt man her når målet om at skabe et bedre arbejdsmiljø. Det er der også mange der har været inde på. Jeg tror, det var hr. Eigil Andersen, der meget rigtigt sagde, at det her da ikke, om jeg så må sige, er den ultimative løsning på det problem. Det ved vi da godt det ikke er. Men problemet er så stort, at man er nødt til at gøre noget ved det. Og så skal man have forskellige knapper at dreje på, forskellige instrumenter, som man satser på for at skabe et bedre arbejdsmiljø. Det her forslag er så et af dem, samtidig med at det skaffer penge til statskassen. Jeg synes da, det er en rimelig betragtning at anlægge.

Vi siger så, at man branchevis får det her incitament, hvortil nogle så siger, at det er totalt ligegyldigt. Men det er det altså ikke. Det er altså ikke totalt ligegyldigt; det er sådan, at der i de enkelte brancher bliver en fælles tilskyndelse til, at man forbedrer arbejdsmiljøet, og at man, om jeg så må sige, holder øje med hinanden, ligesom vi i øvrigt får et bedre overblik over, hvor der er nogle meget store problemer med arbejdsmiljøet.

Så jeg synes, at den kritik, der har været, er noget overdrevet. Og kritikken af, at det bare betyder, at vi mister arbejdspladser, skal jo ses i sammenhæng med en finanslov, der skaber omkring 9.000 nye arbejdspladser. Og det her er en del af det. Så der synes jeg man skulle komme ned på jorden og se det her som det, det er, nemlig ikke alene et finansieringsforslag, men også et forslag, der tilskynder til at forbedre arbejdsmiljøet. Man slår to fluer med et smæk. Det er ikke en patentløsning på det, men det er dog én af en række ting, der kan gøres for at få et bedre arbejdsmiljø. Og i det omfang det overhovedet ikke har nogen virkning, vil vi selvfølgelig se på det hen ad vejen. Det er jo indlysende.

Kl. 13:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er to medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet, formand. Skatteministeren sagde i sin tale, at man skulle se det her som en samlet aftale om finansloven for 2012, og det tror jeg nu også vi gør på den borgerlige fløj. For set hen over et ret bredt spektrum var det jo sådan en finanslov, der hævdede skatter og afgifter på en lang række områder. Det her var jo så bare et af forslagene, som godt nok først bliver behandlet nu. Og kodeordet ved dem alle sammen var jo sådan set, at det bare var finansieringsforslag til en masse andre initiativer; man ville afskaffe starthjælpen, øge ulandsbistanden osv. Og så skal det gå ud over en række virksomheder og borgere, uden at det egentlig har den store effekt.

Det, jeg egentlig ville spørge om – det andet var mere en kommentar – vedrører de fem skatteforslag, vi har på skatteområdet i dag. Der er det kendetegn ved dem, at de alle sammen har en meget kort høringsfrist. Synes skatteministeren ikke, at det er utrolig ærgerligt, og synes skatteministeren ikke, at det er et utrolig vigtigt element i lovgivningen, at man sørger for, at folk får en god høringsfrist? Jeg synes jo, det er ret utilstadeligt, at man på samtlige fem forslag er så sent ude, at man ikke kan overholde høringsfristen på et eneste af dem. Hvad vil skatteministeren gøre, for at det bliver bedre

fremover, og synes han ikke selv, det er et kæmpe problem, at man sjusker lovgivningen igennem på den her måde?

Kl. 13:54

Kl. 13:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Skatteministeren.

Kl. 13:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men vi er meget opmærksom på, at høringsfristerne skal overholdes. Og jeg ved også, det er noget, som Folketinget hele tiden siger til regeringen at man skal. Jeg har selv siddet i Præsidiets, før jeg blev minister, og der havde vi løbende diskussioner om, hvordan høringsfristerne skulle overholdes. Så jeg er helt indstillet på at gøre opmærksom på, at man skal overholde høringsfristerne.

Det er jo tit sådan, specielt når der bliver indgået finanslovforlig, at der er kort tid, fordi det sker sådan på et ret sent tidspunkt, og når der er tale om meget indviklede forslag, som det jo ofte er i Skatteministeriet, kan det godt give nogle problemer. Men jeg er fuldstændig enig med hr. Dennis Flydtkjær; selvfølgelig skal vi gøre alt for at overholde høringsfristerne.

Kl. 13:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:52

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er særdeles forstående over for, at der kan være nogle ting, der skal hastes igennem, hvis der lige er indgået en finanslovaftale for kort tid siden. Men hvis vi tager de konkrete forslag, vi behandler lige nu, så er de altså et år gamle. Der er altså tale om et forlig, der er over 12 måneder gammelt, og hvor man så alligevel ikke overholder høringsfristerne. Hvis man tager den sidste aftale, altså det sidste lovforslag, vi har i dag om nummerplader osv., er der ikke engang nogen finanslovaftale om det; der er ikke engang noget forlig om det. Alligevel haster man det igennem i sidste øjeblik, så man ikke overholder høringsfristerne.

Det kan godt være, skatteministeren siger, at han har siddet i Præsidiets, men det har åbenbart ikke gjort den store gavn, når man på stort set samtlige lovforslag, vi har behandlet siden, ikke har kunnet overholde høringsfristerne. Jeg synes altså ærligt talt, man burde tage sin erfaring med i lommen, gå tilbage til Skatteministeriet og sige: Det her kan vi altså gøre noget bedre.

Kl. 13:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:53

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men jeg skal nok gå tilbage og sige, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at overholde høringsfristen. Det lovforslag, vi står med lige nu, er jo ikke 12 måneder gammelt. Det var en del af finanslovaftalen, at man skulle have en arbejds-skadeafgift, og så har man i løbet af året forsøgt sig med forskellige modeller. Og det har været særdeles vanskeligt at finde en model, som ligesom kunne køre helt igennem; den har man faktisk først fundet på et ret sent tidspunkt. Så derfor er det jo ikke sådan, at det her bare har ligget der i 12 måneder. Jeg er helt enig med hr. Dennis Flydtkjær i, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at overholde høringsfristerne.

Kl. 13:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak, den næste korte bemærkning er fra hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre, værsgo.

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Høringssvarene er meget klare, nemlig at der ikke er et incitament for den enkelte virksomhed, og at der ikke er den sammenhæng, som regeringen forsøger at pakke det ind i. Det synes jeg står meget tydeligt efter debatten.

Jeg skal bare stille det simple spørgsmål, om provenuet fra den her afgift vil falde, hvis antallet af arbejdsulykker falder.

Kl. 13:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi er villige til at se på, hvordan provenuvirkningen vil være, og på de der procenter. Så vi følger jo udviklingen meget nøje, hvad angår det provenu, som måtte komme. Det fremgår også af lovforslagets bemærkninger

Kl. 13:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for anden kort bemærkning.

Kl. 13:54

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er bare ret interessant og temmelig vigtigt at forstå i forhold til regeringens økonomiske politik. Regeringen siger jo, at den har et forsigtighedsprincip: den bruger først pengene, når de er der. Og regeringen har med den finanslovaftale, den indgik sidste år, brugt den halve milliard kroner, det her lovforslag står til at give. Så er det jo væsentligt at vide, om det er den halve milliard kroner, som man bruger til nye udgifter, der er gældende, eller om de satser, der er i lovforslaget, vil betyde, at hvis antallet af arbejdsulykker falder, kommer der færre penge i kassen. Så har regeringen jo et finansieringsproblem, og så er jeg jo bare interesseret i at vide, hvad regeringen så har tænkt sig at gøre. Er det så de udgifter, man har brugt forslaget her til at finansiere, man må bakke på, eller vil man justere på satserne, så man får den halve milliard kroner, som man jo har brugt fra det her forslag?

Kl. 13:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:55

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Så hurtigt virker det her jo heller ikke. Vi forventer, at det får en virkning, men vi forventer jo ikke, at det vil virke sådan, at man kan se konsekvenserne allerede i 2013. Derfor hænger det her fuldstændig sammen med, hvordan vi finansierer udgifterne i 2013. Men på længere sigt er vi da villige til at se på det provenu, der kommer ind, og også på baggrund af det tilpasse de udgifter, vi så i givet fald skal finansiere.

Kl. 13:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og der er ikke flere, der har bedt om ordet. Derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteoven, lov om afgift af lønsum m.v., afskrivningsloven og forskellige andre love. (Ophævelse af andelsbeskatningen, forhøjelse af visse lønsumsafgiftssatser, nedsættelse af afskrivningssatsen for store vindmøller, inddragelse af CO₂-kvoter under CFC-beskatningen, forhøjelse af afgiften af kaskoforsikringer for lystfartøjer m.v.)

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 13:56

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre, værsgo.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

En stor del af det, jeg har sagt til de tidligere lovforslag, kunne jo gentages ved dette lovforslag, nemlig at regeringen vil øge omkostningerne for virksomhederne og danskerne og gøre det mindre attraktivt at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i Danmark. Det er temmelig trist.

Der er mange forskellige elementer, men ene og alene er formålet jo at tilvejebringe et provenu til statskassen. Man kan selvfølgelig sige, at det her lovforslag ikke er så slemt, som det var tiltænkt, eller det bliver det i hvert fald ikke, for regeringen har jo valgt at fjerne den første del af lovforslaget, nemlig ophævelsen af andelsbeskatningen.

Det kom som lidt af en overraskelse, da lovforslaget blev fremsat, at regeringen ville ændre på andelsbeskatningen. Det kom uventet. Lige pludselig mente regeringen, at de vilkår, der er gældende for andelsbevægelsen, som jo historisk har været en drivkraft i dansk økonomi og har været med til at udvikle det her samfund og skabe masser af arbejdspladser, skulle ændres. Det skulle ikke længere være muligt at fortsætte med de regler, som vi kender. Man skulle gå over til samme regler, som gælder for andre selskaber.

Det blev der med god grund rejst en kritik af, men den blev afvist som værende en skræmmekampagne, for forslaget var egentlig ret og rimeligt. Men mindre end 9 timer efter at lovforslaget var fremsat, valgte regeringen så at lytte til kritikken og fjerne den del af det. Man skal jo altid rose, når der bliver lyttet til berettiget kritik, så ros for, at lovforslaget ikke, sådan som det ligger, ser ud til at blive så slemt, som det var tiltænkt, da det blev fremsat.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser, og man kan jo sige, at i forhold til regeringens normale omtale af grønne investeringer er det da interessant, at afskrivningssatsen for investeringer i vindmøller skal forringes for at tilvejebringe et merprovenu.

Lønsumsafgiften forhøjes også, og vi må sige, at når vi ser på høringssvarene, får det jo nogle voldsomme ord med på vejen, også særligt, når vi ser på mediebildet i Danmark, for det her vil ramme aviserne og vil i høj grad være en belastning medset det, der i øvrigt foregår på området, hvor der bestemt ikke er udsigt til mere gunstige vilkår for de danske medier. Normalt har medierne været fritaget for

forhøjelser af lønsumsafgiften. Det er så ikke længere tilfældet. Det må man jo gøre sig klart.

Et andet element i lovforslaget er, at nu skal personer og foreninger, der har forsikrede lystbåde, holde for. Der må man sige, at kreativiteten i regeringen er meget stor. Der er altså ikke mulighed for, uanset om man er til vands eller til lands, at undgå regeringens kreativitet, når det gælder om at stramme skatteskruen. Vi har jo i Skatteudvalget fået en lang række henvendelser om de konsekvenser, som forslaget vil have. Der rejses jo også tvivl om, hvorvidt de oplysninger, der foreligger om, hvem der anvender de maritime radiobaserede nød- og sikkerhedstjenester i Danmark, kan kendes fra dem, der er påtænkt at skulle betale den stigning i afgiften, som regeringen lægger op til, og det, der ellers oplyses af regeringen. Vi synes i Venstre, at kreativiteten er stor i regeringen.

Lovforslaget øger skatte- og afgifter med 625 mio. kr. næste år. Det er 625 mio. kr., som borgere og virksomheder skal have op af lommen. Det er penge, som de ikke kan bruge til andet forbrug, penge, de ikke kan bruge til at investere i vækst og beskæftigelse, penge, der ikke kan bruges til at gøre deres virksomheder mere konkurrencedygtige og bedre og mere rustet til at begå sig i den internationale konkurrence og bedre rustet til at hive ordrer hjem til landet. Det, der grundlæggende er brug for, er, at virksomhederne får bedre rammebetingelser. Det her forslag gør det modsatte. At tage 625 mio. kr. synes vi fra Venstres side er en rigtig, rigtig dårlig idé, og vi kan naturligvis ikke støtte forslaget.

Kl. 14:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Thomas Jensen fra Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 14:02

Thomas Jensen (S):

Jeg har bare det korte og klare spørgsmål til Venstres ordfører, om de afgifter, som Venstre gennemførte med forårspakke 2.0 og genopretningspakken, som jo betyder, at det danske erhvervsliv skal betale 40 mia. kr. mere om året i afgifter, har haft konsekvenser for dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Kl. 14:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:02

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, jeg kan sige, ligger sådan set i fuld forlængelse af det, som hr. Brian Mikkelsen sagde tidligere, nemlig at da vi lavede den største nedsættelse af skatten på arbejde med forårspakke 2.0, var den fuldt finansieret. Det er jeg så glad for at Socialdemokratiet anerkender nu. Det har det tidligere været meget vanskeligt at få en anerkendelse af.

Det er da klart, at det aldrig er uproblematisk at justere på skatteskrueene, det er vi sådan set fuldt ud bevidste om i Venstre. Der må vi jo så også bare høre fuldstændig klart: Vil hr. Thomas Jensen og Socialdemokratiet tale om fortiden, eller vil man tale om nutiden? For det, der står tilbage med det forslag, vi behandler nu, er, at Socialdemokratiet og hr. Thomas Jensen og regeringen mener, at det at skruer ekstra 625 mio. kr. ind i statskassen er uproblematisk. Det bliver nok mahogni med tiden, det går nok, det er simpelt hen det, der skal til for at skabe vækst og beskæftigelse. Man er altså nødt til fra Socialdemokratiets side at forholde sig til, at vi har et skattesystem, og så laver man ændringer til det. Er de ændringer, man laver, gode eller dårlige for vækst og beskæftigelse? Det her er dårligt.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:03

Kl. 14:03

Thomas Jensen (S):

Fra regeringens side handler det om at finde en god balance, i forhold til hvad afgiftsniveauet skal være, og så være med til at sikre dansk erhvervsliv gode rammevilkår. Men jeg synes bare, vi mangler en erkendelse fra Venstre i dag og også generelt i offentligheden af, at man på den ene side, mens man sad i regering pålagde erhvervslivet ekstra afgifter på 40 mia. kr. om året, og nu er man så på den anden side kommet til den erkendelse, at det er det største problem i Danmark. Så må man jo også bare erkende, at man selv har pålagt dansk erhvervsliv det store problem, som Venstre nu så gerne vil afskaffe. Det er bare det, jeg beder om en erkendelse af fra Folketingets talerstol i dag.

Kl. 14:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 14:04

Torsten Schack Pedersen (V):

Det skal ikke skille os ad. Altså, vi er i en situation, hvor trykket på vores virksomheder er for stort. Vi er i en situation, hvor danske virksomheders konkurrenceevne er under pres, og så må man jo træffe et politisk valg. Mener man, at tiden er til at lempe virksomhedernes byrder eller at øge dem? Der er vi uenige, må jeg forstå, for Venstres svar er meget klart, det fremgår bl.a. af vores finanslovforslag, hvor vi jo under overskriften »Færre afgifter, flere arbejdspladser« går ind og lemper beskatningen for erhvervslivet med 3½ mia. kr. Og vores ambitioner er da større. Vi mener da, at der er brug for, at vi sørger for, at virksomhederne kan konkurrere, og der har vi her i Folketinget skatte- og afgiftsskruen som et meget, meget direkte virkemiddel. Der mener vi, at der er brug for, at vi fremmer danske arbejdspladser, fremmer danske virksomheders konkurrenceevne, sikrer, at danskerne også har et job at stå op til i morgen, og det gør vi altså ved at gøre det mere attraktivt at drive virksomhed ved at lempe skatter og afgifter modsat regeringen, der øger dem.

Kl. 14:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører i rækken er hr. Thomas Jensen som ordfører for Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. En sanering af erhvervsstøtteordningerne indgår i regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen«. Formålet er at frigøre midler, der kan anvendes til at gennemføre tiltag, som f.eks. skaber arbejdspladser og sikrer mere og bedre uddannelse. Lovforslaget indeholder en række forslag, som dels sanerer erhvervsstøtten, dels retter op på u hensigtsmæssigheder i andre dele af skattelovgivningen. Jeg tager tiltagene et ad gangen.

Når det gælder saneringen af erhvervsstøtten, handler det også om lønsumsafgiften. I dag er det sådan, at en lang række virksomheder har aktiviteter, som er fritaget for moms. Det gælder bl.a. den finansielle sektor og sundhedssektoren og en lang række andre områder – f.eks. udgivere og importører af aviser, og afgiftsniveauet er ikke ensartet i de enkelte brancher.

I stedet for at betale moms betaler virksomhederne i de her brancher lønsumsafgift, hvilket regulerer noget af den fordel, som virksomhederne har ved at være fritaget for moms. Men mens momsen er på 25 pct., er lønsumsafgiften for f.eks. den finansielle sektor på 10,5 pct. af virksomhedens lønsum, og for aviser er den kun på 2,5 pct. Forslaget betyder, at satserne for lønsumsafgiften forhøjes med 1,04 procentpoint for alle lønsumsafgiftspligtige erhverv med undtagelse af den finansielle sektor, som jo i forbindelse med skattereformen fik sin lønsumsafgift forhøjet, hvilket Venstre og De Konservative i øvrigt bidrog til.

Forhøjelsen af lønsumsafgiften reducerer de berørte virksomheders skattebegunstigelse lidt, hvilket bidrager til at sikre mere ensartede rammevilkår på tværs af erhverv.

I forhold til de store vindmøller mener jeg, at afskrivningsreglerne principielt bør indrettes sådan, at afskrivningsperioden svarer til aktiviteternes faktiske økonomiske levetid. For vindmøller er der imidlertid nogle særlig gunstige afskrivningsregler, og de udgør en skatteudgift for staten. Der er således tale om erhvervsstøtte.

Forslaget betyder, at udgifter til investering i store vindmøller fra og med den 1. januar 2013 højst kan afskrives med 15 pct. om året. Med en afskrivningssats på 5 pct. vil en vindmølle være afskrevet efter 18 år i stedet for efter 10 år, som er afskrivningsperioden ifølge de gældende regler. Herved vil de skattemæssige afskrivninger svare til reglerne for andre aktiver med en lang levetid.

Det er vigtigt at understrege, at forslaget ikke har konsekvenser for igangværende afskrivningsprofiler, da det alene vedrører vindmøller, som afskaffes efter den 1. januar 2013. Da forslaget ikke griber ind i igangværende afskrivningsprofiler, vurderes det, at der ikke er behov for en overgangsordning.

I god overensstemmelse med skattereformens investeringsvindue sikrer forslaget, at investeringer i nye vindmøller, som er anskaffet i perioden fra den 30. maj 2012 og frem til udgangen af 2013, og som udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, fortsat kan afskrives på et grundlag svarende til 115 pct. af anskaffelsessummen uanset møllens kapacitet.

I forhold til CO₂-kvoter under CFC-beskatningen er det sådan, at danske moderselskaber ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst under visse betingelser skal medregne overskud, der er optjent af et datterselskab. Reglerne sikrer, at beskatningen af mobile indkomster er uafhængig af, hvor aktiverne er placeret. Tilsvarende regler findes i en række andre lande. Beskatningsformen kaldes CFC-beskatning, og det betyder beskatning af kontrollerede udenlandske selskaber.

Almindelige værdipapirer indgår som grundlag for beregningen af, hvor der skal ske en CFC-beskatning, og her har CO₂-kvoter den særlige egenskab, at de i vidt omfang købes og sælges alene for at opnå en fortjeneste ligesom ved handel med almindelige værdipapirer. CO₂-kvoter kan således bruges som finansielle aktiver, men i den gældende lovgivning indgår de ikke i grundlaget for CFC-beskatning. Det foreslås derfor, at CO₂-kvoter skal indgå i grundlaget for CFC-beskatning, således at beskatning fortsat udgør et værn mod flytning af mobile indkomster.

En stor del af redningsoperationerne i de danske farvande vedrører lystfartøjer. For at finansiere udgifterne til driften af de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i Danmark indføres der en mindre afgiftsforhøjelse, så det er brugerne af nødtjenesterne, der i størst muligt omfang er med til at finansiere udgiften til driften af tjenesterne. Konkret foreslås det, at afgiftssatsen forhøjes fra 1,0 pct. til 1,34 procent af forsikringssummen for et lystfartøj. For en båd-ejer, der har forsikret en båd for 300.000 kr., vil udgiften således stige fra 3.000 kr. til ca. 4.000 kr. årligt svarende til ca. 85 kr. pr. måned. Det skulle være til at overkomme.

I det foreliggende lovforslag indgår et delforslag om ophævelse af andelsbeskatningen. Den del af forslaget vil blive taget ud af for-

slaget i kraft af et ændringsforslag ved andenbehandlingen af L 81. Årsagen er, at andelsselskaberne har brug for ro om deres beskattings- og erhvervsforhold, og finansieringen af denne ændring sker fra puljen til finansiering af uforudsete udgifter.

Afsluttende vil jeg sige, at regeringen med forslaget gennemfører flere af de gode tiltag, der er i regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen«. Med saneringen af erhvervsstøtten frigøres der midler, der kan anvendes til at skabe arbejdspladser og sikre mere og bedre uddannelse. Disse positive tiltag støtter Socialdemokraterne.

Kl. 14:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er fem medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og den første er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:11

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Jeg vil først og fremmest spørge ind til den nye afgift på kaskoforsikringen for lystfartøjer. Det fremføres i bemærkningerne til lovforslaget, at pengene skal dække de redningsaktioner, som foretages, og det hævdes, at lystfartøjer står for 60 pct. af redningsaktionerne. Dansk Sejlunion oplyser, at de anslår det sådan, at det i 13-17 pct. af redningsaktionerne handler om fartøjer, som er pålagt den her afgift i dag, mens de resterende 83-87 pct. af redningsaktionerne går ud til andre småbåde, joller, surfere, erhvervsfartøjer, udenlandske sejlere osv., som ikke bidrager via den her afgift. Hvordan hænger de tal sammen?

Kl. 14:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Thomas Jensen (S):

Nu skal vi se det sådan, at de tal, der bliver lovgivet på baggrund af, er de tal, som Skatteministeriet har indhentet, og dem sætter jeg min lid til, når jeg siger, at det i ca. 60 pct. af de redningsoperationer, der bliver iværksat via den her nødradio, drejer sig om lystfartøjer. Så det er de 60 pct., som jeg læner mig op ad i lovgivningen her.

Kl. 14:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Ole Birk Olesen for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:12

Ole Birk Olesen (LA):

Men det burde ordføreren jo kunne regne ud ikke er rigtigt. Altså, når man ser på antallet af surfere, svømmere, joller, fritidsfiskere, erhvervsfiskere, udenlandske lystsejlere i Danmark osv., så burde Socialdemokraternes ordfører kunne regne ud, at det ikke er tilfældet, at 60 pct. af de redningsaktioner, der foretages, gælder folk, der betaler lystbådeafgift i Danmark. Der betales jo f.eks. ikke lystbådeafgift af et surfbræt. Der betales heller ikke lystbådeafgift af en jolle.

Så kan Socialdemokraternes ordfører måske ansføres til at tænke lidt selv i stedet for bare at stole på alt, hvad der kommer fra Skatteministeriet, som måske ikke altid har lige godt styr på tingene?

Kl. 14:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Thomas Jensen (S):

Jeg har igennem det seneste år kunnet konstatere, at hr. Ole Birk Olesen ikke stoler på noget som helst, der kommer fra Skattemini-

steriet, og derfor undrer det mig ikke, at hr. Ole Birk Olesen heller ikke stoler på tallene den her gang. Men jeg synes, at vi skal fæste vores lid til de tal, der viser, at 60 pct. af de her redninger går til lystfartøjer. Dem stoler jeg i hvert fald på.

Derudover vil jeg også sige, at det jo er vigtigt, at vi sikrer, at der er en finansiering af den her radio. Hvis hr. Ole Birk Olesen en sjælden dag forvilder sig ud på sit lystfartøj og kommer i nød, er det jo godt, at der er den her radio, han kan kalde over, så han kan blive reddet. Så jeg synes nu, det er godt og positivt, at vi sikrer en finansiering af den her nødradio.

Kl. 14:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Næste korte bemærkning er fra Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil gerne spørge lidt ind til noget andet, for nu var ordføreren jo inde på det her med, at regeringen har lavet den her fantastiske plan, der hedder »Et Danmark, der står sammen«. Det synes jeg sådan set lyder ganske flot, men hvis man så kigger på den her lønsumsafgift, som regeringen nu vælger at gennemtrumfe sammen med Enhedslisten i forbindelse med finansloven for 2013, så kan man jo se, at vi kan se frem til større brugerbetaling inden for sundhedsområdet.

Der vil jeg gerne have ordføreren til at svare på, hvordan det dog kan være, at det er blevet Socialdemokraternes politik, at man skal have større udgifter, når man eksempelvis vælger at gå til fysioterapeut, ergoterapeut, praktiserende læge, tandlæge eller speciallæge osv. Mange af de steder kan vi jo se at lønsumsafgiften kommer til at stige. Med det her lovforslag lægges der op til, at det bliver dyrere for danskerne at betjene sig af det danske sundhedssystem. Er det socialdemokratisk politik?

Kl. 14:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Thomas Jensen (S):

Det er jo pr. definition en erhvervsstøtte, i og med at de her brancher så er momsfritaget. Det vil sige, at hvis vi helt fjernede lønsumsafgiften, skulle vi i stedet for have en momsbetaling på 25 pct., og det ville jo virkelig være noget, der kunne mærkes for borgerne derude. Men med det her forslag er vi inde at regulere lønsumsafgiften med 1,04 pct., og det er et tiltag, der også stemmer godt overens med det, vi gjorde med skattereformen, hvor vi også var inde at hæve lønsumsafgiften for de finansielle virksomheder i Danmark – et tiltag, som vi i øvrigt tog sammen med Venstre og Konservative.

Kl. 14:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for anden korte bemærkning.

Kl. 14:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Skal jeg tolke svaret derhen, at det er fuldstændig efter bogen, altså at det også var socialdemokratisk politik før folketingsvalget, at man gik ind for at øge udgifterne for folk, der vælger at henvende sig hos en fysioterapeut, en ergoterapeut, en kiropraktor, en speciallæge eller forskellige andre? Var det socialdemokratisk politik før valget, og er det regeringens politik? Det må man jo gå ud fra, siden man nu vælger at sætte de her udgifter op.

For vi ved jo alle sammen, hvem der kommer til at betale den her ekstraregning. Hvor vælger den enkelte praktiserende læge eller ergoterapeut osv. at gå hen med den her nye skat? Hvor vælger man at gå hen med den her udgift? Man vælger selvfølgelig at lægge den på hos dem, der kommer i ens butik. Derfor har regeringen altså med det her lovforslag besluttet, at det er regeringens politik at lægge øgede skatter og afgifter på folk, der betjener sig af det danske sundhedssystem. Jeg synes bare, at ordføreren måske må erkende, at ja, det er socialdemokratisk politik, at ja, det er regeringens politik, og at det står man ved.

Kl. 14:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Thomas Jensen (S):

Hvis jeg var medlem af Dansk Folkeparti og i øvrigt også medlem af Folketinget, ligesom hr. Hans Kristian Skibby er, ville jeg nok holde mig for god til at stå og slå andre politikere i hovedet med, at man påfører danskerne noget brugerbetaling og nogle udgifter. Det er sådan, at Dansk Folkeparti jo var med til at lave den økonomiske politik under statsminister Anders Fogh Rasmussen og under statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen, og der har man i hvert fald gjort det meget, meget sværere for folk med almindelige indkomster at få pengene til at række til dagen og vejen. I særdeleshed med den seneeste forårspakke 2.0 og genopretningspakken, som Dansk Folkeparti jo velvilligt lagde stemmer til, har man i hvert fald bidraget til, at folk med lave indkomster, LO-familierne, kom til at holde for og være med til at finansiere skattelettelser til de allerallerrigeste danskere. Så i forhold til at kere sig om de almindelige danskere skulle Dansk Folkeparti nok lige komme lidt ned på jorden.

Kl. 14:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Thomas Danielsen fra Venstre, værsgo.

Kl. 14:17

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Den socialdemokratiske ordfører siger rigtig nok i sin beretning, at man laver en mindre afgiftsstigning på 34 pct. En afgiftsstigning på 34 pct. synes jeg da er direkte arrogant at kalde en mindre afgiftsstigning. Og man skal blot betale 85 kr. ekstra om måneden, så det skulle ikke være nogen sag. Jeg tror, at en gennemsnitsbåd, der bliver kaskoforsikret, måske koster 500.000 kr., og det vil sige, at man skal betale over 1.000 kr. om måneden i sejlærsæsonen for at få lov til at få kaskoforsikret sin båd – hvert eneste år, ikke bare en gang, men hvert eneste år. Jeg synes, det er arrogant at kalde det for småpenge.

Men i forbindelse med den her afgift på lystbåde, som man altså hæver med 34 pct., vil jeg gerne spørge ordføreren: Forventer man, at værdien af den enkelte lystbåd vil falde, når man laver sådan en afgiftsforøgelse? Forventer man, at der vil være flere, der forsikrer sig i udlandet, og forventer man, at der er flere, der helt vil droppe kaskoforsikringen?

Kl. 14:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 14:19

Thomas Jensen (S):

Det var jo en lang række spørgsmål, men den her stigning i afgiften fra 1 pct. til 1,34 pct. ser jeg ikke som noget, der virkelig vælter

regnskabet for folk, der har store lystbåde, det må jeg erkende. Altså, har man f.eks., som jeg nævnte i min ordførertale, en båd til omkring 300.000 kr., så man skal betale 85 kr. mere om måneden i afgift, tror jeg ikke, det vil afgøre, om man har en båd eller ej. Jeg tror heller ikke, det er det, der er med til at afgøre, hvilken prisfastsættelse der sker af båden.

Men der var jo en lang række spørgsmål i det, hr. Thomas Danielsen fremførte. Der var bl.a. det der med, om man ville søge til udlandet for at forsikre sin båd. Men hvis man gør det, skal man jo også oplyse det herhjemme, og dermed vil man også blive afgiftspålagt for den udgift.

Kl. 14:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg kan ikke se, at hr. Thomas Danielsen har trykket sig ind, men som en kulance i dag giver vi lov til den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 14:20

Thomas Danielsen (V):

Mange tak, formand. Hr. Thomas Jensen slynger om sig med tal, og jeg kan oplyse, at det drejer sig om lidt over 4.000 kr. for en båd til 300.000 kr., der skal betales hvert eneste år for at få lov til at forsikre sin båd. Det er altså det, som Socialdemokraterne kalder småpenge.

Derfor vil jeg gerne samle lidt op på Liberal Alliances spørgsmål, når ordføreren ikke agter at svare på de øvrige spørgsmål. Kunne ordføreren finde rimelighed i, at man måske undersøgte de oplysnings, som ligger til grund for, hvem man mener belaster Lyngby Radio, en ekstra gang. Er det virkelig dem, som man nu lægger en ekstra afgift på? Når der bliver stillet så mange spørgsmål til det, kunne det så ikke være interessant at finde ud af, om det virkelig er dem, man lægger en ekstra afgift på? I forhold til lystbåde i Tyskland, eller hvor man vælger at forsikre dem, er det jo almindeligt kendt, at man sælger 1 eller 2 pct. af sin båd til en tysker og får den forsikret i Tyskland. Ligesom det sker, når afgifter og skatter hæves alle mulige andre steder, så finder danskerne over grænsen, hvor det er billigere.

Kl. 14:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Thomas Jensen (S):

Hr. Thomas Danielsen slyngede om sig med betegnelser som arrogance i sit første indlæg, og så blev der stillet seks-syv forskellige spørgsmål, og det bliver der så igen her i anden runde. Jeg forsøger at svare på de spørgsmål, hr. Thomas Danielsen stiller, og i forhold til det der med, om man skulle begynde at trække udenlands for at få finansieret sin båd, og delt ejerskab og sådan noget kan jeg sige, at der også der vil ske en beskatning efter de regler, som vi indfører.

Så vil jeg også bare konstatere, at den her ændring medfører, at for en person, der ejer en båd til en værdi af 300.000 kr. og kaskoforsikrer den, vil det føre til en stigning i afgiften på cirka 85 kr. om måneden. Det er ikke en stigning på de der 4.000 kr., som hr. Thomas Danielsen fremfører, så vi skal lige sørge at have styr på fakta her i salen i dag.

Kl. 14:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er fru Gitte Lillelund Bech fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:22

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg noterede mig, at hr. Thomas Jensen fra Socialdemokraterne i sin ordførertale sagde, at grunden til, at andelsskatten vil blive pillet ud af lovforslaget, som vi behandler her, sådan set var, at man i andelsselskaberne havde behov for ro.

Jeg vil bare spørge hr. Thomas Jensen, om ikke også man kunne sige det samme om lystbådejerne, altså at lystbådejerne har behov for ro, og at der derfor ikke er behov for at tage 40 mio. kr. ind i kassen fra lystbådesejlere. Er der ikke andre, der har behov for ro, end andelsselskaber?

Kl. 14:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren

Kl. 14:22

Thomas Jensen (S):

Andelsselskaberne, især dem, der producerer fødevarer med fedt, har brug for ro, vil jeg sige til fru Gitte Lillelund Bech. Det er sådan, at hr. Lars Løkke Rasmussen jo indførte fedtafgiften, så den trådte i kraft den 1. oktober 2011, og jeg tror, at de fleste møder, jeg har haft med virksomheder her i Danmark, har været med fødevareproducerende andelsselskaber, og der har der i hvert fald været et ønske om at få ro og komme af med det bøvlg og besvær, som fedtafgiften har betydet for dem. Derfor er vi fra regeringens side gået ind med lovforslag L 82 for at afskaffe den fedtafgift, som den borgerlige regering indførte.

Det her lille forslag om at fjerne andelsbeskatningen kunne vi se ville få nogle lidt omfattende konsekvenser for nogle af de her virksomheder, og derfor så vi på provenuet på 40 mio. kr., og det var næsten ikke besværet værd for de her virksomheder. Derfor går vi ind ved andenbehandlingen og stiller et ændringsforslag, der sikrer, at den her del om andelsbeskatningen bortfalder, sådan at der fortsat i Danmark vil være en andelsbeskatning også efter 1. januar 2013.

Kl. 14:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Gitte Lillelund Bech for anden korte bemærkning.

Kl. 14:23

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu kan jeg jo forstå, at det var det der med, at der skulle være behov for ro. Og skatteministeren var ude at sige, at andelsskatten her gav for meget støj, og at støjen ikke stod mål med de 40 mio. kr. Derfor må jeg jo så spørge hr. Thomas Jensen: Hvor meget skal man støje, for at regeringen ruller sine skatteforslag tilbage? Hvor meget skal der støjes? Skal der råbes så højt, som man gjorde fra Arlas, Danish Crowns side osv. den pågældende fredag, hvor det her forslag om at ændre på andelsskatten var på bordet i 9 timer? Hvor meget skal der støjes? Er det kun, når det er de store virksomheder, der støjer, at regeringen så lytter, men det er ikke, når det er de små bådejere eller andre, der støjer? Hvor høj skal støjen være, vil jeg spørge hr. Thomas Jensen, for det var åbenbart støjen, der gjorde, at man trak forslaget tilbage.

Kl. 14:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Thomas Jensen (S):

Vi lytter ikke til tomme tønder – tomme tønder, der buldrer mest – nej, vi lytter til berettiget kritik, og det må siges, at det var der i for-

hold til det her lovforslag om at fjerne andelsbeskatningen, og derfor bortfalder det.

I forhold til den her kaskoforsikringsafgift for bådejere, som stiger 85 kr. om måneden for en person, der har kaskoforsikret en båd til en værdi af 300.000 kr., synes jeg jo nok, at det er væsentligt, fordi det netop er ejerne af sådan nogle både, der får mulighed for at kunne blive reddet, hvis de kommer i havsnød. De har selv en interesse i, at den her maritime nødradio fungerer, og derfor synes jeg også at det er i god overensstemmelse, at dem, der bruger den, også er med til at finansiere den.

Kl. 14:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Man skal jo altid glæde sig, når folk kommer på bedre tanker, og vi glæder os fra Venstres side i forbindelse med spørgsmålet om andelsbeskatningen. Hr. Thomas Jensen husker sikkert også, at han selv var ude og sige, at den kritik, der blev rejst, var en skræmmekampagne. Men man skal roses, når man lytter til kritik og retter ind, så den ros vil jeg gerne give.

Jeg bed præcis som fru Gitte Lillelund Bech mærke i, at hr. Thomas Jensen sagde, at andelsselskaberne havde brug for ro om deres skatteforhold. Så tænker jeg: Jeg tror, at der er andre, der har det på samme måde. Jeg tror, der er rigtig mange virksomheder her i Danmark, der mener, at der er brug for ro om deres skatteforhold. Vi kan jo bare tage dagbladene, som skriver i deres hørings svar:

»Der skal ikke herske tvivl om, at branchen under ét har meget svære tider, og en ny påført skat kan kun finansieres på en måde, nemlig med øgede besparelser.«

Hvad skal der til, for at Socialdemokratiet også mener, at der er brug for ro, når det gælder dagbladenes skatteforhold?

Kl. 14:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Thomas Jensen (S):

Jeg står da på mål for de ting, jeg har sagt vedrørende andelsskatten, og når jeg i forbindelse med den talte om, at der foregik en skræmmekampagne, var det jo, fordi nogle af de tekniske ting i det faktisk ikke rigtig lige stod mål med den måde, som dele af organisationerne udtrykte sig på. Men nu har vi så valgt at droppe det, altså afskaffe andelsskatten, så skal vi ikke lade det ligge her i dag?

Men med hensyn til medierne har jeg det sådan, at skattepolitikken ikke skal løse alle problemer i det her samfund. Altså, der foregår jo også nogle mediestøtteforhandlinger i ny og næ, og der skal man jo ud fra nogle samlede betragtninger om det danske mediemarked sørge for at indrette mediestøtten sådan, at vi også har et godt udbud af forskellige medievirksomheder. Så jeg er helt tryk ved, at man også via mediestøtten kan komme langt.

Kl. 14:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for anden korte bemærkning.

Kl. 14:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg bliver lidt bekymret, må jeg sige, for der er jo tale om medier, der i øjeblikket også kan se frem til at blive pålagt en reklameafgift

af nogle af deres produkter, hvis de laver indstik i et lidt anderledes format i deres ugeavis, men det er et andet lovforslag.

Altså, der er ikke ro om skatteforholdene. Det er grundlæggende det, der er problemet. Jeg forstår godt, at hr. Thomas Jensen siger, at det ikke er skattesystemet, der skal løse alle problemer – nej, for den her regering skaber problemer med sin skattepolitik. Så får lønsummen lige et nøk opad, så kommer der en – kan man forstå – lille, beskeden stigning på præmierne på kaskoforsikringer for lystbåde, så lægges der en lillebitte smule på i forbindelse med en arbejdsskade-afgift, så lægges der en lillebitte smule på bundskatten.

Kan hr. Thomas Jensen ikke se, at alle de her små enkeltele-menter, som han står og taler om, skaber utryghed, og at det ikke skaber grundlag for vækst i Danmark?

Kl. 14:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Thomas Jensen (S):

Skal vi nu ikke lige prøve at få proportionerne i orden? Hr. Torsten Schack Pedersen har stemt for forårspakke 2.0, og han har stemt for genopretningspakken, som den tidligere regering under hr. Lars Løkke Rasmussen vedtog, vel at mærke *efter* at den økonomiske krise var sat ind. Da valgte Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti at øge afgifterne for dansk erhvervsliv med 40 mia. kr. om året.

Jeg synes nu nok, at man, hvis man kerer sig så meget om udviklingen i afgifterne i Danmark i dag, når vi går ind og regulerer på nogle marginalt rundtomkring, så nok skulle gribe lidt i egen barm og stå på mål for de ændringer, man selv indførte. Man kan gå ud og skrive nogle læserbreve om, at Venstre er stolte over, at man har pålagt dansk erhvervsliv 40 mia. kr. ekstra i afgifter om året. Jeg synes, det ville være passende, hvis hr. Torsten Schack Pedersen ville gøre det.

Så synes jeg også, at hvis hr. Torsten Schack Pedersen har nogen kritik at fremføre mod de ændringer, vi her i dag gennemfører med hensyn til lønsumsafgiften, skal man også ærligt og redeligt fra Venstres side gå ud og sige, at Venstre i sommers syntes, at det var fint nok, at man pålagde den finansielle sektor en øget lønsumsafgift, men at man i dag ikke synes, det er ret godt, at vi gør det for nogle af de andre erhverv.

Kl. 14:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Så er vi nået til hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:30

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg kunne godt tænke mig sådan at bore lidt i den lettere arrogante holdning til de tusindvis af sejlere, vi har i det danske samfund. Det er, som om det skulle være et unødigt luksusgode at have en båd, som man i weekenden kan tage ud at sejle i, eventuelt organiseret i en af sejlsportsklubberne, der har 60.000 medlemmer, og hvor man introducerer de unge til sejlsporten i klubberne.

Lettere arrogant siger man, at de 34 pct., man hæver forsikringsafgiften med, er ingenting. Det er 85 kr. måneden, det er 600 kr. om året, eller hvor meget det er, det bliver i gennemsnit. Jamen det er jo en ekstra belastning for folk, der har en fritidsinteresse. Det gælder mange børn og unge og familier.

Jeg kan godt love hr. Thomas Jensen, at der ikke er mange kæmpeskibe til millioner af kroner i Danmark på grund af vores høje skattetryk. Så dem, der bliver ramt, er helt almindelige mennesker,

som bruger det som en del af deres kulturliv, en del af deres fritidsfor-nøjelse, en del af deres familieliv.

Derfor må spørgsmålet til den socialdemokratiske ordfører være, om man betragter det som et unødigt luksusgode at have en båd.

Kl. 14:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Thomas Jensen (S):

Nej, jeg betragter det ikke som et unødvendigt luksusgode, vil jeg si-ge til hr. Brian Mikkelsen, men jeg betragter det, at vi har en maritim nødradio til de lystsejlere, som kommer i havsnød, så de kan blive reddet, som livsnødvendigt. Derfor synes jeg også, det er på sin plads, at vi sørger for, at det også er dem, der er potentielle brugere af den her maritime nødradio, der finansierer den. Derfor har vi med en lille, marginal ændring af arbejdsgrundlaget her, som gør, at af-giften øges fra 1 pct., som den er i dag, til 1,34 pct., sørget for, at alle, der har de her lystbåde og har kaskoforsikret dem, er med til at finansiere den her nødradio. Det synes jeg er helt på sin plads.

Kl. 14:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Brian Mikkelsen for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:31

Brian Mikkelsen (KF):

Det er en interessant prioritering sådan af samfundsressourcerne. Fø-rer den argumentation og det ræsonnement så også til, at værtshuse- jeren, som søger beskyttelse om natten, fordi hun eller han er udsat for trusler, skal betale for, at politiet undersøger tingene og står vagt omkring værtshuset.

Det er en underlig form for ræsonnement, specielt når det gælder nogle sejlere, der i forvejen betaler kassen for at have deres båd, spe- cielt når de fleste af medlemmerne i foreningerne er børn og unge, som i sidste ende kommer til at betale det gennem kontingenterne, fordi den ekstra afgift lægges på bådene. Spørgsmålet er stadig, om det er, fordi Socialdemokraterne ikke kan lide både og sejlere i det hele taget. Kan vi lige så godt sparke dem ud af landet, selv om det er en del af vores historie og kultur?

Kl. 14:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Thomas Jensen (S):

Jeg kan berolige hr. Brian Mikkelsen med, at der ikke er nogen, der skal sparkes ud af det danske samfund, og der er ikke nogen, der skal føle en dårlig stemning. Jeg synes, det er på sin plads at sørge for, at de folk, der har behov for at bruge den her maritime nødradio, er med til at finansiere den. Som hr. Brian Mikkelsens siger, er det nogle, der i forvejen betaler kassen for den her båd. At de bliver på- lagt en afgift på f.eks. 85 kr. ekstra om måneden for en kaskoforsik- ret båd til 300.000 kr., ser jeg ikke som en brandbeskatning af både- jerne. Jeg synes, der er en god balance mellem det, man betaler, og det, man får, hvis man skulle komme i den ulykkelige situation, at man lider havsnød og har behov for at blive hjulpet. Det er noget, der redder liv, det her, vil jeg sige til hr. Brian Mikkelsen, så jeg sy- nes også, vi skal sørge for at få det finansieret.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Vi går videre til hr. Hans Kristian Skibby, ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her lovforslag indeholder jo mange forskellige delelementer. Det er vi sådan set blevet relativt enige om i den debat, der har været indtil nu her i Folketingssalen.

Men det, jeg synes er dybt problematisk, er jo, at hvis vi kigger på den situation, som mange af de danske arbejdspladser er i, kan vi se, at erhvervsvirksomhederne lider under at have ringere konkurrenceevne end udenlandske operatører, og det betyder også, at vi har en detailhandel i Danmark, der er under kraftigt pres. Vi har også en masse andre små og mindre virksomheder i Danmark, som oplever, at der er længere mellem kunderne, og at der også er længere mellem de betalingsdygtige kunder.

Hvad er medicinen så til det? Er det så, at man går ud og siger: Hvad kan vi gøre for at gøre det bedre? Hvad kan vi gøre for at underbygge en god udvikling for de danske arbejdspladser og de danske virksomheder specielt i den private sektor? Tja, med det her lovforslag kan vi se, at medicinen er endnu flere udgifter, endnu flere afgifter, endnu flere skatter, og det er noget, som kommer til at koste på bundlinjen i de fleste virksomheder – i hvert fald med hensyn til de her lovforslag.

Hvis man kigger på lønsumsafgiften eksempelvis, er det jo sådan, som jeg tidligere har været inde på i dag, at det her er en lønsumsafgift, som kommer til at ramme de ikkefinansielle sektorer i Danmark. Det er rigtig mange forskellige danske virksomhedstyper. Specielt inden for sundhedsområdet synes vi i Dansk Folkeparti at det er ganske foruroligende, at et rødt flertal her i Folketinget – efter at de igennem flere år har ført valgkamp og sagt, at der var en velfærdsmassakre i gang i Danmark, og at man havde en borgerlig regering, som ikke tog hånd om de svage – nu som regering, for at finansiere andre vidtløftige løfter, eksempelvis en forøget ulandsbistand på 609 mio. kr., og så skal pengene jo findes et eller andet sted, vælger at sætte lønsumsafgiften op for eksempelvis sundhedsoperatører i Danmark. Det er fysioterapeuter, det er tandlæger, det er ergoterapeuter, det er private behandlingssteder, det er leverandører af sundhedsydelser til borgere, det er alment praktiserende læger, og det er også de danske speciallæger. Alle sammen skal nu til at opkræve en større regning hos brugerne af deres virksomheder, fordi lønsumsafgiften stiger. Det er den medicin, som vi kan se frem til i Danmark. Vi har fået en regering, som synes, det er helt fair at øge udgifterne og afgifterne for de mennesker, der har behov for lægelig hjælp og assistance i Danmark.

Et andet sted, man har valgt at gå ind og sige at der nu skal gøres noget godt, er der, hvor man vælger at påføre de danske dagblade en omkring 40 mio. kr. stor udgift, og hvor man også via lønsumsafgiften kan se frem til, at der bliver en helt anden og dårligere konkurrencesituation. Og vi kan jo se, at udviklingen gør, at hvis ikke man kan finde pengene på bundlinjen i Danmark, vælger man at få outsourcinget flere og flere af opgaverne og eksempelvis få produceret en større del af trykkeopgaverne i udenlandske virksomheder syd for den danske grænse, eksempelvis i Polen.

Et andet sted, man kommer til at mærke det her forslag, er på de danske dentallaboratorier f.eks. – hos de mennesker, som er med til at lave specialtilbud til folk, der har tandproblemer osv. Vi kan af de hørings svar, vi har fået, se, at omkring 30 pct. af branchens medlemmer har måttet lukke deres virksomhed inden for de sidste 2 år, fordi de har tabt i konkurrencen med specielt udenlandske leverandører af de samme services.

Hvad er medicinen fra den danske regering til det og til det store tab af danske arbejdspladser? Det er da, at de øger lønsumsafgiften og gør det endnu dyrere at drive den her type virksomhed i Danmark.

Det er ikke noget, vi i Dansk Folkeparti er særlig stolte af. Vi er heller ikke særlig stolte af, at man med det her lovforslag vælger at øge beskattningen af de danske lystsejlere med de meget berømte 34 pct. Det anses nærmest af nogle politikere i Danmark som kriminelt, at man har den frækhed, at man har lyst til at have en hobby, der også koster lidt penge. Det synes man så at man skal gøre noget ved, og det gør man altså ved at øge beskattningen med 34 pct. på den afgift, der er på de forsikringsordninger for de her lystbåde. Det er ikke rimeligt; det er ganske enkelt urimeligt. Og det er ikke en måde at drive hæderlig regeringsførelse på.

I Dansk Folkeparti kan vi ikke støtte det her lovforslag. Vi mener, at det her er et lovforslag, som går den helt, helt forkerte vej. Det hæmmer den udvikling i Danmark, som kan forsvare og bevare danske arbejdspladser, og det hæmmer også borgernes incitament til at være hæderlige borgere. Vi ved jo, at nogle har mulighed for eksempelvis at flytte deres båd ud af Danmark og til et naboland, hvor de så har mulighed for at gøre det på en anden måde, som er lidt mere smart. Og så mister staten alligevel indtægter.

Men samlet set med de lovforslag, vi har fået til behandling her i Folketinget i dag fra skatteministerens side, kan vi se, at det er over en milliard kroner i afgifter, som et flertal i Folketinget nu har besluttet at opkræve hos de danske borgere og virksomheder. Vi ved jo alle sammen godt, hvad der sker, når virksomhederne får større udgifter. De lægger selvfølgelig udgiften over på deres kunder, og det er altså Danmarks borgere. Og det betyder altså, at man får større regninger, når man går ind de forskellige steder, hvor man kommer i kontakt med de her virksomheder, som tilhører den her branche og ligger i de her egne af det danske erhvervsliv.

Så vi kan ikke støtte lovforslaget på nogen som helst måde, og vi synes, at regeringen burde trække lovforslaget.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:39

Jesper Petersen (SF):

Det er jo sjovt, som man kan skifte mening, som årene går. Jeg vil egentlig godt have hr. Hans Kristian Skibby til at bekræfte, at man i skattereformen fra 2009, som Dansk Folkeparti støttede, forhøjede lønsumsafgiften for den finansielle sektor som en del af finansieringen af de skattelettelser, der blev givet dengang. Jeg vil egentlig bare godt have hr. Hans Kristian Skibby til at bekræfte, at det, man himler op om i dag, gjorde man selv for et par år siden. Det kan kun blive en bekræftelse, men jeg siger det bare af hensyn til referatet.

Så har jeg også et andet spørgsmål. Det går nemlig på det med lystbådesejlernes afgift på 1 pct., som vi så foreslår forhøjet med 0,34 pct. Har Dansk Folkeparti på noget tidspunkt foreslået at fjerne den afgift på 1 pct., som der i forvejen ligger på lystbådesejlernes kaskoforsikring? Har Dansk Folkeparti foreslået det, eller har man gennemført lempelser af den afgift, da man selv var en del af flertalskonstellationen i den tidligere regering? Det må der kunne svares klart ja eller nej til.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes egentlig, at spørgeren gør det ganske godt, for det, spørgeren siger, illustrerer jo ganske klart, at det, der er den helt store forskel på eksempelvis Dansk Folkeparti og Socialistisk Folkeparti, er, at vi vælger at se fremad. Vi erkender da blankt, at vi også har været med til at gennemføre nogle ting her i Folketinget, der har været

træls for borgerne. Vi har været med til at gennemføre finansiering af nye tiltag, som også har kunnet ramme folk.

Nu kommer spørgeren jo selv ind på spørgsmålet om en skattereform tilbage i 2009, og svaret er: Jo, vi var med til den. Men vi må også samtidig spørge, hvad der er den rette medicin for at få Danmark på ret kurs? Er det at øge beskatningen og gøre det endnu mere vanskeligt at drive en virksomhed i Danmark, eller er det i det mindste at prøve på at være lydhør over for de mange folk uden for Christiansborgs tykke mure, som kan fortælle, hvilke konsekvenser det her får for ganske almindelige borgere i Danmark, der har små og mindre virksomheder, hvis de her lovforslag kommer igennem med de her øgede skatter, byrder og afgifter for de berørte?

Det er jo ikke kun virksomhedsejerne, der kommer til at miste noget. Det er også kunderne i virksomhederne. Det er derfor, at jeg siger: Skal vi da ikke prøve at se fremad? Jeg erkender da blankt, at vi har været med til nogle ting, som har været uhensigtsmæssige, og som også har været problematiske og udfordrende og svære at forklare. Men vi bliver da ikke ved med at gå med på den galej og bare sige: Jamen pyt med det, pyt med det, nu sætter vi bare endnu flere skatter og afgifter op. Men det er det, regeringen vælger at gøre. Regeringens medicin er, at vi skal have endnu flere afgifter, og det er altså den forkerte medicin.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jesper Petersen.

Kl. 14:42

Jesper Petersen (SF):

Det, der ville være det sandfærdige svar fra hr. Hans Kristian Skibby, ville være: Ja, vi forhøjede lønsumsafgiften dengang, fordi vi syntes, at de penge med den anden hånd skulle gives til nogle skattelettelser. Det var det, der skete, og det kan man godt forstå.

Hvad er det, regeringen gør nu? Den forhøjer lønsumsafgiften, den har gjort det for bankernes vedkommende i forbindelse med skattereformen, og den gør det en smule her for nogle andre sektorer for med den anden hånd at bruge pengene på nogle ting, der styrker vores velfærd, og som giver os en forhøjet produktivitet. Det er jo det, der udmøntes med det her forslag. De gamle venner i Venstre har faktisk foreslået at beskære Erhvervsstyrelsen med 500 mio. kr. mere, end hvad vi gør.

Så var der et forsøg på at sige, at man ser fremad, og dermed fralægge sig ansvaret for, hvad man har gjort tidligere. Jeg er ked af, at jeg kom til at grine. Jeg synes ikke normalt, at det hører sig til at grine, så det var ikke engang påtaget, det var ægte. Jeg synes, at det var morsomt.

Men hr. Hans Kristian Skibby svarede ikke på mit andet spørgsmål. Jeg kan lige nå at gentage det: Har Dansk Folkeparti på noget tidspunkt under den tidligere regering eller siden da foreslået at fjerne den afgift på 1 pct., der er på lystbådesejleres kaskoforsikring – ja eller nej? Hvis svaret er nej, er det, der sker i Folketingssalen i dag, jo et mageløst hykleri.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren – 1 minuts taletid.

Kl. 14:44

Hans Kristian Skibby (DF):

Ordføreren fra SF må jo kalde det, hvad han vil: mageløst hykleri eller tilbageskuen eller alt muligt andet. Det er jeg sådan set fuldstændig ligeglad med. Jeg forholder mig til det konkrete lovforslag, som ligger her, med rigtig mange forskellige delelementer i, og som jeg virkelig har kigget minutigt igennem for at se, om jeg kunne finde noget, der var positivt. Der er lidt om vindmøller, jeg måske synes

kunne være positivt, men ellers er det hamrende usolidarisk, og det er aldeles negativt for den danske samfundsøkonomi.

Tænk sig, at vi har en regering med hr. Jesper Petersens eget parti i førertrøjen med en ministerpost på området, som nu vil stemme grønt til øget brugerbetaling i forbindelse med besøg hos private behandlingssteder og leverandører af sundhedsydelser – fysioterapeuter, ergoterapeuter, praktiserende læger og speciallæger. Det nytter ikke at ryste på hovedet, det er en kendsgerning, at det er en del af den her lønsumsafgift, at der altså kommer en større regning til de her typer af virksomheder. Det er det, vi bare må konstatere, og derfor siger Dansk Folkeparti ganske klart nej.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Lovforslaget er en del af aftalen om finansloven for 2013 mellem regeringen og Enhedslisten. Forslaget er fremsat med udgangspunkt i et grundigt eftersyn af erhvervsstøtteordninger.

Jeg har som radikal det grundlæggende synspunkt, at erhvervsstøtten skal være så moderat som muligt. Dog kan der være enkelte områder, hvor det er nødvendigt med subsidier for at forbedre rammevilkårene for erhvervslivet. Jeg har som radikal primært en pragmatisk tilgang til erhvervsstøtte, ikke en ideologisk.

For alle berørte virksomheder forhøjes satsen for lønsumsafgiften med 1,04 procentpoint. Når man korrigerer for virkninger på adfærd og arbejdsudbud, estimerer Skatteministeriet et nettoprovenu på 300 mio. kr. Den finansielle sektor har tidligere fået forhøjet deres lønsumsafgift i forbindelse med skattereformen, hvorfor denne sektor nu er undtaget fra denne stigning. Det er vigtigt at påpege, at det kun er erhverv, der er fritaget fra at betale moms, som betaler lønsumsafgiften.

Øvelsen handler samlet set om at foretage en sanering af erhvervsstøtten, så regeringen kan foretage en prioritering af pengene til andre formål. Det er helt i overensstemmelse med regeringsgrundlaget, og det er faktisk det, vi effektuerer nu, og det har som sagt også tråde til finansloven.

Radikale Venstre kan støtte L 81.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:47

Ole Birk Olesen (LA):

Ejere af lystbåde, som får kaskoforsikret deres båd, skal nu betale 37 mio. kr. mere i afgift, end de allerede gør. De 37 mio. kr. skal gå til at finansiere Lyngby Radio. Man mener, at det er rimeligt, at de finansierer Lyngby Radio. Jeg vil gerne høre den radikale ordfører, om den radikale ordfører er klar over, hvad de 115 mio. kr., som lystbådejerne allerede betaler, går til, og om den radikale ordfører kunne fortælle, hvorfor man ikke bare kan tage af de 115 mio. kr., som lystbådejerne allerede betaler i dag.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Kl. 14:50

Nadeem Farooq (RV):

Der er jo ikke tale om cigarkasser, sådan at man kan sige, at pengene skal bruges til bestemte formål. Den tilgang, jeg har, er at se på, om finansieringen af den maritime radiotjeneste skal betales af alle skatteydere, eller om den skal betales af brugerne selv. Jeg hælder til det sidstnævnte, altså at det er brugerne selv, og så kan man jo lave alle mulige spekulationer i retning af, hvad man så ellers kunne bruge pengene til, men det vil jeg ikke spekulere på.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 14:48

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen pointen er jo, at brugerne selv betaler. Nu er det jo kun en andel af brugerne, men den andel af brugerne, som det drejer sig om, betaler i forvejen 115 mio. kr. i afgift. Dem kunne man jo tage af til at finansiere de 37 mio. kr. til Lyngby Radio, hvis man ville. Der er jo netop tale om et cigarkasseprincip, for regeringen siger, at vi skal bruge de 37 mio. kr. fra lystbådejerne til Lyngby Radio. Spørgsmålet er: Hvad går de 115 mio. kr. til, som lystbådejerne allerede lægger i statskassen? Hvorfor tager man ikke af dem?

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Nadeem Farooq (RV):

Så forstår jeg spørgsmålet bedre. Sådan kan man godt vælge at stille det op, men sådan vælger vi ikke at stille det op. Jeg mener så, at det er rigtigt, at det jo selvfølgelig får en effekt for dem, som er i den branche med sejlbåde, men jeg mener stadig, at det er en afgiftsstigning, som er til at betale.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Det her er da ret interessant. Altså, regeringen bruger som argumentation, at der er nogle udgifter til Lyngby Radio, som staten nu skal afholde, og derfor skal lystbådejerne betale mere i skat. Det, de betaler i forvejen, bruger man på alt muligt andet, men så laver man præcis cigarkasseargumentet for at skrue på skatten. Der må jeg da nok sige at jeg synes at den radikale ordfører gav et befriende svar: at det var noget, man havde valgt at gøre. Men man har så kun valgt det, hvad angår stigningen, den ekstraregning, der kommer nu, mens de penge, man i forvejen opkræver, har man så bare ladet gå ind i den store kasse.

Men jeg synes bare, det er kendetegnende for den her regering, at hver gang der er den mindste mulighed for det, så går man efter lommerne hos skatteborgerne for at få finansiering i stedet for – hvilket jeg ellers troede var radikal politik – at prøve at effektivisere den offentlige sektor eller lave reformer. Men her vælger man altså bare at sige, at det er skatteborgerne, der skal holde for.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Nadeem Farooq (RV):

Der synes jeg at Venstres skatteordfører er helt galt afmarcheret. Vi effektiviserer da den offentlige sektor; det gør vi da. Altså, vi har netop fremlagt og er ved at gennemføre en meget stram finanslov og er ved at gennemføre reformer, som man burde have gennemført inden for de seneste 10 år. Så jeg mener, at vi er inde på det rigtige spor. Jeg tror da heller ikke, det er fremmed for Venstres ordfører, at man jo laver nogle ting, hvor man kæder nogle finansieringselementer sammen med nogle andre udgifter. Det har den tidligere regering jo også selv gjort.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen princippet bliver jo bare ret interessant at forstå, altså hvad regeringen lægger i det. Betyder det, at hvis der skal bruges mere politi til fodboldlandskampe, så skal fodboldklubberne nu til at betale for politiets arbejde? Betyder det, at ved andre større begivenheder, som involverer træk på myndighederne, skal brugerne nu også til at betale? Altså, det er jo ret væsentligt at vide.

Nu har regeringen så kastet sig over lystbådejerne; nu er det dem, der skal holde for, fordi det jo er dem, der bruger det. Altså, man kan jo spørge: Hvorfor skal fodboldklubberne så ikke også betale for politiet, når der er fodboldkampe? Hvorfor skal folk, der spiller håndbold, så ikke betale den fulde omkostning for at leje en hal?

Det er altså en besynderlig argumentation, som regeringen bruger. Jeg troede egentlig, at det var radikal politik, at man ikke ville øge skatter og afgifter for at finansiere offentligt forbrug. Det gør man så her. Så det kniber lidt med principperne, men jeg vil da takke for ærligheden i at sige, at det er noget, man har valgt. At det så ikke hænger sammen, er ligegyldigt, men man har så valgt at synes, at det er rimeligt, at en ekstraudgift skal modsvares af en afgiftsstigning, som er større end den afgift, man i forvejen får ind i forhold til den udgift, der er.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Nadeem Farooq (RV):

Ja, det har vi valgt. Det er et valg truffet med åben pande. Vi har tidligere valgt at hæve skatter og afgifter i forbindelse med finansloven for 2012. Det var et aktivt valg, ligesom det var et aktivt valg at give reelle skattelettelser i forbindelse med skattereformen, hvor Venstre også var med.

Jeg mener ligesom statsministeren, at vi generelt ikke skal sætte skatter og afgifter op – jeg mener, at grænsen er nået – men det afskærer os jo ikke fra at lave nogle prioriteringer, som vi vil lave løbende. Venstres skatteordfører får det til at lyde, som om vi lige pludselig er kommet med en sanering af erhvervsstøtten. Det er jo noget, som blev fremlagt i forbindelse med regeringsgrundlaget. Det har været kendt, og det har været et aktivt valg.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen, ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Lovforslaget her er jo en del af aftalen om finansloven for 2013. Vi gennemfører en sanering af erhvervsstøtten, og der har været længe diskussioner om det og en omfattende gennemgang af de forskellige erhvervsstøtteordninger, og i lovforslaget ser vi noget af det resultat, vi er nået frem til. De midler, der kommer ud af lovforslaget her, går jo til de meget væsentlige indsatser, der sker omkring uddannelse, efteruddannelse, jobskabelse, den sociale indsats og de øvrige ting, som vi prioriterer i forbindelse med finansloven.

Først og fremmest forhøjes lønsumsafgiften med 1,04 pct. for ikkefinansielle lønsumsafgiftspligtige virksomheder. Vi har været inde på, hvad det er for nogle brancher. Der er forskellige diskussioner knyttet til de forskellige ting, men gennemgående er formålet jo at mindske den fordel, som virksomhederne ellers har ved ikke at skulle betale moms. På den måde har vi jo indirekte en erhvervsstøtte til de erhverv, som er fritaget for moms gennem skattesystemet, de betaler så i stedet for en lønsumsafgift. Der vil stadig væk være tale om en støtte og en begunstiggelse, men mere ensartede rammevilkår på tværs af, hvad der vil blive opnået med den ændring, vi laver her.

Et andet element handler jo om afskrivningssatsen for investeringer i store vindmøller. Som det har været fremme, er det en af de få ting, som Dansk Folkeparti også mente var fornuftigt ved forslaget. Og det er det jo også i den forstand, at afskrivningssatsen kommer til at svare til satsen for andre store energianlæg med en lang levetid – både grønne og konventionelle energianlæg. På den måde bliver det mere rimelige regler, og man undgår en skævvridning af investeringsstrukturen, og der har, så vidt jeg forstår, også været et samspil med nogle regler i andre lande, hvor man har kunnet beslutte sig for at investere i vindmøller og opnå nogle endog meget gunstige vilkår for de investeringer.

Ud over saneringen af erhvervsstøtten, får vi CO₂-kvoterne, der jo har den særlige egenskab, at de kan bruges og handles med som en slags værdipapirer, og de kommer ind under en mere korrekt beskattning. Det giver ikke nogen penge nu og her, men det er for at undgå, at selskaber i større stil begynder at skifte deres værdipapirer ud med CO₂-kvoter for at opnå skattemæssige fordele og investere på den måde i stedet for på andre og nogle gange måske mere produktive måder. Den skævvridning, der kunne opstå der, skal undgås.

Så samler meget af diskussionen sig omkring finansieringen af den maritime radiobaserede nød- og sikkerhedstjeneste, som også er en del af lovforslaget her, og det er jo primært lystsejlere i bred forstand, der anvender den nød- og sikkerhedstjeneste. Det er blevet dyrere at drive den, og de penge skal findes, og vi finder altså, at det er rimeligt, at brugerne er med til at finansiere den. Derfor forhøjer vi afgiften på lystfartøjernes kaskoforsikring med 0,34 procentpoint. Det har været den samme sats siden 1982, og jeg mindes heller ikke, at de partier, der er meget kritiske over for forhøjelsen i dag, tidligere har foreslået at sænke den afgift eller har fundet, at det var urimeligt at opkræve den.

Jeg skal ikke forklejn, at det selvfølgelig er irriterende og ærgerligt for dem, der har en lystbåd, at de kommer til at betale det her, men omvendt tror jeg også, at langt de fleste lystsejlere er meget godt tilfredse med, at vi altså kan fortsætte med at drive nødtjenesten, og at de finder, at det er et rimeligt formål, pengene går til. Så er det jo afhængig af den enkeltes økonomi. Der har været et eksempel fremme med en båd til 300.000 kr., hvor spørgsmålet var, om de 85 kr. mere om måneden er mange penge eller ej. Det er selvfølgelig noget, man skal betale, men vi mener, at det er rimeligt, og at det er et godt formål, som man ender med at betale til, nemlig at den maritime nødradio opretholdes og fungerer.

Så med alle de her mange elementer, der er samlet i lovforslaget, er vi meget tilfredse med, at det er lykkedes at komme så langt, og vi håber egentlig også på en bred opbakning til de ting, der sker her. Jeg er klar over, at man, når det er en del af finanslovaftalen, ikke nødvendigvis skal regne med det, men vi synes faktisk, det er rimelige ændringer, og set i sammenhæng med, hvordan vi bruger de midler i finansloven til vigtige ting omkring uddannelse, jobskabelse, den sociale indsats, alt sammen noget, der har at gøre med kvaliteten af vores velfærdssamfund og produktivitet i vores samfund, altså det at kunne skabe ny fremgang og job, så er det et godt og væsentligt lovforslag i den samlede finanslovpakke.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:59

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil gerne spørge lidt ind til ordførerens parti og partiets politik set i forhold til netop det her med de øgede brugerbetaling på sundhedsydelser, som der jo er lagt op til i forbindelse med det her lovforslag. Jeg vil egentlig gerne høre, om det er SF's politik, at der skal være øgede brugerafgifter på besøg hos speciallæger, ergoterapeuter, kiropraktorer og alle mulige andre, hvilket det her lovforslag jo medfører. For vi kan jo se, at når man øger lønsumsafgiften, øger man også udgifterne hos de her virksomheder, og det betyder selvfølgelig, at de skal hente de penge hos deres kunder, hos deres klienter, hos deres patienter. Og så vil jeg gerne bare have ordføreren til i mindelighed at bekræfte, at når man nu fra SF's side støtter det her lovforslag som en del af finansloven, er det selvfølgelig også SF's politik.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Jesper Petersen (SF):

Vi støtter jo ikke, at der skal være brugerbetaling på den måde i vores offentlige sundhedsvæsen. Vi modarbejder det. Vi er bange for, at det er det, der vil blive konsekvensen af de meget vidtgående forslag, som Venstre kommer med i de her uger, hvor man jo vil spare 65 mia. kr. for at kunne lette skatten med det beløb. Det vil gå ud over f.eks. kvaliteten i vores sundhedsvæsen, og det vil give mere brugerbetaling. Et eksempel på, at vi går den modsatte vej, er, hvordan kontanthjælpsmodtagere og andre udsatte grupper vil få billigere tandbehandling med finansloven, hvilket det her forslag jo er med til at finansiere. Man får som udsat borger i Danmark endda væsentlig bedre muligheder for at få foretaget tandbehandlinger, når det f.eks. kommer til paradentose og andre alvorlige tandsygdomme. Det er et område, hvor vi jo stadig væk ser en stor ulighed i sundhed, altså når det kommer til tandsundhed. Der sætter vi ind.

Her handler det om erhvervsstøtte. Det er et forretningsområde for nogle af de her områder inden for også sundhedssektoren. Der mindsker vi den erhvervsstøtte, der bliver givet. Jeg har omvendt ikke hørt Dansk Folkeparti foreslå, at man skulle lette lønsumsafgiften. Og der er stadig væk en erhvervsmæssig fordel ved at have den status, som de lønsumspligtige virksomheder har, frem for at være almindelig skattepligtig.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, at det er det rene goddag mand økseskaft, altså at henvise til noget, som Venstre har foreslået. Jeg er ikke fra Venstre – det håber jeg ordføreren er klar over – men fra Dansk Folkeparti. Og jeg spørger til ordførerens partis holdning til det her lovforslag. Jeg spurgte ikke om Venstres ikkefremsatte lovforslag eller beslutningsforslag eller finanslovforslag. Jeg spurgte til ordførerens parti og dets holdning til, at der med det her lovforslag om øgede lønsumsafgifter er lagt op til, at en lang række sundhedsvirksomheder i Danmark skal til at lægge større udgifter over på deres kunder, på deres patienter, bl.a. hos ergoterapeuter, fysioterapeuter, kiropraktorer, speciallæger og alle mulige andre – tandlæger i øvrigt også. For de skal jo selvfølgelig have deres udgifter dækket ind, når de skal betale en større afgift til staten.

Hvor skal en virksomhed gå hen med en ny afgift? Skal de bare acceptere, at virksomheden får underskud, eller skal de lade regningen gå videre til deres kunder? Vi ved jo godt, hvor den havner hende. Derfor er ordføreren altså ordfører for et parti, som støtter et lovforslag, der medfører markant øget brugerbetaling på mange, mange millioner kroner for folk, der frekventerer den her type af forretninger i Danmark. Det må ordføreren altså forholde sig til.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Jesper Petersen (SF):

Jeg antog sådan set ikke, at hr. Hans Kristian Skibby er fra Venstre. Jeg brugte bare det eksempel, der er fremme i en aktuel debat, og det er noget, vi er modstandere af. Det var en del af svaret på hr. Hans Kristian Skibbys spørgsmål, netop fordi vi er nervøse ved, at så voldsomme besparelser i den offentlige sektor ikke kan undgå at føre til øget brugerbetaling. Og jeg giver nogle eksempler på områder, hvor vi foreslår mindre brugerbetaling inden for sundhedsvæsenet, og det er, når det kommer til udsatte borgers tandsundhed. I det hele taget er det jo et område, som vi har prioriteret, f.eks. også inden for psykiatrien. Det er et område, som regeringen opprioriterer.

Her er der så en diskussion om noget, der drejer sig om erhvervsområder, forretningsdrivende, og her mindsker vi den erhvervsstøtte, de har, ved at de jo betaler en mindre afgift end andre erhverv, der er almindelig skattepligtige. De betaler lønsumsafgift i stedet for. Det giver dem en skattemæssig fordel. Den bliver lidt mindre. Men det er så et af de steder, hvor vi finder midler til at kunne gennemføre f.eks. de gode ting, der er i finansloven på andre områder inden for sundhed.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste spørger er hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:03

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg har på Liberal Alliances vegne ikke foreslået, at afgiften på kaskoforsikring for lystbåde skal afskaffes. Det skyldes, at jeg kun har siddet i Folketinget i et år, og at jeg ærlig talt ikke før nu, hvor regeringen foreslår afgiften hævet, vidste, at der findes en sådan afgift. Det skyldes også, at jeg ikke selv er sejler. Men det ville jeg gerne foreslå, og det er et udmærket bud på, hvad Liberal Alliance kunne prøve at få igennem, når vi engang får det her frygtelige flertal afskaffet og får et nyt flertal. Så det skal SF's ordfører ikke bruge imod mig. Jeg vil gerne afskaffe den afgift.

Jeg vil så gerne høre SF's ordfører: Hvad er årsagen til, at de 37 mio. kr., som man skal bruge på Lyngby Radio, ikke kan finansieres ved, at man bruger af de 115 mio. kr., som lystbådeejerne i forvejen betaler i afgift?

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror, at det nogle gange er rart at være fra Liberal Alliance og si-ge, at enhver skat foreslås afskaffet. Der er jo nærmest ikke nogen tilbage, og det er så nemt som ingenting at gøre det, for man mener, at alt det, der skal finansieres af de penge, der kommer ind, enten er ligegyldigt, f.eks. at vi har et ordentligt fælles velfærdssamfund, eller at det kan lade sig gøre at skære så voldsomt ned i skatterne, som Liberal Alliance foreslår, uden at det har nogen konsekvenser. Det tror de færreste på, men jeg er glad for, at debatten i dag har blotlagt endnu en måde, hvorpå Liberal Alliance vil slå hul i statskassen, nemlig ved at fjerne nogle afgifter uden at foreslå, hvor pengene skal komme fra.

Vi foreslår i forbindelse med forslaget her en, synes jeg, lille stigning på 0,34 procentpoint svarende til de her 85 kr. om måneden, hvis man er ejer af en lystbåd til 300.000 kr. Det er ærgerligt at skulle betale dem, sådan er det selvfølgelig, men det er altså noget, der skal betales et sted, hvor vi har en øget omkostning til nødradio. Det synes jeg er rimeligt nok.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:05

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis man dog bare kunne have en saglig debat med en SF'er en dag! Hr. Jesper Petersen siger, at Liberal Alliance vil afskaffe alle skatter. Virkeligheden er, at Liberal Alliances spare- og skattekatolog vil resultere i, at Danmark får et skattetryk, ikke på 48 pct. af BNP som i dag, men et skattetryk på omkring 44 pct. af BNP. Hermed vil Danmark fortsat skulle konkurrere med Sverige om at have verdens højeste skattetryk. Det er det, der ligger i Liberal Alliances planer. Og det kan godt rumme plads til, at vi også afskaffer den her afgift på sejlbåde, som jo ikke indbringer milliarder.

Men spørgsmålet var jo: Når nu sejlbådeejerne i forvejen betaler 115 mio. kr. i afgifter, hvorfor kan man så ikke tage af de penge, når man har brug for 37 mio. kr. til Lyngby Radio? Det var sådan set det simple spørgsmål. Det må også være muligt at svare på det.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Jesper Petersen (SF):

Nu får hr. Ole Birk Olesen det til at lyde, som om det er en eller anden lokalradio, der skal have nogle penge. Der er jo tale om, at det er en maritim nødradio, som man skal kunne kontakte og benytte sig af og få hjælp via, hvis man kommer i problemer, når man befinder sig på havet. Vi synes, det er godt, at vi har det nødberedskab, og jeg tror, at også sejlere vil synes, at det er godt, at der, når der er øgede omkostninger, bliver betalt for det. Vi har fundet, at det er den rimelige måde at gøre det på.

Jeg synes, at Liberal Alliance har en tendens til, at de nærmest ikke kan opdage en skat, uden at de foreslår den afskaffet, men jeg an-

erkender, at vi jo ikke kommer ned på 0 pct., selv om deres program skulle blive gennemført. Det kan lade sig gøre, og der findes andre samfund, hvor man har så ringe indtægter. Så er det bare en anden samfundsform, og så skal man måske til at betale mere for at komme på sygehuset, eller hvad det måtte være. Det er vi så bare grundlæggende ideologisk uenige i. Og det at foreslå nye skatter afskaffet, som hr. Ole Birk Olesen gør nu, uden at have nogen idé om, hvor de penge skal komme fra, er lidt letkøbt.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste spørger er hr. Thomas Danielsen.

Kl. 15:08

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg bliver nødt til at sige både til Socialdemokratiet og nu også til SF, at det er en arrogant holdning, man udtrykker, når man siger, at det er en meget lille brøkdel – jeg tror, ordføreren brugte det udtryk – vi taler om, når vi taler stigning. I ordførerens eget eksempel taler vi altså om en familie, der skal betale 3.000 kr. det ene år og nu 4.020 kr. det næste år, altså en stigning på 34 pct. Er det det, man hos SF generelt kalder meget små afgiftsstigninger?

Jeg kunne også godt tænke mig at stille ordføreren nogle spørgsmål, som jeg heller ikke kunne få svar på fra hr. Thomas Jensen. Forventer man, at værdien af lystbåde falder, når afgiften hæves med 34 pct.? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på. Så kunne jeg godt tænke mig svar på: Forventer man, at der er flere eller færre, der vil tegne en kaskoforsikring, og forventer man, at der er flere eller færre, der vil tegne en forsikring i udlandet?

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Jesper Petersen (SF):

Hvis man har lyttet efter, vil man vide, at jeg anerkender, at det er nogle mennesker, der kommer til at betale de her penge. Selvfølgelig ville det have været sjovere at undvære at betale dem. Omvendt tror jeg, det er en rimelig betragtning, at det er vigtigt, at vi har en vel-fungerende maritim nødradio. Det er der nogle stigende omkostninger til. Vores forslag til at finansiere det er altså, at afgiften på kaskoforsikringen bliver en smule højere – 0,34 procentpoint. Jeg siger ikke, det er ingenting, men det er dog 0,34 procentpoint på en afgift, der har været den samme siden 1982. Eksemplet er 85 kr. om måneden, hvis man ejer en lystbåd til 300.000 kr.

Det er heller ikke min forventning, at det vil have stor indvirkning på prisdannelsen på lystbådsmarkedet.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Thomas Danielsen.

Kl. 15:10

Thomas Danielsen (V):

Jeg betragter ordførerens svar sådan, at man altså finder det helt rimeligt med en afgiftsstigning på 34 pct. sådan uden videre. Ordføreren snakker om nødhjælpsradio og om, at det må være dem, der bruger den, der skal betale. Der er stillet rigtig mange spørgsmål til, om det nu også er dem, der bruger den, som nu bliver pålagt en afgiftsforøgelse på 34 pct. Det er bl.a. nogle påstande, som jeg ikke selv tror på. Kunne ordføreren have interesse i, at det blev undersøgt ordentligt, om det nu også er dem, der betaler for en kaskoforsikring, som bruger nødhjælpsradioen med de her 60 pct., som der står i vores materiale?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Jesper Petersen (SF):

Der skal naturligvis svares på alle de spørgsmål, der bliver stillet. Der skal også svares på dem, der handler om, hvem der benytter sig af nødhjælpsradioen i dag. Jeg forstår, at de tal, der er blevet fremlagt, er tal, der stammer fra Forsvarsministeriet. Dem må man selvfølgelig forholde sig til, når de bliver lagt frem af Forsvarsministeriet. Det er klart, at der er andre end lystbådssejlere, der benytter sig af den maritime nødradio. Men her er der en mulighed for så nogenlunde inden for et afgrænset område med en merudgift på godt 30 mio. kr. om året til at drive nødradioen at finde pengene inden for så at sige samme område. Ja, det er 34 pct. eller 0,34 procentpoint. Vi når op på 1,34 pct. af kaskoforsikringens pris, man skal betale i afgift. Jeg forklejnede ikke, at der er nogle mennesker, der kommer til at betale det. Husholdningsbudgettet bliver en smule mere belastet til gengæld for, at man fortsat har den sikkerhed, man har, når man sejler.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører, og vi går til Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Lovforslaget omfatter en reduktion af en lang række erhvervsstøtteordninger, i alt 670 mio. kr., som erhvervslivet får mindre i støtte fremover. Vi havde gerne set, at erhvervslivets bidrag til velfærden kunne have været endnu større end det, der er lagt op til her, ikke mindst at landbruget var kommet til at miste noget af al den støtte, de får. Noget af den støtte, de har fået, har de fået, fordi man har sat skatten ned. Skatten er sat ned, men de er aldrig blevet skåret i støtten. Det er flere hundrede millioner kroner alt i alt. Alle og enhver ved, at landbruget får ekstremt meget støtte, og det burde vi reducere og på den måde kunne give større støtte til velfærd.

Vi støtter selvfølgelig det her lovforslag, og det er en del af finanslovaftalen med Enhedslisten. Vi støtter det, fordi de penge, der kommer ind på den her måde, bliver brugt til fornuftige formål. Lad mig bare nævne nogle af dem. Det helt aktuelle er de mange mennesker, der står til at falde ud af dagpengesystemet, fordi borgerligheden her i landet synes, at dagpengeperioden skulle halveres, og at det skulle være sværere at genoptjene retten til dagpenge. Nogle af pengene bliver brugt til en midlertidig løsning for nogle af de mennesker, der står til efter den 1. januar helt at miste deres forsørgelse, fordi de ikke længere har ret til dagpenge – men desværre kun midlertidig, vi havde gerne set en permanent løsning. Det er et af formålene.

Et andet formål er den store indsats for unge og ældre arbejdsløse, som har brug for uddannelse. Der bliver skabt beskæftigelse inden for det grønne område ikke bare med teknologisk udvikling, men også igangsættelse af egentlige projekter inden for det grønne område, herunder elektrificering af et stykke jernbane. Og sådan kunne jeg blive ved med at sige, at tingene går til en lang række fornuftige formål.

Jeg må forstå, at dem, som i dag er så kritiske over for, at man sparer på erhvervsstøtten, heller ikke ønsker at støtte de velfærdsformål, som de her penge bruges til. For man skal jo huske, at der er sammenhæng i tingene. Vil man forbedring, jamen så må man også finde pengene, og det er det, vi har gjort her.

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:14

bliver simpelt hen dyrere for folk, der har en skavank, en sygdom, en lidelse at gå ind de her steder og få noget sundhedsmæssig faglig ekspertise til hjælp. Er det Enhedslistens nye politik? Mig bekendt er det da noget helt nyt.

Kl. 15:14

Kl. 15:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu tænker jeg på, at det her lovforslag ved fremsættelsen også indeholdt den her ophævelse af andelsbeskatningen. Det tror jeg såmænd ikke at Enhedslisten ville have haft så specielt meget imod, hvis det var blevet vedtaget, men jeg vil egentlig gerne prøve at spørge ordføreren lidt om baggrunden for det.

For os andre, der futter sådan lidt rundt ude på sidelinjen, var det jo lidt en morsom oplevelse, fordi vi på TV 2 News kunne se, at skatteministeren stod og sagde, at det var en fremragende del af det her lovforslag, L 81, samtidig med at det kom på Ritzau og i medierne, at økonomi- og indenrigsministeren fra De Radikale lige pludselig havde sagt, at nu var det taget af bordet.

Begge dele samtidig var jo sådan udtryk for lidt kraftig signalforvirring, kan man sige, men jeg vil egentlig gerne høre, om det var noget, Enhedslisten var involveret i, altså den side af forhandlingerne, som gjorde, at man lige pludselig kunne pille noget ud af finanslovaftalen på den her måde.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Frank Aaen (EL):

Det er klart, at når der er indgået en aftale og aftalen skal ændres, bliver aftaleparterne hørt, og i det her tilfælde blev Enhedslisten selvfølgelig også hørt, med hensyn til om vi var med.

Der er en baggrund for, at vi kunne acceptere, at elementet gik ud. Vi havde oprindeligt sagt ja til, at vi gerne ville have den harmonisering. Det er en gammel diskussion, der har været, om, at andelselskaberne ikke skulle have så favorabel en ordning, som de har i dag. Men da vi så fik set på ordningen, var det et meget beskedent beløb, der ville komme ind fra andelselskaberne, altså fra Arla og Danish Crown, som er langt de største, nemlig det beskedne beløb på 40 mio. kr. Det var vi ærlig talt ikke imponeret over, det var vi lidt overrasket over.

På den anden side fik vi at vide, at nogle af de små andelselskaber, små andelsmejerier, faktisk ville blive berørt af den ændring, der var forelagt. Og med de to ting stillet op over for hinanden sagde vi ja, da regeringen spurgte, om vi ikke skulle udsætte det og tage det ud af lovpakken.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg spørger sådan set bare af nysgerrighed, for der er jo forskel på at blive hørt og så at blive orienteret om de her ændringer. Men det vil så sige, at os andre, som sådan set er meget glade for den her andelsbeskatningsordning, som den er, kan sige, når vi er ude til møder, at det altså var Enhedslistens skyld, at den blev pillet ud, fordi Enhedslisten jo reelt havde mulighed for at nedlægge veto over for den aftale, der lå til finansloven. Det er så fair nok.

Men jeg vil så gerne spørge ordføreren om noget helt andet, og det er det her om den nye øgede lønsumsafgift, som jo betyder, at det bliver dyrere for landets borgere at frekventere fysioterapeuter, ergoterapeuter, kiropraktorer, speciallæger og alle mulige andre. Det

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Frank Aaen (EL):

For at starte med det første om andelsbeskatningen: Hvis Dansk Folkeparti i den anledning vil rejse rundt i landet og rose Enhedslisten, er man velkommen til det. Det er man som regel i alt, også i det her tilfælde.

Hvad angår brugerbetalingen, vil jeg gøre opmærksom på, at vi er skarpt imod brugerbetaling. Det, det drejer sig om her, er en del af den private sundhedssektor, hvor der kommer en skat på 1 pct. af lønsummen. Det kan vi ikke se er nogen ulykke. Desværre ser vi jo speciallæger og andre skovle guld hjem, og skulle de aflevere lidt af det guld, de skovler hjem, i form af en lønsumsafgift, er vi kun tilfredse med det.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:18

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Først vil jeg gerne kvittere for, at man i Enhedslisten som det eneste røde parti i Folketinget ikke kalder en afgiftsstigning på 34 pct. for en bagatel og noget, der må være uden betydning for den enkelte familie.

Men hvad angår det tvivlsspørgsmål, der var i forhold til benyttelsen af nødhjælpsradioen, altså Lyngby Radio, var der noget, jeg godt kunne tænke mig at spørge hr. Frank Aaen om. Hvis det nu efterfølgende viser sig, at det med de 60 pct. simpelt hen ikke holder vand, altså hvis det i forhold til dem, der har tegnet en forsikring, og som man pålægger den her meget høje afgiftsstigning, viser sig, at det måske lige pludselig er 15 eller 20 pct. mere i forhold til de 60 pct., hvordan vil Enhedslisten så stille sig til det?

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Frank Aaen (EL):

Afgiften på lystfartøjer har længe stået på Enhedslistens ønskeseddel som noget, vi har syntes man godt kunne se på. For det er en afgift, der har den meget smukke ting i sig, at jo større lystbåd man har, jo større er den afgift, man betaler. Der er en relativt enkel sammenhæng mellem størrelsen på en lystbåd og størrelsen af ejerens indkomst, så derfor er vi positivt indstillet over for den skat, og det står vi ved.

Det er for os se ikke så afgørende, om pengene teknisk set bruges til det ene eller til det andet – det siger jeg også i forhold til den debat, der var før med Liberal Alliance, og som gik på, om ikke de penge, der i forvejen betales i afgift på det her område, kunne finansiere Lyngby Radio. Jo, det kunne de sikkert, men det her drejer sig også om at sørge for, at man får nogle penge ind til velfærd. Der vil jeg, når det gælder almindelige mennesker, som har en almindelig indkomst og en almindelig lystbåd, sige, at det ikke er nogen afgift, der vælter noget som helst.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Thomas Danielsen.

Thomas Danielsen (V):

Så må jeg desværre tage mine rosende ord til Enhedslisten i mig igen. Men jeg vil sige, at det ikke er sådan nogle helt ubetydelige afgifter, vi snakker om. Altså, vi snakker om en afgiftsstigning på 34 pct., og i de eksempler, som SF's ordfører og Socialdemokratiets ordfører har brugt, var der tale om en afgiftsstigning på over 1.000 kr. fra det ene øjeblik til det andet. Så jeg vil ikke sige, at det er sådan en helt ubetydelig afgiftsstigning.

Men skal jeg forstå ordførerens svar på den måde, at uanset hvad der nu kunne komme frem i forbindelse med den videre behandling, så er man ikke indstillet på at kigge på, om den afgift, der pålægges dem, der tegner en kaskoforsikring, altså for at få lov til at tegne en kaskoforsikring, er noget, der hænger sammen med de 60 pct.?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Nej, det er ikke så afgørende for os. Vi mener, at det her er en relativt fornuftig afgift. Afgiften er ikke dramatisk stor, og det er heldigvis sådan, at den er stigende, i forhold til hvor rig man er, og i forhold til hvor stor en lystbåd man har. Og jeg synes, det er helt o.k., at man bruger det til at finansiere noget bedre velfærd.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi behandler et lovforslag, som vil sanere forskellige begunstigelsesordninger for erhvervslivet, og til det vil jeg helt overordnet sige, at vi sådan set ikke har noget imod, at man skærer i erhvervsstøtten. Der er bare to forhold, der gør, at vi er imod det her.

For det første betragter vi ikke det som en støtte, at virksomheder ikke betaler så meget i skat, som regeringen synes at de burde betale i skat. Ikke opkrævning af skat er ikke en støtte. Det er bare, at man ikke betaler så meget i skat.

For det andet: Hvis man beskærer erhvervsstøtteordninger, hvilket er en god idé, så skal det sparede provenu bruges ubeskåret til at lette generelle erhvervsskatter. I det her tilfælde sparer regeringen ca. 2 mia. kr. De kunne have været brugt til at sænke selskabsskatten i Danmark med ca. to procentpoint, men det vælger regeringen ikke at gøre. I stedet bruger regeringen pengene på at øge verdens højeste offentlige forbrug til et endnu højere niveau. Derfor er vi imod det.

Så er der den her særlige ting med hensyn til kaskoforsikring for lystfartøjer og en forhøjelse af afgiften på den. Jeg synes, at vi har hørt meget sniksnak fra den her talerstol i dag. Vi har hørt sniksnak om, at Lyngby Radio, som er sådan en nødradio, der benyttes af sejlene, har brug for 37 mia. kr., som TDC nu skal have for at drive Lyngby Radio. Det mener man at man roligt kan pålægge lystbådene, fordi man hævder, at de står for 60 pct. af redningsudrykningerne i Danmark. Det er ikke tilfældet ifølge al den sagkundskab, som vi har kunnet komme i nærheden af – og det kan man jo også sige sig selv. Hvis man ser på de danske lystbådesejlere, synes jeg, at det er

Kl. 15:19

oplagt, at det ikke er dem, der udgør så stor en del af de havulykker, der er i Danmark, at de står for 60 pct. af redningsaktionerne.

Kl. 15:19

Tag blot grupper som folk, der sejler i jolle, folk, der surfer, tyskere, der er på ferie ved Vesterhavet og driver ud på en luftmadras, fritidsfiskere, erhvervsfiskere, erhvervsfartøjer, udenlandske lystsejlere – alle sammen er det grupper, som ikke betaler den her afgift, og som naturligvis udgør meget mere end 40 pct. af redningsoperationerne i Danmark. Det siger sig selv.

Så er der det andet element, som handler om, at man – lad os lege, at vi ikke sætter spørgsmålstegn ved tallet på de 60 pct. – siger, at lystbådene skal betale de 37 mio. kr., som det koster at videreføre Lyngby Radio. Ingen har i løbet af den her forholdsvis lange debat kunnet svare på, hvorfor man ikke bare kan tage de 37 mio. kr. fra de 115 mio. kr., som lystbådeejerne i forvejen betaler i afgift. Ingen har kunnet svare på, hvad de 115 mio. kr. bruges på, andet end at de bare puttes i statskassen.

Hvis det er sådan, man skal retfærdiggøre opkrævningen af 37 mio. kr., med henvisning til at det betaler en eller anden form for brugerbetaling for redningsaktioner, hvordan retfærdiggør man så de 115 mio. kr., som opkræves allerede i dag? Dem kan man jo ikke retfærdiggøre, for de går bare lige i statskassen, og derfor kunne man lige så godt have taget af dem til at finansiere Lyngby Radio fremover.

Liberal Alliance stemmer nej til det her lovforslag.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den sidste ordfører. Nej, nu kom der sandelig i sidste øjeblik en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen. Jeg beder om, at man melder sig lidt tidligere. Værsgo.

Kl. 15:26

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Det skal jeg nok gøre fremover. Jeg har bare det korte og klare spørgsmål til hr. Ole Birk Olesen: Nu her, hvor Liberal Alliance ikke støtter det her forslag og dermed heller ikke støtter den der lille forhøjelse af afgiften af kaskoforsikring for både, hvordan vil Liberal Alliance så fremover sikre en finansiering af folks brug af den her nødradio?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det kunne jo tages fra de 115 mio. kr., som allerede betales. Altså, det var jo en mulighed. Man kunne også forestille sig, at der var en eller anden form for afgift på selve redningsaktionerne, altså at det var dem, der faktisk blev udsat og trak på servicen, som betalte for det. Man kunne forestille sig, at de skulle have en eller anden ansvarsforsikring, der gjorde, at de kunne betale, når de var i havsnød og skulle trække på hjælpen fra det offentlige. Der er mange muligheder.

Men det her er bare en skat. Det er bare en skat, der skal gå ned i statskassen. Man kunne godt have lavet det på en måde, så det faktisk er dem, der benytter sig af tjenesten, som også kommer til at finansiere den.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Jensen.

Kl. 15:27

Thomas Jensen (S):

Tak. Ja, det må jeg nok karakterisere som lidt af en søforklaring. Skal jeg forstå det sådan, at hr. Ole Birk Olesen vil have, at folk, der bevæger sig rundt i de danske farvande, skal pålægges at forsikre sig for det tilfælde, at de skulle komme i en nødsituation og få brug for hjælp? Altså, skal de så simpelt hen særskilt have forsikret sig, sådan at de kan blive hjulpet med udrykning af helikoptere, redningsbåde og det hele? Er det det, hr. Ole Birk Olesen står og siger, for det er lidt sådan, jeg hører det? Kan vi få et klart svar fra Liberal Alliance i dag?

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan jo ikke se, hvorfor det er så morsomt, at hr. Thomas Jensen behøver at stå og klukke fra sin talerstol. Vi har ansvarsforsikring på biler, der kører rundt på landevejene. Vi har ansvarsforsikring på det at have en hund i Danmark. Selvfølgelig kunne vi da også have en ansvarsforsikring på det at sejle i de danske farvande. Der er mange muligheder, hvis man ønsker det, men regeringen ønsker det jo ikke. Regeringen vil bare have sine 37 mio. kr. til statskassen.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så siger vi tak, og så er det den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det her forslag vil gøre det vanskeligere at drive erhverv i Danmark. Det vil have som konsekvens, at konkurrencesituationen for de liberale erhverv vil blive svækket. I dele af de liberale erhverv er man jo i direkte konkurrence med også udenlandske firmaer, og folk kan lige så godt bare flytte sig og få udført de tjenester hos andre til en væsentlig lavere pris. I forvejen har vi et højt skattetryk og et højt afgiftstryk i Danmark, og det, at man så alligevel giver det et lille nøk opad med lønsumsafgiften, påvirker motivationen til at få udført en ydelse, hvad enten det er hos tandlægen eller andre leverandører af ydelser, der betaler lønsumsafgift. Incitamentet for at søge et andet sted hen vil være større.

Det vil være dyrere at udgive aviser. Det vil i det hele taget være dyrere at være erhvervsdrivende i Danmark. Det vil koste arbejdspladser, fordi det kan være det sidste nøk opad, der kan være med til at vælte læsset.

Igen flugter regeringens intentioner om at skabe arbejdspladser i Danmark og fokusere på det slet ikke med forholdene i den virkelige verden. Af de forslag, vi har behandlet i dag, har alle som et uden undtagelse som konsekvens, at vi mister danske arbejdspladser, at vi mister konkurrenceevne i Danmark. Alle uden undtagelse medfører, at vi mister arbejdspladser i Danmark, men alligevel stiller man sig op og forsøger med rank ryg at forsvare dem og taler uden om, taler historisk og bagudrettet osv. og siger, at det skal ses i sammenhæng. Men alle de forslag, vi behandler, koster arbejdspladser, og de koster konkurrenceevne. Det her vil også koste arbejdspladser og konkurrenceevne.

Så omhandler det jo også det lille element, som også er blevet drøftet en hel del her i dag, med en ekstra skat, vil jeg tillade mig at sige, på sejlere i Danmark. I forvejen betaler ejere af lystfartøjer rigtig mange penge i skatter og afgifter – rigtig, rigtig mange penge. Vi

er et af de højest beskattede samfund i verden med hensyn til lystfartøjer, på trods af at vi jo er en nation af sejlere. Generation efter generation har familier oplevet, at man har sejlet og skabt store fornøjelser. Vi er en handelsnation, som har skabt vores handel ude på vandet. Vi er en nation omgivet af vand. Vores historie og vores kultur er bygget op omkring relationen til vandet. Så giver man den igen her et lille nøk og bagatelliserer det ved at tale om, at det er nogle få kroner, det kommer til at koste om ugen, og lidt flere om måneden. Men når man så akkumulerer det, bliver det alligevel relativt meget om året. Det er et kneb, som regeringen er rigtig, rigtig god til at bruge, altså at man bagatelliserer, de ting, man gør for at gøre det dyrere at være dansker.

Det her er en decideret straf for ejere af sejlbåde, af lystfartøjer. Det er en straf mod børn og unge, som er indmeldt i sejlsportsklubber og får en god introduktion til den verden, som er så vigtig. Jeg har ikke selv nogen sejlbåd, men jeg kan se den glæde, det giver for de mennesker, som har en sejlbåd, at være ude med familien i løbet af weekenden. Den introduktion, som den verden giver til børn og unge med hensyn til disciplin, til selv at lave nogle ting og lave noget med nogle andre, er ekstremt vigtig.

Ud fra de reaktioner, der har været, ikke kun fra sejlerne selv, men også fra forsikringsbranchen, som skal stå for det her, så kan man se, at der er rejst gevaldig tvivl om hele talgrundlaget bagved. Alt det kan man jo diskutere, og det må vi så få afgjort under lovbehandlingen af selve forslaget i den udvalgsbehandling, der kommer nu her. Men vi kan i hvert fald konstatere, at man bare med et fingerknips kunne fjerne den her afgift. Der er jo ikke noget, der tilsiger, at man skal indføre den. I forvejen betaler ejerne af lystfartøjer rigeligt til den danske statskasse og også til en sådan nødsendetjeneste.

Der er jo ikke nogen andre steder i samfundet, hvor man siger til nogen: Fordi vi har et beredskab, skal vi altså lige sørge for, at du skal være med til at betale det. Med hensyn til at ringe 112 siger man jo ikke til de virksomheder, der bruger det nummer, at nu skal de altså betale til den service, der består i, at der sidder nogle mennesker og tager imod opkaldet og sender nogle ambulancer eller nogle politifolk ud. Det er samfundet, som står for det. Her siger man så, at det skal være nogle, der ejer nogle både, der skal stå for det. Det er for øvrigt helt uhørt, at man gør det på den her måde.

Så fra konservativ side siger vi blankt nej til forslaget og vil med næb og klør kæmpe for at få det ændret både med hensyn til lønsumsafgiftsforhøjelsen og straffeaktionen i form af den ekstra skat, man påfører sejlerne i Danmark.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren, der er ingen korte bemærkninger. Og så tager vi skatteministeren.

Kl. 15:33

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for debatten og de mange bemærkninger til det her lovforslag. Mange af bemærkningerne har jo sådan i særlig grad været fokuseret på forhøjelsen af lønsumsafgiften og også på afgiften på kaskoforsikringer på lystfartøjer m.v. Så det er specielt de to ting, jeg godt lige vil give nogle bemærkninger til.

Hvad angår lønsumsafgiften, er der jo tale om en meget begrænset forhøjelse, hvor man ligesom siger, at der er en række virksomheder og en række aktiviteter, hvor der ikke betales moms, og så kompenseres der, ved at de betaler en afgift af den samlede lønsum, og den forhøjer man så her. Jeg har svært ved at se de katastrofale konsekvenser, der er af det. Hr. Torsten Schack Pedersen nævnte dagbladens situation, og jeg kan sige, at før jeg blev skatteminister, var jeg faktisk medieordfører og sad og forhandlede dagbladens forhold. Og da vi sad og forhandlede det, var de helt, helt klar over, at den her afgift ville komme, så det er simpelt hen en præmis for de

forhandlinger, som i øjeblikket foregår hos kulturministeren, at der sker en forhøjelse af dagbladenes lønsumsafgift. Så det er i hvert fald ikke noget, der kommer bag på dem, og jeg tvivler på, at det kommer bag på mange af de andre, som skal betale lidt mere her.

Med hensyn til sejlådene vil jeg sige, at det, der sådan er gået igen, er, at der sker en stigning på 34 pct. – og der er tal og procenter rigtig taknemmelige at bruge. Det er jo mere rigtigt at sige, at der sker en stigning på 0,34 procentpoint. Det er noget andet, end når man siger 34 pct., for det er fra et meget lavt niveau. Jeg synes i for sig, at den debat har været noget overdrevet.

Jeg skal sige, også som en kommentar til noget af det, der er sagt om de her 60 pct. af ulykkerne, at der har været en misforståelse. Det, der er tilfældet der, er, at 60 pct. er fritidsrelateret. Men vi mener alligevel, det er rigtigt, at vi laver den her forhøjelse af kaskoforsikringen. Det er ikke nogen brugerbetaling, og derfor synes jeg heller ikke, at det skal blandes ind i det. Og når man hører hr. Ole Birk Olesen sige, at alternativet kan være en lovpligtig ansvarsforsikring, så finder man ud af, at det her jo slet ikke handler om sejlernes forhold. Det handler om ideologi. Det må bare ikke hedde en skat, men man må godt pålægge en eller anden forsikring i stedet for, selv om det formentlig ville blive dyrere – vil jeg gætte på – for de pågældende, hvis man tog den løsning i stedet for.

Jeg synes igen, at man skal falde lidt ned på jorden. Altså, faldt nu lidt ned på jorden. Der har været sådan forskelligt med, at så ville folk tegne en forsikring i udlandet i stedet for. Jeg ved ikke, jeg er ikke selv ekspert i at surfe rundt og finde forsikringsselskaber i udlandet, der kan forsikre forskellige ting, men i forhold til at der sker en stigning for sådan en almindelig sejlåb på omkring 80 kr. om måneden, vil jeg sige, at det da er muligt, at der er nogle, der vil gå til udlandet for at blive fri for den her afgift, men altså, jeg tvivler på det. I forvejen betaler de den ene procent, så det er altså en begrænset stigning.

Jeg kan da godt forstå dem, der siger: O.k., hvorfor skal vi betale det? Men sådan er det jo altid, når man skal finansiere den her slags ting. Vi skal finansiere den her maritime nødradio. Vi skal finansiere den. Vi ved, det primært er fritidsaktiviteter, de går ud til, og så har vi fundet det rimeligt, at vi bruger den her løsning for at finansiere, at vi kan fastholde den maritime nødradio. Det er ikke så specielt, som nogle gør det til, at man gør på den her måde, og så store negative konsekvenser får det altså heller ikke. Så igen, kom nu ned på jorden, og lad os få en ordentlig diskussion af det her.

Vi skal have finansieret nogle ting, ja, det indrømmer vi. Vi ser på nogle erhvervsstøtteordninger, ja, det gør vi. Og så synes jeg, vi skulle tage den derfra, i stedet for at man himler op, som tilfældet er her, som den der vil betyde, at vi ikke længere kan have lystfartøjer i det her land, som om havnene vil blive tømt. Hr. Brian Mikkelsen har en langt poetisk beskrivelse af danskernes hang til søen og af søens folk osv. Det har ikke noget med det at gøre. Det er en lille begrænset afgiftsstigning på kaskoforsikringer for lystfartøjer for at finansiere en fornuftig foranstaltning, nemlig den maritime nødradio. At det skulle være så frygteligt, har jeg svært ved at se. Tak.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en stribe korte bemærkninger. Det er først hr. Thomas Danielsen.

Kl. 15:39

Thomas Danielsen (V):

Jeg bliver bare nødt til at sige til ministeren, at det lyder simpelt hen, som om ministeren ikke er helt klar over, hvad han taler om. Vi snakker om en ganske almindelig familiesejlåb, som koster 500.000 kr. eller 1 mio. kr., hvilket ikke er overdrevne priser for et flydende sommerhus. Her taler vi om, hvis det f.eks. er en til 1 mio. kr., at det alene i dag koster 10.000 kr. om året at tegne en kaskoforsikring.

Det er klart, at beløbet så også er mindre, hvis båden koster det halve.

Jeg frygter, at rigtig mange vil afmelde deres forsikringer, fordi det her er grænsen. Det er også det, man hører, og det er det, man oplever. Man ser nemlig, at mange allerede i dag afmelder deres forsikringer. Jeg tror også, at der er rigtig mange, der vil indberette en mindre værdi af deres båd til forsikringsselskaberne, for når en forsikring bliver hævet med 34 pct., er det klart, at bådens værdi falder.

Hvis nu jeg har ret i mine meget naturlige antagelser og det så betyder, at der egentlig ikke kommer et større provenu ud af det her, kunne ministeren så forestille sig, at afgiften skulle sættes ned igen?

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:40

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Man kan jo altid sige hvis og hvis. Vi følger jo altid en sag. Når man vedtager et lovforslag i Folketinget, ser man da altid på konsekvenserne efterfølgende, og hvis det virker fuldstændig modsat det, man havde antaget, ser man på det igen. Men det regner vi ikke med.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Danielsen.

Kl. 15:41

Thomas Danielsen (V):

Nu hvor ministeren så på et andet punkt er blevet klogere og har fundet ud af, at der ikke er den sammenhæng mellem dem, der tegner en kaskoforsikring, og de 60 pct., der bruger Lyngby Radio, kan det så virkelig ikke få ministeren til at genoverveje det? Eller vil ministeren blive ved med at tale om, at en fritidsaktivitet på vand er en fritidsaktivitet på vand, uanset hvad? Det svarer til, at der er nogle omkostninger på et andet sportsområde, der f.eks. har med ridning at gøre, og så skal de, der kører en jernhest, også være med til at dække dem; det må komme ud på et. Er det virkelig ministerens holdning, at man skal ramme en lille gruppe på vandet for at finansiere en ordning for alle på vandet?

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:42

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg har altså svært ved at se, at ridning og jernheste har noget at gøre med Lyngby Radio, hvis jeg skal være helt ærlig. Vi skal finansiere en maritim nødradio, og så er det så, at vi siger, at den her nødradio i særlig grad bruges af dem, der har de fritidsrelaterede aktiviteter til vands. Så finder vi en finansiering, hvor vi laver en begrænset stigning af kaskoforsikringsafgiften på lystfartøjer. Længere er den jo ikke.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

Ole Birk Olesen (LA):

Nu var det jo ikke os, der bragte de 60 pct. ind i debatten; det var jo Skatteministeriet. Skatteministeriet ville gerne retfærdiggøre, at indehavere af lystbåde skal betale 37 mio. kr. til Lyngby Radio, og det gjorde man ved at sige, at 60 pct. af de redningsaktioner, der finder sted – sådan forstod vi alle det – drejer sig om dem, der nu skal beta-

le regningen. Sådan er det så ikke. Nu erkender ministeren, at de, der betaler regningen, udgør en meget mindre del, og at de formentlig udgør 13-17 pct., sådan som Dansk Sejlunion peger på.

Det vil sige, at 13-17 pct. af dem, der benytter redningsaktioner, skal betale hele Lyngby Radio. Hvad er rimeligheden i det?

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:43

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg synes, det er rimeligt, at man får en finansiering fra dem, der bruger vandet, fordi det er en nødradio, der skal hjælpe folk, der kommer i fare, når de er på vandet. Der kan vi så se, at det i særlig grad er fritidsrelaterede aktiviteter, som man bruger radioen til, og derfor synes vi, det er rimeligt, at vi indfører den her meget beskedne stigning i kaskoforsikringen.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Birk Olesen.

Kl. 15:44

Ole Birk Olesen (LA):

Jo, men indehaverne af lystbåde skal betale 100 pct. af udgiften til Lyngby Radio, selv om de kun står for 13-17 pct. af omkostningerne ved redningsaktioner i Danmark. Det er da ikke rimeligt. Det er da ikke rimeligt, at de 83-87 pct., som benytter Lyngby Radios tjeneste, ikke skal betale en krone, mens dem, der tilfældigvis har en lystbåd med en kaskoforsikring, skal betale alt. Denne urimelighed må ministeren da kunne forholde sig til. Hvorfor skal det gennemføres på den her måde?

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Som jeg siger, så skal vi have fundet en finansiering af nødradioen, og vi finder det så rimeligt at indføre den her meget, meget begrænsede stigning i kaskoforsikringerne.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 15:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan sige, at hvis det var retfærdighedsprincippet med hensyn til kaskoforsikring, var det måske bedre bare at lægge afgiften over på alle danske bilister, altså alle dem, der har en bil, for måske er der flere end de her 13-17 pct. af bådejerne, som kommer til at betale for den her nye ordning, som har en bil. Det må man jo ligesom erkende. For det er jo sådan, som det bliver lagt op, at en langt, langt større del af de her meget berømte 60 pct., er folk, som slet ikke kommer til at betale for den her service fra Lyngby Radio.

Ministeren siger også, at det her bare er et lille greb i lommen. Men det er jo også vigtigt, at vi har nogle, der køber nye både i Danmark, for ellers bliver de både, som vores fritidssejlere bruger, jo ældre og ældre. Og en gennemsnitlig ny båd koster omkring 1 mio. kr. Det er ikke småpenge, vi taler om i forbindelse med det her lovforslag. Så er det faktisk en stigning, der ligner fra 1.000-1.340 kr. årligt. Det er det, som den vil stige, hvis man gennemfører det her lovforslag. Og skal man tjene de her mange tusind kroner, skal vi gange

med sådan cirka tre. Så det betyder faktisk, at den enkelte bådejer skal have lønindkomst for 10.000 kr. om året for at betale den her stigning, hvis vedkommende har været så fræk at investere i en ny båd. Ministeren må også erkende, at dem, der investerer i nye både, kommer til at betale langt mere end de der 85 kr., som andre har haft vældig travlt med at nævne.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:46

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det afhænger af, hvilken båd de køber. Jeg ved ikke, om alle dem, der køber ny båd, køber en båd til 1 mio. kr. Det kan da godt være. Det er da muligt. Men jeg synes også, at man lige skulle prøve at falde ned, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby. Der er jo ikke tale om, at det er den her meget begrænsede stigning, der forhindrer, at de folk, som godt vil have en båd og har råd til at investere i så dyr en båd, gør det. Sådan hænger det jo ikke sammen, og det ved hr. Hans Kristian Skibby også udmærket.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu kan ministeren jo ikke vide, hvad jeg ved. Det ved jeg nok bedst selv. Jeg synes altså, at en stigning på 34 pct. er en kraftig stigning. Så kan det godt være, at det er et mindre beløb. Men jeg prøver bare på at retfærdiggøre det her set i forhold til, at det også er vigtigt, at der er nogle, der har råd til og mulighed for at investere i nye både til at sejle i i de danske farvande. Ellers får vi bare gennemsnitligt set ældre og ældre både med mindre sikkerhedsudstyr og alt muligt andet om bord. Og så er det altså bare sådan, at der i de oplysninger, vi har fået – og det vil ministeren vide, hvis ellers ministeren har læst materialet bag det her lovforslag, altså de høringssvar, vi har fået – står, at den gennemsnitlige nye båd, der bliver købt, koster omkring 1 mio. kr. Så kan man jo bare tage den her stigning på de 34 pct. og lægge oven på i den her kaskoordning, og så kan man se, hvor mange penge det bliver til. Det bliver altså til, at man skal tjene cirka 10.000 kr. om året som lønindkomst for at kunne betale de 3.400 kr., som den kommer til at koste. Det er simpel matematik.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:48

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Joh, joh. I den korte tid, jeg har været skatteminister, er det gået op for mig, at hver gang man foreslår noget på det her område, bliver der en vældig, vældig støj om, hvad der vil være af konsekvenser, og jeg ved ikke hvad. Det er man jo nødt til at være lidt kritisk over for, det må jeg tilstå. Jeg forstår godt, at der er en interesse for de her ting, det forstår jeg udmærket godt, men jeg er også nødt til at være lidt kritisk over for de her meget, meget negative konsekvenser, der bliver udråbt som en følge af det her, for så stor en stigning er det altså heller ikke.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Kl. 15:52

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Igen er det ministerens brug af ordet beskeden, der vækker bekymring, for hvad enten det er lønsumsafgift, eller det er kaskoforsikring på lystbåde, eller om det er bundskat eller alt muligt andet, så er det sådan beskudne stigninger. Det betyder ikke ret meget. Nettobilledet bare af det her lovforslag er 625 mio. kr. Mener skatteministeren ikke, at det alligevel sådan sidst på måneden er en sjat penge, og at det er noget, der har betydning ude i virksomhederne, ude hos danskerne, og at det her fjerner penge fra virksomhederne til at investere, til at konkurrere, til at ansætte folk og det fjerner penge fra borgerne til at bruge til at sætte gang i hjulene? Så er brugen af beskeden ikke temmelig misvisende, når det beskudne løber op i 625 mio. kr.?

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:50

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men det skal jo ses i sammenhæng med, hvad det er, vi finansierer. Der er tale om en finanslov, hvor vi bl.a. finansierer en hel række nye tiltag, f.eks. på det grønne område, med grøn eksport og eksportinitiativer, med vandteknologi, med forskning, elektrificering af jernbaner osv. Så det skal da ses i sammenhæng med, hvad vi bruger pengene til. Det er da ikke for at være ondsksfulde, om jeg så må sige, at vi gør det her. Det er da, fordi vi har en meget stram økonomi i det her land og vi i næste års finanslov er så tæt på nulvækst, man overhovedet kan komme, at vi alligevel – alligevel – har været i stand til at prioritere uddannelse, job, miljø og sociale tiltag. Det har vi faktisk været i stand til i den her regering. Så er det da rigtigt, at det skal finansieres et sted. Der er ingenting, der kommer af ingenting, bortset fra lommeuld. Det er der altså ikke. Derfor skal pengene findes et sted.

Så har vi for at finansiere den her nødradio sagt, at det er rimeligt nok, at der sker en lille stigning i kaskoforsikringerne. Så har vi for at kunne finansiere de her ting lavet en ændring af vindmøllernes afskrivningsregler, og vi har lavet nogle andre tiltag, der giver provenu til os.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Først vil jeg gerne takke for, at skatteministeren siger, at selv med et udgiftsstop eller en de facto-nulvækst kan man godt prioritere særlige områder. Det synes jeg er rart at få slået fast i forhold til, hvad vi ellers hører regeringspartierne udlægger konsekvenserne af et udgiftsstop til at være. Så det var sådan set ærlig tale, og det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg vil så bare være sikker på, at når skatteministeren siger, at man ændrer på lønsumsafgiften over for en række erhverv, fordi de ikke betaler moms: Mener skatteministeren så, at nu har man taget det, man mener der skal til, og at der ikke kommer flere stigninger på lønsumsafgiften, fordi de erhverv, der bliver ramt, ikke betaler moms? Det er sådan set meget væsentligt at vide om den stigning, der kommer nu, om regeringen mener, at så er tingene ligestillet, så er der balance, eller om regeringen mener, at der i forhold til erhvervsstøtteargumentet stadig er plads til at øge lønsumsafgiften yderligere end det, der foreligger her.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Skatteministeren.

Kl. 15:52

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg kan sige, at det ikke er vores planer at øge yderligere.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ophævelse af fedtafgiftsloven og om ændring af lov om afgift af elektricitet, ligningsloven, personskatteloven med flere love. (Ophævelse af fedtafgiftsloven, nedsættelse af elvarmeafgiften, lempeligere beskatning af udenlandsk indkomst, forhøjelse af bundskatten og nedsættelse af personfradraget m.v. – Afgifts- og konkurrencepakken).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 15:53

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Første ordfører er Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at de rette ord til at beskrive det her lovforslag er, at det er en fortrydelsespille. Det betyder, at der gøres op med tidligere beslutninger, og jeg skal da også gerne indrømme, at det her en fortrydelsespille, som vi i Venstre også har en aktie i.

Det vigtigste som politiker er jo at forholde sig til virkeligheden, at forholde sig til realiteterne og også indrømme, når man tog fejl. Og det har vi sagt åbent og ærligt i Venstre om fedtafgiften. Det var ikke noget, der stod på listen over succesfulde oplevelser under den tidligere regering, og derfor spillede vi også ud med en afskaffelse af fedtafgiften i vores eget finanslovudspil, »Færre afgifter, flere arbejdspladser«. For det har været for bøvlet at håndtere, og virkeligheden har vist, at hvad der måske teoretisk kunne være en god tanke, jo bestemt ikke har vist sig at holde i virkeligheden, og jeg tror faktisk også, at det er væsentligt at komme til den erkendelse, at vi ikke kan styre alt ned til mindste detalje. Det er faktisk sådan i dag, at det er billigere at leve sundt, end det er at leve usundt, og hvis man tror på, at man med skatte- og afgiftsskruen kan regulere danskerne ned i mindste detalje, må vi nok sige, at der har vi nået en grænse.

Det gælder selvfølgelig også regeringens egen sukkerafgift, en sukkerafgift, som man aftalte sidste år med Enhedslisten i finansloven. Der er vist ikke nogen tvivl om, at de diskussioner og drøftelser, der har været, og de deputationer, vi har haft i Skatteudvalget,

har understreget, at effekten, det påståede sundhedsargument, kunne ligge på et ikkeeksisterende sted. Man ville f.eks. ende i en ekstra moms på fødevarer, kunne man vel kalde det, hvor en økologisk frugtyoghurt ville få en højere afgift end sukkerholdige sodavand. Eksemplerne på afgiftens tilfældighed var mange, og allerede i foråret stoppede drøftelserne mellem regeringen og erhvervslivet og brancherne med hensyn til at finde en brugbar løsning, fordi man var kommet til den erkendelse, at det grundlæggende ikke virkede. Det ville højst sandsynligt blot øge væksten i omsætningen syd for grænsen.

På samme måde har regeringen også skiftet holdning, hvad angår beskatning af udstationerede danskere. Det er også et forslag, der har været grundigt og heftigt diskuteret, hvor vi jo igen må sige, at virkeligheden har vist med al tydelighed, at en afskaffelse af ligningslovens § 33 A bestemt ville have meget store negative konsekvenser for dansk erhvervsliv, for en række af de erhverv, som vi ellers bryster os af at være rigtig dygtige til, men også når det gælder frivilligt arbejde, altså at Læger uden Grænser og andre, der agerer hjælpsomt rundtomkring i verden, også kunne blive ramt. Så det er ganske fornuftigt at man fortryder.

Udfordringen ligger selvfølgelig i finansieringen. Og der må vi jo sige, at her bryder man med en række helt grundlæggende præmisser i dansk skattepolitik. For det første nedsættes bundfradraget. Ud fra min viden er det vel nærmest historisk, at man direkte sætter det ned. Det har været fastfrosset nogle gange, jovist, men at man direkte nedsætter det, husker jeg ikke hvornår sidst er sket.

Der er også en lille stramning i den kombinationsordning, der gælder for ægtefæller i forbindelse med forårspakke 2.0. Der, hvor man ikke oplever at lettelse i indkomstkatten modsvarer den lavere værdi af rentefradraget, ja, der mener skatteministeren nu at ægtefællernes indtægt altså skal opgøres samlet og ikke enkeltvis. Det synes vi er en stramning, som ikke er rimelig.

Grundlæggende er hele finansieringen altså et nybrud i forhold til vel 25-30 års fælles enighed om det gavnligt i at sænke skatten på arbejde, sænke skatten på den sidst tjente krone for at gøre det mere attraktivt at være i beskæftigelse, mere attraktivt at yde en ekstra indsats, mere attraktivt at være på arbejdsmarkedet. Men med det her forslag øger regeringen skatten for 4,4 millioner danskere. 2,4 mia. kr. sættes indkomstkatten op med, arbejdsudbuddet svækkes med 800 ved at hæve skatten på den sidst tjente krone ved at øge indkomstkatten, og det synes vi er en rigtig, rigtig dårlig idé. Fortrydelsepilledelen er ganske fornuftig, men den må ses i sammenhæng med, hvordan man vælger at finansiere det, og der synes vi, at regeringen og Enhedslisten har valgt en uambitiøs og skadelig måde, blot ved at skruer på andre skatte- og afgiftsskruer og dermed for første gang i nyere dansk politisk historie øge skatten på den sidst tjente krone. Vi har brug for det modsatte.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:59

Jesper Petersen (SF):

Mens det har vakt voldsom kritik fra hr. Torsten Schack Pedersen, at der har været et par andre tilfælde, hvor man kunne sige, at vi i politik har tilladt os at blive klogere, så er der her et eksempel på det samme, når det kommer til Venstre, må man sige. Det er hr. Torsten Schack Pedersen fuldstændig ærlig om i sit indlæg. Venstre indførte selv fedtafgiften, opfandt den og tog alt besværet med at lave hele det administrative arbejde, der skulle til, for at få sådan en til at fungere, for så siden at synes, det var en dårlig idé alligevel. Men det er jo fint nok, at det også er muligt for Venstre at begå fejl og stå ved dem siden hen.

Det, der er problemet her, synes jeg, er, at man så godt vil være med til at afskaffe den igen, men ikke fremlægger, hvordan det skal finansieres. Venstre har også før fremsat beslutningsforslag om at fjerne fedtafgiften, men foreslog ikke noget om, hvordan det skulle finansieres. Finanslovsforslaget, som Venstre har lavet, var hullet som en si – de penge var der ikke, som Venstre foreslog. Det siger Finansministeriet, som selv har regnet på det. Det holder ikke. Venstre kommer her og foreslår gladelig, at man skal fjerne afgifter, men siger så også, at den del, der handler om at finansiere det, vil man ikke være med til.

Det er jo bare en smule uansvarligt i en situation, hvor riget fattes penge, at man ikke vil fortælle, hvor pengene skal komme fra. Hvad er det for nogle erhvervsstøtteordninger, Venstre vil beskære? Hvad er det for nogle velfærdsområder, der skal holde for, hvis Venstre skal kunne finansiere sin politik?

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Torsten Schack Pedersen (V):

Af hensyn til historieskrivningens fuldstændighed vil jeg da minde om, at det var flere partier end blot Venstre og Konservative, der støttede fedtafgiften, da den blev indført. Og for fuldstændighedens skyld skal det vel også nævnes, at en del af Socialdemokratiet og SF's valgoplæg var at *fordoble* fedtafgiften – bare for at få hele historien med.

Jeg må jo sige, at det finanslovudspil, som Venstre lagde frem, indeholdt finansieringen til en afskaffelse af fedtafgiften, og jeg må sige, at noget af den kritik, der ligger i de vurderinger fra Finansministeriet, jo sådan set ikke har ret meget med økonomien i det at gøre. En af ankerne var, at nogle af de reserver, der stod på finansloven, og som vi ville bruge til finansiering af vores finanslovudspil, kunne vi ikke bruge, for dem havde regeringen valgt at bruge på noget andet. Det er jo ikke et spørgsmål om, om pengene er der; det er jo et spørgsmål om, om man prioriterer dem til det ene eller det andet.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 16:01

Jesper Petersen (SF):

Jo, og hvis Venstre så ikke foreslår at droppe det igen, som vi har brugt reserverne til, så er pengene der ikke – hvis jeg må fortsætte, hvor hr. Torsten Schack Pedersen slap. Det forslag hang ikke sammen.

Venstre foreslog at sanere og beskære erhvervsstøtteordninger med 750 mio. kr., men ville ikke sige hvordan. Vi har lige behandlet et skatteforslag for et øjeblik siden, der gjorde præcis det, og det var det værste, som Venstre nogen sinde havde hørt om, lød det nærmest som om, da vi havde diskussionen lige for lidt siden. Vi i regeringen har ansvaret for, hvordan tingene hænger sammen. Vi må også foreslå det og så stå på mål for det, vi gør. Venstre tillader sig åbenbart at tage en position, hvor man kommer med en eller anden luftig overskrift og siger, at man vil sanere erhvervsstøtten, men når de der 750 mio. kr. skal omsættes til virkelighed, har man forbløffende få svar – faktisk ingen.

Kan vi ikke bare komme det en smule nærmere, hvordan Venstre havde tænkt sig at finansiere det i øvrigt populære budskab om at ville fjerne den fedtafgift, som Venstre selv opfandt i sin tid?

Jeg har det helt fint med – bare for at runde af – den historieforfielse, som hr. Torsten Schack Pedersen foretog her. Det var ikke for

at sige, at vi ikke kan tage fejl; det var blot for at være enige om, at det kan vi så åbenbart alle. Det plejer at lyde modsat fra Venstres side, man så har vi da i det mindste fejlbarligheden bredt ud – det er fint nok.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror også, det er vigtigt, at der er klarhed over, at enhver beslutning, der træffes inde i dette lokale, jo med tiden kan vise sig ikke at være den klogeste. Det tror jeg er en visdom, som man som medlem af Folketinget må skrive sig bag øret, og man må jo altid være klar til, at tingene skal testes i virkeligheden. Det er ikke nogen skam at sige, at der lavede man en fejl, og at der var noget, der ikke burde have været lavet, men så har man selvfølgelig også forpligtelsen til at gøre noget ved det.

Nu drejede problemet sig jo om at få lov til at forhandle med regeringen om finansloven. Altså, problemet var jo, at regeringen lavede en aftale med Enhedslisten, og den kunne vi så sige ja eller nej til. Det gør det jo vanskeligt at komme ind i ordentlige, reelle forhandlinger, og jeg er jo ikke et sekund i tvivl om, at det var for at sikre regeringen ro på den parlamentariske bagsmæk, at man ikke ville gå ind i ordentlige og ærlige forhandlinger med Venstre.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det ville være en god ide, hvis man overholdt taletiden.

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:04

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil fortsætte i det spor, som hr. Jesper Petersen slap. Jeg synes, det er godt, at Venstre er kommet til den erkendelse, at den fedt-afgift, som de selv opfandt og indførte under hr. Lars Løkke Rasmussen, nu skal afskaffes. Jeg synes også, det ville klæde partiet Venstre, hvis man både ville være med til at stemme for afskaffelsen af ens egen fedtafgift, samtidig med at man også ville sørge for, at der er en finansiering af det. Nu kan vi jo se, at vi til andenbehandlingen skal behandle et ændringsforslag om, at Venstre netop kun vil afskaffe fedtafgiften, men ikke vil finansiere den.

Jeg kunne godt tænke mig at høre helt konkret, pindet ud på erhvervsstøtteordninger: Hvad er det for erhvervsstøtteordninger, Venstre gerne vil være med til at afskaffe for at sikre, at vi kan afskaffe fedtafgiften? Lad os nu få det åbent og ærligt på banen. Muligheden er der nu, vil jeg sige til hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er jo helt klart, at vi ikke har nogen ambition om at skulle forsvare enhver erhvervsstøtteordning med næb og klør. Det er også derfor, at vi selv foreslår, at der kan saneres. Til forskel fra regeringen mener vi i Venstre, at når man gør det, skal pengene føres tilbage til erhvervslivet i form af bedre rammevilkår. Vi må bare konstatere, at vi har stået alene med ønsket om at hjælpe danske virksomheder med at forbedre deres rammevilkår. Vi har stået alene med ønsket om at gøre op med de her små, beskedne stramninger, de her ting, som ikke betyder ret meget, de her ting, som koster en halvtredser per medarbejder og 85 kr., og hvad vi ellers hører af måder at ta-

le det ned på. Man må bare gøre op, om man mener, at virksomhederne skal belastes hårdere, eller de skal belastes mindre. I Venstre er vi optaget af, at vi får skabt nogle vilkår, så vi får skabt nogle arbejdspladser i landet. Og så kan man altså ikke bare blive ved med at skruer på skatter og afgifter, sådan som regeringen ønsker.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:06

Thomas Jensen (S):

Jeg kan forstå på Venstre, at man har ét princip, når man sidder i regering, og når man sidder i opposition, har man et helt andet princip. Vi ved jo godt, at hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister gennemførte forårspakke 2.0 og genopretningspakken. Det var i de to pakker – hr. Torsten Schack Pedersen var også selv med til det – at man pålagde dansk erhvervsliv milliardstore afgifter hvert år. Det var op til 24 mia. kr. om året i afgifter.

Jeg vil bare gerne have hr. Torsten Schack Pedersens svar på dette: Når hr. Torsten Schack Pedersen i dag mener, at man skal tilbageføre afgifterne til erhvervet, gjorde man det så også dengang, da man lavede de her store afgiftstigninger? Kom det dansk erhvervsliv til gode?

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er fuldstændig korrekt, at i 2009 lavede VK-regeringen og Dansk Folkeparti den største nedsættelse af skatten på arbejde siden indkomstskattens indførelse i 1903. Det var et markant ønske fra dansk erhvervsliv om, at vi skulle gøre dansk økonomi mere konkurrencedygtig ved at sænke skatten på arbejde. Det gjorde vi fuldt finansieret. Jeg er glad for, at der nu er forståelse for, at det er den virkelighed, der er.

Det, der er interessant, er, at vi brugte pengene til at sænke skatten på arbejde. Det, der er problemet for regeringen, er, at man hele tiden finder små skruer, som man skruer på, hvilket øger omkostningerne for erhvervslivet, gør det dyrere at drive virksomhed og gør det dyrere at have folk ansat i Danmark.

Vi må bare sige, at vi er uenige i det. Vi mener, at vi har brug for at forbedre danske virksomheders rammevilkår. Vi har brug for, at der er nogle, der vil investere i Danmark, vi har brug for, at der er nogle, der vil skabe arbejdspladser, og det gør man altså ikke, når man altid skruer på skatter og afgifter, som regeringen gør.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:08

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Venstre er jo heldigvis kommet til fornuft og erkender i dag, at fedtafgiften var en fejl, og Venstre kritiserer regeringen for, at regeringen vil afskaffe fedtafgiften ved at hæve andre afgifter. Venstre synes, at regeringen har for meget fokus på, at det offentlige forbrug skal øges frem til 2020, og at man i stedet burde bruge af det økonomiske råderum til at lette skatterne. Det ville være befordrende for troværdigheden af Venstres udsagn, hvis Venstre sagde undskyld for den politik, man førte frem til 2011, hvor man mistede regeringsmagten, altså for mindre end et år siden. Det er jo rigtigt, hvad hr. Thomas Jensen siger, at Venstre øgede skatterne på erhvervslivet

med 24 mia. kr. Det er også rigtigt, hvad hr. Torsten Schack Pedersen siger, at man brugte nogle af de penge på at sænke indkomstskatterne. Men man kunne jo også blot have ladet være med at øge det offentlige forbrug dengang med gennemsnitligt 1,7 pct. om året. Så havde man haft penge til begge dele. Hvorfor gjorde man ikke det?

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at det var en kæmpe udfordring at holde de offentlige budgetter. Jeg må jo sige, at når man oplevede debatterne her i Folketingssalen, så var det blodbad, offentlig massekræb. Altså, kendte man en offentligt ansat, skulle man være god ved vedkommende, for det var nærmest en uddøende race, skulle man tro, når man hørte den debat, der foregik herinde. Det var konsekvent en kamp for at holde en finanslov på en beskeden vækst. Jeg erindrer ikke, at der var forslag fremme fra nogen, der mente, at vi skulle bruge færre udgifter.

Vi er i Venstre optaget af virkeligheden. Når vi kigger ud på danske arbejdspladser nu, må vi bare konstatere, hvad det er for nogle vilkår, der er, og dem er vi altså bare nødt til at forbedre, for hvis ikke vi har vækst og beskæftigelse i det private erhvervsliv, bliver der jo ikke noget at fordele via en finanslov. Forudsætningen for, at vi kan bruge penge på offentligt finansieret velfærd, er, at pengene tjenes hjem.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:10

Ole Birk Olesen (LA):

Vi kan hurtigt blive enige om, at Socialdemokraterne og resten af oppositionen til venstre for den daværende regering opførte sig som nogle tølpere i hele den debat, der var om offentlige udgifter dengang. Mens VK-regeringen lod sluserne stå åbne til de offentlige kasser, vel at mærke ud af de offentlige kasser, var der nogle socialdemokrater, som ville bruge endnu flere penge. Men det friholder jo ikke Venstre, der sad med et flertal sammen med Konservative og Dansk Folkeparti, fra et ansvar.

Hvorfor insisterede man på at bruge 1,7 pct. mere hvert eneste år i den offentlige sektor, når man alternativt kunne have brugt af den velstand til at sænke skatten på både arbejde og erhvervslivet i stedet for at hæve skatterne på erhvervslivet for til gengæld at sænke skatten på arbejde? Hvorfor skulle alle de penge bruges i den offentlige sektor, når man i dag blot et år senere er så meget klogere?

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Der er ingen tvivl om, at når der blev bevilget flere penge til offentligt forbrug, var det en evig kamp for at holde det på det aftalte niveau. Der blev løbende strammet op.

Der var ting, vi ikke nåede at gennemføre, og som vi med tilfredshed nu kan se bliver gennemført. Da den tidligere opposition var opposition, sagde man, at det var forfærdeligt, men når man nu er regering, er det ganske fornuftigt – jeg tænker på budgetloven. Det giver mulighed for at have hånd i hanke med udgifterne.

Det er rigtigt, at der var tilfælde, hvor vi ikke kunne sikre, at når vi bevilgede penge, var det kun det, der blev brugt. Det var en stor udfordring.

Jeg må bare sige, at vi i dag er i en situation, hvor en socialdemokratisk ledet regering og en socialdemokratisk finansminister kan sige, at man med en finanslov, der indeholder nulvækst, kan lave fornuftige prioriteringer. Det synes jeg er et voldsomt positivt skred, og jeg synes også, det er den vej, vi skal videre ad.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så giver jeg ordet til hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Regeringen er optaget af at sikre erhvervslivet nogle gode rammevilkår, så danske virksomheder kan konkurrere endnu bedre på de internationale markeder, og så vi kan sikre danske arbejdspladser. Det skulle jeg hilse og sige der er behov for. Efter 10 års højreorienteret styre ser det skidt ud. Fra 2007 til 2012 faldt Danmark fra at være det tredje mest konkurrencedygtige land i verden til nu at ligge på en tolvteplads ifølge World Economic Forum. Resultatet er desværre til at tage og føle på for mange danske lønmodtagere. I den korte tid, hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, mistede Danmark 129.000 private arbejdspladser. 130 private arbejdspladser er flyttet til udlandet eller blev nedlagt hver dag – også om søndagen.

Den vigtigste opgave for den nye regering har været at standse blødningen, standse tabet af arbejdspladser. For at sikre det skal vi også rydde op efter den tidligere regering, som påstod, den havde skattestop, samtidig med at den hævdede skatter og afgifter for borgere og ikke mindst erhvervslivet mere end 130 gange – og det er vel at mærke 130 gange i den korte tid, hr. Lars Løkke Rasmussen sad for bordenden i Statsministeriet. VK-regeringen med Venstre i spidsen indførte afgifter, så det tilsammen koster erhvervslivet ca. 24 mia. kr. om året. Det skete i skattereformen fra 2009 og med genopretningspakken fra 2010 – vel at mærke politiske tiltag, der blev gjort, efter krisen var slået igennem i 2008.

Man kan spørge sig selv, om Venstre havde styr på strategien for, hvor Danmark skulle hen. Det ser ikke sådan ud, for det, Venstre definerer som Danmarks hovedproblem, øgede skatter og afgifter, kan Venstre selv tage en stor del af æren for, for som sagt er det et faktum, at Venstre selv har påført erhvervslivet nye skatter og afgifter for 24 mia. kr. hvert år. Hvis det virkelig er Danmarks hovedproblem, har Venstre lige haft 10 år i regering, hvor de jo havde kunnet undlade at pålægge erhvervslivet nye afgifter, men det gjorde man som bekendt ikke. Men i dag kan vi så se, at Venstre har chancen for at råde bod på lidt af fortidens synder ved at stemme for en afskaffelse af Venstres egen fedtafgift. Regeringen afskaffer nemlig Venstres fedtafgift og undlader også at indføre udvidelsen af den såkaldte sukkerafgift. Begge afgifter blev kritiseret for at forhøje forbrugerpriserne, øge bureaukratiet i virksomhederne og dermed koste danske arbejdspladser. Den kritik vil regeringen selvfølgelig ikke sidde overhørig, og derfor rydder vi nu op efter Venstre. Her er det værd at bemærke, at afgifterne på fedt og sukker vejer relativt tungere i budgettet hos folk med lavere indkomster, og derfor vil en afskaffelse af afgifterne styrke den sociale balance.

Hen over sommeren og i efteråret har erhvervslivet ganske højlydt givet udtryk for, at det bliver vanskeligt for danske virksomheder at få danske medarbejdere til at arbejde i udlandet, hvis den vedtagne stramning af beskatning for fuldt skattepligtiges udenlandske arbejdsindkomst bliver gennemført. Vi har lyttet til kritikken og fører beskatningen af fuldt skattepligtiges udenlandske arbejdsindkomst tilbage til de hidtidige regler. Hermed sikrer vi, at personer,

der er fuldt skattepligtige i Danmark, også i fremtiden vil få et nedslag i skatten på lønindkomst erhvervet under ophold i udlandet i mindst 6 måneder. Det skulle meget gerne sikre arbejdspladser for danskere i udlandet.

Afgiften på elvarme er i dag væsentlig højere end afgifterne på f.eks. olie og naturgas, og da der anvendes mere og mere vedvarende energi til fremstilling af el, vil et større forbrug af el til varme være til gavn for indpasningen af el fra vindmøller i energiforsyningen. Derfor lempes vi afgiften på elvarme, så den svarer til de øvrige energiafgifter. Herved bliver elopvarmningen af helårsboliger og lokaler i momsregistrerede virksomheder væsentlig billigere end i dag.

Afgifts- og konkurrencepakken, som vi behandler nu, fjerner afgifter for i alt 2,4 mia. kr. i varig virkning. Det tab af indtægter til samfundets fælles kasse skal selvfølgelig finansieres fuldt ud, ellers ville vi mangle pengene til velfærd, og finansieringen sikrer vi på to måder. For det første ved at sænke personfradraget med 900 kr. for folk over 18 år og sænke det med 700 kr. for børn og unge under 18 år. Det svarer til ca. 15 kr. ekstra i skat om måneden for hver 100.000 kr., man får i løn om året ud over personfradraget på 42.900 kr. For det andet finansierer vi det ved at forhøje bundskatten med 0,19 procentpoint og tilsvarende forhøje det skrå skatteloft for personlig indkomst fra 51,5 pct. til 51,7 pct. Det svarer til ca. 24 kr. ekstra i skat om måneden.

Hvad betyder afgifts- og konkurrencepakken så for fordelingen? Med afskaffelsen af fedt- og sukkerafgifterne og den lavere afgift på elvarme sammenholdt med sænkningen af personfradraget og stigningen i bundskatten vurderer vi at indkomstforskellene målt ved Ginikoefficienten vil blive reduceret med 0,02 procentpoint. Afgifts- og konkurrencepakken sikrer dermed en bedre social balance.

Jeg vil sige, at Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Thomas Jensen angående ændringen af ligningslovens § 33 A, altså det med, at danskere er blevet fuldt beskattet, når de har arbejdet i udlandet. Det glæder mig sådan set, at den ordning med fradrag bliver genindført, men det undrer mig meget, hvorfor man ikke lyttede til erhvervslivet under behandlingen af lovforslaget for nogle få måneder siden. Der var jo voldsom kritik i alle høringsvarene af, at man afskaffede den her ordning. 24 af landets største erhvervsledere sendte et brev til Skatteudvalget og skatteministeren om, at det var ret dårligt at afskaffe den her.

Hvad er det, der gør, at man lytter nu, men ikke lyttede dengang? Det giver jo en voldsom usikkerhed ude i erhvervslivet, når man afskaffer en ordning for at genindføre den få måneder efter. Hvorfor lyttede man ikke bare under den udvalgsbehandling, hvor der var klare signaler og det blev udtrykt fra alle kanter, at det var ret skidt at afskaffe den? Hvad er det, der har ændret sig? Hvad har gjort, at man har ændret holdning fra regeringens side?

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Thomas Jensen (S):

Allerede ved indgåelsen af skatteaftalen i juni måned var det jo sådan, at vi sammen med Venstre og Konservative besluttede at afskaffe ligningslovens § 33 A. Der var det jo også sådan, at vi faktisk vedtog, at der skulle være en overgangsordning, så det ikke skulle

gælde for folk, der allerede var udstationerede. Samtidig lovede vi, at vi ville følge udviklingen nøje.

Det, der så er sket hen over efteråret, er jo, at der er nogle virksomheder, som det allerede er begyndt at få nogle konsekvenser for, med hensyn til hvem de ansætter i de job i udlandet. Man udstationerer ikke længere danskere, men begynder i stedet for at finde folk fra andre lande til at besætte de job. Der kan man sige, at vi begynder at få nogle endog store negative konsekvenser for beskæftigelsen, og derfor synes jeg, det er helt på sin plads, at vi har lyttet til kritikken og været i dialog med de folk, de virksomhedsledere, som står og ansætter ikkedanskere i de ledige stillinger. Derfor er det helt på sin plads, at vi også går ind og aflyser afskaffelsen af ligningslovens § 33 A.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:19

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo ikke et helt korrekt billede, hr. Thomas Jensen tegner, for allerede før finanslovaftalen blev indgået – jeg tror, det var 2 uger før – som det her var en del af, havde vi et samråd med den daværende skatteminister, Thor Möger Petersen, og han holdt fast i, at det var en god ting, at man afskaffede ligningslovens § 33 A. Han nægtede, at det kunne have nogen negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Han syntes i det hele taget, at det var meget rimeligt, at man afskaffede den her skattefordel.

Så undrer det mig bare, hvad der er sket i løbet af de der 14 dage, når man så pludselig syntes, at det var en god idé at genindføre den – hvilket glæder mig. Men det er mest bare for historikken i det; det undrer mig, hvordan forløbet har været i det. For det er jo ikke rigtigt, at man pludselig først hen over efteråret finder ud af, at det har nogle negative konsekvenser. Det sagde de nøjagtig samme virksomhedsledere altså under lovforslagets behandling. Det var også under lovforslagets behandling, at der var kritiske høringssvar. 24 af de største erhvervsledere sendte et brev, hvor de fortalte, hvad de negative konsekvenser var.

Der tænker jeg bare: Det må da være bedre, at vi fremadrettet lytter til sådan nogle ting under lovforslagets behandling i stedet for at skabe den store usikkerhed. Kan hr. Thomas Jensen ikke give mig ret i, at man måske fremadrettet, i stedet for at være stædig og holde fast i en dårlig lov – som man så efter 3 måneder lavede om – skulle have ladet være med at vedtage den fra starten af?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Thomas Jensen (S):

Jeg kan godt gentage, at vi fra starten af har haft en overgangsordning og sagt, at vi ville følge udviklingen nøje. Det har vi så gjort. Og vi kunne allerede nu se, at det begyndte at få nogle negative konsekvenser for ansættelsen af danskere i udlandet. Derfor er det jo helt på sin plads, at vi, når vi begynder at se de negative konsekvenser, handler.

Derfor har vi gjort sådan, at afskaffelsen, som skulle have været trådt i kraft fra den 1. januar 2013, ikke træder i kraft. Det vil så fortsat være sådan, at man kan blive udstationeret, og hvis man er udstationeret i mere end 6 måneder, er det på gunstige skattevilkår. Det synes jeg vi alle sammen skal glæde os over her i Folketingssalen i dag.

Kl. 16:21

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:21

Ole Birk Olesen (LA):

For regeringen er det en god idé, og det er det også for os, at få afskaffet fedtafgiften og at sørge for, at man ikke behøver at gennemføre sukkerafgiften og afskaffe ligningslovens § 33 A. Her gør regeringen det, at den sænker bundfradraget, hæver bundskatten og det skrå skatteloft til at finansiere det.

Men regeringen kunne også alternativt i sin langsigtede økonomiske politik have nøjedes med ikke at øge det offentlige forbrug med 0,8 pct. om året, men med 0,7 pct. om året. Hvorfor er det regeringen så magtpåliggende, at alle mennesker i Danmark, herunder dem, der tjener mindst, skal betale mere i bundskat, frem for at regeringen bare kunne lade være med at øge det offentlige forbrug med 0,8 pct. og blot øge det med 0,7 pct.?

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Thomas Jensen (S):

Hvis vi ser på konsekvensen af det og på, hvilke udgifter forskellige befolkningsgrupper har på grund af fedtafgiften og har haft det i det sidste år, siden Venstre og Konservative sammen med Dansk Folkeparti indførte den, har den jo betydet, at folk skulle bruge flere penge på at fylde madvarer i kurven. Det, vi så gør nu, er, at vi afskaffer den her fedtafgift, så de kan fylde nogle billigere madvarer i kurven. Det finansierer vi ved samtidig at hæve skatten, bl.a. ved at hæve bundfradraget, som hr. Ole Birk Olesen nævner. På den måde sikrer vi, at alle er med til at bidrage til den her afskaffelse af fedtafgiften.

Det, der så er spørgsmålet, er, hvilke konsekvenser det så har. Der kan vi jo se på de beregninger, som er præsenteret i lovforslaget, at der faktisk er en rimelig god social balance i det. De folk, der har mindst i disponibel indkomst, vil faktisk også få et rigtig godt resultat ud af det her, på den måde at de får en lidt mere positiv effekt ud af det end folk, der tjener rigtig, rigtig mange penge. Så jeg synes, det er rigtig glædeligt med afskaffelsen af fedtafgiften, og at det samtidig kan kombineres med, at vi får en bedre social balance i fordelingen i Danmark.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:23

Ole Birk Olesen (LA):

Der er nu ikke en bedre social balance i at hæve bundskatten for dem med de laveste indkomster end ved ikke at hæve bundskatten for dem med de laveste indkomster. Dem med de laveste indkomster følger i hvert fald, at de har det bedre, hvis deres bundskat ikke bliver hævet, frem for at den bliver hævet.

Mit spørgsmål er: Hvorfor vælger regeringen, at vi skal have en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. hvert år frem for på kun 0,7 pct. hvert år, når regeringen ved, at det vil betyde, at man skal hæve skatten for folk med de laveste indkomster? Ville det ikke være bedre blot at have en vækst i det offentlige forbrug på 0,7 pct., så man slap for at hæve skatten på de laveste indkomster?

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Thomas Jensen (S):

Vi er i en krisetid, og alligevel har regeringen en ambition om, at der skal være en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct., og det er ud fra en betragtning om, at der er behov for det. Der er en masse ting, vi gør fælles i Danmark, og de skal finansieres. Derfor skal vi også sørge for at hive pengene hjem over skatter og afgifter, og det gør vi også. Det, vi laver, skal være fuldt finansieret.

Det er såmænd det, som mit eget parti, Socialdemokraterne, har kæmpet for hele vejen op igennem det tyvende århundrede. Vi har sagt, at vi gerne vil bruge penge på velfærd, så og så mange kroner, og vi vil også gerne kræve så og så mange skattekroner ind for at finansiere det. Det er det, de danske vælgere ved folketingsvalg efter folketingsvalg har accepteret at vi skal have. Når vi har et højt offentligt forbrug, skal der også betales for det over skatter og afgifter. Det synes jeg er en dejlig og glædelig samfundskontrakt, vi har i Danmark, mellem politikere og borgere.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 16:25

Brian Mikkelsen (KF):

Det er godt, at vi har fået fjernet fedtafgiften, godt, at sukkerafgiften ikke kommer, og godt, at danskere ansat i danske virksomheder kan arbejde i udlandet – så langt så godt. Men det virker rimelig uopfindsomt, at den eneste måde, hvorpå regeringen kan gøre de gode ting, som Det Konservative Folkeparti støtter, er at hæve skatten for helt almindelige danskere. Man hæver skatten for alle danskere, man hæver marginals-katten for rigtig mange danskere og sænker samtidig personfradraget. Er der ikke alternative måder, hvorpå man kan finansiere, at man fjerner sukker- og fedtafgiften og gør noget godt for de danskere, som arbejder i udlandet? Hvorfor skal man hele tiden bruge det uopfindsomme kneb, som Socialdemokratiet er så gode til at bruge, nemlig at hæve skatten?

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:26

Thomas Jensen (S):

Nu kunne jeg høre på hr. Brian Mikkelsen, at hr. Brian Mikkelsen konstaterer, at fedtafgiften er afskaffet. Det er den ikke, det er det, vi behandler med det her lovforslag i dag, og jeg glæder mig også til at høre hr. Brian Mikkelsen her fra talerstolen fortælle, om Det Konservative Folkeparti virkelig vil stå til ansvar for, at man har indført en afgift, der har medført meget bøvlg og besvær i danske fødevarer-virksomheder, og som har bevirket nogle store udgifter og haft nogle store konsekvenser for nogle erhverv; og om Det Konservative Folkeparti vil stå på mål for også at afskaffe den afgift, eller om man ligesom Venstre vil stikke halen mellem benene og ikke vil være med til at finansiere det. Jeg glæder mig til at høre hr. Brian Mikkelsen heroppe fra Folketingets talerstol forklare, om De Konservative vil være med, og om man, hvis man ikke vil være med, har en alternativ finansiering til afskaffelsen. Det ville klæde de borgerlige partier her i Folketinget i dag.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Brian Mikkelsen.

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen vi er jo opfindsomme og tænker på danskerne, så derfor foreslår vi konkret, at det offentlige forbrug ikke stiger så meget, som regeringen har planlagt. Så går det ikke ud over helt almindelige danskere. Så behøver man ikke hæve skatten for de fleste danskere i arbejde. Jeg troede egentlig, at det var socialdemokratisk politik at fokusere på, at dem, som var i arbejde, skulle have nogle bedre vilkår, så man sikrede, at det hele tiden kunne betale sig at arbejde. Men her gør man det altså dyrere at tage på arbejde. Man hæver marginalskatten, og for de hundredtusindvis af mennesker, der møder på arbejde hver eneste morgen, koster det altså mere end at sidde derhjemme i dagligstuen.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:27

Thomas Jensen (S):

Som jeg også sagde tidligere, er der en god balance i det her lovforslag. Danskerne har det seneste år kunnet opleve, at når de puttede fedtholdige fødevarer i indkøbskurven, så har de været dyrere, end de var tidligere. Det kunne man takke den tidligere regering, som indførte fedtafgiften, for. Nu går den nuværende regering så ind og afskaffer fedtafgiften, og det skulle jo gerne resultere i nogle lavere fødevarerpriser.

Men pengene til det offentlige skal jo komme et eller andet sted fra, og vi vil ikke være med til at lave vilde nedskæringer i den offentlige sektor som følge af at give ufinansierede skattelettelser. Så derfor siger vi ærligt og redeligt, at vi godt vil bede danskerne om, at alle bidrager til at finansiere den her afskaffelse af fedtafgiften. Samlet set kan vi se, at det i den sociale balance falder rigtig godt ud i forhold til de indkomstgrupper, som ikke har så mange penge, så jeg synes, det er en rigtig, rigtig god løsning, vi har fundet her, i forbindelse med afskaffelse af fedtafgiften.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det er så en af de her beskudte skattestigninger, som koster 2,4 mia. kr. for danskerne.

Socialdemokratiet bryder med det, der har været ambitionen for næsten alle partier i Folketinget, nemlig at sænke skatten på arbejde, sænke skatten på den sidste tjente krone. Det gør man op med nu. Jeg skal bare vide, om det betyder, at Socialdemokratiet mener, det er o.k., næste gang man har et eller andet, man gerne vil finansiere, at man så kan skruer lidt mere på bundskatten. Er det en mulighed, vi skal forholde os til, eller er det kun den ene gang? Kan det tages i anvendelse på et andet tidspunkt?

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt fjerne den misforståelse, der er, hvis hr. Torsten Schack Pedersen mener, der er fuldstændig enighed i Folketinget om, hvordan skattepolitikken i Danmark skal indrettes. Det er jo sådan, at vi i de sidste 10 år har set skattereformer under først hr. Anders Fogh Rasmussen og senere hr. Lars Løkke Rasmussen, som jo har givet

ufattelig store skattelettelser til de folk, der tjener allerallermest i det her samfund. Alene forårspakke 2.0 gav jo bankdirektøren, der tjener omkring 7-8 mio. kr. om året, en skattelettelser på næsten 0,5 mio. kr., fordi man afskaffede mellemskatten.

Det er slet ikke sådanne skattelettelser, den nuværende regering vil gennemføre. Vi sørger for, at når vi laver skattelettelser, som vi gjorde med skattereformen her i sommer, skal det komme almindelige lønmodtagere til gode. Det skal i særdeleshed være de almindelige lønmodtagere, som også er enlige forsørgere. Derfor har vi sørget for, at de har fået en rigtig, rigtig god skattelettelser, så de får mere ud af at gå på arbejde hver dag. Sammenholdt med det, vi gør i det her lovforslag, vil langt størstedelen af den gruppe af lønmodtagere stadig væk have mere til sig selv i lønningsposen i 2013 som følge af både skattereformen og det her lovforslag.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi har skullet høre på hr. Thomas Jensens store modstand mod den tidligere regerings skattepolitik. Det undrer mig bare, hvorfor hr. Thomas Jensen ikke laver den om. Hvis forårspakke 2.0 var så skingrende vanvittig, som hr. Thomas Jensen står og siger, så er det da ufatteligt, at hr. Thomas Jensen ikke har stillet forslag om at lave det hele om. Hvis det var så grotesk, ødelæggende, forstyrrende og smadrende for dansk økonomi og for det danske samfund, hvorfor laver man det så ikke om?

Det har Socialdemokratiet klogelig valgt ikke at gøre, fordi det var med til at gøre skattesystemet bedre. Det var med til at sænke skatten på arbejde. Når jeg siger, det er noget nyt, at man skruer op for bundskatten og ned for personfradraget, er det, fordi det har været et gennemgående tema siden i hvert fald en gang midt i 1980'erne. Det har været ambitionen. Derfor er det nytænkning.

Jeg er selvfølgelig også lidt bekymret, for et valgløfte fra Socialdemokratiet og SF var, at hvis kommunerne satte skatten op, skulle man kompenseres over bundskatten. Jeg vil bare høre, om det kommer, når kommunerne har hævet kommuneskatterne mere end aftalt.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Thomas Jensen (S):

Vi har indgået en bred skatteaftale i sommer, også med Venstre og Konservative. Vi har lagt skattepolitikken nogenlunde fast. Der kommer ikke store ændringer i skattepolitikken i indværende valgperiode. Der kommer nogle justeringer, når det er fornuftigt. Det er det nemlig med det her forslag. Det er ganske fornuftigt at gå ind og afskaffe den her fedtafgift, som Venstre indførte, fordi det betyder, at de fødevarer virksomheder, som skal konkurrere ikke bare i Danmark, men også på de udenlandske markeder, bliver fritaget for en masse bøvl og besvær. På den måde sikrer vi, at vi skaber et bedre erhvervsklima, og samtidig sikrer vi, at med den måde, vi finansierer det på, laver vi en finansiering, der skaber en god social balance, i særdeleshed for grupperne med den laveste indkomst. Så jeg synes, det er en ganske god løsning, vi har fundet her.

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne starte med, ligesom jeg har gjort ved de andre lovforslag, at kritisere, at der her igen har været en utrolig kort høringsfrist på 5 dage. Jeg synes igen, at det kan opfordre til lovsjusk, når man på den måde negligerer, at det er et vigtigt element, at vi hører de høringsparter, som kan komme med interessante indspark til lovgivningen. Jeg synes da, det er utrolig ærgerligt, at man ikke respekterer det i højere grad. Jeg kan i hvert fald huske, selv om jeg ikke sad i Folketinget, hvordan regeringspolitikkerne, som tidligere sad i opposition, var meget hårde i deres kritik af den gamle regering for ikke at overholde høringsfrister. Men det betyder åbenbart ikke noget, når man selv sidder ved roret.

Nå, men lovforslaget handler jo som nævnt af de andre ordførere om en ophævelse af fedt- og sukerafgiften, en genindførelse af ligningslovens § 33 A – det med, at danskere, der arbejder i udlandet, skulle være fuldt beskattet i Danmark – og så en nedsættelse af el-varmeafgiften. Det finansierer man så med en forhøjelse af bundskatten med 0,19 pct. og en nedsættelse af personfradraget med 900 kr.

Jeg vil gerne starte med at nævne et par ting om det med ligningslovens § 33 A, altså det med, at danskere i udlandet bliver beskattet fuldt ud. Det var en del af skattereformen, og der kan man da kun fra Dansk Folkepartis side sige klart, at vi synes det er godt, at man får den del genindført. Det kan undre, hvorfor man egentlig afskaffede den, og i det hele taget undrer den zigzagkurs, man har haft, hvor man under udvalgsbehandlingen af det tidligere lovforslag holdt hårdt fast i, at der var stort behov for at få den afskaffet. Man kunne slet ikke se, at det kostede arbejdspladser; man kunne ikke se, at det skabte konkurrenceforvridende vilkår for virksomhederne i forhold til vores nabolande, som havde tilsvarende ordninger. Regeringen stod i et samråd – jeg tror, det var, 2 uger før man indgik en aftale med Enhedslisten – fast på, at man ikke ville ændre noget.

Det er uforståeligt, når man ser på den megen kritik, der var under lovbehandlingen dengang. Alle høringssvar var kritiske – alle lige fra kirkelige organisationer til universiteter, store virksomheder og erhvervsorganisationer osv. var voldsomme modstandere af det. Der kom breve fra 24 af de største erhvervsledere, som alle sammen kritiserede det voldsomt. Så allerede dengang vidste man altså udmærket godt, at det her havde en lang række af negative konsekvenser.

Alligevel valgte man så at få vedtaget det, og nu står vi så igen kort tid efter og skal genindføre det. Det er altså udtryk for en værre zigzagkurs, som jeg vil tage stor afstand fra, for det skaber stor usikkerhed i erhvervslivet, når vi på den måde ændrer på rammevilkårene og genindfører en lovbestemmelse, få måneder efter at vi har fjernet den. Det synes jeg da er en skidt kurs, hvis det er det, Folketinget vil gøre fremadrettet. Men DF støtter naturligvis, at man får genindført den her paragraf i ligningsloven, da vi som sagt også var modstandere af, at man pillede den ud.

Så er der fedt- og sukerafgifterne, som bliver afskaffet, hvilket vi også støtter fuldt ud. Det var også et af vores egne punkter til finanslovforhandlingerne. Der er jo en række negative ting ved de her fedt- og sukerafgifter. Det er jo bl.a., at det forhøjer forbrugerpriserne, det forøger virksomhedernes administrative omkostninger, og det bringer danske arbejdspladser i fare.

Så vil jeg også gerne nævne, at de rammer socialt skævt, fordi de rammer dem med de laveste indtægter forholdsvis hårdere i forhold til dem, som har mange penge. Jeg vil også sige, at den kommende sukerafgift, som jo ikke når at træde i kraft, hvis vi vedtager det her lovforslag, også er rigtig skidt og også rammer utrolig skævt; sådan vil det se ud i forhold til bl.a. en økologisk yoghurt, der vil blive dyrere end en almindelig yoghurt osv.

Jeg vil også nævne, at jeg i forhold til fedt- og sukerafgiften synes, at der er en grad af zigzagkurs, for det er ikke længere tilbage end ved skattereformen, at man valgte at lave en indeksering af fedtafgiften, og hvor man sagde, at den skulle stige frem mod år 2020. Og det er altså en værre zigzagkurs, at man på samme tid snakker om, at man vil afskaffe en afgift, og at man så alligevel forhøjer den i Folketinget. Men det er da glædeligt, at man har valgt at gå i den anden retning nu.

Jeg vil sige, at i forhold til grænsehandel er fjernelsen af fedtafgiften selvfølgelig positivt, fordi det nedbringer grænsehandelen, men det er langt fra nok. Så vidt jeg kan læse af grænsehandelsrapporten, er fedtafgiften skyld i grænsehandel for 150 mio. kr., hvor man alene med øl er oppe på 735 mio. kr. og med sodavand på 675 mio. kr., mener jeg at kunne huske det var. Der må man sige, at når det kommer til grænsehandel, er det langt fra nok, at vi nøjes med at afskaffe fedtafgiften. Vi skal gøre langt mere i forhold til magnetvarerne, altså de varer, som gør, at man kører ned til grænsen, og at man, når man er dernede, tager alle mulige andre ting med hjem. Det er specielt afgifterne på øl og sodavand, som vi fra Dansk Folkepartis side godt kunne tænke os at få sat noget ned. Det havde vi også med som et forhandlingsemne.

Angående finansieringen vil jeg sige, at vi er mere pragmatiske. Vi havde jo ikke taget et selvstændigt krav med til forhandlingerne om, at finansieringen skulle findes ved offentlige besparelser. Vi kunne godt se os selv indgå en aftale, hvor der var tale om en skatteomlægning, altså hvor man finansierede det med andre skatter og afgifter. Vi havde så nogle små krav om, hvordan man kunne finansiere det anderledes eller lave justeringer af det, så det fik en bedre social profil. Det kunne bl.a. ske ved, at man ikke hævdede topskatgrænsen så meget, som man oprindeligt havde tænkt sig. Der kunne også være andre finansieringselementer.

Men umiddelbart er vi positivt stemt over for, at man fjerner fedt- og sukerafgiften, og at man indfører ligningslovens § 33 A igen.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Nadeem Farooq.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er glad for denne konkurrencepakke. Det er en vigtig pakke for erhvervslivet; det er en pakke, som rummer store perspektiver fremadrettet. Jeg vil ikke tale om en milepæl – det er nok for store ord at bruge – men der er alligevel meget at komme efter. Det vender jeg tilbage til.

Denne konkurrencepakke er dog ikke en gratis omgang. Vi betaler en pris for den. Vi har i forvejen valgt at medtage offentlige udgifter i finansieringen af skattereformen fra i sommer, og derfor har vi valgt at lave en provenuneutral omlægning af skatter og afgifter for at finansiere den pakke, som vi taler om nu. Det understreger blot nødvendigheden af denne pakke.

Det betyder, at vi har valgt at sætte bundskatten en lille smule op, og vi har ligeledes valgt at beskære personfradraget. Jeg er glad for, at personfradraget er med i kombinationen, for den negative effekt på arbejdsudbuddet isoleret set bliver mindre, end hvis vi blot tog hele besparelsen på bundskatten. Når vi sætter bundskatten op, får det også betydning for marginals-katten, også for de højest lønnede. Det er ikke en stigning, som regeringen har forsøgt at skjule, som nogen har beskyldt os for; det er en pris, vi helt åbent har valgt at betale for denne pakke. Men det er en pris, der er værd at betale, med tanke på hvilke skatter og afgifter vi kommer af med.

Fedtafgiften, som stammer fra den tidligere regering, har ikke været det bedste påhit. Sundhedseffekten er marginal, og fedtafgiften

rammer virksomhederne og forbrugerne hårdt. Samtidig har den ført til bureaukratisk bøvnl og retssikkerhedsmæssigt flimmet, fordi mange virksomheder har været meget usikre på, hvordan de skulle forvalte fedtafgiften i praksis.

Med denne ballast og historik i bagagen er det helt naturligt, at vi også får taget et opgør med sukkerafgiften, før den blev udvidet. Det handler i bund og grund om at forbedre den danske konkurrenceevne; den danske skatte- og afgiftspolitik bør i rimelig omfang tilrettelægges for at understøtte denne konkurrenceevne.

Men det handler om mere end dette – der er andre ting på spil. Når vi bruger skatter og afgifter som værktøj, kan vi udover de fiske argumenter, altså at vi kan kradse penge ind til statskassen, også opnå sundhedseffekter eller miljøeffekter, alt efter hvordan skatte- og afgiftspolitikken konkret bliver designet. Men vi må også erkende, at der er grænser for, hvor meget sundhed vi kan få ud af at sætte skatter og afgifter op. Der er sundhedseffekter, men spørgsmålet er, hvor meget vi kan få ud af det. Derfor bør vi også fremadrettet bruge skatteinstrumenter med omtanke i forbindelse med at forbedre lige præcis sundhedseffekten, eller vi bør se på, om vi i højere grad skal lade være.

Så er der § 33 A. Det er en meget vigtig sag for store dele af erhvervslivet og dermed også for os andre. Jeg er meget, meget glad for, at vi fastholder denne ordning, for rabat på udstationering gør simpelt hen os alle sammen rigere. Det er en god ordning med tanke på Danmarks muligheder på den globale markedsplads. § 33 A er en investering i eksportfremme og arbejdspladser, og derfor har vi lyttet til erhvervslivet og valgt at holde fast i denne ordning.

Samlet set er det en fornuftig pakke, som Radikale Venstre helt og holdent står bag.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet til korte bemærkninger, så vi går videre i talerækken. Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan også støtte den lovpakke her og er glade for, at vi er med til at afskaffe fedt- og sukkerafgiften, som både er upopulær og bureaukratisk, og som har tvivlsom effekt på sundheden.

Det har været afgørende for os, når vi ser den samlede skattepakke her, om den er med til at øge *uligheden* i samfundet, eller om den er med til at øge *ligheden*. Og når man lægger alle de elementer sammen, der er indeholdt her, herunder den kompensation for sukkerafgiften, som blev aftalt i finansloven for 2012, og som jo er et reelt tilskud, fordi der ikke længere kompenseres for sukkerafgiften, da den ikke gennemføres, viser det sig, at man har en forbedring, således at Ginikoefficienten – den her lidt besværlige metode til at måle, om forskellen på rig og fattig i samfundet øges eller mindskes – mindskes med 0,05.

Jeg vil samtidig sige, at vi jo ved en tilsvarende beregning i forbindelse med finansloven for 2012 så, at Ginikoefficienten blev formindsket med 0,06. Så vi har nu med to finanslove i streg været med til at mindske uligheden i samfundet ganske væsentligt. Det er vi meget tilfreds med, og vi stemmer for lovpakken.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, så vi går videre til næste ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Dette lovforslag vil bl.a. fjerne fedtafgiften og genindføre muligheden for, at man kan blive udstationeret som lønmodtager i udlandet og der betale udenlandsk skat i stedet for dansk skat – det sidste drejer sig altså om ligningslovens § 33 A. Man må sige, at det så er et led i en pakke, en erkendelsespakke, som man ikke havde behovet at sætte i værk, hvis man bare havde lyttet noget mere til Liberal Alliance.

Ud over det her vil man også sørge for ikke at indføre en planlagt sukkerafgift. Man har tidligere afskaffet multimedieskatten, som man fortrød, og man kom også til at fremsætte et forslag om beskatning af andelsselskaber, som man fortrød. Løsningen fremover må være, at regeringen – for ikke at lave så meget lovgivning frem og tilbage – hver gang den ønsker at indføre en ny skat, så bare ringer til Liberal Alliances skatteordfører, dvs. undertegnede, og spørger, om det og det er en god idé, eller om det er noget, man vil fortryde senere hen. Så kan jeg give besked om, om det er en god idé, og så kan man lade være med at indføre det og så også senere lade være med at afskaffe det igen.

Selvfølgelig er det en god idé, at man fjerner de her nye skatter, men vi må så også til gengæld sige, at det ikke er en god idé, at man vil sænke bundfradraget, at man vil øge bundskatten, og at man vil hæve det skrå skatteloft. Der er i Danmark sådan set ikke nogen skatter, der er for lave, og det er skatten på den første indkomst, man har, altså bundskatten, heller ikke. Det er heller ikke sådan, at vores bundfradrag, altså det beløb, man må tjene, før man begynder at betale skat, er for højt. Det kunne tværtimod godt tåle at blive lidt højere. Det er heller ikke sådan, at skatten på den sidst tjente krone i Danmark er for lav. Så disse tre tiltag, som man nu vil gennemføre for at finansiere de her afgiftslettelser, burde man ikke gennemføre.

Man kunne jo bare have gjort noget andet. Man kunne lade være med at have en ambition om, at det offentlige forbrug, som i forvejen er verdens højeste, hvert år skal være endnu højere. Jeg sagde nede fra min plads tidligere i debatten, at en vækst i det offentlige forbrug på 0,7 pct. hvert år i stedet for 0,8 pct. kunne finansiere det her, men virkeligheden er snarere, at man bare skulle skære væksten i det offentlige forbrug ned fra 0,8 pct. til 0,75 pct., og så ville man have finansiering til det her og behøvede ikke at hæve skatten for dem, der tjener mindst. Men det vil man ikke. Man vil partout bruge flere penge i den offentlige sektor.

Vi støtter selvfølgelig ikke forhøjelser af skatten for folk i Danmark og da heller ikke forhøjelser af skatten for folk, der i forvejen ikke har for meget, så derfor vil vi ikke stemme for det her lovforslag.

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:46

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt sige tak for debatten. Det er jo tydeligt, at debatten afspejler, at én ting er, at man godt vil være med til det søde, men når det sure så kommer, er man ikke så interesseret i det. Jeg synes så, det er et problem for den borgerlige opposition, at de tilsyneladende har det sådan.

Der har været talt meget om, at fedtafgiften har været svær at administrere og også har haft nogle negative fordelingsmæssige konsekvenser og hele tiden har været en vanskelig sag. Noget tilsvarende gælder den sukkerafgift, som vi har ansvaret for, og som vi så ikke gennemfører alligevel. Det er rigtigt, at der har været meget debat

om ligningslovens § 33 A. Jeg synes også – det må jeg sige – at meget af den debat har været noget hysterisk fra forskellige virksomheders side, men vi valgte alligevel at sige: O.k., der kan godt være lidt om det. Og i betragtning af at også mange humanitære organisationer ville blive ramt, hvis man fjernede § 33 A, så var vi villige til at se på det. Endelig fik vi så også et forslag om at sænke afgiften på elvarme, hvilket vi forventer vil få en positiv konsekvens for udbygningen af vindmølleenergi. Så det er de gode ting, og der er en eller anden bred enighed om, at vi skal have fjernet de afgifter.

Så kommer finansieringen af det, og der er det sådan, at hvis man ser på den samlede finansiering af det her forslag, må man sige, at det er ganske elegant lavet, og det er jo også erkendt ude i samfundet. Vi har fået masser af roser fra forskellige erhvervsorganisationer, forskellige operatører, forskellige mennesker og forskellige organisationer i det private erhvervsliv for den løsning, vi har fundet her. Den er meget elegant, fordi den har en lille positiv fordelingspolitisk effekt målt på Ginikoefficienten. Den er ikke ret stor, men den er der trods alt. I forhold til arbejdsudbuddet har den en neutral effekt, og så sker der det, at man får fjernet de afgifter, som mange erhvervsvirksomheder har været kede af at vi indførte.

Så jeg har svært ved at forstå den store forargelse over den måde, vi har finansieret det her på. Det er da rigtigt, at der sker en mindre hævelse af det skrå skatteloft, men det hænger jo logisk sammen med, at vi hæver bundskatten, så jeg synes ikke, at det er så underligt, at vi også gør det. Så finansieringen med at hæve bundskatten og sænke personfradraget er en løsning, som har skabt en helhed i den her finansiering, som gør, at vi med det her lovforslag kommer godt ud af det.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er lige et par korte bemærkninger. Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo sådan, at når fedtafgiften afskaffes fra den 1. januar, hvis lovforslaget bliver vedtaget, er der nogle virksomheder, som kan komme i klemme, fordi de har nogle afgiftsbelagte varer på lager, som de måske brænder inde med, fordi de pludselig efter nytår kan være noget sværere at sælge – og om ikke andet kan de i hvert fald blive nødt til at sælge dem med et tab – fordi der pludselig bliver en afgiftsforskel. Der vil jeg høre skatteministeren, om han kunne forestille sig at være med til at lave en ændring af lovforslaget, så der blev en slags godtgørelsesordning efter nytår, hvor der jo som sagt så forhåbentlig ikke mere er en fedtafgift, så man kan blive godtgjort afgiften af de varer, som man er brændt inde med?

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg tror, det er en svær sag at gå ind i, men lad os nu se på den slags, når vi behandler det her forslag i Skatteudvalget.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:51

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for den positive tilkendegivelse af, at vi trods alt kan kigge på det. Jeg kan bare lige kort nævne, at der er den risiko i det, at det kan give en varebrist, tror jeg man kalder det, hen mod slutningen af må-

neden, for hvis virksomheden skal til at kompensere for det mellem jul og nytår, er de nødt til at holde deres lager på et minimum. Og det kan jo gøre, at de simpelt hen ender med at løbe tør for nogle varegrupper, og det vil også være rigtig ærgerligt for de danske forbrugere. Men jeg er da glad for, at skatteministeren vil være positivt indstillet på at kigge på, at man måske kan kigge lidt på en overgangsordning.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:52

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg kan ikke give nogen løfter, det vil jeg godt sige. Men det er da en problemstilling, som vi kan se nærmere på i behandlingen i Skatteudvalget.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:52

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes bare ikke, at det skulle have lov til at stå uimodsagt, at skatteministeren siger, at de borgerlige partier ikke er villige til at tage det sure med det søde, for det er jo ikke rigtigt. De borgerlige partier var jo villige til at hjælpe regeringen med at fjerne fedtafgiften og genindføre f.eks. ligningslovens § 33 A. Det var bare den finansiering, som regeringen insisterede på, som de borgerlige partier ikke var villige til at tage del i.

De borgerlige partier tilbød til gengæld andre måder at finansiere det på, som jo også kunne betragtes som sure, men som de borgerlige partier jo altså var villige til at bruge. Men regeringen havde lagt sig fast på, at den ville en model, som den kunne komme igennem med med Enhedslisten, og derfor ville den ikke lytte til de borgerlige partier. Det var sådan set bare sådan, det var.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:53

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen regeringen lagde stor vægt på, at den fordelingsmæssige profil i det her skulle være i orden. Det lægger vi da ikke skjul på. Og det interessante er jo, at når man hører den borgerlige oppositions finansieringsforslag, er det så ukonkret, som noget kan være. Hr. Ole Birk Olesen siger, at hvis der er en stigning på 0,7 pct. i stedet for 0,8 pct. i de offentlige udgifter, kan man klare det, men hvilke offentlige udgifter skal skæres væk? Hvor vil man finde besparelserne? Der er man jo tavs som graven, for at sige det rent ud. Man kører nogle tal op i stedet for at være konkret. Hvad betyder det for nogle konkrete mennesker? Hvilke af de svageste i vores samfund skal rammes af de store nedskæringer, som bliver konsekvensen af de borgerliges politik? Det får vi aldrig noget at vide om. Det bliver i stedet for skjult bag en kaskade af procenter og tal, og jeg ved ikke hvad.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg så ikke engang, at skatteministeren fik sin ølkasse med derop, men den må jo stå der et eller andet sted.

Pointen er, at man jo ikke kan sige, at når man ikke vil udvide det offentlige forbrug med x pct. om året, vil man spare noget væk. Det ville man jo ikke. Regeringen har jo ikke engang defineret, hvad de ekstra penge, som regeringen vil bruge, skal bruges på. Derfor kan vi jo heller ikke sige, hvad de ikke skal bruges på, når vi ikke vil bruge de ekstra penge.

Men det er bare ikke sandt, når skatteministeren siger, at vi ikke er villige til at tage det sure med. Det er vi. Det er bare noget andet surt end det, skatteministeren var villig til, fordi skatteministeren og hele regeringen havde et ønske om at lave det her med Enhedslisten.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Skatteministeren.

Kl. 16:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det her skulle finansieres med 2,4 mia. kr., og jeg har ikke hørt besparelsesforslag på det beløb fra Liberal Alliance eller Venstre. Hvorfor ikke det? For så ved man jo godt, at det vil blive konkret, så vil det komme til at ramme nogle konkrete mennesker, og så bliver man upopulær. Den der populisme, der bliver kørt af oppositionen, kan da måske godt give nogle vælgere på kort sigt, men det er jo fuldstændig uansvarligt i forhold til de problemer, vi står over for.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om registrering af køretøjer og registreringsafgiftsloven. (Betalning for registrering af køretøjer og justering af godtgørelsen af registreringsafgift ved eksport af køretøjer).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 16:55

Forhandling**Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**

Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Det skulle have været hr. Kristian Pihl Lorentzen, men i hans fravær vil jeg her læse hans ordførertale op.

Med dette lovforslag lægger regeringen op til, at det skal være endnu dyrere at være dansker og dansk virksomhed. Det foreslås nemlig, at der indføres en ny betaling på henholdsvis 200 kr., 100 kr.

og 60 kr. på SKATs ekspeditioner ved indregistrering, omregistrering og afmelding af køretøjer. Samtidig afskaffes ordningen med, at staten yder kompensation til autoriserede synsvirksomheder for at løse disse opgaver. Mindstegrænsen for reduktion på 15 pct. i den godtgørelse af registreringsafgift, der udbetales ved eksport af brugte biler, justeres, så statens indtægter øges med 20 mio. kr. om året.

Danmark har en kedelig europarekord i prisen på nummerplader. Europas dyreste nummerplader skal ikke være endnu dyrere. Samtidig befinder vi os som land i en situation, hvor danskerne og danske virksomheder absolut ikke har brug for flere omkostninger. Derfor er Venstre på linje med de mange høringssvar, der tager afstand fra de foreslåede gebyrer og afgifter. Generelt bør regeringen tænke på, at danske bilister bidrager direkte til statskassen med Europas højeste bilafgifter og skatter på mere end 40 mia. kr. om året, heraf går kun 25 pct. tilbage til forbrugerne i form af anlæg og vedligeholdelse af veje.

På denne alvorlige baggrund er højere afgifter og gebyrer på biler ikke en farbar vej. Der opkræves rigeligt i forvejen. Jeg vil kalde det tankevækkende, at regeringen finder anledning til at ændre på en ordning, der er trådt i kraft for få måneder siden.

Jeg har i øvrigt i høringssvarene noteret mig, at der har været en uacceptabelt kort høringsfrist på dette lovforslag, blot 5 dage. En så kort høringsfrist står i skærende kontrast til ordlyden i regeringsgrundlaget, hvor man gør rimelige høringsfrister til et særligt fokusområde for den røde regering – alt sammen for at fremme god regeringsførelse og højne lov kvaliteten. Skade er det blot, at regeringen ikke lever op til de fine intentioner i praksis. Ja, faktisk er det dybt kritisabelt, at regeringen praktiserer lynhøringer, der ikke giver de berørte parter ude i samfundet tid til at komme i dybden med de konsekvenser, som et lovforslag vil give.

Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Det fremsatte lovforslag indeholder to væsentlige ændringer.

Den første ændring er en afskaffelse af godtgørelsen til synsvirksomheder for at registrere køretøjer. Den anden ændring er en justering af mindstegrænsen for reduktion på 15 pct. i den godtgørelse af registreringsafgift, der udbetales ved udførsel af brugte biler og motorcykler.

Hvad angår den første ændring, er det i dag sådan, at autoriserede nummerpladeoperatører, der er synsvirksomheder, ikke må kræve betaling for at registrere køretøjer, medmindre registreringen vedrører et køretøj, der handles, repareres eller leases som led i en virksomhed, der kan autoriseres som nummerpladeoperatør.

Synsvirksomheder, der registrerer køretøjer i Køretøjsregisteret og håndterer nummerplader, får i dag en godtgørelse fra staten for at udføre dette arbejde. Denne ordning har på kort tid vist sig at være vanskelig at administrere og dyrere for staten end forventet. Med forslaget afskaffes godtgørelsen, sådan at synsvirksomheden får samme mulighed som andre nummerpladeoperatører for at kræve betaling. Det gøres desuden frivilligt for synsvirksomhederne, om de vil have alle typer af nummerplader på lager, eller om de kun vil have nogle typer af nummerplader på lager. Vælger synsvirksomhederne at have et fuldt lager af nummerplader, vil lageret fortsat blive stillet gratis til rådighed af SKAT.

Med hensyn til godtgørelse ved eksport, som er den anden og sidste ændring efter det her forslag, foretages der en justering af mindstebeløbet for reduktion på 15 pct. i den godtgørelse af registrerings-

afgift, der udbetales ved udførsel af brugte personbiler. Det er med 1.000 kr., det ændres, fra 7.500 kr. til 8.500 kr. og ved udførsel af motorcykler og varebiler med 500 kr., så det fra 4.000 kr. efter de gældende regler bliver til 4.500 kr. Justeringen svarer til reguleringen efter den almindelige prisudvikling siden 2008, hvor mindstegrænsen blev indført.

Jeg bemærker, at Erhvervsstyrelsens enhed Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget vil medføre administrative lettelser for de omfattede synsvirksomheder.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med den samlede aftale om finansloven for 2013, hvor tiltagene i lovforslaget indgår som finansiering. Det kan Socialdemokraterne selvfølgelig støtte, og jeg skulle hilse fra den radikale skatteordfører, hr. Nadeem Farooq, og sige, at Det Radikale Venstre også støtter forslaget.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så den næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Igen vil jeg gerne starte med at påpege, at det endnu en gang er et forslag, hvor høringsfristen er ganske kort. Her kan man næsten sige, at det er endnu værre end med de andre, for her er det ikke på baggrund af en finanslovaftale eller en anden aftale, som gør, at det skal gå rigtig stærkt. Her er det simpelt hen bare rent sjusk, at man kom for sent ud med et lovforslag og ikke har givet den fornødne tid til høringssvar. Det vil jeg igen påpege at jeg synes er rigtig ærgerligt.

Det er sådan, at den 6. juni 2012 blev den såkaldte digitale motorregistrering taget i brug. Det gik ud på, at man ville lave en digitalisering af køretøjers registreringerne. Opgaven med at registrere køretøjer og udlevere nummerplader flyttede man over til bl.a. synsvirksomheder og til nummerpladeoperatører. Det var alt i alt en øvelse, som var rigtig god, fordi det gjorde, at man kunne spare nogle ressourcer i SKAT, samtidig med at det også for nummerpladeoperatørerne blev noget mere effektivt, at de ikke skulle sidde og vente henne på skattekontorerne for at få udleveret nummerpladerne. Alt i alt en god måde at gøre det på. SKAT kunne som sagt spare nogle ressourcer, eller det var i hvert fald planen, for det, som det her lovforslag jo tydeligt viser, er, at man netop ikke kunne lave de fornødne effektiviseringer og spare de ressourcer, som man gerne skulle have gjort. Ideen var jo netop, at man skulle spare nogle penge ved at give de private synsvirksomheder lov til at overtage de her opgaver og så i stedet give dem en kompensation på henholdsvis 200 og 100 kr. Det var i øvrigt en kompensation, som var markant lavere end de udgifter, man havde selv internt i SKAT. Alt i alt en god løsning, som var god for begge parter.

Hvad er det så, det her lovforslag betyder i praksis? Ja, det er jo, at det bliver dyrere at være bilist i Danmark, når priserne bliver sat op. For det er jo sådan, at SKAT nu putter ekstra gebyr på at udlevere nummerplader, så i stedet for at koste 1.180 kr. kommer det til at koste 1.380 kr. Det kostede 60 kr. at afmelde et køretøj, og det kommer til at koste 480 kr. at lave et ejerskifte, hvor det i dag koster 380 kr. Samtidig skal man have med i det, at synsvirksomhederne ikke får de tilskud på de 200 og 100 kr., som de gør i dag, hvilket betyder, at de sikkert vil putte et ekstra gebyr på over for forbrugerne. Så igen bliver det dyrere. Resultatet af den her lovgivning er, at det bliver dyrere for virksomhederne og det bliver dyrere at være bilist, fordi regningen som regel altid ender hos forbrugerne. Det, der står tilbage, er, at det er en øget brugerbetaling eller en skjult skattestigning, eller hvad man nu vil kalde det.

Den oprindelige mening med digitalisering af Motorregistret var jo, at det offentlige skulle spare penge, og der må man sige, at det

her lovforslag er den endelige falliterklæring fra SKAT, der som organisation ikke har formået at spare penge, på trods af at de private leverandører nu står for opgaven. I stedet for bliver regningen nu bare sendt videre til bilisterne, og det synes jeg er utrolig ærgerligt. Jeg synes også, det er en falliterklæring, at man, allerede 5 måneder efter at man har sat den her digitale motorregistrering i gang, nu er nødt til at ændre dramatisk på vilkårene, fordi man ikke har været i stand til at høste den her effektiviseringseffekt internt i SKAT.

Så det er et klart nej til lovforslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er Jesper Petersen.

Kl. 17:04

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Lovforslagets første del handler om afskaffelse af den godtgørelse, som synsvirksomheder får ved registrering af køretøjer. Det er en ordning, der er vanskelig at administrere og kontrollere både for virksomhederne og for SKAT, og vi må sige, at udgifterne er løbet løbsk på området, fordi SKAT jo betaler synshallerne for arbejdet. Andre bilister får ikke gjort arbejdet i en synshal og betaler så for det, og det er så det, der kommer til at gælde for alle, nemlig at det koster noget at få registreret sit køretøj.

Lovforslaget indgår som et element i finansieringen af regeringens initiativer i forbindelse med finansloven, det er med til at lukke et hul i statskassen, og det vil forenkle administrationen på området. Man kan så også have en idé om, at det vil give bilejere, som i dag betaler, en lavere merudgift, når de registrerer deres køretøjer.

Anden del af lovforslaget er investeringer af mindstebeløbet for godtgørelse af registreringsafgiften ved eksport af køretøjer. Mindstebeløbet, som vi justerer, er en beløbstilpasning til den almindelige prisudvikling fra 2008, og det retter på den måde op på en udhuling, der er sket som følge af prisudviklingen siden dengang, og det giver et mere korrekt og rimeligt nedslag.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg giver ordet til hr. Frank Aaen.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal gøre det kort, for der er redegjort for, hvad forslaget går ud på. Vi støtter det. Vi synes, at det er en uhensigtsmæssig erhvervsstøtte, der her fjernes, og vi synes, at det er helt reelt, at man regulerer en afgift, der ikke har været reguleret i mange år. Så vi støtter det.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er Ole Birk Olesen.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Lovforslaget indeholder to forskellige ting, som begge har med biler at gøre. Den første handler om en særlig godtgørelse til synshaller ved registrering og omregistrering af biler. Det er en godtgørelse, som private autoforhandlere ikke får, når de laver det samme arbejde. Det forslag kan der siges noget positivt om, og det kan ikke ude-

lukkes, at Liberal Alliance ville have syntes udmærket om det forslag, hvis det stod alene.

Men det kombineres med et andet forslag, som handler om, at der skal være en mindre tilbagebetaling af registreringsafgift, når bilejere eksporterer brugte biler fra Danmark til udlandet. Det giver i vores optik ingen mening og er uretfærdigt. Det er sådan, at når man importerer en bil fra udlandet, skal man betale registreringsafgift i forhold til myndighedernes vurdering af den bils værdi. Det beløb kan man få tilbage – nøjagtig det samme beløb – hvis man tager den samme bil og eksporterer den igen, bortset fra at der fratrækkes 7.500 kr. Der er altså en ubalance her: Når man får bilen ind i landet, skal man betale den fulde registreringsafgift; når man skal sælge bilen ud af landet igen, får man registreringsafgiften tilbage minus 7.500 kr. Der er ikke den parallelitet i skattelovgivningen, som der burde være. Derfor burde de 7.500 kr. slet ikke være 7.500 kr. Det burde være 0 kr., og derfor støtter vi selvfølgelig heller ikke, at man hæver 7.500 kr. til 8.500 kr., uanset sniksnak om, at det følger prisudviklingen, for der burde slet ikke være et fradrag i det beløb, man får tilbage, når man eksporterer en brugt bil. Der burde være 0 kr. i fradrag.

Så vi kan ikke støtte dette lovforslag.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg giver ordet til skatteministeren.

Kl. 17:08

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for bemærkningerne. Igen vil jeg sige, at der altså er tale om et rimelig begrænset lovforslag. Først er der registreringen af køretøjer. Vi er nu gået i gang med en meget kraftig modernisering af hele registreringsvirksomheden, og det synes jeg at vi skal være meget glade for. Det er altså en stærk forenkling og afbureaukratisering af hele det område. Men det indebærer jo også en privatisering – og det synes jeg da sådan set at de borgerlige skulle være glade for at det gør – hvor en lang række private aktører får mulighed for at registrere biler, så det ikke kun er den offentlige myndighed, der gør det.

Så har man haft en kompensationsordning for de der synshaller, og den fjerner man nu, hvilket så naturligvis betyder, at der er nogle bilejere, der kommer til at betale, hvor de i dag ville få det gratis. Men i betragtning af at vi jo ønsker, at flere og flere skal gå over til de almindelige private aktører på området og ikke nødvendigvis til synshallerne, så kan jeg ikke se andet, end at det her også vil blive betragtet som en fordel af de partier, der normalt går ind for, at private aktører får en stærkere betydning i vores samfund. Så jeg synes sådan set, at det er en fornuftig ændring, vi foreslår her.

Hvad angår justeringen af mindstebeløbet for godtgørelse af registreringsafgift, er der tale om en simpel regulering af et beløb på baggrund af en prisudvikling, og andet og mere er der ikke i det.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengere.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 17:11

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 17:11

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Dette lovforslag drejer sig om gennemførelsen af den finanslovaftale, som regeringen har indgået med Enhedslisten, og lad mig straks indlede med at slå fast, at Venstre ikke kan støtte lovforslaget.

I Venstre mener vi, at det er helt nødvendigt, at vi fastholder det reformspor, som blev lagt af den tidligere regering. Det er og bliver forudsætningen for, at vi kan genoprette dansk økonomi, skabe vækst og ikke mindst, at vi kan bidrage til at forbedre Danmarks konkurrenceevne og dermed også nye, rigtige arbejdspladser.

Derfor er dette lovforslag et forslag, der desværre trækker i den helt forkerte retning. Det er meget trist for Danmark, at regeringens indre liv og forholdet til det parlamentariske grundlag i Enhedslisten er vigtigere for regeringen end at skabe de bedst tænkelige muligheder for at bidrage til udvikling, vækst og job i det danske samfund. Det er trist for Danmark, at ikke mindst Det Radikale Venstre desværre ikke har kunnet stå fast, men har ladet sig kue endnu en gang og er gået med til dette lovforslag.

Alle er vi jo enige om, at vi har brug for reformer, reformer, der sikrer, at færre er på offentlig forsørgelse, og at flere er i ordinær beskæftigelse. Vi er alle enige om, at vi på sigt får brug for arbejdskraft, vi får brug for alle hoveder og alle hænder, så det nytter altså ikke noget, at regeringen bliver ved med at føre en politik, der alene bidrager til at fastholde folk på offentlig forsørgelse.

Med dette lovforslag underminerer og udhuler regeringen endnu en gang effekterne og gevinsterne ved den dagpengereform, som blev indført med Det Radikale Venstres stemmer i 2010. Det har dansk økonomi ikke brug for. Vi har derimod brug for, at den danske arbejdsstyrke bliver mere mobil, såvel geografisk som fagligt. Og det var der faktisk lagt op til med dagpengereformen, men den effekt bliver nu desværre udhulet, da regeringen med forslaget her fastholder ledige på offentlig forsørgelse.

Regeringen giver således ledige, der har opbrugt deres dagpengere, ret til at modtage kontanthjælp 6 måneder, også selv om disse personer, jævnfør de almindelige gældende regler for at kunne modtage kontanthjælp, ikke er berettiget til at modtage kontanthjælp. Det betyder, at man med lovforslaget her kommer til at give offentlig forsørgelse til personer, som faktisk allerede har et forsørgelsesgrundlag og dermed har mulighed for at klare sig selv. Det synes vi faktisk er en meget, meget dårlig forvaltning af vores fælles sparsomme skattekroner.

I øvrigt synes vi, at det er udtryk for en fuldstændig urimelig forskelsbehandling, forstået på den måde, at hvis man har opbrugt sin dagpengere f.eks. den 19. december 2012, så har man ikke den samme ret til forsørgelse, som hvis man har opbrugt sin dagpengere f.eks. den 2. januar 2013. Det synes vi er fuldstændig urimeligt, og vi er uforstående over for, at regeringen kan lægge op til en så urimelig forskelsbehandling mellem personer, som er i nøjagtig den samme situation.

Venstre kan som sagt ikke støtte lovforslaget. Tak.

Kl. 17:14

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er et par korte bemærkninger, så jeg må bede ordføreren blive stående.

Kl. 17:14

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om hun synes, at beskæftigelsesministeren bare skal lade de her folk falde ud over kanten uden at have nogen forsørgelse. Når der nu engang ikke er arbejdspladser, skal man så bare lade stå til og være fuldstændig ligeglad med de tusindvis af familier, som risikerer at skulle sælge deres hus på tvangsauktion og risikerer at blive skilt, og hvad der ellers kommer af dårlige ting i kølvandet på arbejdsløshed?

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Ulla Tørnæs (V):

Jeg deler slet, slet ikke hr. Christian Juhls billede af, hvordan det danske samfund egentlig ser ud. Jovist, vi har ledighed, og vi har også haft en stigende ledighed, men ser man på det danske arbejdsmarked, kan man altså konstatere, at vi i øjeblikket har 44.000 udenlandske arbejdstagere. De skal sådan set være velkomne, men jeg synes, at det er et paradoks, at vi, samtidig med at vi har 44.000 udenlandske arbejdstagere i Danmark, er i en situation, hvor vi har mere end 160.000, som er på offentlig forsørgelse, og som står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Vi har 160.000, som er på kontanthjælp eller på dagpenge, og som – som sagt – stod til rådighed for det danske arbejdsmarked. Men vi kan bare konstatere, at vi, måske ikke dagligt, men i hvert fald ganske jævnligt, hører om arbejdsgivere, som desværre ikke kan få den arbejdskraft, de efterspørger. Det er på alle niveauer. Det er højt specialiserede uddannede ingeniører, som man ikke kan skaffe, men det er også ufaglært arbejdskraft, bl.a. inden for rengøringsbranchen og også andre brancher.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:16

Christian Juhl (EL):

Nu er billeder jo mange ting, og billedet af Danmark kan tegnes på mange måder. Jeg vil foreslå, at vi i stedet for tager ud i virkeligheden. Vil ordføreren virkelig påstå, at der ikke findes mindst 20.000 familier, der mister dagpengene nu her den 1. januar, hvis ikke der sker noget? Vil ordføreren afvise, at det er ordførerens eget parti, der i 10 år har sørget for, at vi har 44.000 arbejdstagere fra udlandet, som arbejder til discountlønninger, og som på den måde underminerer danske arbejdsforhold? Vil ordføreren afvise, at 10 års lænen sig tilbage i stolen, hvor man bare har ladet markedet passe sig selv, har gjort, at vi står i en situation, hvor de her mennesker kommer galt af sted? Og vil ordføreren ikke godt indrømme, at det første svar var en vild snakken udenom? Der er familier, der nu mister hus og hjem. Der er familier, der nu mister forsørgelsesgrundlag, hvis ikke man gør noget i den her situation.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Ulla Tørnæs (V):

Det er sådan, at den – hvad kan man sige – fineste maske i nettet i vores fælles velfærdssamfund, det nederste forsørgelsesgrundlag, er kontanthjælp, og de personer, der ryger ud af dagpengesystemet den 1. januar, har mulighed for at få kontanthjælp, hvis de vel at mærke er berettiget til det. Så at sige, at der er 20.000, der står uden forsørgelsesgrundlag, hører ikke hjemme i virkeligheden. Jeg hæfter mig ved, hvad der er sket alle de øvrige gange, man har ændret dagpengeperioden. Det gjorde tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen op til flere gange op igennem 1990'erne, senest i 1998. Dengang sagde LO's formand, Harald Børsting:

Vi kan konstatere, at når dagpengeperiodens udløb nærmer sig, jamen så er arbejdsstyrken typisk mere mobil. Man søger bredere både geografisk og fagligt.

Det er det, vi kommer til at miste med det her lovforslag. Den gevinst går fløjt med lovforslaget her. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt for det danske samfund.

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:18

Eigil Andersen (SF):

Venstres ordfører nævner 44.000 udenlandske arbejdere, og jeg opfatter det sådan, at det bliver nævnt som et problem. Så må jeg spørge Venstres ordfører: Hvorfor har Venstre så stemt imod de initiativer, som regeringen allerede for et år siden tog imod social dumping? Altså, initiativerne mod social dumping går jo ud på at sikre danske arbejdspladser og sikre, at de udenlandske arbejdere bliver aflønnet efter danske forhold. Det er jo med henblik på, at man ikke skal underminere danske job. Hvad er så forklaringen på, at Venstre har stemt imod, at der skulle være en mere effektiv kontrol for at forhindre social dumping?

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:19

Ulla Tørnæs (V):

Jeg sagde faktisk, at de 44.000 udenlandske arbejdstagere er særdeles velkomne i det danske samfund. De bidrager rigtig, rigtig meget; de løser en lang række vigtige opgaver, som selvfølgelig er en forudsætning for, at det danske samfundsmaskineri kan løbe rundt.

Jeg synes imidlertid, det er et paradoks, at vi har 44.000 udenlandske arbejdstagere, som er med til at holde samfundshjulene kørende i Danmark, samtidig med at vi betaler mere end 160.000 danskere for at holde sig uden for arbejdsmarkedet. Det synes jeg er et paradoks. Det bliver vi nødt til at gøre noget ved, og derfor har vi gennemført en dagpengereform, derfor har vi foreslået en kontanthjælpsreform, som vi desværre kan konstatere at regeringen har skrinlagt. Man vil ikke være med til at bidrage til at gøre forudsætningerne for at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet bedre.

Så vil jeg bare sige om social dumping, at det faktisk var den tidligere regering, som tog det væsentligste skridt af alle i forbindelse med bekæmpelse af social dumping, da man etablerede RUT-registeret. Og til min store glæde er det netop RUT-registeret, den nuværende regering har valgt at videreudbygge i sin bekæmpelse af social dumping.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Nu er det spørgeren.

Kl. 17:20

det, som det her lovforslag handler om. Man kan det næste halve år, uanset hvad ens formueforhold er, uanset hvem man er gift med, eller hvad ægtefællen har af indkomst, få kontanthjælp. Det er et fuldstændigt brud med de generelle kontanthjælpsbestemmelser, og det er vi selvfølgelig imod.

Kl. 17:24

Eigil Andersen (SF):

Ja, RUT-registeret kan visse ting, men det er jo helt utilstrækkeligt, at det kun skal være det, og derfor er Venstres opførsel jo meget underlig. Men jeg forstår dog af sammenhængen nu, at Venstre er glad for de her udenlandske underbetalte arbejdere. Og de bliver så tiljublet. Det er for mig uforståeligt, og det tror jeg også det vil være for mange, som eventuelt måtte opleve den her debat.

Vi har i dag den 27. november, og der er ganske få uger til den 1. januar. Der er tusinder af arbejdsløse, som mister deres dagpenge fra den 1. januar og fremefter, og deres familier er bange for fremtiden. Og efter Venstres synspunkt skal de bare havne på 0,0 kr. i indtægt og dermed se frem til en økonomisk ruin, hvor de må gå fra hus og hjem. Jeg vil gerne spørge: Hvad vil Venstres ordfører sige til de her tusinder af arbejdsløse, som har udsigt til ruin?

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Ulla Tørnæs (V):

Sagt til hr. Eigil Andersen: Reglerne er jo sådan, at hvis man er berettiget til kontanthjælp, kan man naturligvis få kontanthjælp, når ens dagpengeperiode ophører. Kontanthjælpen – det går jeg ud fra hr. Eigil Andersen dog er enig i – er jo sådan sammensat, at det for det første er en midlertidig forsørgelse, og at der for det andet selvfølgelig tages højde for ægtefællens indkomst og formueforhold. Vi kan ikke have situationer, hvor en ægtefælle, der er gift og har fælles formue med en direktør, kan oppebære kontanthjælp. Det mener jeg ikke er rimeligt. Det tror jeg heller ikke på SF og hr. Eigil Andersen mener er rimeligt.

Det er meget fornuftigt. Det skal vi fastholde. Så virkelighedens verden er jo, at man, hvis man er berettiget til kontanthjælp, i det øjeblik dagpengeperioden ordføreren naturligvis får kontanthjælp.

Må jeg så ikke bare sige – nu er min taletid desværre udløbet, kan jeg se – at det jo handler om, hvilken økonomisk politik man fører. Det skal være attraktivt at oprette arbejdspladser i det danske samfund. Og derfor skal man ikke indføre flere afgifter og skatter på virksomhederne, sådan som regeringen gør.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:23

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det var bare sådan lige på grund af fru Ulla Tørnæs' kommentar vedrørende kontanthjælpsmodtagere. Jeg vil bare lige høre, om fru Ulla Tørnæs kan sige noget om, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der lige er gift med en direktør.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Værsgo.

Kl. 17:23

Ulla Tørnæs (V):

Jamen dem er der pr. definition ikke nogen af. Men hr. Eigil Andersen vil jo have et system, hvor man, uanset om man er gift med en direktør eller ej, skal kunne modtage kontanthjælp. Det er jo i øvrigt

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:24

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det har jeg forstået. Men jeg synes egentlig, at det er sådan et lidt mærkeligt argument at tage med ind som en begrundelse for at sige nej til forslaget, altså det her med, at man skal tage hensyn til, hvis nu der er nogle, der er gift med en direktør. Det ville bare være rart, hvis fru Ulla Tørnæs kunne komme og sige, at her er nogle eksempler, for her er en, der er gift med en direktør. Hvis den her regel kommer, vil vedkommende kunne få kontanthjælp på baggrund af det her. Og så snakker vi om udfaldstruede, der falder ud af dagpengesystemet. Jeg kender ikke nogen eksempler, og jeg begår mig egentlig meget i kredse med almindelige arbejdere, men jeg har bare ikke hørt nogen eksempler på, at der er en, der er gift med en direktør, og som siger: Det er da også pokkers, at jeg ikke kan få kontanthjælp.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:25

Ulla Tørnæs (V):

Nu tror jeg, vi lige skal være enige om, om vi taler om det samme. Jeg beskrev de generelle kontanthjælpsregler, og dem ønsker jeg at holde fast i. Dem bryder regeringen med det her lovforslag, fordi der gives mulighed for, at man kan få kontanthjælp, selv om man har formue, og selv om man har en ægtefælle, som har en høj indtægt. Det strider imod mine opfattelser af, hvad der er fornuftig brug af og omgang med skatteydermidler. Derfor kan jeg ikke støtte det her forslag.

Hvor mange der vil komme i en situation, hvor man er gift med en ægtefælle, som har en høj indtægt, og så kan modtage en ydelse via det her lovforslag, kan jeg jo af gode grunde ikke svare på i dag. Det tror jeg faktisk ikke engang ministeren kan. Men når der er gået ½ år, kan jeg forsikre hr. Bent Bøgsted om, at det er noget af det, jeg vil spørge om. Det vil jeg bede ministeren redegøre for. Hvor mange penge har vi smidt ud i den blå luft? For det handler ikke om, at folk må gå fra hus og hjem, hvis man er gift med en ægtefælle, som har en høj indtægt, og som kan forsørge familien. Hvor mange penge har vi smidt i halen på sådan en familie med det her lovforslag? Det bliver interessant at høre, når der er gået ½ år, altså om man virkelig fordelingspolitisk mener, at det er den bedste måde at bruge danske skatte kroner på. Jeg synes det ikke.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Var Venstre bare lige så ivrige, når der skulle laves nogle indsatser, som de er på talerstolen, kunne det jo være fantastisk.

Det her lovforslag omhandler netop alle dem, som første halvår af 2013 opbruger dagpengereetten. En del vil stå uden forsørgelsesgrundlag, idet den tidligere borgerlige regering med ønske fra DF netop forkortede dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. Aftalen gik igen Folketingssalen i juni 2010, og konsekvenserne trådte så i kraft for de her mennesker den 1. juli 2012. Så det vil sige, at da Socialdemokratiet kom til regeringsmagten, var det sådan set den nye regering, der stod med aben.

Det, som hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Kristian Thulesen Dahl glemte, var at tænke på alle de stakkels mennesker, som ville blive berørt voldsomt af reformen. Der var ingen tanker, ingen ideer, ingen gode forslag til, hvordan man skulle få dem i gang – ingenting overhovedet. Forskellen på hr. Lars Løkke Rasmussens regering og den nuværende er helt klart følgende: Hvis vi skal have en arbejdsmarkedspolitik, der virker, er det ikke nok at skære ned og lave besparelser. Der skal meget mere til. Derfor har vi gjort følgende: Vi har givet de mennesker, der falder ud af dagpengesystemet i andet halvår af 2012, ½ år mere på dagpenge. Vi har lavet en ekstraordinær indsats for arbejdsløse, der risikerer at opbruge retten til dagpenge første halvår af 2013. Vi har givet uddannelsesløft til de arbejdsløse. Vi har lavet 12.500 akutjob til arbejdsløse, der opbruger retten til dagpenge første halvår af 2013. Vi har lavet en akutpakke med særligt jobberedskab i a-kasser og jobcentre og bedre mulighed for jobrotation, ret til opkvalificeringsjob m.v.

Med andre ord fokuserer vi på det enkelte menneske. Vi fokuserer på indsatsen. Og vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at hjælpe de arbejdsløse i job. Alt det har Venstre og Dansk Folkeparti slet ikke nogen bud på, og havde vi ikke overtaget regeringsmagten, havde alle de mennesker ikke haft forsørgelsesgrundlag siden juli måned i sommer. Det vil sige, at de ikke havde haft noget at leve af i 5 måneder. Lige nøjagtig dette lovforslag gør en ekstra indsats, som er ekstra god, idet den også giver de ufaglærte, dem med manglende kompetencer, en mulighed for at blive løftet fagligt og dermed have større muligheder for at få job.

Er det her nok? Det ved jeg ikke. Men vi vil følge udviklingen nøje, og vi vil bede alle ansvarlige parter om at deltage i arbejdet. Det skal vi ikke gøre for vores skyld, men vi skal gøre det for alle de mennesker, der meget snart vil stå uden arbejde og stå uden forsørgelse.

Da Radikale ikke kan være her i dag, skal jeg sige, at de også stemmer for.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er fire spørgere, og den første er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 17:29

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren sagde, at det her lovforslag retter sig mod dem, som vil stå uden forsørgelsesgrundlag, fordi de falder ud af dagpengesystemet. Vil ordføreren ikke anerkende, at det er sådan i dag, at har man ikke noget forsørgelsesgrundlag, er man berettiget til kontanthjælp?

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Leif Lahn Jensen (S):

Jo, og det er korrekt, at hvis man har en ægtefælle, der tjener mere, end man har i friværddi, har man ikke ret til kontanthjælp.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:30

Kl. 17:30

Joachim B. Olsen (LA):

Det vil sige, at det er sådan i dag, at kan man ikke forsørge sig selv, fordi man ikke har nogen formue, fordi man ikke har nogen opsparring, og fordi man ikke har en ægtefælle, som har et job, og som dermed kan forsørge en selv og ens familie, så har man ret til kontanthjælp. Så det, man gør med det her lovforslag, er, at man giver penge til folk, som godt kan forsørge sig selv. Vil ordføreren ikke bare anerkende det?

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved godt, at jeg snakker et sprog, som hr. Joachim B. Olsen har svært ved at forstå, for jeg snakker faktisk om hjælp til og en indsats for det enkelte menneske. Jeg sørger for at give det enkelte menneske mere uddannelse, jeg sørger for at hjælpe dem i gang med uddannelse, med job. Jeg gør noget helt andet end det, hr. Joachim B. Olsen ønsker, nemlig at lade dem stå derude og klare sig selv. Jeg tror på, at hvis vi hjælper det enkelte menneske i gang, hvis vi hjælper det enkelte menneske i job, hvis vi hjælper alle dem, som har svært ved at få uddannelse, så får vi meget mere ud af dem i fremtiden. Det er det, jeg tror på. Jeg ved godt, det er svært for hr. Joachim B. Olsen at forstå, men jeg vil gerne sige det igen og igen for Liberal Alliances skyld.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og den næste spørger er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Bent Bøgsted (DF):

Det, der får mig til at spørge, er det, hr. Leif Lahn Jensen siger med, at Dansk Folkeparti ikke havde gjort noget, og at hvis ikke den her regering var kommet til. Jeg vil blot minde hr. Leif Lahn Jensen om, at før valget sidste år, i 2011, var de første, der nævnte en forlængelse af dagpengeperioden, faktisk Dansk Folkeparti. Det havde vi med der. Og desuden vil jeg også minde ordføreren om, at Dansk Folkeparti faktisk har sagt ja til både akutpakke og akutjobpakke og dermed også er med til at tage ansvaret for, at der sker noget på området. Er det ikke korrekt?

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Leif Lahn Jensen (S):

Det synes jeg er rigtig godt, og det roser jeg altid Dansk Folkeparti for. Jeg sagde også, at alle ansvarlige parter rose jeg gerne. Men det, jeg sagde i min ordførertale, var, at det rent faktisk var Dansk Folkepartis hr. Kristian Thulesen Dahl, der kom med det her forslag under forhandlingerne, og at det var Dansk Folkeparti igen, der gerne ville have det om en kortere dagpengeperiode med, fra 4 til 2 år. Det var det, jeg sagde.

Kl. 17:32

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Kl. 17:34

Bent Bøgsted (DF):

Ja, og det står vi stadig væk ved, der er ikke noget der. Men det, det drejede sig om, var at gøre noget for dem, der var udfaldstruede, og det var der, hvor vi, på trods af at vi havde lavet den forkortelse, erkendte, at på grund af krisen var der behov for at hjælpe, og vi kom med forslaget om en forlængelse af dagpengeperioden. At det så er kommet ind i finansloven, er kun godt, og vi stemte også for det dengang. Altså, det der med at sige, at vi slet ikke gør noget for dem, der er udfaldstruede, er måske sådan lidt at tage for meget i munden.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:33

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg kan kun sige igen til hr. Bent Bøgsted, at alle, der går ind og tager ansvar – det gælder herinde, og det gælder alle udenfor, der tager ansvar for de her mennesker i job og uddannelse – synes jeg skal have ros, for det er vi nødt til at gøre. Vi er nødt til at tænke på de her mennesker. Det skal vi gøre i fællesskab, hvis vi føler os ansvarlige over for dem, og det gør Socialdemokratiet.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det fru Ulla Tørnæs fra Venstre for en kort bemærkning.

Kl. 17:33

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil såmænd bare spørge hr. Leif Lahn Jensen, om hr. Leif Lahn Jensen er enig i de nuværende regler, der gælder for udbetaling af kontanthjælp.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 17:33

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes, at den udbetaling af kontanthjælp, der findes nu, har fungeret godt. Beskæftigelsesministeren har jo også sagt – og det sagde vi også i valgkampen – at vi selvfølgelig er klar til at kigge på en kontanthjælpsreform. Jeg kan godt høre, at fru Ulla Tørnæs gerne vil få det til at lyde, som om den ikke kommer, men den skal nok komme, for vi er klar til at se på, om vi ikke skulle lave en reform på det område.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Ulla Tørnæs (V):

Men hvis hr. Leif Lahn Jensen er enig i de principper, der danner grundlag for vores kontanthjælpssystem, kan hr. Leif Lahn Jensen så ikke forklare mig, hvorfor Socialdemokraterne med lovforslaget her nu lægger op til, at det danske samfund skal udbetale kontanthjælp til personer, der har et forsørgelsesgrundlag, og som faktisk kan forsørge sig selv? Jeg vil gerne bede om en forklaring på, hvorfor hr. Leif Lahn Jensen med lovforslaget her lægger op til det.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen jeg kan kun sige, at det igen åbenbart er svært at forstå for en, der kommer fra Venstre, fordi vi jo netop gør noget for det enkelte menneske. Jeg kan godt huske, da den her sag var i salen i 2010, hvor vi hele tiden spurgte fru Ulla Tørnæs: Hvor er der job? Hvor er der indsatser? Det spurgte vi fru Ulla Tørnæs om, men vi fik ingen svar. Under samråd spurgte vi igen og igen, og vi fik ingen svar.

Nu har vi gjort alt det, vi ønskede dengang. Vi har forsøgt at skaffe job, og vi har forsøgt at give folk uddannelse. Vi har virkelig forsøgt at lave alle de indsatser, vi overhovedet kan, og jeg kan ikke forstå, at oppositionen ligger i hængekøjen og er sure og ikke vil være med til noget som helst. Og når der er afstemninger her i salen om akutjob osv., så kan man ikke finde ud af at stemme, og så stemmer man gult.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man ikke går ind og tager ansvar for at gøre noget for de her mennesker. Sådan har jeg ikke lyst til at være, og sådan har Socialdemokratiet ikke lyst til at være. Derfor går vi ind og gør noget for dem.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Christian Juhl fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 17:35

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Leif Lahn Jensen, om han tror, at de her initiativer er helt og fuldt dækkende for den situation, vi står i, som finansministeren f.eks. gav udtryk for efter akutpakke 2.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:36

Leif Lahn Jensen (S):

Ud fra de muligheder, vi har nu, synes jeg, det er rigtig, rigtig godt, og de indsatser skal have lov til at virke. Jeg er rigtig, rigtig glad for, at både Enhedslisten og andre har kunnet gå med til det. Så lad nu de her indsatser virke.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Christian Juhl (EL):

Selvfolgelig er Enhedslisten med, og vi stemmer for ethvert forslag, der kan bringe folk i arbejde eller kan give en smule tryghed for dem, der er arbejdsløse. Men hvis man kigger på de her lapper, der er lavet – akutpakke 1, akutpakke 2 og for den sags skyld også akutpakke 3 i finansloven, som vi behandler nu – ville det så ikke efter ordførerens mening være fornuftigt at lave en fuld og hel og dækkende løsning, f.eks. ved at bryde op i loven og sikre, at folk ikke skal være utrygge det næste halve år og ikke vide, om det nu går eller ikke går. Skulle vi ikke prøve at få skovlen helt ind under problemet og løfte i fællesskab, i stedet for bare at lave en lap mere?

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:37

Leif Lahn Jensen (S):

For mig lyder det, som om Enhedslisten ikke er helt tilfreds med det her, men det kan jeg nu ikke forestille mig, for det tror jeg de er. For mig drejer det sig selvfølgelig om at lave indsatser, for indsatser er det allervigtigste. Jo flere, vi kan få i arbejde, og jo flere, vi kan få i uddannelse, jo bedre er det.

Hver eneste gang jeg hører, at et af de her mennesker er kommet i arbejde, så bliver jeg i så utrolig godt humør, og hver eneste gang vi får bragt en af de ufaglærte videre – dem, som har svært ved at komme i uddannelse – så bliver jeg i utrolig godt humør. Og jeg håber inderligt, at alle – eller de få – der sidder her i dag, synes det samme som mig, for det er så glædeligt.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det den næste i ordførerrækken, og det er hr. Bent Bøgsted, der er ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her lovforslag går jo ud på at hjælpe dem, der er udfaldstruede, dem, der står til at kunne miste deres dagpenge her pr. 1. januar. Der laves der så en regel om, at hvis man går i gang med en uddannelse på op til 26 uger, kan man få kontanthjælp. Det betyder så også en kontanthjælp, der ikke er afhængig af ægtefællens indkomst eller formue.

I Dansk Folkeparti har vi den holdning, at vi gerne vil være med til at hjælpe dem, der står til at miste deres forsørgelsesgrundlag. Vi havde så gerne set, at det var en anden model i stedet for, for det der med opkvalificering kan være meget godt. Vi havde egentlig bare gerne set, at vi havde lavet en forlængelse af dagpengereetten og så havde koblet ting på med hensyn til opkvalificering. Når der var udsigt til, at man kunne få et job, skulle man have den opkvalificering, der var behov for. Det havde vi hellere set frem for den ordning her.

Hvor mange der kan blive omfattet af ordningen med kontanthjælp, og hvor mange der kommer i job inden, er jo altid svært at vurdere. Men der er da 2.000 borgere, der kan få gavn af det her, eller måske 3.000. Det er svært at vurdere. Så vil det jo hjælpe de personer, der kommer i klemme. Nu hørte vi lige hr. Joachim B. Olsen nævne det her med, at man var berettiget til kontanthjælp. Ja, hvis man er berettiget til kontanthjælp alligevel, så er ændringen i den sag jo, at man nu kan gå i gang med en uddannelse, mens man får kontanthjælp. Men det kunne man jo ikke gøre, hvis man alligevel var berettiget til kontanthjælp. Det er jo den forskel, der ligger i det.

Så vi kan godt se, at der kan være fordele ved det. Vi mener som sagt ikke, at det er den optimale løsning, men det vil hjælpe nogle personer. Derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at det er noget, vi kan stemme ja til. Men vi mener stadig væk, at det ikke er det optimale. Vi havde hellere set en lidt anden model på det her område.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 17:40

Joachim B. Olsen (LA):

Det skal altså forstås sådan, at Dansk Folkeparti hellere havde set, at man havde forlænget dagpengeperioden en gang til. Ordføreren siger så, at det her ikke er en optimal løsning, at der nu er en gruppe mennesker, som automatisk bliver berettigede til kontanthjælp, også selv

om de har et forsørgelsesgrundlag. Skal det så forstås sådan, at man bare burde udbrede det her til alle til alle tider?

Hvis den optimale løsning er noget, der er endnu dyrere – altså det, at alle i den her gruppe kunne få dagpenge – og at det er mindre optimalt, at man nu kun kan få en kontanthjælp, hvorfor så ikke bare udbrede det til alle til alle tider, at man altid, uanset om man kan blive forsørget af sin ægtefælle eller har sparet penge op, så man kan klare sig for sine egne penge og ikke skal klare sig for andres penge, kan få det? Hvorfor så ikke bare udbrede det til at gælde til alle tider?

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er så nemt at spørge, hvorfor vi så ikke bare udbreder det til alle. Men når man kigger på, hvordan situationen har været i Danmark i den sidste stykke tid med krise, og på, hvor vanskeligt det er for virksomheder at oprette nye job, bl.a. på grund af de her afgifter, som regeringen har været så venlig at belaste erhvervsvirksomhederne med, kan vi godt se, at det er nødvendigt at gøre en ekstra indsats.

Derfor ville jeg også ønske, at vi havde forlænget dagpengeperioden med yderligere ½ år. Det er bl.a. også det, der står i Arbejdsmarkedskommissionens rapport at man kunne gøre. De siger så godt nok, at det kun er, hvis arbejdsløsheden kommer over 7 pct., men det har lidt at gøre med, hvordan udviklingen er på arbejdsmarkedet, og hvor stærk krisen har været. Derfor har vi foreslået de her to gange et halvt års forlængelse. Og der er ikke lagt op til, at vi så ud over de her to gange et halvt års forlængelse, som vi har foreslået, kommer med et forslag om en yderligere forlængelse. Nu kommer vi her tirsdag i næste uge med et forslag om en forlængelse, og der skal vi behandle det.

Vi ser stadig væk gerne, at man går ind og ser på mere aktivt at hjælpe folk i beskæftigelse, og mangler de så noget uddannelse, skal de have den opkvalificering. Det kunne de jo få, samtidig med at de stadig væk er på dagpenge. Der kunne man så aktivt hjælpe dem ind i et job.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:42

Joachim B. Olsen (LA):

Men det er jo ikke sværere at få et job i dag, end det var i 2004 og 2005. I dag går den ledige gennemsnitligt ledig i 20 uger, i 2004 var det i 22 uger, og i 2005 var det i 21 uger. Så hvorfor foreslog Dansk Folkeparti ikke dengang, hvor de endda havde mere magt, at man, hvis man røg ud af dagpengesystemet, automatisk kunne komme på kontanthjælp, uanset om man havde nogen, der kunne forsørge en? Dengang var det sværere at få et job, og man gik ledig i længere tid, end man gør i dag, så hvorfor foreslog Dansk Folkeparti det ikke dengang?

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Bent Bøgsted (DF):

Nu har jeg ikke lige tallene her, men så vidt jeg husker, var der mere udvikling på arbejdsmarkedet dengang. Der var flere i beskæftigelse dengang, end der er i dag. Vi har set, at beskæftigelsestallet er faldet

ret væsentligt. Vi har mistet rigtig mange job i Danmark i de sidste år her under krisen. Der var mere udvikling dengang. Der var flere virksomheder, der var parate til at oprette job dengang, end der er i dag.

I dag er virksomhederne meget mere tilbageholdende med at oprette job, fordi de ikke rigtig ved, om de er købt eller solgt i det europæiske marked. Derfor synes vi, at det er på sin plads at give en forlængelse af dagpengeperioden. Men som jeg ser det, kommer der ikke yderligere forslag om en tredje forlængelse af perioden.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen, der er ordfører for SF.

Kl. 17:44

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Der er ingen tvivl om, at mange af de tusinder af arbejdsløse, som med de nuværende regler står til at miste dagpengerechten fra nytår og fremefter, vil stå med et kæmpeproblem. De fleste af dem har en ægtefælle med en indtægt af ganske jævn og almindelig karakter, det kan f.eks. være 25.000 kr. om måneden, og det vil betyde, at så er der ingen kontanthjælp – 0,00 kr. – sådan er reglerne. Det er det, som Venstre kalder, at man kan få forsørgelse. Ja, så skal ægtefællen forsørge en.

Så siger jeg bare til fru Ulla Tørnæs og andre: Jamen altså, hvis man i en familie er vant til at have to indtægter, hvordan vil det så gå, når man kun har en? De fleste mennesker har jo en boligudgift, de har en biludgift, de har mange andre udgifter, de har børn, og udgifter og indtægter plejer jo at hænge nogenlunde sammen, og så kan man selvfølgelig ikke bare miste en indtægt, uden at man er berørt af det. Så det vil jo betyde, at mange må gå fra hus og hjem. Så enkelt er det. Derfor er der et problem, og hvad kan vi gøre ved det?

Det projekt om akutjob, som regeringen har sat i gang, vil hjælpe utrolig mange arbejdsløse, og det bedste, der kan ske for en arbejdsløs, er naturligvis, at man får et job. Det er lige så klart, at der nok vil være nogle tilbage, som desværre ikke får et akutjob, og hvad så med dem? Så hedder tilbuddet her efter nytår uddannelse, og jeg vil gerne sige, at der er lagt op til meget brede uddannelsesmuligheder.

Jeg vil gerne læse de muligheder op, der er. Det kan være ordblindeundervisning og forberedende voksenundervisning, almen voksenuddannelse, herunder dansk som andetsprog, hf-enkeltfag, erhvervsuddannelser, herunder grundforløb, gymnasiale uddannelser, gymnasiale suppleringskurser, arbejdsmarkedsuddannelser, AMU-kurser, som jo er meget brugt og meget nyttige. Der er nogle kombinerede forløb, der er enkeltfag på erhvervsuddannelser, der tages som en del af en grundlæggende voksenuddannelse, og der er videregående voksen- og efteruddannelse, der er udbudt af offentlige institutioner, og dansk som andetsprog vil man også kunne tage i den her sammenhæng.

Det er utrolig mange og gode muligheder, og så siger regeringen sammen med Enhedslisten, at hvis man viser den konstruktivitet, at man gerne vil videreudanne sig, med henblik på at man kan have større muligheder for at få et job, som jo er endemålet for det hele, så kan man i den periode på ½ år få et beløb, som svarer til kontanthjælpssatserne, men som det er nævnt, uden at der er tale om, at ægtefællens indtægt spiller en rolle – den ser man væk fra – og uden at det spiller en rolle, om man har ejerbolig med friværdi. Det er altså ikke dagpenge, man får. Det er et noget lavere beløb, men der er stor forskel på, at man får 0,00 kr. i det eksempel, som jeg startede med at skitsere, eller man så kan få f.eks. 10.400 kr., som er en af kontanthjælpssatserne, og uden ægtefælleafhængighed. Det er der meget stor forskel på.

Derfor vil det være en stor hjælp for mange mennesker, og det er jo egentlig det, det handler om. Det handler om noget meget, meget simpelt. Vi har nogle medborgere, som står i en uhyre vanskelig situation, og vil vi så gøre noget for at hjælpe dem?

Der vil jeg gerne sige også til Venstres ordfører, at på den måde er jeg helt enig i det, som Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgested, sagde, nemlig at det jo er misvisende så at komme med et eksempel, hvor en arbejdsløs ud af de her mange tusinde er gift med en direktør. Det betyder jo, at man kommer med et eksempel, som omfatter så få, hvorimod det store flertal har man ikke omtalt. For selvfølgelig vil de fleste arbejdsløse godt kunne blive forsørgt af en ægtefælle, som er direktør, det tror jeg også, men her taler vi altså om, at det er ganske almindelige mennesker, hvor kassedamen er gift med en tømrer og HK'eren lever sammen med en socialpædagog og har ganske almindelige og jævne indtægter. Derfor er det jo helt misvisende at komme med det eksempel med direktøren.

Men for at runde det af kan jeg sige, at SF stemmer med stor glæde for det her lovforslag, og overskriften over det hele er, at vi gerne vil hjælpe medmennesker, der er på den.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er to spørgere nu, og den første er hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 17:49

Joachim B. Olsen (LA):

»Vi vil gerne hjælpe medmennesker, der er på den«, siger hr. Eigil Andersen. Der er jo ikke et øje tørt, så må vi andre onde mennesker stå hernede og være onde. Sådan er det.

Ordføreren siger, at mange mennesker vil gå fra hus og hjem. Det lyder bestemt ikke godt, så kan ordføreren sådan kort skitsere, hvilke undersøgelser han henviser til, og hvilke erfaringer man tidligere har gjort sig, når dagpengeperioden er blevet forkortet? Hvor mange er gået fra hus og hjem? Kan vi få lidt fakta på bordet, eller er det bare ord og gisninger uden noget faktisk grundlag? Kan ordføreren henviser til nogle undersøgelser fra de tidligere gange, hvor dagpengeperioden er blevet forkortet, af, hvor mange der har måttet gå fra hus og hjem?

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:50

Eigil Andersen (SF):

Hvis der findes sådan nogle undersøgelser, må jeg ærligt sige, at jeg ikke kender dem – hvis hr. Joachim B. Olsen ellers skulle være interesseret i at høre om dem. Men det er jo ikke så svært, for det er tilstrækkeligt bare at tale med mennesker, der er i situationen, og spørge dem, hvordan det tegner sig. Der er jo mange måder at gå fra hus og hjem på.

En af dem er f.eks., at man kan sætte sit hus til salg, fordi man ikke længere har råd til at bo der. Jeg ved ikke, om hr. Joachim B. Olsen tror, at en bolig i dag kan sælges til en acceptabel pris, og om boligmarkedet har godt af, at der skal sættes en masse huse til salg. Det er jo én måde at gå fra hus og hjem på. En anden mere barsk måde er, at huset ryger på tvangsauktion, og sådan nogle tal kan måske findes. Men uanset hvad, er det klart, at det er at få rykket tæppet væk under sig, når man i en familie går fra at have levet af to indtægter til kun at leve af en.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:51

Kl. 17:54

Joachim B. Olsen (LA):

Summa summarum: Ordføreren står og siger nogle ting, som f.eks. at folk må gå fra hus og hjem, uden at have noget empirisk at bygge det på. Man har sådan en fornemmelse af, at man har talt med folk ude i samfundet. Det er jo også en måde at argumentere på. Det anerkender jeg da fuldstændig.

Kan ordføreren så uddybe det og fortælle noget om følgende: Der er jo også en masse realkreditinstitutter osv., som har nogle penge på spil. Har ordføreren hørt dem tale om, at de nu forventer massevis af tvangsauktioner, og at de nu vil komme til at tabe millioner af kroner, fordi de jo har en interesse i, at folk ikke går fra hus og hjem? Har ordføreren hørt noget om det? Det er bare, for at vi kan få et grundlag at diskutere på her.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Eigil Andersen (SF):

Hvis jeg må sige noget om hr. Joachim B. Olsen og mig selv som politiske typer, så vil jeg sige, at jeg for mit vedkommende mener, at det er meget, meget vigtigt og givende at tale med mennesker ude i samfundet – altså mine medborgere. Det må jeg sige. Og det, de siger, tager jeg alvorligt, og jeg vil da håbe, at ordføreren for Liberal Alliance også gør det.

Det betyder simpelt hen, at for mig er der en række situationer, hvor jeg lægger stor vægt på det, som mennesker fortæller mig, og i den forbindelse er det ikke så betydningsfuldt for mig, om der eventuelt er nogle eksperter ved siden af, som siger det samme.

Hr. Joachim B. Olsen har tidligere orienteret mig om, at BRF-kredit via deres hjemmeside har bedt om, at folk melder sig, hvis de har problemer med økonomien, og at det er der ikke så mange der har gjort osv. Efter min mening siger det ikke noget som helst om den vanskelige situation, som mange vil komme til at stå i, og det kan ikke bruges som måleinstrument. Jeg vil opfordre Liberal Alliance til også at tale med arbejdsløse, som står i den her situation. Så vil man få klar besked.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det fru Ulla Tørnæs, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Ulla Tørnæs (V):

I Venstre er vi faktisk optaget af at sikre, at folk får mulighed for at komme i job. Derfor handler det jo grundlæggende om, hvilken økonomisk politik vi fører. Jeg røber ikke nogen hemmelighed ved at sige, at regeringen går i den forkerte retning, bl.a. med det her lovforslag.

Nu siger hr. Eigil Andersen, at det her lovforslag vil være en stor hjælp for rigtig mange mennesker. Jeg er lidt nysgerrig efter at vide, hvor mange hr. Eigil Andersen og SF forventer det rent faktisk drejer sig om. Det fremgår ikke af lovforslaget, og det har heller ikke været nævnt endnu af Socialdemokraternes ordfører eller af hr. Eigil Andersen. Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvor mange hr. Eigil Andersen forventer at det her drejer sig om.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Grunden til, at der ikke er nævnt noget om det, er, at ingen kan svare på det. Der er 43.000-44.000, der har fået brev, og som risikerer at falde ud af dagpengesystemet. Af dem er omkring 25 pct., omkring 11.000 mennesker, kommet i arbejde eller kommet på en uddannelse. Så er der altså 33.000 tilbage. At dem vil der være nogle, der selv vil finde et job, naturligvis vil der være det, og der vil være andre, som vil blive hjulpet af akutjobpakken.

Det er uforståeligt for mig, at man fra borgerlig side forsøger at sabotere den, for den hjælper mennesker. Men det er tydeligt, at den borgerlige linje i det her er, at man ikke vil hjælpe mennesker. Venstre vil ikke hjælpe mennesker. Men da ingen kan forudsige, hvor mange der får et af de her akutjob, er det klart, at man ikke kan komme med et tal for, hvor mange der får brug for den hjælp, der ligger i det her lovforslag. Så skal man være spåkone.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 17:55

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes snart, at grovhederne fra Folketingets talerstol må høre op. At påstå, at Venstre ikke vil gøre noget, er simpelt hen for langt ude, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Desværre tillader min korte og sparsomme taletid ikke at gå i infigt med hr. Eigil Andersen om den megen og tåbelige vās, der siges fra Folketingets talerstol. Det skal jeg beklage, det må vi tage i en anden sammenhæng.

Nu lægger regeringen og dermed også SF altså op til at bruge mere end 0,5 mia. danske skattekrone uden at have nogen som helst fornemmelse af, om det her kommer til at virke. Men man påstår, at det her vil hjælpe rigtig mange mennesker. Hvor mange mennesker, vil jeg spørge hr. Andersen, vil det her få tilbage i ordinær beskæftigelse? Det må hr. Eigil Andersen da kunne svare på.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Eigil Andersen (SF):

Jeg forstår godt, at det er generende, at sandheden bliver sagt, nemlig at Venstre ikke vil hjælpe mennesker. Men det er jo det konkrete. Man henholder sig til nogle økonomiske teorier og lignende og lader tusinder af arbejdsløse i stikken. Sådan er det.

Jeg vil sige, at den her regering har nedbragt underskuddet ganske, ganske væsentligt i forhold til det, vi overtog fra den borgerlige regering. Så der er ikke på nogen som helst måde tale om, at der bliver ført en dårlig økonomisk politik. I den forbindelse må man sige, at det beløb, der bliver brugt her for at hjælpe den her gruppe arbejdsløse, i den store sammenhæng er en krusning på overfladen. Derfor er det med til at understrege, at det ikke bringer den økonomiske politik i fare på nogen som helst måde, men det er en menneskelig hjælp.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere spørgsmål nu. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Christian Juhl, der er ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:57

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Antallet af arbejdsløse og måden, man behandler arbejdsløse på, er en vigtig strømpil for kvaliteten af et velfærdssamfund, også et som det danske. Vi ligger desværre ikke i toppen. Vi har noget at slæbe på efter mange års forsømmelser. Vi skaber ikke arbejdspladser nok. Vi sikrer ikke uddannelse nok. Vi skaber ikke tryghed for de familier, som arbejdsløsheden rammer.

I år 2020 bliver der helt sikkert mangel på arbejdskraft, siger kloge folk, men det er de samme folk, som ikke kunne se den internationale krise komme, 5 minutter før den brød ud, så troværdigheden er ikke så stor. Det her forslag, vi behandler i dag, løser ikke uddannelsesproblemerne. Det er heller ikke et forslag, der løser problemerne med den alt for høje arbejdsløshed og de alt for ringe vilkår for at bevare og genoptjene dagpengereetten. Det er også en midlertidig ordning, og det er en utilstrækkelig ordning.

Vi gennemførte sammen med regeringen en valgkamp, under hvilken vi netop satte nogle langsigtede mål, ikke kun små delmål eller forslag til lapperier. Vi ville bevare efterlønnen og fjerne forringelserne af dagpengesystemet. Jeg lader lige efterlønnen ligge et stykke tid for en sikkerheds skyld.

Det har naturligvis skabt frustrationer, når det andet mål, nemlig at fjerne forringelserne af dagpengesystemet, endnu ikke er lykkedes for Enhedslisten eller regeringen. Det har især skabt frustrationer i vores baglande, i fagbevægelsen.

Det er ligesom med akutpakken, der ikke skaber nogen nye job, men rører i gryden, og jeg skulle hilse og sige, at en gryderet, man ikke rører i, ikke smager særlig godt, så derfor er der megen sund fornuft i at røre i en gryde, så den ikke brænder på. Det skulle jeg hilse at sige fra min gode kollega i SF.

Ud over det er det altid godt, at dem, der er tættest på at miste dagpengene, bliver hjulpet først. Det er også godt, at vi nu finder et forsørgelsesgrundlag i ½ år til de folk, der nu står og er ved at miste dagpengereetten. Men det er ikke godt, at vi ikke finder en fuld og dækkende løsning, som hr. Corydon snakkede om, da vi talte om akutpakke 2. Jeg synes, der er en smule stædighed i regeringen, når de ikke vil gå til biddet og finde en skovl, der kan komme under det egentlige problem, men hele tiden siger, at der sættes en lap på gummiåden her og en lap på gummiåden der. Det, det drejer sig om, er jo en båd, der kan sejle flot derudad, og som folk kan få tillid til og finde ro ved, så de ikke er bange for, at deres fremtid ligger i ruiner om ½ år.

Når vi alligevel støtter det her forslag og også støtter akutpakke 2, skyldes det en mangel på grundlæggende løsninger og det forhold, at vi skal tage enhver mulighed for at få en forbedring undervejs. Men der er ingen, der behøver at være i tvivl om, at disse tiltag hjælper som at tisse i bukserne for at holde varmen. Det varmer, ja, ja, vel gør det det, men den 1. juli bliver det iskoldt igen trods årstiden, medmindre regeringen besinder sig. Det håber jeg den gør.

De nødvendige tiltag er ikke kommet endnu. Det var slet ikke meningen, at regeringen ville lave nogle tiltag overhovedet. Så kom akutpakke 1, fordi man pressede på fra baglandets side. Så kom akutpakke 2, fordi man pressede på fra baglandets side. Og da det ikke var nok, har vi så lavet akutpakke 3 her.

Når vi skal kigge os over skulderen og se, om akutpakke 2 virker, så må vi sige, at det ser lidt trist ud lige nu. Der er selvfølgelig ikke gået så lang tid, men der er ikke det drev i den pakke, som der skal være, så vi er nødt til at vie den meget, meget stor opmærksomhed, og jeg opfordrer regeringen til, at vi bruger kræfterne også inden jul til at gøre en ekstra indsats for at sikre, at vi får det optimale ud af den pakke, så vi også kan få det optimale ud af den her. Hvis vi venter og ser, som jeg hørte Socialdemokratiets ordfører sige, og hvis vi nu lader det virke og tager den med ro, tror jeg ikke, vi udviser retti-

dig omhu. Vi er nødt til også at være forberedt på, at det måske ikke lykkes helt. Vi er nødt til at have en plan 2 eller plan 3. Det er mennesker, det er skæbner, det er familier, der kan risikere at miste deres velfærd, der kan risikere at miste et ordentligt liv, hvis vi ikke har et beredskab klart. Jeg er bange for, vi ikke har det, for jeg er bange for, at de private arbejdsgivere ikke lever op til deres forpligtelser. Jeg er bange for, at nogle kommuner ikke lever op til deres forpligtelser. Derfor er vi nødt til at have et beredskab, og derfor opfordrer jeg regeringen til, at vi sætter os ned allerede inden jul og diskuterer, hvordan det kan se ud. Der skal ikke være tvivl om, at jeg håber, at det kommer af sig selv, at jeg håber, at det lykkes, fordi det er så alvorlig en situation.

Det kan godt ske, at regeringen i dag ikke har lyst til at diskutere, hvad der skal ske til sommer, men vi er nødt til det. Enhedslisten kan stemme for forslaget, ligesom vi stemmer for alle andre forslag, der kan bringe mennesker i arbejde eller give større tryghed for dem, der måtte leve uden arbejde. Vi tror dog, at en fuld og dækkende løsning vil være bedre til at give ro og tryghed til dem, der er meget nervøse i de her tider.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg skal opfordre ordførerne til at betegne ministrene med deres ministertitler.

Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 18:02

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren siger, at det her er som at tisse i bukserne, og det er jeg sådan set enig med ordføreren i.

Hvordan forholder ordføreren sig til de medarbejdere på jobcentre og til Det Økonomiske Råd og andre, som har været ude at sige, at hver gang man tager de her initiativer, skaber man en forventning om, at politikerne hele tiden griber ind, og at der dermed kommer færre i arbejde, fordi reformen ikke får lov til at virke? Og vi kan se, den virker, fordi langtidsledigheden falder dramatisk i de her måneder. Og det er jo godt, det er rigtig, rigtig godt.

Men hvordan forholder ordføreren sig til, at medarbejdere ude på jobcentre siger, at hver gang man tager de initiativer, skaber det en forventning om, at politikerne griber ind, og at nogle ledige så droser deres søgning ned, ikke søger lige så bredt, som de ellers ville have gjort, fordi der nok kommer en løsning fra politisk side lige om lidt?

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:03

Christian Juhl (EL):

Jeg har det sådan, at alle danskere, der er i en kritisk situation, skal forvente, at den regering, der er her nu, griber ind og sørger for, at der bliver skabt ordentlige forhold. Det er ligegyldigt, om det drejer sig om, at man mangler et job og skal have et job, eller om, at man så alligevel er uheldig ikke at finde et og skal have tryghed i sin situation, indtil der kommer et job. Det er en forpligtelse for enhver regering – nej, ikke en liberal regering, det er klart nok, for der skal den kyniske markedspolitik jo styre det hele, og der må dem, der ikke kan klare sig selv, gå nedenom og hjem. Den teori er jeg modstander af, og derfor vil jeg tage ethvert initiativ, der kan gavne de folk, der er arbejdsløse, og ethvert initiativ, der kan gavne dem, der er ved at komme i social nød. Det er velfærdssamfundets store opgave.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 18:04 hvad der sker ude i virkeligheden, og det ville faktisk klæde hr. Christian Juhl for en gangs skyld at prøve at lytte til, hvordan det forholder sig ude i virkeligheden, og ikke tro, at den virkelighed, som hr. Christian Juhl befinder sig i, er den virkelige virkelighed, for det kan jeg fortælle hr. Christian Juhl at den ikke er.

Kl. 18:07

Joachim B. Olsen (LA):

Det er altid godt at kalde andre mennesker kyniske. Altså, det er jo mageløst.

Nu spørger jeg konkret til, at vi har både noget viden og noget erfaring, empirisk viden fra andre gange, hvor man har forkortet dagpengeperioden, og hvor man har kunnet se, at beskæftigelsen er steget markant, før dagpengeperioden er udløbet, og at den er steget markant, efter at dagpengeperioden er udløbet. Det er jo godt.

Sammenholdt med det sidder der nogle mennesker ude i nogle jobcentre nu. Det er dem, der sidder ude i virkeligheden og snakker med de ledige, og som siger, at de her initiativer altså skaber en forventning hos nogle ledige om, at politikerne hele tiden griber ind, og derfor søger de ikke så bredt, som de ellers ville have gjort, og dermed kommer de ikke i beskæftigelse. Vi er jo enige om, at målet er at komme i beskæftigelse, at det er det bedste for den enkelte. Hvordan forholder ordføreren sig til det?

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:05

Christian Juhl (EL):

Nu har jeg selv 25 års erfaring med at sidde ved siden af arbejdsløse og tale med dem og hjælpe dem med at finde arbejde og hjælpe dem med at finde ro i deres tilværelse, når de er mest usikre, så lad være med at begynde at belære mig om det, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen.

Hvorfor i verden skal vi blive med at tale om, at folk skal søge nogle job, som ikke findes? De job findes ikke. Der er 160.000, der søger hver eneste dag, og nogle af dem har søgt flere hundrede job uden at have fundet et. De mennesker skal også have ret til at have et godt liv og være i et samfund, hvor man tager vare på dem, og de skal ikke bare overlades til sig selv. Det er derfor, jeg vil gøre en indsats, og det er derfor, jeg ikke bare siger: Nej, nej, de kan seje deres egen sø. Det er vores forpligtelse, og den skal vi leve op til, uanset om der er et par stykker på et jobcenter, som synes, at det er bedre at følge hr. Joachim B. Olsens barske liberalistiske tankegang.

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Der er en kort bemærkning fra fru Ulla Tørnæs fra Venstre.

Kl. 18:06

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det var jo en lang sniksnak. Det, som hr. Joachim B. Olsen spurgte til, var, hvordan hr. Christian Juhl forholder sig til det, der sker ude i virkeligheden, nemlig det, der sker ude på jobcentrene. Og det forlyder jo fra jobcentrene, at når man gør det, som hr. Christian Juhl nu gør sammen med regeringen, så skaber det en forventning hos de ledige, som betyder, at de ikke kommer til at søge så bredt, og at de derfor ikke opnår det, som jo er, går jeg ud fra, ønsket hos alle, nemlig at komme i job, fordi de siger nej til job, fordi de gerne vil have et drømmejob inden for den sektor, de altid har beskæftiget sig med. Det synes jeg faktisk er at gøre de ledige en bjørnetjeneste, og det vil jeg gerne bede hr. Christian Juhl om at forholde sig til.

Så skal man lade være med den lange snak om, at Venstre og Liberal Alliance ikke vil gøre noget, og at vi er onde mennesker. Det er vi færdige med at diskutere; nu handler det om at forholde sig til,

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Christian Juhl (EL):

Der er ingen Venstrefolk, der er onde. Det tror jeg ikke – jeg kender ikke nogen af dem. Der er heller ingen Liberal Alliance-mennesker, der er onde. Men begge partier har en meget kynisk politik, hvor markedet skal styre det hele, og hvor det er fint, at de stærke kan klare sig, og fanden tage de sidste. Det er princippet.

Der er ikke arbejdsløse i dag, der siger nej til et job. Der er ikke arbejdsløse i dag, som går og skutter sig, fordi de har gode forhold. Alle kender de barske betingelser om, at når først man falder ud over kanten og ikke har dagpengere længere, er den barske virkelighed for mange, mange tusinde mennesker, at man ingenting har at leve af. Det er den virkelighed, jeg forholder mig til, og jeg har set de skæbner, jeg har mødt de mennesker, både før og efter at de kommet i den situation. Derfor kan jeg ikke sidde lige så stille, som Liberal Alliance og Venstre kan gøre i sådan en situation som den her. Det er derfor, jeg siger: Jeg synes godt om Venstre og Liberal Alliance som mennesker, de er lige så gode som alle andre mennesker, men deres politik er hamrende kynisk.

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 18:09

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det er jo ikke rigtigt, når hr. Christian Juhl hævder, at der ikke er job, for det er der jo. Altså, jeg nævnte i mit ordførerindlæg, at vi har mere end 44.000 udenlandske arbejdstagere, og de er faktisk meget velkomne. Men samtidig har vi 34.000 kontanthjælpsmodtagere, hvis eneste udfordring er, at de mangler et job. Samtidig med det hører vi gang på gang om eksempler på arbejdsgivere, som ikke kan få arbejdskraft: avisomdeling, Scandic, der ikke kunne få besat 34 rengøringsjob, da de søgte. Det handler jo ikke om, at man skal være særlig kvalificeret. Nej, det handler om, at man mangler et job. Og der er altså 34.000, som i dag er på kontanthjælp, og hvis eneste – og det skal jeg ikke på nogen måde nedgøre – udfordring er, at de mangler job.

Så det er jo ikke rigtigt, når hr. Christian Juhl forsøger at tegne et billede af, at der ikke findes job i Danmark. Der er mere end 700.000 jobåbninger i løbet af et år, så der er et arbejdsmarked. Der er et arbejdsmarked, der er i bevægelse, der er nyeansættelser, og der er i allerhøjeste grad arbejdstagere, som ikke kan få arbejdskraft. Hvordan forholder hr. Christian Juhl sig til det?

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Christian Juhl (EL):

Jeg tror, fru Ulla Tørnæs mente, at der er arbejdsgivere, som ikke kan få arbejdskraft.

Der er 44.000 udenlandske arbejdere, som arbejder i Danmark, bliver der sagt. Ja, på ret barske og betænkelige vilkår, på usle vil-

kår, på uanstændige vilkår, til helt ned til 40 kr. i timen, nogle gange sort, ofte sort, nogle gange uden forsikringer osv. Og så er der 34.000 kontanthjælpsmodtagere, der mangler job, siger ordføreren så. Det var dog en indrømmelse. Ja, de mangler job – der er ingen job til dem. Det kan godt ske, at der i medierne kan findes tre job, nogle få på et hotel, nogle som avisdreng osv., alle sammen meget, meget lavt lønnet og meget, meget usikre job. Hvis det skulle være det, en borgerlig regering kan præstere efter 10 år, så siger jeg tak for kaffe. Det var der ikke meget vision i, det var der ikke meget at hente i.

Den situation, der er på arbejdsmarkedet i øjeblikket, er skabt af krisen og af den borgerlige regering, og så begynder man at snakke om, at der er arbejde til folk. Det er en hån mod arbejdsløse at påstå, at de kunne få noget, hvis de ville. Det er ikke de arbejdsløses skyld, at de ingen arbejde har.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere spørgsmål. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 18:12

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Nu har vi igen at gøre med et af de her forslag, som udspringer af regeringens manglende pædagogiske evner til at forklare danskerne, hvorfor den dagpengereform, den tidligere regering aftalte, rent faktisk virker. Det er en regering, der har været presset af sit bagland, og en regering, der har været presset af sit parlamentariske grundlag. Vi kan jo også se i dag, at det især er ordførerne for de pågældende partier, der er meget glade, og vi fornemmer jo, at de har været utilfredse og bekymrede over den politik, som deres egen regering har ført, og så er der kommet sådan et initiativ, som vi behandler i dag, og så får de virkelig lov til at finde de store ord frem. Nu er de blevet lidt imødekommet.

Men der er desværre ikke noget i det her forslag. Det er spild af knap 600 mio. kr., fordi vi i dag har den situation, at langtidsledigheden falder – heldigvis for det. 10.998 af de langtidsledige, der har fået et brev fra Beskæftigelsesministeriet, er kommet i job. Det sker jo, fordi vi har et enormt dynamisk arbejdsmarked, hvor der bliver udbudt over 700.000 job om året. Der sker det samme nu, som der skete, da man forkortede dagpengeperioden fra 7 år til 5 år og fra 5 år til 4 år. Nu, hvor man har forkortet den fra 4 år til 2 år, sker det så igen, nemlig at de langtidsledige i stor stil kommer i beskæftigelse. Og det er jo rigtig godt.

Derfor er det også forkert og en helt forkert retorik at bruge, når man siger, at Venstre, Liberal Alliance og andre borgerlige partier ikke vil gøre noget, for der sker jo noget. Folk finder af sig selv i stor stil beskæftigelse, helt uden at politikerne blander sig i det. Det, politikerne så går ind og gør nu, er, at de fører en politik, som efter manges mening – det være sig både Det Økonomiske Råd og medarbejdere ude jobcentrene – fastholder mennesker på offentlig forsørgelse. De kommer ikke i job, fordi de hele tiden har den her forventning om, at nu griber politikerne nok ind igen. Derfor søger de ikke så bredt, og derfor kommer de ikke i beskæftigelse med alle de negative konsekvenser, det har for dem og deres familier, de negative konsekvenser, der har for deres livsindkomst, osv.

Det er i forvejen mennesker, som i lang tid har været uden for arbejdsmarkedet, for hvem det er svært at komme ind på arbejdsmarkedet igen, og nu fører man altså en politik, som vil fastholde dem på offentlig forsørgelse. Det er trods de store ord om, at det er af medmenneskelighed osv., ikke en ansvarlig politik. Jeg er af den opfattelse, at politikere ikke skal bedømmes på deres flotte ord og gode intentioner, men på konsekvensen af den politik, som de fører, og

her er konsekvensen ganske enkelt ikke god. Derfor kan vi i Liberal Alliance naturligvis heller ikke støtte det her lovforslag.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og der er korte bemærkninger. Først er det hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 18:15

Eigil Andersen (SF):

Jeg er enig med hr. Joachim B. Olsen i, at det er godt, at der er 11.000 af dem, der var truet af at falde ud af dagpengesystemet, som er kommet i arbejde. Det er sket ved, at en del selv har fundet et job, men det er jo også sket takket være de initiativer, som den her regering har taget med akutpakken og begyndende også nu med akutjobbene.

Men det, som Liberal Alliance giver udtryk for, er, at alle sagtens kan komme i arbejde på den måde. Og så er mit meget kontante spørgsmål til Liberal Alliance: Eftersom vi har 165.000 arbejdsløse i dag, er det så Liberal Alliances opfattelse, at der er 165.000 ledige stillinger ude i samfundet?

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:16

Joachim B. Olsen (LA):

Nu siger hr. Eigil Andersen indledningsvis, at det, at langtidsledigheden falder, er en konsekvens af regeringens akutjobpakke. Det kan ordføreren på ingen måde dokumentere, men det er selvfølgelig behændigt at sige det, for nu har man jo også brugt nogle hundrede millioner kroner af skatteborgernes penge. Det er jo lidt træls at sige, at det overhovedet ikke har haft nogen effekt. Men taleren kan ikke dokumentere det.

Selvfølgelig findes der ikke 165.000 ledige stillinger i Danmark. Det gør der ikke. Men det er sådan – og det er ordføreren også godt bekendt med – at det jo ikke er de samme 165.000, der er arbejdsløse dag efter dag. Heldigvis er det ikke det. Den gennemsnitlige ledige går ledig i 20 uger. Det er kortere tid, end man gjorde midt i 00'erne, hvor der ikke blev talt om arbejdsløshed. Selv om man havde den samme arbejdsløshed som nu, og selv om det var lige så svært at få et job, som det er nu, talte man ikke om det. Men det er, fordi vi har den her mærkelige debat, hvor vi hele tiden sammenligner arbejdsløsheden med, hvad den var i en meget kort periode i 2007, hvor der var mangel på arbejdskraft. Så er det dét, vi forholder os til. Midt i 00'erne forholdt vi os til noget andet. Der forholdt vi os til en arbejdsløshed fra 1990'erne, der var oppe på 350.000. Det er sådan, debatterne kører. De er kortsigtede og desværre med for lidt fokus på det, som rent faktisk sker ude i samfundet.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:18

Eigil Andersen (SF):

Jamen så er vi da kommet et stykke ad vejen, når Liberal Alliance erkender, at der ikke er 165.000 ledige stillinger i det danske samfund for øjeblikket. Det er jo da altid noget. Men hvad er det så, Liberal Alliance foreslår? Hvis jeg nu var arbejdsløs, hvad skulle jeg så gøre? For jeg kan jo ikke gå hen og fjerne en af dem, der er i arbejde. Jeg kan jo ikke gå hen til vedkommende og sige: Nu skal du forlade dit job, for nu skal jeg have det. Det, jeg vil frem til, er, at på den måde står vi altså med en stor arbejdsløshed, og beklageligvis

løser det sig ikke af sig selv. Og påstanden om, at man bare kan finde et arbejde, holder simpelt hen ikke.

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:19

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen jeg synes, det er utroligt. Det, man skal gøre, hvis man er arbejdsløs i dag, er det, som langt de fleste arbejdsløse rent faktisk gør. De søger rigtig mange job. Dem, der søger bredest, kommer også i beskæftigelse. Ordføreren bør holde sig til det, der er faktum. Den gennemsnitlige ledige går ledig i 20 uger. Det føles sikkert som rigtig lang tid, men rotationen blandt de arbejdsløse er rigtig, rigtig høj. Det er ikke de samme 165.000, der dag ud og dag ind er arbejdsløse. Heldigvis. Der bliver udbudt over 2.000 stillinger på det danske arbejdsmarked om dagen. Så det, man skal gøre, og det, der virker – og det er ikke, fordi det er nemt, eller fordi det er sjovt, for det er en svær situation at stå i – er at søge og at søge bredt. Det er det, der virker. Det, vi politikere ikke skal gøre, er at gå ind og blande os i det og hele tiden foregive, at vi griber ind, for det går ud over de allersvageste af de arbejdsløse. Det synes jeg hverken er en medmenneskelig eller ansvarlig politik.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 18:20

Christian Juhl (EL):

Markedet har spillet fallit og er gået i krise. Det er jo et tegn på, at den liberalistiske tanke ikke fungerer, og at den hele tiden, hvis man ellers overlader markedet til sig selv, vil gå i krise med jævne mellemrum. Og det bliver betalt af de nederste i samfundet. Er ideen ved at lade markedet selv køre det hele, at så mister folk forsørgelsen, og så presser det lønnen ned?

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:21

Joachim B. Olsen (LA):

At sige at markedet har spillet fallit er jo en helt utrolig påstand, især når man tænker på den ideologi, som hr. Christian Juhl støtter, og som har fejlet alle steder. På samtlige kontinenter, hvor den er blevet afprøvet, har den spillet totalt fallit med helt ufattelige menneskelige omkostninger til følge, hvorimod markedet – og så kan man sige, at det ikke er perfekt – har sejret og har løftet millioner af mennesker ud af fattigdom og op på et betydelig højere velstandsniveau, end man har haft i noget land med en socialistisk tilgang til tingene. Så det er en helt utrolig ting at stå og sige. (*Formanden:* Hr. Christian Juhl). Nå, det er fint, for der kommer sikkert et spørgsmål.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 18:21

Christian Juhl (EL):

Ja, for jeg spurgte jo egentlig om ideen med at overlade det hele til sig selv og bare lade folk miste forsørgelsen og presse lønnen ned. Jeg spurgte ikke om, hvad hr. Joachim B. Olsen mener om socialismen.

Så vil jeg gerne stille et ekstra spørgsmål, hvis ikke hr. Joachim B. Olsen har lyst til at svare på det første. Hvad skulle drivkraften være for arbejdsløse for ikke at søge arbejde i en situation, hvor man i første omgang har fået halveret sin indtægt og er gået på dagpenge og ved, at de dagpenge forsvinder efter 2 år? Cirka hver anden af dem, der mister dagpengene, har ingen forsørgelse, fordi de ikke har ret til kontanthjælp. Hvad skulle drivkraften være for ikke at søge arbejde?

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 18:22

Joachim B. Olsen (LA):

Med hensyn til det første, ordføreren spørger til, om lønnen vil jeg sige, at det jo er sådan – og det er den måde, markedet regulerer sig på – at når arbejdsudbuddet stiger, kommer der et vist lønpres. Det er sådan set meget solidarisk, for det gør, at dem, der står uden for arbejdsmarkedet, får en chance for at komme ind, hvorimod det er sådan, at hvis lønningerne er høje, har de ikke nogen chance for at komme ind, for så kan virksomhederne ikke konkurrere i det her land. Sådan er det. Det er sådan set en rigtig god indretning, og på den måde afbalancerer tingene sig selv til gavn for dem, som står uden for arbejdsmarkedet.

Drivkraften for ikke at søge arbejde er naturligvis, hvis forskellen på at være på forsørgelse og at være på arbejdsmarkedet er for lille. Det er veldokumenteret, at det har en effekt på, hvor mange job der bliver udbudt, og på, hvor mange der kommer i beskæftigelse. Derfor kan vi også se, at nogle af de allerbedste forbedringer, der er sket af den danske model igennem de sidste to årtier, har været reformer, som har øget forskellen på at være på offentlig forsørgelse og at være i beskæftigelse. Det er det, der har fået folk ind på arbejdsmarkedet og fået folk i beskæftigelse, og det må være målet for enhver ansvarlig politiker.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere spørgsmål. Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for debatten i dag. Tak til Enhedslisten for et godt samarbejde om finansloven for 2013. Tak for en fin opbakning fra de regeringsbærende partier, og også tak til Dansk Folkeparti for at tilkendegive, at man ønsker at stemme ja til lovforslaget her.

Det her er et godt lovforslag, og jeg tror, at jeg skal starte der, for jeg har jo lyttet mig til, at der er en voldsom kritik fra højre side af salen. Jeg må sige, at jeg må give Socialdemokratiets ordfører ret i, at det engagement og den iver, der fra Venstres side lægges i at kritisere, ville det klæde partiet også at udvise, når det handler om at finde løsninger. Det er ikke mange løsninger, vi har hørt fra partiet Venstre i diskussionen om de udfaldstruede dagpengemodtagere, faktisk tværtimod.

Lovforslaget her er udmøntningen af aftalen om finansloven for 2013. Vi ved nemlig godt, at mange af de borgere, der er udfaldstruede af dagpengesystemet, kunne drage nytte af et uddannelses- og kompetenceløft. Der er mange mennesker, der er ufaglærte. Der er faglærte med forældede uddannelser. I det hele taget er gruppen jo præget af ledige, som har været lang tid væk fra arbejdsmarkedet. Derfor synes vi sammen med Enhedslisten, at det er naturligt at investere i de mennesker, at vi nu efter at have diskuteret dagpenge og dagpengesystemet i en længere periode giver de mennesker, der nu

er tæt på, at deres ret til dagpenge ophører, mulighed for at få et kompetenceløft. Det er det, forslaget handler om.

Jeg vil gerne sige, at jeg som beskæftigelsesminister tillægger uddannelsesindsatsen en meget, meget stor værdi. Vi kan jo selv set det. Vi får jo nærmest dagligt meldinger om, at der bliver færre og færre ufaglærte arbejdspladser i Danmark. Vi kan samtidig se, at vi både i den voksne del af arbejdsstyrken og også i den yngre del af arbejdsstyrken har rigtig mange medarbejdere på det danske arbejdsmarked, der mangler uddannelse. Jeg må bare minde om, at det stadig væk er sådan, at cirka hvert sjette barn forlader vores folkeskole uden at kunne læse, skrive og regne på et niveau, der gør, at de kan tage en ungdomsuddannelse. Den problemstilling er en af de mest grundlæggende, vi har på det danske arbejdsmarked. Det giver et enormt tab af frihed for den enkelte, at man ikke får den uddannelse, der skal til, for at kunne klare sig på fremtidens arbejdsmarked, men det betyder da også meget for både vores konkurrenceevne og vores produktivitet, at vi har så stor en del af vores arbejdsstyrke, der gerne ville kunne mere, end de faktisk kan.

Derfor synes jeg som socialdemokrat og som repræsentant for en god centrum-venstre-regering, at det er helt naturligt, at vi investerer i de her mennesker. Derfor har Venstres ordfører jo ikke ret i, at det her bare er endnu en check, der udskrives, og at det kun er en belastning af de offentlige udgifter. Det er et kompetenceløft, og vores forhåbning er selvfølgelig, at en gruppe af vores udfaldstruede dagpengemodtagere vil kunne bruge det kompetenceløft til at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Det er rigtigt, som det er sagt af flere ordførere, at det går forsigtigt fremad, hvad angår langtidsledigheden. Cirka hver fjerde af de borgere, der har modtaget et brev i forbindelse med akutupakken, er nu afmeldt dagpengene. Det er ikke noget, der kan få os til at juble. Tallet er ikke højt nok til jubel. Men tallet indikerer, at der er bevægelse på det danske arbejdsmarked, og tallet indikerer, at det godt kan lade sig gøre for mange også til trods for langtidsledighed at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er rigtig, rigtig positivt. Men vi kan jo også se, at der er ganske mange i risikogruppen, der har en svag uddannelsesbaggrund, og derfor har det været vigtigt for os som regering, at de initiativer i forhold til denne gruppe netop skal have det fokus at løfte det enkelte menneske, gøre vejen tilbage til arbejdsmarkedet lettere og give den enkelte et stærkere fundament at stå på.

Vi har lavet en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden. Det var noget af det første, vi foretog os som ny regering. Jeg synes, at man skal være ærlig og sige, at fordelene ved det var, at vi sikrede nogle mennesker en forsøgelse, som de ellers havde en risiko for at stå uden, men at den ikke har gavnet ret meget ud over det. Derimod har jeg selv meget mere fidus til det, vi har gjort med akutupakken, som er at intensivere indsatsen på tværs af a-kasser og jobcentre for den enkelte ledige.

Vores aftale om akutjob med de private og de offentlige arbejdsgivere er jo genstand for utrolig meget kritik, og for nogle parter vedkommende jo altså også nærmest genstand for latterliggørelse. Jeg må sige, at jeg grundlæggende ikke forstår den tilgang, for hvem er det, der har en interesse i, at det ikke kommer til at virke? Jeg synes, det ville klæde alle at kaste alle kræfter og al energi ind i at få den aftale til at virke. Jeg er enig med dem, der her i dag har sagt, at det, der er mest perspektiv i og er det bedste for den enkelte langtidsledige, er at komme i arbejde. Derfor synes jeg, at det påhviler alle, uagtet vores forskellige politiske interesser og tilhørsforhold, at gå aktivt ind i, at der bliver oprettet flere akutjob.

Den problemstilling, som lovforslaget her adresserer, er den, der sådan efterhånden er italesat som en pukkelproblemstilling i dagpengesystemet. Der er af den tidligere regering valgt en meget hård indfasning af dagpengereformen. Den meget hårde indfasning betyder, at der er ekstraordinært mange langtidsledige, der står til, at deres

dagpengeret ophører i første halvår af 2013. Det skyldes i mindre grad den forkortede dagpengeperiode, som det skyldes indfasningen af reformen. Og når man står i en ekstraordinær situation, må man også gerne som politiker agere ekstraordinært. Jeg mener, at det er det, vi gør med både akutupakken, akutjobbene og det, der ligger her, nemlig muligheden for et uddannelsesløft til vores langtidsledige.

Derfor er jeg glad for, at der er et flertal, der bakker lovforslaget op, og jeg håber selvfølgelig på, at det for mange mennesker vil være den trampolin, der gør, at flere kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Der er tre spørgsmål. Den første er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 18:30

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil spørge ministeren helt kort: Øger det her lovforslag beskæftigelsen, eller reducerer det beskæftigelsen?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 18:30

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes altid, man skal vurdere, om det, man foretager sig politisk, gavner beskæftigelsen. Men man skal vurdere det på den længere bane. Jeg skal minde om, at det her er et midlertidigt initiativ. Det er et initiativ, der forløber over cirka en halvårlig periode. Derfor er det vurderingen fra Beskæftigelsesministeriet, at det her hverken vil påvirke beskæftigelsen positivt eller negativt på den lange bane.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 18:31

Joachim B. Olsen (LA):

Skal det forstås sådan, at man bruger 600 mio. kr. af skatteborgernes penge uden at have nogen anelse om, hvorvidt det reducerer eller øger beskæftigelsen – at man simpelt hen ikke ved det?

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 18:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man ved det eller ej. Det er et spørgsmål om, at når man normalt vurderer strukturelle effekter af den økonomiske politik, der føres, eller af den arbejdsmarkedspolitik, der føres, gør man det jo på baggrund af ændringer, der vil strække sig over en tidsperiode, og som grundlæggende vil ændre på nogle forhold på arbejdsmarkedet. I og med at det her er en satsning, der er lige nu, er der ikke nogen forventet negativ struktureffekt af elementet her.

Jeg synes i øvrigt, der er grund til at bemærke, at når man i øvrigt ser, hvad udfaldene af dagpengesystemet er, har vi at gøre med helt andre tal, end det, der forventes i 2013. Det hænger præcis sammen med indfasningen af dagpengereformen, og derfor mener jeg, det er helt legitimt, rigtigt og nødvendigt, at vi tager det her initiativ i første halvår af 2013.

Kl. 18:32

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger er fru Ulla Tørnæs fra Venstre.

Kl. 18:32

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kunne forstå på ministerens indlæg, at ministeren er ked af, at Venstre ikke kommer med forslag til løsninger. Jeg skal bare lige minde om, at opgavefordelingen sådan set er, at regeringen har udspilsretten, men vi påtager os naturligvis gerne vores ansvar. Derfor synes jeg faktisk, det er beskæmmende, at jeg kan konstatere, at ministeren ikke har set eller opdaget eller hørt, at Venstre rent faktisk kom med et finanslovudspil tilbage i september måned, hvoraf det fremgår, hvad vores bud og vores svar er på nogle af de ting, som bl.a. ministeren har ansvaret for, herunder et konkret udspil til en kontanthjælpsreform. Men jeg skal sørge for, at ministeren får bragt et eksemplar over, så ministeren er klar over, at Venstre naturligvis kommer med forslag, og at vi også er klar til at påtage os vores del af ansvaret.

Vi har tit hørt den der med, at indfasningen af dagpengereformen var forkert. Det hørte vi også for 1 år siden. Dengang var argumentationen fra ministerens side nøjagtig den samme. Jeg vil bare fortælle ministeren, at den indfasning, som vi har lavet, er nøjagtig den samme indfasning, som tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen lavede af de dagpengereformer, han gennemførte, i øvrigt med assistance fra fru Marianne Jelved, som sidder i formandsstolen i øjeblikket. Indfasningen dengang var nøjagtig den samme som det, der skete med den nuværende dagpengereform.

Derfor undrer det mig meget, at ministeren bliver ved med at dvæle ved den her indfasning, for jeg har flere gange hørt ministeren være enig med mig i, at søgemønsteret blandt de ledige ændrer sig. Det ændrer sig derhen, at når man nærmer sig dagpengeperiodens udløb, søger man naturligvis bredere. Er ministeren ikke klar over, at med det her forslag underminerer ministeren lige præcis effekterne af den dagpengereform, som blev vedtaget?

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:34

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, jeg skal starte med at sige, at jeg såmænd ikke er ked af, at Venstre ikke kommer med initiativer på dagpengeområdet. Jeg er bare forundret. Jeg er forundret over, at et tidligere regeringsbærende parti engagerer sig så lidt i den her sag. Jeg synes, det er dybt mærkeligt, mystisk og også lidt beskæmmende, at man ikke engang kan tage stilling til, om man skal stemme for eller imod akutjobpakken. Man har en lidt tilbagelænet facon i sin holdning til, at man har lavet en reform, man har ikke rigtig overvejet konsekvenserne heraf, man vil heller ikke rigtig være med til løsning af problemerne. Jeg er bare forundret over det. Jeg synes ikke, det er ansvarligt.

Om arbejdsfordelingen må jeg sige, at det er helt rigtigt, at det er regeringen, der kan fremsætte lovforslag, men der er intet til hinder for, at partier i Folketinget fremsætter beslutningsforslag. Man kan selv komme med konkrete bud på at løse problemer. De bud har der ikke været mange af fra partiet Venstre.

Hvad angår arbejdsmarkedsreformerne i 1990'erne synes jeg, man bliver nødt til at sige, at der er den afgørende forskel, at den tidligere regering, VK-regeringen, valgte at lave en forkortelse af dagpengeperioden midt i en økonomisk krise. Derved adskiller situationen sig jo altså fra 1990'erne, hvor der eksempelvis var en helt anden vækst i dansk økonomi.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 18:36

Ulla Tørnæs (V):

Både i 1994 og i 1998 var ledigheden markant højere, end den er på nuværende tidspunkt. I øvrigt var der i 1994 ikke udsigt til noget fald i ledigheden, da man ændrede dagpengeperioden. Lad det nu være.

Det, der er afgørende for mig, er at høre, om ministeren nu er enig i, at det forholder sig sådan, at når man nærmer sig dagpengeperiodens udløb, søger man typisk bredere. Så sker der det lykkelige, at man rent faktisk får beskæftigelse. Man finder et job. Det er faktisk det allervigtigste for Venstre. Det er det afgørende for os, nemlig at de ledige kommer i beskæftigelse, og vi ikke her fra Folketingets side fastholder de ledige på offentlig forsørgelse, sådan som ministeren lægger op til med det her forslag. Det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo helt forkert, at vi med forslaget her fastholder borgere på passiv forsørgelse, for ordningen her er jo indrettet sådan, at der er et endog kraftigt incitament til at overgå til beskæftigelse, hvis man får muligheden derfor. Det er også sådan med den her ordning, at man skal stå til rådighed for ikke alene uddannelse, men også for arbejde. Man kan blive anvist arbejde, og så skal man tage imod det.

Det er helt rigtigt, at når vi kigger på, hvordan udviklingen er, når mennesker er på dagpenge, så kan vi se, at der sker noget henne i nærheden af, at retten ophører. Men den store bevægelse sker jo i starten af dagpengeperioden. Det er stadig væk sådan, at rigtig, rigtig mange mennesker, der rammes af arbejdsløshed, går fra dagpenge og tilbage i beskæftigelse meget tidligt i deres ledighedsperiode. Det er rigtig, rigtig positivt.

Jeg synes stadig væk, spørgeren undervurderer, hvad det betyder, at der er så mange, hvis rettighed ophører på næsten samme dato eller i hvert fald inden for en meget, meget kort periode. Det spørgsmål, som alle bliver nødt til at stille sig selv, er, om arbejdsmarkedet kan samle alle dem op, der har behov for at komme i arbejde. Der er det altså vores vurdering, i øvrigt sammen med DA, DI, Danske Regioner og KL, at der er behov for særlige initiativer, herunder vores initiativ med akutjob.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Christian Juhl fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 18:38

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil gerne stille beskæftigelsesministeren nogle spørgsmål om de hørings svar, vi har fået. Jobrådgiverne skriver, at det er svært at se det saglige rationale i, at den særlige indsats kun gælder for ledige, der mister dagpengereetten i første halvdel af 2013. Hvad synes ministeren om den kommentar?

Så skriver LO også en række kommentarer, og der er bl.a. et par stykker, som jeg er faldet over. LO mener således, at der er tale om et godt initiativ, og det er jo dejligt at høre. Men man mener fortsat, at der er stærkt behov for en generel aktiveringsreform, som skal forbedre hele arbejdsmarkedsindsatsen og grundlæggende sikre et større og mere vedvarende fokus på uddannelse og opkvalificering.

Samtidig mener LO, at der fortsat er behov for en forkortelse af genoptjeningskravet og for bedre muligheder for at modtage supplerende dagpenge. Hvad mener ministeren om de to høringsbidrag?

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:39

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er fuldstændig enig med LO i, at der er behov for en mere grundlæggende ændring af beskæftigelsespolitikken. Som det er spørgeren bekendt, er det sådan set det, jeg har lagt op til i al den tid, jeg har bestridt posten som beskæftigelsesminister, og vi er langt fra færdige endnu. Spørgsmålet om genoptjening er en anden sag. Det har vi taget stilling til, og vi mener ikke, at det er den rigtige vej at gå.

Så er der det med kritikken af, at det kun skal gælde fra starten af 2013. Den kritik er jeg ikke enig i. Jeg mener, at aftalen rammer der, hvor den skal. Vi har en særlig udfordring i begyndelsen af 2013, og nu sørger vi for, at der er nogle grupper, der får ekstra meget tid til at finde job. Så nej, jeg er ikke enig i, at ordningen skal forlænges.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 18:40

Christian Juhl (EL):

Det er flere bidrag, som jeg synes er interessante. PROSA peger bl.a. på, at forberedelsesarbejdet ikke er gjort ordentligt, fordi der kun skrives uddannelse. Er beskæftigelsesministeren enig i, at uddannelse og opkvalificering faktisk er det, som loven dækker, når vi snakker om de ting? PROSA påpeger i deres indvendinger, at vi er kommet til kun at skrive uddannelse.

Det var den ene ting. Den anden ting er, at LO skriver, at de gerne vil have større fokus på genoptjening. Er ministeren så ikke lidt nervøs for – når vi gjorde så meget ud af netop dagpengereglerne og især genoptjeningskravet og dagpengenes størrelse osv. – at der er en stor gruppe, især arbejdsløse selvfølgelig, men også andre tæt på de arbejdsløse, som bliver noget skuffet over vores indsats, hvis vi ikke også tager fat på det område?

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men der er i hvert fald en logik, som man ikke kan udfordre i politik, og det er mandaterne. Der er ikke 90 mandater i det danske Folketing, der kunne danne flertal for at ændre på de dagpengeregler, der findes i dag, og det har været Socialdemokraternes klare vurdering fra starten, da vi dannede regering, at det, at der ikke var flertal for al vores politik, ikke skulle hindre os i at danne regering.

Når man så indgår i en regering, er det klart, at man møder hinanden på de forskellige politikområder, og derfor taler jeg i dag på vegne af hele regeringen. Når vi taler om, at nogle mennesker kan blive skuffede – det kan man jo let over politikere, og nogle gange er der bestemt også grund til det – tror jeg, at det, der kunne skuffe de fleste i den her situation, ville være, hvis vi ikke gjorde lige præcis det, vi gør, nemlig bruger stort set al vores vågne tid på at finde løsninger for mennesker, som står i en svær situation. Jeg mener, at man med rette kunne være skuffet, hvis vi ikke gjorde det. Derfor tror jeg der er grund til at glæde sig over, at der er kommet et nyt

flertal og en ny regering, for vi har gjort rigtig meget for den her gruppe mennesker.

Jeg vil gerne sige, at jeg måske synes, at det er lidt en feinschmecker-diskussion, om det hedder uddannelse eller opkvalificering. Konklusionen er i hvert fald klar, nemlig at der er mulighed for begge dele, og de hænger jo helt uløseligt sammen.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Midlertidig forhøjelse af jobrotationsydelsen til private arbejdsgivere, individuel aftale om mentorstøtte og midlertidig sænkelse af driftsloftet over de kommunale aktiveringsudgifter).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 18:42

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs, der er ordfører for Venstre, er den første på talerstolen.

Kl. 18:43

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Dette lovforslag er ligesom det lovforslag, vi netop har behandlet, et lovforslag, der gennemfører den finanslovaftale, som regeringen har indgået med Enhedslisten.

Forslaget her har sådan set nogle positive elementer. Jobrotation og mentorstøtte er værktøjer, som den tidligere regering gjorde brug af, og ved op til flere lejligheder udbyggede vi faktisk muligheden for at bruge netop jobrotation og mentorstøtte. Så værktøjerne er der sådan set ikke noget galt med.

Jobrotation i den private sektor kan bestemt også være et godt værktøj, men jeg hæfter mig ved, at arbejdsgiverne i deres høringsvar bestemt ikke jubler over lovforslaget. De har ikke efterspurgt en udvidet mulighed for jobrotation. De har kort sagt ikke bedt om flere penge, sådan som regeringen og Enhedslisten nu lægger op til at de skal have. Det, der virker for dem, er ikke øget tilskud – siger de – men derimod den tætte opsøgende kontakt mellem virksomhederne og jobcentre. Så hvorfor ikke udvide dette frem for blot at sende flere penge?

En skriftlig aftale om mentorstøtte lyder sådan set også ganske fornuftig. Det er godt at have struktur og klare retningslinjer, så det synes jeg umiddelbart er et positivt initiativ, vel at mærke forudsat at det ikke medfører yderligere unødigt bureaukrati for vores beskæftigelsespolitik.

På trods af at de to små elementer, jeg her har omtalt, isoleret set kan være positive elementer, så kan Venstre ikke støtte lovforslaget.

Og det skyldes det tredje element i lovforslaget, som drejer sig om en sænkning af det kommunale driftsloft. Med det lille lovforslag sniger regeringen en dramatisk forringelse af kommunernes mulighed for at yde en god service over for de ledige borgere i kommunerne ind. Da den tidligere regering i forbindelse med finanslovaftalen for 2011 valgte netop at sænke det kommunale driftsloft, var der ingen grænser for, hvordan det ifølge særlig Enhedslisten, SF og Socialdemokraterne ville medføre en massakre på kommunernes beskæftigelsesindsats og dermed forringe de generelle muligheder for de ledige. Og hvad ser vi nu? Vupti, partierne er kommet i regering, og jo, minsandten om ikke regeringen sammen med netop Enhedslisten nu reducerer det kommunale driftsloft yderligere. Det virker mærkeligt, ja, nogle vil hævde utroværdigt. Det, man kritiserede så voldsomt for bare 2 år siden, gør man nu til sin egen politik og så ovenikøbet i en skrappere version.

Vi vil ikke være med til bl.a. at finansiere regeringens aftale om udvidet kontanthjælp – dvs. det lovforslag, vi netop har behandlet – altså at man fremover skal kunne modtage kontanthjælp, selv om man ikke har brug for det. Det vil vi ikke være med til. Vi vil ikke være med til at forringe det kommunale driftsloft og dermed forringe vilkårene for alle ledige.

Regeringen har – bl.a. i forbindelse med vores fælles aftale om førtidspension og fleksjobreform – forpligtet sig til at lave en gennemgribende reform af refusionssystemet. Den aftale er vi en del af, og det holder vi fast i. Derfor synes vi, det er særdeles upassende at ændre refusionssystemet for at skabe finansiering til en rød finanslovaftale, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Så skal jeg i øvrigt på vegne af Det Konservative Folkeparti sige, at de heller ikke kan støtte lovforslaget. Det glemte jeg desværre at sige vedrørende L 74. Tak.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning til ordføreren, og det er fra hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 18:47

Eigil Andersen (SF):

Skal jeg forstå, at Venstres ordfører mener, at der er tale om en dramatisk ændring af det her driftsloft pr. helårsperson? Det, der sker, er, at driftsloftet sænkes fra godt 14.000 kr. pr. person i 2013 til godt 13.000 kr. Det er altså et fald på 1.000 kr., og de penge bliver så anvendt til at styrke uddannelsesindsatsen. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om det er rigtig forstået, at det er det fald på 1.000 kr. fra godt 14.000 kr. til godt 13.000 kr., som her bliver betegnet som dramatisk.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:47

Ulla Tørnæs (V):

Ja, argumentationen er sådan set den samme som den, hr. Eigil Andersen brugte for 2 år siden, nemlig at det betyder en generel forringelse af de tilbud, som kommunerne kan give som led i den aktive beskæftigelsespolitik, og det er vi ikke tilhængere af. Vi er ikke tilhængere af at forringe kommunernes muligheder for at give gode tilbud til de ledige. Vi er ikke tilhængere af at bruge det her som finansieringskilde til noget, som vi heller ikke bakker op om. Så derfor er der en fuldstændig logisk sammenhæng i Venstres argumentation her. De to første elementer i lovforslaget synes jeg i og for sig er fornuftige nok, men kæden hopper af, når det handler om, hvordan det skal finansieres, og man så ovenikøbet griber så dybt ned i kommun-

ernes lommer, at man finansierer hele pakken via en sænkning af det kommunale driftsloft.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:48

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil sige, at som jeg husker sænkningen for et par år siden, var det i størrelsesordenen 4.000-5.000 kr. pr. helårsperson. Men det, som bliver overset her af fru Ulla Tørnæs, er jo, at pengene stadig væk bliver brugt på arbejdsløse. De bliver brugt til det uddannelsesløft, som vi har omtalt under den foregående lovbehandling, så det betyder jo, at pengene bliver inden for området og kommer de samme mennesker til gavn, men blot på en anden måde.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:49

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal så sandelig love for, at det bliver på en anden måde, fordi det bliver jo ikke kommunerne selv, der kan afgøre, hvordan penge kan bruges, for hr. Eigil Andersen har bestemt, hvordan kommunerne skal bruge deres penge, og det er vi ikke tilhængere af.

Vi er tilhængere af at fastholde, at det er kommunernes ansvar at tilrettelægge den kommunale beskæftigelsespolitik, fordi det er kommunerne, der er tættest på borgerne. Det er også kommunerne, der er tættest på virksomhederne. Det er kommunerne jævnfør bl.a. forslaget om jobrotation i den private sektor, og spørger man arbejdsgiverne, er det det kommunale jobcenters kontakt til virksomhederne, der kan bidrage til at udvide mulighederne for, at der sker jobrotation i de private virksomheder. Det skal vi jo ikke bestemme herindefra. Det skal vi trygt overlade til dem, der har ansvaret for det, nemlig kommunerne.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten, for en kort bemærkning

Kl. 18:50

Christian Juhl (EL):

Jeg forstår ikke helt, at en politik under den borgerlige regering var helt o.k., endda i storskalaformat, men at den ikke duer i øjeblikket, fordi man ikke selv har regeringsmagten.

Men det var noget helt andet, jeg ville spørge om, nemlig om DA's kommentar. Det kunne jo være en god idé, at man, hvis nogle ikke har bedt om nogen penge og måske helst vil have sig frabedt at få dem, så lod være med at give dem de penge. Og der vil jeg høre, om det er Venstres ordførers idé at stemme for det, hvis vi lavede om på det og så tog pengene fra arbejdsgiverne.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 18:50

Ulla Tørnæs (V):

Nej, bestemt ikke, vil jeg sige til hr. Christian Juhl, det får mig ikke til at stemme for selve lovforslaget, for det vigtigste for mig er sådan set spørgsmålet om sænkningen af det kommunale skatteloft – at det skal finansiere hele den røde del af finansloven, der handler om arbejdsmarkedspolitik, vil vi ikke være med til. Vi vil ikke være med til, at man på den måde finansierer de forslag, som hr. Christian Juhl

jubl over, nemlig udvidelsen af kontanthjælpen, sådan at man sender kontanthjælp efter folk, som rent faktisk ikke har brug for kontanthjælp, men som kan forsørge sig selv. Det mener vi er en rigtig, rigtig dårlig forvaltning af skattekrone. Vi mener, at det er en rigtig, rigtig dårlig måde at tilrettelægge vores velfærdssamfund på, at vi betaler til folk, som rent faktisk ikke har behov for det.

Så jeg vil sige til hr. Christian Juhl: Nej, det vil ikke gøre nogen forskel, at hr. Christian Juhl måske kan overtale beskæftigelsesministeren til, at de der penge behøver arbejdsgiverne ikke, jævnfør deres eget høringssvar. Det må hr. Christian Juhl ordne med beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

En kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 18:51

Christian Juhl (EL):

Det var særdeles skuffende og overraskende. Jeg må sige, at det er en besynderlig situation, vi så har. De arbejdsløse har ikke bedt om at blive fritaget for at få ½ års længere forsørgelse, jeg tror tværtimod, de har bedt ret alvorligt om at få det, og arbejdsgiverne har bedt om at blive fritaget for at få nogle ekstra penge til jobrotation. Så kunne vi jo fint lave en byttehandel der og give de arbejdsløse en smule mere, hvis ellers fru Ulla Tørnæs havde en smule lyst til at lave politik her i salen. Det ville da have glædet mig at se.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 18:52

Ulla Tørnæs (V):

Jeg hæfter mig blot ved Dansk Arbejdsgiverforenings høringssvar, og deraf fremgår det, at man sådan set ikke har anmodet om at få yderligere støtte til at gennemføre jobrotation i private virksomheder, fordi man har den erfaring, at det, der virker bedst, er, når der er en tæt opfølgende kontakt fra jobcenterets side.

Hvad hr. Christian Juhl så aftaler med beskæftigelsesministeren om det her lovforslag og om det foregående lovforslag og i det hele taget i forbindelse med finanslovaftaler, som hr. Christian Juhl indgår med beskæftigelsesministeren, er og bliver jeg ikke en del af. Og jeg har her redegjort for, hvorfor Venstre ikke kan støtte netop det her lovforslag. Vi synes ikke, det er rimeligt, at man laver en generel reduktion af det kommunale skatteloft for at kunne finansiere, at der bl.a. uddeles kontanthjælp til folk, som ikke har behov for kontanthjælp, hvis man ser på, hvordan vi normalt tildeler kontanthjælp, og hvis vi fastholder de principper, der ligger til grund for vores kontanthjælpssystem.

Det er det, hr. Christian Juhl nu har nikket til, altså at vi tager fra kommunernes generelle beskæftigelsesindsats for at sende penge af sted til folk, som vi ikke har nogen som helst vished for egentlig har brug for det for at kunne sikre sig et forsørgelsesgrundlag.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 18:54

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det, formand. Det her lovforslag rummer flere gode tiltag, som jo har en kæmpestor betydning for store grupper af dem, som nu og fremover vil få det rigtig svært på arbejdsmarkedet. Det er de

ufaglærte og faglærte på private virksomheder, som har brug for efteruddannelse og opkvalificering for at klare sig på et fremtidigt arbejdsmarked. Det er dem, som bliver fyret ved større afskedigelser, og som via varslingspuljerne kan komme tilbage i job. Det er et uddannelsesløft for de arbejdsløse, som mister dagpengene og har stor risiko for at komme over i langtidsledighed. Det gælder de ufglærte og faglærte arbejdsløse, som har brug for de kompetencer, der efterspørges på arbejdsmarkedet. Og sidst, men ikke mindst er der en indsats mod den store ungdomsarbejdsløshed, som kan hænge fast i mange år, hvis ikke vi gør noget.

Vi laver en midlertidig forhøjelse af jobrotationsydelsen til private arbejdsgivere. Dette gør vi netop for at fremme brugen af jobrotation på det private arbejdsmarked, fordi vi ved, at de arbejdsløse, der kommer ind i en privat virksomhed, har større mulighed for at komme i ordinær beskæftigelse. Vi øger varslingspuljerne, da det har vist sig at være et nyttigt redskab i forhold til de lokalområder, der oplever større afskedigelser. Der bliver etableret en uddannelsespulje på ikke mindre end 275 mio. kr., som jobcentre kan søge, så de kan give tilbud om målrettet uddannelse til ufglærte og faglærte ledige. Og sidst, men ikke mindst findes der finansiering til en del af den omfattende ungedpakke, regeringen har sat i værk for at bekæmpe netop ungdomsarbejdsløsheden, og som gør rigtig mange og gode ting.

Alle de gode og nødvendige initiativer skal finansieres, sådan er det jo, og derfor har vi valgt at flytte penge fra aktivering til uddannelse og opkvalificering. Uddannelse og opkvalificering er noget, som vi går rigtig meget op i. Sagt med andre ord sker der i arbejdsmarkedspolitikken en markant og klar prioritering af uddannelse. Vi ved, at der bliver mangel på faglærte og generelt en mangel på en veluddannet arbejdsstyrke i fremtiden, og hvis vi ikke allerede nu begynder at prioritere uddannelsen højere, kommer vi som samfund, særligt de ufglærte, i klemme i fremtiden. For så bliver situationen den, at virksomhederne kommer til at mangle den nødvendige uddannede arbejdskraft, samtidig med at ufglærte i stigende grad vil få vanskeligt ved at finde arbejde.

Nu ved jeg også, at det eneste rigtige at gøre i en krise er at uddanne dem, som ikke kan få job, og styrke opkvalificeringen af lønmodtagerne og dermed undgå, at de ledige ender med blot at hænge fast i ledighedskøen som langtidsledige.

Det her mener jeg helt bestemt den borgerlige regering skulle have gjort for mange år siden, altså have fokuseret på uddannelse. Men når jeg siger fokusere på uddannelse, så mener jeg bestemt, at vi har vist vejen med de her tiltag.

Det var mine ord, og jeg kan sige, at også De Radikale støtter forslaget.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:57

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det her forslag er jo, hvad skal man sige, en hjælp til jobrotationsordningen. Der er det specielle ved jobrotationsordningen, at den mange gange er stærkt medvirkende til, at folk får fodfæste på arbejdsmarkedet, når virksomheden bruger den til at opkvalificere deres medarbejdere og så ad den vej får nogle andre ind i job, som dermed også får noget erfaring på arbejdsmarkedet og stor mulighed for at få job i den virksomhed, de er kommet i jobrotationstilbud i. Det hjælper mange virksomheder til, at de kan få deres egne folk på noget efteruddannelse, og det er der også nogle virksomheder der bruger meget aktivt, men der er dog en ting ved jobrotation, som jeg vil påpege.

Nu er det ærgerligt, at ministeren ikke er til stede (*Tredje næstformand (Marianne Jelved)*): Ministeren har fået lov at forlade lokalet et øjeblik). Jamen det er lidt uheldigt, hvis man stiller spørgsmål til ministeren her fra talerstolen (*Tredje næstformand (Marianne Jelved)*): Det er jeg enig i, men stil spørgsmålet alligevel, og sig det bagefter til ministeren).

Det, det drejer sig om, er, at jeg håber, at ministeren vil være med til at se på det administrative bøvvl, der er for virksomhederne, når de skal have folk i jobrotation. Der er rigtig mange virksomheder, der på forhånd opgiver, fordi de synes, at det er en helt jungle, de skal igennem. I den forbindelse har der også været en artikel i bl.a. Nordjyske i dag, hvoraf det fremgår, at kommunernes jobkonsulenter gør, hvad de kan, for at hjælpe virksomhederne igennem denne jungle. Det ville være praktisk, hvis det var sådan, at ministeren ville se lidt på, om man kunne fjerne noget af alt det bøvvl, så der var en nemmere tilgang for arbejdsgiverne og for folk i jobrotation. Det håber jeg i hvert fald jeg kan overbevise ministeren om.

Som helhed kan man sætte spørgsmålstegn ved den måde, det så bliver gjort på, med driftsloft, men det er jo ikke værre end det, der blev lavet i 2010, hvor man satte driftsloftet ned. Som helhed stemmer Dansk Folkeparti for forslaget og ser frem til udvalgsbehandlingen, og så må vi se, om vi kan få ministeren overtalt til at lempe de administrative regler for virksomhederne og ad den vej hjælpe flere virksomheder til en nemmere adgang til at få folk i jobrotation. Det er jeg overbevist om kan lade sig gøre, og jeg håber også, at ministeren kan se, at det er noget, vi skal have taget fat på.

Kl. 19:00

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

I SF mener vi, det er en god idé at forhøje det tilskud, som man giver i jobrotationsydelse, fra de 160 pct. af maksimal dagpenge til 180 pct., fordi vi tror, det vil sætte mere gang i brugen af jobrotation. Jobrotation er jo et fantastisk godt princip, fordi man bruger en krisetid, hvor der også er arbejdsløshed, til, at fastansatte medarbejdere kan få noget efteruddannelse, og vikarer, som f.eks. kunne være arbejdsløse, kan så blive taget ind til at passe de faste job imens. Det er en utrolig god ordning.

Vi synes også, det er en god idé, at der skal laves en skriftlig aftale, når en arbejdsløs får en mentor. Det virker faktisk meget ubetryggende, at det viser sig, at der er givet tilskud til mentorer i det kommunale system, men at de pågældende arbejdsløse ikke har været klar over, at de havde en mentor. Så det er selvfølgelig en elementær ting, at der bliver indgået en skriftlig aftale mellem den ledige og mentoren om, at nu er den her kontakt etableret, hvor lang tid den skal vare osv. Det er også en god idé.

Med hensyn til det her driftsloft, som er blevet omtalt, så virker det på mig meget besynderligt, at man under den borgerlige regering har sænket driftsloftet, altså den økonomiske ramme, som man kan bruge til aktivering og andre ting, pr. helårsperson med, så vidt jeg husker, ca. 5.000 kr. – jeg har ikke haft tid til at slå det op her under debatten, men jeg mener, det var ca. 5.000 kr. – og nu bliver det så sænket med 1.000 kr., og det bliver så fremstillet som et kæmpe problem. Så havde man da et fem gange så stort problem under den borgerlige regering, skulle jeg da hilse og sige, hvis ikke min hukommelse svigter mig med hensyn til beløbets størrelse.

Jeg vil sige som afslutning, at jeg sådan set tror, at Venstre kan have ret i en enkelt ting af det, der er blevet sagt, og det er, at der kan være brug for at styrke den opsøgende indsats for at få mere gang i jobrotationen. Jeg hører, at der er tale om, at nogle arbejdsgivere synes, at det papirarbejde, der ligger i det, er besværligt osv., og

at nogle ikke kender ordningen. Jeg tror, det er rigtigt, at man kan styrke det, og det kunne man måske se på fremover. Men jeg vil så også sige, at når Venstre tiljubler kommunerne og jobcentrene i den grad, som vi har hørt det her, altså at de gør det på en helt fantastisk måde, og at der ikke er nogen, der må blande sig i det, så kan man jo undre sig over, at kommunerne ikke allerede nu har fundet ud af, at de burde lave noget mere opsøgende arbejde for at sætte gang i jobrotation. Hvis det var sådan, at kommunerne altid gjorde det rigtige, som fru Ulla Tørnæs påstår, så ville de jo nu i lang tid have gjort et stort stykke arbejde for at opsøge arbejdsgivere for at få sat gang i jobrotationsprojekter.

Men konkluderende omkring selve lovforslaget vil jeg sige, at det er et lovforslag, SF stemmer for.

Kl. 19:03

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl som Enhedslistens ordfører.

Kl. 19:04

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Enhedslisten er tilfreds med den aftale, vi har indgået med regeringen om at forhøje jobrotationsydelsen til private arbejdsgivere og målrette en del af aktiveringsmidlerne til uddannelsesløft og til ungepakken. Vi har bemærket Dansk Arbejdsgiverforenings kommentarer, og det giver da stof til eftertanke, at der findes arbejdsgivere, som synes, at pengene kan bruges bedre end at give dem til arbejdsgiverne. Nu skal arbejdsgiverne jo huske, at det er både fagforeninger og virksomheder, der sammen laver jobrotation, og på den måde er det jo vigtigt, at man kigger på de ting i en sammenhæng.

Ud over det skal jeg bemærke, at der er en række kommuner, der yder en ekstra service med jobrotation, f.eks. ved at tilbyde at koordinere noget af bureaukratiet, som hr. Bent Bøgsted efterlyste. Jeg kan fortælle, at hjemme i min egen kommune er kommunen og jobcenteret og byens skoler gået sammen og har sagt, at når en virksomhed har lyst til at lave aktiviteter med uddannelse, stiller de sig til rådighed for at lave alt papirarbejdet for dem. På den måde kan man komme temmelig langt lokalt. Det var måske et svar til hr. Bent Bøgsted på, hvordan man kunne arbejde. Og hvis det kunne fremmes, ved at man tog nogle af pengene fra arbejdsgiverne, som tilsyneladende ikke vil have dem, så synes jeg da, det ville være meget fint.

Vi håber, at der nu kommer mere gang i jobrotationen, fordi det er det bedste redskab, vi har i arbejdsmarkedspolitikken – det ubetinget bedste redskab. Det er det, både fordi det giver de arbejdsløse et job, og fordi de, der er i arbejde, så får en mulighed for at komme på efter- eller videreuddannelse, hvad vi jo i den grad har brug for, idet man må både håbe og forvente, at markedet igen kommer ud af sin krise.

Det, vi nu mangler, er, at timerne i jobrotationsstillingerne tæller med til optjening af dagpengereetten. Det er jo helt meningsløst, at de timer ikke tæller med. Det er et stykke ganske ordinært arbejde, som vikarerne udfører på virksomhederne, mens de faste arbejdere er under uddannelse. Det skriger til himlen, at de ikke tæller med i genoptjening af dagpengereetten.

Vi synes, det er fornuftigt, at en del af aktiveringsmidlerne anvendes der, hvor de gør mest gavn, nemlig til rigtig uddannelse, til jobrotation, til voksenlærlinge og ungepakker. Så jeg stiller mig meget måbende over for, at den borgerlige side af salen med undtagelse af Dansk Folkeparti ikke kan støtte et forslag som det her.

Kl. 19:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:07

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Her har vi efter vores opfattelse at gøre med endnu et dårligt forslag fra regeringen. Det er et forslag, hvor effekterne er yderst tvivlsomme. Jobrotation kan lyde fornuftigt, men det er det ikke. Det er det ikke, fordi det ganske enkelt ikke er en rationel måde at bruge ressourcerne på.

Som eksempel kan jeg nævne, at forskningsleder for KORA, Jakob Arendt, har vurderet, at de 190 mio. kr., som regeringen har afsat til jobrotation i forbindelse med akutupakken, vil få knap 400 personer i job. Det vil sige, at det er over ½ mio. kr. – ikke for at skabe et job, men for at få en jobrotation. Det er ikke særlig rationelt. Man kan måske synes, det er sympatisk, men det er bare ikke en rationel måde at bruge de ressourcer, vi har, på.

I det hele taget er effekterne stærkt tvivlsomme, for det forholder sig jo ikke sådan, at hvis man ikke sender nogle ledige ud i jobrotation, så kommer de slet ikke i arbejde. Effekterne af jobrotation på sigt er yderst tvivlsomme, og vi mener, at man som ansvarlig politiker hele tiden må vurdere, om de ressourcer, man bruger, skaber værdi. Og hvis de ikke gør det, hvis de ikke skaber tilstrækkelig værdi, så er det ikke en rationel måde at bruge pengene på.

Det, man bør gøre, er at holde fast i den dagpengereform, man har indført, fordi vi kan se, at den virker. Og så bør man i øvrigt bruge de ressourcer, vi har i vores samfund, på nogle mere rationelle ting, der kan skabe nogle reelle arbejdspladser i det her land. Det gør det her lovforslag ikke, og derfor kan vi ikke støtte det.

Kl. 19:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for debatten her i salen. Lovforslaget her udmønter jo finanslovaftalen for 2013, og jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten for et godt samarbejde og opbakning til lovforslaget her i dag. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti også støtter lovforslaget, og det giver jo en tilpas bredde, synes jeg, i arbejdsmarkedspolitikken; det er rigtig fint.

Jeg synes, det er vigtigt at forholde sig til, hvad det er for prioriteringer, vi kan foretage med den midlertidige sænkelse af driftsløftet, vi lægger op til. Vi kan gennemføre en ungepakke, hvor vi sætter på jobrotation til bl.a. nyuddannede sygeplejersker. Vi kan sætte på voksenlærlingeordningen. Lad mig minde om, at den gruppe i Danmark, der har den højeste arbejdsløshed overhovedet, er de 25-29-årige, hvoraf mange er ufaglærte, uden uddannelse. Tænk, hvis flere af dem kan komme ind i en voksenlærlingeordning og få et fag, få et stærkt fundament at stå på for deres fremtidige arbejdsliv. Vi laver brobygningsforløb i ungepakken, der skal styrke, at flere unge går i gang med en uddannelse. Og så finansierer det her jo bl.a. også det, vi allerede har diskuteret i Folketingssalen i dag, nemlig vores store uddannelsessatsning for udfaldstruede dagpengemodtagere.

Vi kan gøre rigtig meget positivt med de penge, og jeg bliver nødt til lige at understrege, også i forhold til hvad Venstres ordfører sagde, at det jo ikke er sådan, at vi tager penge væk fra beskæftigelsesområdet. Vi vælger så at sige at hegne nogle af de mange milliarder, der årligt bruges på beskæftigelsen, ind og sige: Ja, der er alle mulige redskaber, man kan benytte sig af i kommunerne, men vi vil gerne have, at der i en periode, hvor der er arbejdsløshed, sættes på at løfte vores arbejdsløse. Altså, vi tager ikke penge væk, vi forringer ikke indsatsen, men vi hegner nogle af pengene ind og siger: Dem skal I bruge til uddannelse, og dem skal I bruge til jobrotation. Det synes jeg er en fornuftig måde at drive beskæftigelsespolitik på.

Derudover fremmer vi den private brug af jobrotation, og det er godt. Modsat af hvad jeg kan forstå er holdningen hos Liberal Alliance, vil jeg sige, at jobrotation er et godt redskab. Men det er meget dyrt redskab, og derfor er det ikke sådan, at vi bare kan udvide og udvide og bruge det, ligegyldigt om der er høj- eller lavkonjunktur. Men i den situation, vi befinder os i lige nu, synes vi, at jobrotation er virkningsfuldt og godt. Vi ved jo fra nogle af de effektmålinger, der er lavet i Nordjylland, at beskæftigelsesgraden er rigtig, rigtig pæn, positiv.

Jeg er enig med Enhedslistens ordfører i, at noget af det fine ved jobrotation er, at vi opnår to ting på en gang. Vi sikrer, at en del af den arbejdsstyrke, der er i arbejde, altså de mennesker, der går på arbejde hver eneste dag, får muligheden for efter- og videreuddannelse til et nødvendigt kompetenceløft, og samtidig med det skaber vi jobåbninger, hvor den nyuddannede, men ledige unge eller den langtidsledige eller for den sags skyld andre ledige får muligheden for at få foden indenfor på arbejdsmarkedet. Man må ikke undervurdere, hvad det betyder. At have et vikariat på en god dansk virksomhed kan gøre forskellen på, om man kommer i arbejde eller ej, og hvor hurtigt det kommer til at gå. Erfaringerne er vigtige, netværket etableres, og det klæder et cv.

Så er der i lovforslaget derudover også en målretning af mentorordningen, sådan at der fremover skal ligge en skriftlig tilkendegivelse, når der indgås en aftale. Jeg lytter mig i øvrigt til, at der er opbakning, tror jeg, fra alle Folketingets partier til det delelement i lovforslaget. Det er jo så det mindste af forslagene, så det er ikke noget, der kan løfte det finansieringsbehov, der er. Men jeg vil dog alligevel takke for det. For vi skal også finde de positive berøringsflader partierne imellem, og her er der så tilsyneladende et forslag fra regeringen, der nyder helt bred opbakning, og det er der jo grund til at notere sig og værdsætte.

Men ellers vil jeg sige tak for behandlingen heraf, og at det er meget fint, at der er så mange partier, der trods alt støtter det.

Kl. 19:14

Formanden:

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:14

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg har et spørgsmål til ministeren – og det er muligt, at ministeren hørte det inde ved siden af – i forbindelse med jobrotation. Ministeren var selv inde på en undersøgelse i Nordjylland, og bl.a. i Frederikshavn Kommune er erhvervskontoret inde at hjælpe private virksomheder med at få folk ud i jobrotation. Det har hidtil været den offentlige jobrotation, men nu er det 40 ud af 52, der er ude i det private, og der er mange, der er kommet på kurser.

Med hensyn til det administrative bøvvl vil jeg sige, at selvfølgelig kan erhvervskontoret hjælpe private virksomheder, men spørgsmålet er: Vil ministeren være indstillet på at se, om ikke der kan fjernes nogle af alle de papirgange vedrørende jobrotationsordningen? For når arbejdsgiverne siger, at det virker uoverskueligt, er det vel på sin plads at se, om ikke der er nogle arbejdsgange, der kan forenkles i det administrative, så man kan fjerne noget af alt det papir. Jeg tror ikke, det er noget, der koster noget særligt, men man kunne fjerne nogle af alle de papirgange, så der var en enklere tilgang til det for private arbejdsgivere, så de måske også kunne klare det selv uden at skulle have hjælp fra erhvervskontoret.

Kl. 19:15

Formanden:

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Et helt positivt tilsagn fra min side. Kan vi forenkle reglerne på det her område, synes jeg, vi skal gøre det. Så det er positivt tilsagn.

Kl. 19:15

Formanden:

Så er det hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Kl. 19:15

Joachim B. Olsen (LA):

Det der med, om noget er godt, om noget er en god måde at løse nogle problemer på, skal vel måles i forhold til, hvor dyrt det er, altså hvad man putter ind i det, og hvad man får ud af det. Og når nu ministeren selv erkender, at det her er en meget, meget dyr måde at skabe job på, vil det så ikke være mere rationelt at bruge pengene på en måde, hvor man får flere job for pengene?

Kl. 19:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg mener ikke, at der skal være mange hellige køer i beskæftigelsespolitikken. Der er nogle principper, der for mig er meget, meget vigtige, og det er princippet om ret og pligt, altså at man står til rådighed for arbejdsmarkedet og forsøger at bruge sine ressourcer og sine evner bedst muligt, og at man også samtidig har rettigheder. For mig er det også vigtigt, at beskæftigelsespolitikken gør den enkelte ledige stærkere end den dag, vedkommende blev fyret, og at det i øvrigt gavner dansk erhvervsliv, samt at vi skal passe på med ikke at umyndiggøre og klientgøre. Sådan nogle principper i beskæftigelsespolitikken synes jeg er vigtige.

Men jeg anser jo jobrotation – ligesom alt muligt andet – for at være et middel og ikke et mål, og derfor er jeg altid villig til at diskutere, om der er noget, der kunne gøres endnu bedre, og om der er noget, der kunne sættes i stedet. Jeg ved ikke, hvad det er, spørgeren konkret tænker på, men jeg vil gerne understrege, at i den nuværende situation synes vi fra regeringens side at jobrotation er et af de bedste midler, der er, fordi vi får understøttet den løbende voksen- og efteruddannelse, som der er behov for, samtidig med at der bliver skabt jobåbninger. Og det er jobåbningerne, der er nødvendige her og nu. Men jeg er altid villig til at diskutere, om vi kan indrette beskæftigelsespolitikken endnu mere fremadrettet, end vi gør det i dag.

Kl. 19:17

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:17

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, men man må vel altid tage prisen i betragtning, når man bruger nogle penge på noget. Altså, hvis jeg har 10 mio. kr., kan jeg også godt skabe nogle job, men det handler om, hvor mange job jeg skaber for de 10 mio. kr. Det er bare sådan et princip, som jeg synes er vigtigt.

Men når beskæftigelsesministeren siger, at erfaringerne fra Nordjylland er gode i forbindelse med det her, vil jeg gerne citere fra den COWI-rapport, som har analyseret de her effekter. Og der står i den COWI-rapport, hvor man har belyst det her:

Samtidig kan det, at kontrolgruppen ikke kan udvælges tilfældigt, betyde, at effekten overvurderes. Ved at anvende den kvasiekperimentelle metode har vi søgt at tage højde for en række af de væsentlige parametre af betydning, men i det omfang at disse parametre ik-

ke samvarierer fuldstændig med de kvalitative selektionsårsager, der anvendes i praksis, kan det ikke udelukkes, at resultaterne overvurderer effekten af jobrotation.

Det vil sige, at når man taler om, at der er gode erfaringer, bør man måske lige nævne, at den forskning, der er lavet på området, siger, at det er enormt usikkert, hvad effekterne er, især på lang sigt, for der har man ingen erfaringer med det. Man har kun nogle meget kortsigtede erfaringer. Men på lang sigt er der ikke noget der tyder på, at det her er en specielt fornuftig måde at bruge skatteborgernes penge på.

Kl. 19:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:18

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg vil sige, at vi i det hele taget har den udfordring i beskæftigelsespolitikken, at vi ved meget lidt om de langsigtede effekter af det, vi gør. Vi har rigtig meget evidens for de kortsigtede beskæftigelseseffekter af positiv karakter og fastholdelseeffekterne af negativ karakter på den korte bane. Men der er ikke ret meget forskning, der følger ledige, der eksempelvis er overgået til beskæftigelse på grund af en beskæftigelsesindsats, og så følger vedkommende i en årrække. Så man kan sige, at der er jobrotation ikke en større skyldner end de øvrige beskæftigelsesindsatser, der er.

Noget af det, som vi mangler, er eksempelvis noget mere langsigtet viden om, hvad det er, der sikrer varig beskæftigelse. For ét er at få folk flyttet fra arbejdsløshed ud på arbejdsmarkedet – og det er vigtigt i sig selv – men målet skal jo være, at flere mennesker opnår en varig tilknytning, og at vi bliver bedre til at modarbejde det, der også er en tendens, nemlig at der er nogle, der flakker ind og ud af vores arbejdsmarked og derfor bliver meget sårbare, eksempelvis over for konjunkturernes skiften, eller at arbejdspladser udflytter af Danmark. Så vi har behov for at vide mere om de langsigtede effekter af den samlede beskæftigelsespolitik.

Kl. 19:20

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 19:20

Christian Juhl (EL):

Nu synes jeg, det er interessant, at man altid snakker om den her videnskabelige evidens og sådan nogle ting. Jeg kan fortælle, at instituttet for seriøs fagforeningsforskning, der ligger på Granhøjvej 16 i Silkeborg, har 20 års erfaring med de her ting. De formidler desværre kun deres viden mundtligt, og det skal jeg gerne hjælpe med. Der kan jeg sige, at sådan noget som jobrotation har topprioritet i den virkelige verden. Desværre er der, så vidt jeg kan forstå svaret fra ministeriet, kun et par tusinde, der er i jobrotation aktuelt, og det er jo for lavt et tal. Vi skal op på måske 10.000, hvis vi kunne magte det. Og jeg synes ikke, det er dyrt, når man tænker på, at man faktisk uddanner folk, kvalificerer folk, samtidig med at man giver dem et godt stykke arbejde. Det er jo ikke gratis at uddanne folk. Det koster jo at holde vores arbejdsstyrke på en høj standard.

Et kort spørgsmål: Ville det ikke være muligt for os at finde en løsning, hvor vi både havde lidt penge til arbejdsgiverne, hvis de ville have dem, og også sørgede for, at der blev foretaget opfølgende virksomhedskontakt i forbindelse med jobrotation?

Kl. 19:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:21

Kl. 19:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, og vi sørger for begge dele, for der er bevilget penge til en opsøgende funktion og et opsøgende arbejde rundtomkring i landet. Det er nødvendigt, og vi har jo en fælles interesse i, synes jeg, at ordningen udvides fra primært at gælde den offentlige sektor til også at blive udbredt i den private sektor. Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at det for mig ikke er noget selvstændigt mål, at så mange som overhovedet muligt skal være i jobrotation. Det er et redskab, der skal bruges strategisk og målrettet, og det mener jeg vi gør med forslaget her.

Kl. 19:21

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:22

Christian Juhl (EL):

Det er selvfølgelig rigtigt, men med et meget, meget stort antal ufaglærte, måske flere hundrede tusinde, så har vi måske ikke nået den øvre grænse for den strategiske brug af jobrotationen endnu.

Jeg vil gerne høre, om ministeren er enig i LO's høringssvar. Det lyder:

»Vi opfordrer dog til, at der samtidig gennemføres en revision af jobrotationsredskabet ud fra de indhøstede erfaringer på såvel det private som offentlige arbejdsmarked.«

De mener, at sådan en revision sagtens kan foregå, samtidig med at de her aktiviteter sættes i gang. Årsagen er, at de oplever et behov for, at der generelt burde sikres en regulering af den nuværende jobrotationsydelse.

De har nogle forslag. Hvad mener ministeren om disse opfordringer fra LO?

Kl. 19:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:22

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har set høringssvaret, og det ligger jo lidt i forlængelse af det, som også hr. Bent Bøgsted var inde på, hvad angår det administrative. Det ligger i øvrigt også i forlængelse af det, hr. Joachim B. Olsen var inde på i forhold til effekterne. Jeg stiller mig selvfølgelig ikke på den side, at der ikke er grund til at afdække, om den her ordening kunne være endnu bedre, og om vi kan komme tættere på at vide, hvad den præcis gavner ikke mindst i forhold til grupperne af ledige. Så det kan sagtens være, at der er grundlag for at se hele jobrotationsordningen igennem.

Kl. 19:23

Formanden:

Den sidste til en kort bemærkning, jeg har noteret, er fru Ulla Tørnæs.

Kl. 19:23

Ulla Tørnæs (V):

Tak. I mit ordførerindlæg udtrykte jeg bekymring for den aftale, vi har indgået, om, at regeringen vil lave en reform af hele refusionssystemet. Det er også kommet til udtryk i en række af høringssvarene, hvilken betydning det her lovforslag får for en sådan reform. Ministeren har ikke rigtig reflekteret over det i sine svar, og det bringer mig så til at spørge: Hvordan ser ministeren det her lovforslag i sammenhæng med en samlet refusionsreform?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener, at behovet for en samlet refusionsomlægning eller -reform er helt uændret. Vi har fra starten af tilkendegivet, at vi ønsker en beskæftigelsespolitik, der i højere grad styres efter mål og resultater i stedet for midler og proces. Det behov er ikke blevet mindre.

Jeg mener ikke, at der er noget i det her, der på nogen som helst måde forhindrer eller forhaler, at den reform skal pågå.

Jeg ligger i øvrigt til grund, at den reform skal laves med et meget bredt udsnit af Folketingets partier. Vi har jo så at sige lagt de første sten til den reform i aftalen om førtidspension og fleksjob. Så det er noget af det, vi skal i gang med i 2013.

Kl. 19:24

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 19:24

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er rigtig glad for det, ministeren her siger. Jeg må bare, i hvert fald som jeg ser det, konstatere, at det her lovforslag sådan set går i den stik modsatte retning, for her styrer man jo netop ikke efter mål og resultater. Her giver man kommunerne en pose penge til en gruppe mennesker, hvor der ikke er nogen mål eller resultater overhovedet. Det er jo ikke udtryk for mål- og resultatstyring. Med det her lovforslag går man faktisk med hensyn til refusionen til kommunerne i den stik modsatte retning af, hvad jeg i hvert fald forstod på ministeren, da vi drøftede førtidspensions- og fleksjobreformen, var målet for regeringen med en refusionsreform.

Derfor er jeg selvfølgelig bekymret for, når ministeren kommer med et lovforslag af den her karakter, hvad det kommer til at betyde for den reform, som vi er meget optaget af netop bliver sådan, som ministeren understregede i sit svar. Det vil jeg holde ministeren fast på.

Kl. 19:25

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:25

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Som jeg sagde før, er der behov for en samlet reform af refusionsområdet. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at der er forskel på, om man med refusioner styrer, hvad det er for redskaber, der bruges, og dermed kommer langt ned i procesreguleringen, og det, vi gør her.

Så synes jeg i øvrigt, at det er værd at bemærke, at det her er en midlertidig foranstaltning på grund af den situation, vi er i. Men jeg vil blot understrege, at ambitionen om og behovet for at få kigget på refusionerne på tværs af ydelserne og i det hele taget have mere fokus på resultaterne er helt uændret, og det håber jeg som sagt at mange af os kan deles om at føre ud i livet.

Kl. 19:26

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Forhøjelse af virksomhedernes finansieringsbidrag ved forsikringsordningen for mindre, private arbejdsgivere).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 19:26

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 19:27

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Også dette forslag handler om gennemførelse af regeringens finanslovaftale med Enhedslisten. Og ikke overraskende består en del af aftalen i at pålægge danske virksomheder yderligere omkostninger. Således også dette lovforslag, der netop handler om at øge mindre virksomheders udgifter til sygedagpengeforsikring. Det indebærer en øget omkostning på samlet set 37 mio. kr. Det pålægger regeringen og Enhedslisten altså her de mindre virksomheder. Det lyder måske ikke af meget i det store samlede billede, men som ordsproget som bekendt siger: Mange bække små ...

Det her er også et forslag, som Venstre under ingen omstændigheder kan støtte. Som det klart fremgik af Venstres finanslovudspil, som jeg kan forstå ministeren ikke rigtig har kendskab til, har Danmark brug for, at der skabes rigtige private arbejdspladser, så væksten kommer tilbage. Det kræver efter Venstres opfattelse målrettede skatte- og afgiftslettelser, som forbedrer vores konkurrenceevne og genskaber optimismen i det danske samfund. Eller sagt kort: Der er brug for færre afgifter og flere arbejdspladser.

Regeringen gør desværre det modsatte med dette lovforslag. Vi har brug for, at flere vil etablere sig som selvstændige erhvervsdrivende, vi har brug for flere iværksættere, og vi har brug for flere, der tør tage chancen. Derfor skal vi støtte de danskere, som har modet til at oprette private job. Vi skal ikke yderligere beskatte eller belaste de danskere, der netop bidrager til at skabe de job, som vi har så hårdt brug for i det danske samfund. Tak for ordet.

Kl. 19:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jan Johansen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 19:29

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak for det hr. formand. Jeg har lovet at læse hr. Leif Lahn Jensens tale op.

I strenge tider som nu, hvor vores kasse er tom, og hvor vi har store udfordringer, når det gælder uddannelse, arbejdsløshed og en bevarelse af vores velfærd, har Socialdemokratiet det mål, at vi alle skal være med til at bidrage til den fælles fremtid.

Dette forslag er en del af det fælles bidrag, som i dette tilfælde vil betyde, at de mindre private virksomheder, skal dække 80 pct. af den samlede præmie til sygedagpengeforsikring i stedet for 70 pct., som det er tilfældet i dag.

På baggrund af en gennemgang af samtlige erhvervsstøtteordninger lægger regeringen med finansloven for 2013 op til en sanering af erhvervsstøtten. Med saneringen frigøres midler til nye højtprioriterede initiativer.

Men disse penge går ikke tabt over for virksomhederne. De omprioriteres centralt for at sikre grundforskning og udbud af uddannelser på højt niveau til fordel for danske virksomheder. Socialdemokraterne og De Radikale støtter forslaget.

Kl. 19:30

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Joachim B. Olsen (LA):

Nu stiller man jo normalt ikke spørgsmål, når en ordfører læser en tale op på vegne af en anden. Men da ordføreren jo selv er ordfører på arbejdsmarkedsområdet, tillader jeg mig alligevel at stille et spørgsmål: Mener ordføreren, at det i en tid, hvor små private virksomheder har det svært, er det rigtige at gøre at øge omkostningerne for dem? Altså, hvis man gerne vil have folk i arbejde, er det så en fornuftig prioritering at øge omkostningerne netop for de små private virksomheder?

Kl. 19:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:31

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg er klar over, at mindre virksomheder kan være mere sårbare end andre, men ordningen er faktisk stadig væk fordelagtig, ved at den lille mester kan tegne en forsikring og derved spare nogle penge. Så vi må jo sige, at hvis den lille mester tegner den forsikring, har han faktisk sparet nogle penge i forhold til nu. Og så må jeg stadig væk gøre opmærksom på, at pengene ikke er spildt; de skulle jo gerne komme ham til gavn ved forskning og uddannelse, så vi er sikre på, at der også fremadrettet er nogle ting, han kan søge støtte til, så han kan få en produktion op at stå.

Kl. 19:31

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:31

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg tror – men det er selvfølgelig kun en tro – at den lille håndværkervirksomhed i en situation, hvor rigtig mange af dem er voldsomt presset, er forholdsvis ligeglad med, at der bliver brugt nogle penge på forskning, som måske engang i fremtiden kommer den til gavn.

Er det efter ordføreren mening en rigtig prioritering i en sådan situation at øge omkostningerne for de mindste virksomheder? Og ordføreren kan ikke tale sig fra, at det her øger omkostningerne; det står i lovforslaget, som regeringen har fremsat. Er det en rigtig prioritering i en situation, hvor især mange små håndværkervirksomheder og andre små iværksættere er presset på deres eksistens?

Kl. 19:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:32

Jan Johansen (S):

Jeg tror, den lille mester også i dag får gavn af, at vi uddanner mennesker, som han kan få ansat i sit firma. Jeg tror, den lille mester også får gavn af de ting, der bliver udviklet og bliver opfundet, sådan

at han og hans firma også kan gå ud og sælge nogle produkter, som er tidssvarende.

Så jeg tror faktisk, at den lille mester også får gavn af de ting, vi gerne vil sætte penge af til, netop for at udvikle Danmark, så vi i fremtiden ved, hvad for produkter vi egentlig skal stå stærkt med i den internationale konkurrence.

Kl. 19:33

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 19:33

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det her forslag går ud på, at de samlede præmier til sygedagpengeforsikring for mindre, private arbejdsgivere fastsættes til 80 pct., som de skal bære af udgifterne, i stedet for 70 pct., som det er i dag.

Dansk Folkeparti synes ikke, at det er rimeligt at pålægge mindre virksomheder øgede udgifter. Det er meningen, at de skal bruge deres kapital til at skabe arbejdspladser. Der må jeg så sige, at jo mere man ser på, hvilke udgifter der bliver lagt på mindre virksomheder, jo tydeligere bliver det, at de bliver hårdere og hårdere belastet, og det synes vi ikke i Dansk Folkeparti er rimeligt. Det burde være sådan, at man kan sige til små virksomheder, at man gør, hvad man kan for at hjælpe dem, for at lempe deres udgifter, i stedet for at gå den anden vej og sige, at man gør, hvad man kan for at lægge flere udgifter på dem. Det lyder måske ikke af så meget, at deres udgifter stiger med 1.100 kr. til ordningen her, men som det blev sagt tidligere: Mange bække små. Og lige pludselig synes de, at det er uoverskueligt, og de får ikke tak for, at de prøver på at skabe mere omsætning og flere arbejdspladser, og de bliver bare pålagt flere og flere udgifter.

Det er ikke ret og rimeligt, og derfor siger vi nej til det her forslag. Det er jo et forholdsvis lille forslag. Der ikke så meget indhold i det, så der er ikke så meget ellers at kommentere. Man burde have kunnet gå en anden vej for at se, hvordan man så ville finde penge til finansloven, i stedet for at gå efter, hvor man nu lige kan finde nogle få millioner i det her spil. Men nej til det her forslag fra Dansk Folkeparti.

Kl. 19:35

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 19:35

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Den nuværende regering har adskillige gange sagt, at vi har en økonomisk krise, og at alle skal bidrage, og det gælder naturligvis også i denne sag. Når man så tænker på, at det beløb, der er tale om, som mindre, selvstændige erhvervsdrivende skal bidrage med ekstra i gennemsnit om året, er 1.100 kr. – 1.100 kr. om året – så er der ikke nogen, der får mig til at tro på, at det skulle føre til, at de her mindre firmaer lukker, og at der forsvinder arbejdspladser. Sådan hænger det ikke sammen. Jeg vil ovenikøbet sige, at jeg synes, det er et meget beskedent ekstra bidrag, som de her mindre, selvstændige erhvervsdrivende skal komme med – 1.100 kr. om året.

Den her ordning, hvor den enkelte selvstændige erhvervsdrivende forsikrer sig mod størstedelen af udgifterne til sygedagpenge i arbejds giverperioden, er jo ikke en obligatorisk ordning. Hvis der er nogen, der er meget tilfreds med, at det stiger med 1.100 kr., kan de jo melde sig ud af den. Det tror jeg så ikke at man vil gøre, for den er rigtig god, fordi man jo ikke ved, selv hvis man bare har nogle få

ansatte, om der pludselig er en, der bliver syg og man dermed hænger på en stor udgift i den her 3-ugersarbejdsgiverperiode, hvor man så slipper for det meste, hvis man tegner den her forsikring.

Så det korte af det lange er, at SF vil stemme for det her lovforslag. Det er ud fra en betragtning om, at vi har en krise, og at alle skal bidrage.

Kl. 19:37

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:37

Joachim B. Olsen (LA):

Man kan jo ikke bruge en argumentation om, at man ikke tror, at 1.100 kr. vil lukke virksomheder, og at det er et lille bidrag.

Trækker det her i den forkerte retning eller i den rigtige retning? Det er sådan, man skal vurdere et lovforslag.

Her har vi altså at gøre med et lovforslag, som pålægger mindre erhvervsdrivende en højere omkostning. Og det er da klart, at de beholder en forsikring. De bliver ruinerede, hvis de ikke har den, og så er det da klart, at de beholder den.

Så det her trækker i den forkerte retning, det kan man bare ikke komme uden om, og så må man i det mindste erkende det. Når omkostningerne stiger for mindre virksomheder, er det altså ikke noget, der fordrer, at de ansætter flere mennesker, at de får en økonomisk vækst, og at de dermed i højere grad vil være i stand til at bidrage til samfundet.

Sådan er det. Det kunne man da i det mindste have den anstændighed at vedkende sig.

Kl. 19:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:38

Eigil Andersen (SF):

1.100 kr. ekstra om året er altså knap 100 kr. ekstra om måneden. Altså, hvis Liberal Alliance har en opfattelse af, at det vil føre til, at selvstændige erhvervsdrivende må dreje nøglen om, må man for min skyld gerne mene det og gå ud i offentligheden og sige det, som man gør her. Men det får ikke mig til at sige ja til, at det forholder sig sådan.

Problemet er også, at den argumentation, der bliver brugt både her og i øvrigt også i forbindelse med nogle af de andre lovforslag, vi behandler i dag, jo snerper i retning af, at Liberal Alliance måske mener, at virksomheder i Danmark skal betale 0 kr. til det offentlige i det hele taget.

Det vil jeg gerne spørge hr. Joachim B. Olsen om: Er det det, Liberal Alliance vil?

Kl. 19:38

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:39

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg må sige, at jeg er lidt målløs. Altså, jeg har sjældent hørt sådan noget sludder fra Folketingets talerstol.

Kan ordføreren ikke bare forholde sig til det, jeg spurgte om? Trækker det her i den rigtige retning eller i den forkerte retning for små virksomheder? Øger det deres omkostninger, eller mindsker det deres omkostninger? Og er ordføreren af den opfattelse, at når omkostningerne øges for en virksomhed, trækker det i den forkerte retning med hensyn til, om de kan skabe vækst og arbejdspladser?

Det er sådan ganske elementær, økonomisk tænkning, som jeg ved at man bekender sig til, også i regeringen og Finansministeriet og alle mulige andre steder.

Kl. 19:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:39

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er altså åbenlyst for enhver, at det forøger omkostningerne. Det forøger omkostningerne med de knap 100 kr. i gennemsnit om måneden for mindre selvstændige erhvervsdrivende, som der er tale om. Og jeg kan altså ikke give hr. Joachim B. Olsen ret i, at vi på den måde pludselig er ude på en katastrofekurs, hvor tusindvis af arbejdspladser så må lukke.

Jeg må så også sige, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål om, hvorvidt den linje, som Liberal Alliance kører i de her sager, i virkeligheden betyder, at man mener, at virksomheder i Danmark skal betale 0 kr. i skatter og afgifter til det offentlige.

Sådan kunne man godt fortolke noget af det, der bliver sagt. Og hvis det skulle hænge sådan sammen, kan jeg i hvert fald sige, at det ikke er SF's synspunkt, at det skal være sådan. Der vil vi holde fast på princippet, som jeg startede med at sige, om, at alle skal bidrage.

Kl. 19:40

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 19:40

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må tilstå, at jeg også er noget målløs over argumentationen her og ikke helt forstår sammenhængen i regeringens politik.

For et øjeblik siden behandlede vi et lovforslag, hvor regeringen lagde op til at give private virksomheder et øget tilskud på et område, de ikke har bedt om at få det på; de vil gerne vil have et andet redskab, nemlig en tættere kontakt mellem jobcentrene og virksomhederne.

Her pålægger man så mindre virksomheder en øget omkostning. Og det hører vi så SF's ordfører stå her og sige overhovedet ingen betydning har. Men hvorfor har man så ikke sat barrieren højere? Hvad er begrundelsen for, at det, som hr. Eigil Andersen siger, kun er 1.100 kr.? Hvis det ikke har nogen betydning, kunne man jo lige så godt have sat det til at være et andet beløb.

Kl. 19:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:41

Eigil Andersen (SF):

Undskyld, det er jo en argumentation, som er meget speciel.

Jamen når det er sat så lavt, hænger det selvfølgelig sammen med, at det på et eller andet tidspunkt vil have en stærkt negativ betydning, og jeg kan ikke lige skitsere, hvor den grænse er, men jeg kan i hvert fald bare gentage, at 90-100 kr. om måneden ikke vil have de negative virkninger.

Jeg vil foreslå noget. Når man vil gøre sig til bannerfører for virksomhedernes ve og vel fra borgerlig side, vil jeg egentlig give det gode råd til de borgerlige partier, at de udvælger sig nogle emner og nogle sager, som der er noget kød på, i stedet for det her, som den forudsætningsløse dansker, den almindelige vælger, vil sige til sig selv er noget pjat; det er noget pjat at fremstille det, som om knap 100 kr. om måneden for en mindre selvstændig erhvervsdrivende skulle bringe job i fare.

Det passer jo ikke. Altså, det svarer vel til meget mindre end det beløb, man får pudset vinduer for, hvis det f.eks. drejer sig om en butik.

Kl. 19:42

Formanden:

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 19:42

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er faktisk rigtig, rigtig stolt over at være bannerfører for bl.a. det private erhvervsliv i Danmark. Og jeg er rigtig, rigtig stolt over at være medlem af et parti, som værdsætter den store indsats, som private virksomheder i Danmark yder.

Det er faktisk dem, der er årsagen til, at vi kan have et velfærdssamfund som det, vi alle ønsker at have. Det er dem, der er årsagen til, at vi får skatteindtægter i det danske samfund, som kan finansiere de goder, som vi i fællesskab uddeler til borgerne i Danmark, og sådan skal det være. Jeg er virkelig stolt over at være bannerfører for en markant erhvervspolitik, som betyder, at vi værdsætter, at der skabes job.

Hr. Eigil Andersen mener, at det her er så ligegyldigt et forslag, fordi det ikke har nogen betydning for, om man opretter en arbejdsplads eller ej. For mig drejer det sig om princippet, og jeg synes faktisk, at det kunne være relevant at vide, hvor smertegrænsen går. Det kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Eigil Andersen om.

Hvor går smertegrænsen for SF? For det kan jo være, at der kommer andre forslag, som også pålægger virksomhederne bare sådan en lille afgift på 1.100 kr., og så vil hr. Eigil Andersens argumentation formentlig være den samme. Derfor synes jeg, at det er relevant at spørge SF: Hvor går smertegrænsen? Hvornår mener hr. Eigil Andersen, at incitamentet til at oprette en arbejdsplads ikke længere er til stede?

Kl. 19:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:44

Eigil Andersen (SF):

Det mener jeg at jeg allerede har svaret på. Et sted går der en grænse, og det her forslag ligger klart under den.

Jeg tror, at det er klogt for alle, det gælder også mig selv, at lade være med at udstikke nogle retningslinjer og opstille et skema, som siger præcis hvor smertegrænsen er, men lade det vurdere konkret i de enkelte tilfælde.

Til gengæld er jeg meget enig med fru Ulla Tørnæs i, at de private virksomheder i Danmark er et særdeles vigtigt fundament for, at vi har et godt samfund. Og der er ingen tvivl om, at deres indsats også er en del af hjørnestenene, når vi skal tale om, hvorfor vi har et velfærdssamfund. Derfor spiller det en meget stor rolle.

Men jeg mener ikke, at man skal gøre private virksomheder til grin ved som forsvar at hævde, at det er et problem, hvis en mindre selvstændig erhvervsdrivende skal betale knap 100 kr. ekstra om måneden. Der skal man udvælge sig sine kampe med omhu efter min opfattelse og holde fast på, at det er noget, der har meget små proportioner.

Man kunne i stedet for tage fat på noget, der havde større proportioner end det her.

Kl. 19:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl som Enhedslistens ordfører.

Kl. 19:45

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Tak. Det er en fornøjelig debat at høre.

Jeg vil sige til det her forslag, at Enhedslisten støtter det, da det er en del af finanslovsaftalen, og da der kun er tale om en meget beskednen merudgift til arbejdsgiverne.

Så vil jeg til debatten sige, at der jo ikke er tale om en afgift, der er tale om en øget egenfinansiering, for at blive i de borgerliges sprog – det er tilsyneladende nødvendigt at tale deres sprog for, at de kan forstå det.

Der er stadig væk tale om et tilskud. Og en liberalist burde jo væmmes ved at se sådan et forslag, hvor der er tale om statssubsidiering af de private virksomheder. Og en rigtig liberalist ville jo kræve en omgående privatisering af sådan en forsikringsordning, det er klart.

Nu skal vi så høre de liberale klynke og sige: Jamen de kommer jo helt op på at betale 80 pct. af deres egen udgift, det er dog for galt!

Jeg synes ikke, der er noget galt i det her. Der er tale om en god hjælp til de små virksomheder, og den skal blive ved efter min mening, også gerne for statens penge, selv om det så er en nettoudgift for staten.

Kl. 19:46

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:46

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen en ægte liberalist vil selvfølgelig sige, at det er helt fint, at man selv skal finansiere en forsikringsordning. Det kunne være dagpengeforsikringen og andre ting, man selv skulle finansiere.

Det kræver så bare lige det andet element, nemlig at man så reducerer nogle omkostninger et andet sted. Og det er jo der, hvor det her ligesom glipper.

Nu er ordføreren sådan en varm fortaler for – han prøver i hvert fald at gøre sig til det – arbejdere i det her land. Det mener jeg han gør rigtig dårligt. Det mener jeg hans parti gør rigtig dårligt.

Men vil ordføreren i det mindste vedkende sig, at når en virksomheds omkostninger stiger, bliver der altså færre ressourcer til at ansætte nye arbejdere, der bliver færre ressourcer til at give de eksisterende arbejdere en højere løn, og der bliver færre ressourcer til at nedsætte prisen på de varer, som de virksomheder producerer, hvilket gør, at arbejderne og lønmodtagerne, som skal købe virksomhedens varer, skal betale en dyrere pris og dermed får færre penge mellem hænderne?

Det er sådan helt basal økonomi. Vil ordføreren vedkende sig det?

Kl. 19:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:47

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne indrømme, at hr. Joachim B. Olsens udlægning af virksomhedsøkonomi er meget basal og meget, meget forenklet. Der skal en meget lille og meget gammel virksomhed til – jeg tror, at man skal tilbage til 1920'erne eller 1930'erne – for at man kan nøjes med at beskrive det sådan.

Den indre dynamik, der er i en virksomhed nu til dags, betyder jo, at medarbejderne er det største aktiv. Det er dem, der kan skabe værdierne.

Det er jo ikke virksomhedsejerne, der skaber værdierne i Danmark, det er arbejderne i virksomhederne. Hvis de bliver behandlet godt, får en god løn, får en god uddannelse, skaber de værdi. Og så er det sådan set ligegyldigt, om de får – hvad hedder det? – stor eller lille subsidiering fra staten i det her tilfælde.

Der er vel ingen, der kan forestille sig, at arbejdsgiveren ikke skal give sygeløn til en arbejder, når vedkommende bliver syg; det gør man for netop at fastholde den gode arbejdskraft. Derfor er det med at beholde den her ordning netop en investering i virksomheden.

Kl. 19:48

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:48

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg mener, at det var ordførerens udlægning af, hvordan en moderne virksomhed fungerer, som var yderst, yderst forældet, men det kan vi diskutere en anden gang.

Når man nu øger virksomhedernes egenfinansiering af deres forsikringer, vil det så ikke være en god idé at øge lønmodtagernes egenfinansiering af deres forsikringer?

Kl. 19:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:49

Christian Juhl (EL):

Hvis vi skulle gøre regnskabet op over, hvor meget arbejderne og hvor meget kapitalisterne betaler i Danmark til den fælles drift af forskellige aktiviteter, ja, så tror jeg nok, at det taler til arbejdernes fordel. Derfor tror jeg, at man har en omfordeling til gode, hvis vi skal se på den slags ting.

Nu snakker vi i det her tilfælde kun om ordningen med sygedagpengeloven og arbejdsgiverens mulighed for at få statsbetalt en del af denne forsikring.

Ordføreren kunne jo gøre sig det tankeeksperiment, at man privatiserede denne ordning og spurgte forsikringsselskaberne ude på det private arbejdsmarked om en ordning. Så skal jeg love ordføreren for, at de private virksomheder ville komme til at betale et sted mellem 120 og 150 pct. for den her ordning i stedet for den pris, de i dag kommer til at betale, nemlig 80 pct. Så jeg tror, at de fleste små arbejdsgivere vil være rigtig glade ved, at vi fortsætter ordningen på den her måde. Derfor kan vi støtte forslaget og vil stemme for det.

Kl. 19:50

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:50

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Der er kort og godt tale om et lovforslag, som trækker i den forkerte retning. På trods af den udlægning, som SF's ordfører havde af, hvad vi skulle mene at konsekvenserne af det her lovforslag vil være – og der mener vi ikke, at det vil betyde massedød for de små virksomheder i Danmark; det har jeg ikke sagt, og det mener jeg heller ikke at Venstres ordfører sagde – mener vi summa summarum, at lovforslaget her er et lovforslag, som trækker i den forkerte retning, og vi er derfor imod det.

Jeg kunne jo blive i den argumentation, som SF's ordfører lagde for dagen; der blev sagt noget med, at det her svarede til, hvad man

får pudset vinduer for. Ja, det kan da godt tænkes, at det her svarer til det beløb, som det koster at få pudset vinduer.

Man kunne så forestille sig, at man på grund af de her øgede omkostninger neddrolede nogle andre omkostninger. Det kunne bl.a. være til at få pudset vinduer; det gjorde man så i stedet for selv. Det ville så sige, at der var nogle mennesker i den branche, som ikke havde nogen beskæftigelse. Det er jo sådan, det virker. Sådan nogle forslag som de her, der øger omkostningerne, har negative konsekvenser, der spreder sig som ringe i vandet ud i andre brancher. Derfor er vi imod det her forslag, fordi det her er et forslag, som trækker i den forkerte retning i en tid, hvor vi har desperat behov for lovforslag, som trækker i den rigtige retning. Tak.

Kl. 19:52

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 19:52

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Når man gennemlæser finansloftaftalens elementer, kan man godt forstå, at regeringen endte med at indgå aftale med Enhedslisten. For jeg tvivler på, at de blå partier, der var med i slutspillet, ville have tilsluttet sig denne finansieringsmodel. Det har jo hidtil været sådan, at arbejdsgiverne i de mindre, private virksomheder har kunnet tegne en sygedagpengeforsikring, der gav dem ret til at kunne få en refusion for deres udgifter til de sygedagpenge, som den ansatte havde ret til. Baggrunden for denne ordning var bl.a. at støtte denne gruppe af arbejdsgivere, således at risikoen for store udgifter i forbindelse med ansattes sygefravær kunne spredes, en tanke, som egentlig er vældig solidarisk.

Der var i 2011 ca. 34.000 mindre, private virksomheder, som havde tegnet en sygedagpengeforsikring, og det er disse 34.000 mindre, private virksomheder, som nu bliver straffet af regeringen og Enhedslisten. Arbejdsgivernes bidrag var tidligere på 70 pct. af de samlede forventede udgifter, mens statens tilskud var 30 pct. Med finansloftaftalen forringes denne ordning for de mindre, private virksomheder, fordi de nu ikke længere skal betale 70 pct. af de forventede samlede udgifter, men de derimod skal betale 80 pct. Det betyder nogle ekstra årlige merudgifter til de mindre, private virksomheder på ca. 37 mio. kr., nogle merudgifter, som man i disse virksomheder havde kunnet været foruden.

Så igen bliver det hul tale, når regeringen siger, at man ønsker at skabe vækst i det her land. Vækst kommer ikke ved, at der igen smides stakkevis af byrder på de private virksomheder; det vil tværtimod hæmme virksomhederne.

Konservative kan ikke støtte dette lovforslag.

Kl. 19:54

Formanden:

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Også det her forslag er et forslag, der udmønter finansloftaftalen for 2013. Jeg er sådan set enig i mange af de kommentarer, der er faldet, og også i det, der er blevet sagt, om, at vi, ikke mindst i en krisetid, jo nøje skal overveje, hvor stor en belastning, vi vil lægge på dansk erhvervsliv og dermed på danske arbejdspladser. Til gengæld synes jeg, at man i debatten i dag helt har undervurderet spørgsmålet om, hvad det er, pengene skal bruges til. Derfor vil jeg sådan set gerne gøre opmærksom på, at den sanering, vi har foretaget af erhvervsstøtten, lige præcis er det, der gør, at vi kan frigøre midler til andre områder, som også er vigtige – ikke mindst i en krisesituation –

nemlig forskningen og uddannelsen af vores unge og af de fremtidige generationer i Danmark.

Når vi diskuterer belastningen på dansk erhvervsliv og konkurrenceevnen, tror jeg, det er vigtigt, at vi i den diskussion også har et stærkt fokus på, at vi skal have en dygtig arbejdsstyrke, at noget af det, der kan afgøre, om vi kan konkurrere eller ej i Danmark, er, om vi er dygtige og *dygtigere*. I den henseende – og i øvrigt også når det gælder dansk erhvervslivs muligheder i det hele taget – er det da afgørende vigtigt, at vi forsøger, at vi er dygtige til det innovative, og at vi også afdækker, hvad fremtidige markeder har behov for. Og i en situation, som den, vi står i lige nu, er det jo ikke sådan, i forhold til den økonomiske politik, at vi bare kan forøge udgifterne til forskning uden at tilvejebringe indtægterne et sted fra.

Jeg hører ikke nogen partier – selv om jeg måske er lidt usikker på, hvad Liberal Alliance mener – der har tilkendegivet, at man ønsker, der skal bruges færre penge på forskning i Danmark. Hvis vi ønsker at fastholde et højt forskningsniveau, skal der også nogle penge i kassen. Det er det, der gør, at vi har været nødsaget til at sanere erhvervsstøtten, og det er det, som det her forslag udmønter.

Så synes jeg i øvrigt, det er værd at notere sig, at det stadig væk vil være sådan, at det for de mindre, private erhvervsdrivende vil kunne betale sig at tegne en forsikring i forhold til sygemeldte medarbejdere, i og med at staten fortsat vil refundere 20 pct. af udgifterne.

Kl. 19:56

Formanden:

Der er to, der beder om korte bemærkninger. Først er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:56

Joachim B. Olsen (LA):

Vi har i Danmark noget, der hedder Vækstfonden, og jeg mener, at man har brugt omkring 43 mia. kr. på den her vækstfond. Retfærdigvis skal det siges, at det var noget, der blev nedsat af den tidligere regering, men jeg tror, at Socialdemokraterne var med i forliget om den. De er lige kommet med en rapport, hvor de ligesom har beskrevet, hvad man har brugt pengene til osv. osv.

Når nu det er så vigtigt, at der forskes osv., kunne beskæftigelsesministeren så sige, hvad man vurderer de her 43 mia. kr. har gjort af gavn for det danske samfund. Hvor meget vækst har det skabt? Hvad har bidraget til væksten været?

Kl. 19:57

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:57

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man skal jo aldrig overvurdere egne evner, og jeg vil sige, at når jeg bliver bedt om at gengive korrekt, hvad Vækstfonden har givet af afledte positive effekter for det danske samfund, tror jeg, det mest korrekte vil være at henvise spørgsmålet til en af mine udmærkede kolleger, som har det ressortmæssige ansvar for forskning. Det er ikke, fordi jeg ikke vil diskutere forskning, men det er også sådan, at jeg gerne skal kunne oplyse Folketinget på et korrekt grundlag, og det kan jeg umuligt gøre på det spørgsmål.

Kl. 19:57

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 19:57

Joachim B. Olsen (LA):

Det er også fair nok. Og i øvrigt var det svar, som ministeren gav, cirka lige så kvalificeret som svaret fra det her undersøgelsesudvalg,

som har lavet en vurdering af, hvad effekterne har været. Det var stort set det samme. De kunne heller ikke sige, hvad det havde bidraget med.

Kl. 20:00

Kl. 19:58

Formanden:

Så har vi en kort bemærkning fra fru Mai Henriksen.

Kl. 19:58

Mai Henriksen (KF):

Jeg bed blot mærke i, at ministeren kobledede det her lovforslag sammen med et højt forskningsniveau, og hos Konservative vil vi jo rigtig gerne have et højt forskningsniveau. Men jeg skal bare lige spørge sådan til en indledning, om ikke ministeren er enig i, at forskning også skal gå hånd i hånd med arbejdspladser.

Kl. 19:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:58

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, det siger sig selv, og jeg tror, at man må sige, at det, der afgør, om vi evner at fastholde og udvikle danske arbejdspladser, hænger sammen med utrolig mange ting. Nu er det for nærværende lønkonkurrenceevnen, der er til diskussion, og den spiller selvfølgelig en rolle. Produktiviteten gør det i mine øjne endnu mere. Vores evne til at have et højt uddannelsesniveau er en i mine øjne helt undervurderet parameter i den globale konkurrence. Og evnen til at forske og være innovative, at afdække, udforske, se nye markeder spiller selvfølgelig også en rolle. Så det er klart, at forskning hænger uløseligt sammen med vores evne til at skabe arbejdspladser.

Når jeg bringer forskning ind i diskussionen af det her lovforslag, som handler om sygeforsikringen for mindre arbejdsgivere, er det, fordi jeg synes, det er nødvendigt at understrege, hvad pengene bliver brugt til. For det syntes jeg ikke fremgik meget tydeligt af debatten i første omgang.

Kl. 19:59

Formanden:

Fru Mai Henriksen.

Kl. 19:59

Mai Henriksen (KF):

Men en ting er, at det her lovforslag jo ikke bringer mange arbejdspladser med sig, men en anden ting er, at ministeren står og siger, at det handler om at kunne se nye markeder og nye produkter. Her må jeg bare sige, at i den forskningsaftale, der netop er blevet lavet, bl.a. med fordeling af de 770 mio. kr., har man jo lavet en millionnedskæring på bl.a. sådan noget som Højteknologifonden.

Højteknologifonden er jo kendt for netop at gå ud og yde en støtte til virksomheder, som netop udvikler nye produkter, netop kommer ind på nye markeder, og traditionelt kan man se, at når Højteknologifonden har haft fingrene nede i et projekt, er de virksomheder rent faktisk gået fra 13 til 26 medarbejdere. Det er rigtig vækst. Det er rigtige arbejdspladser, og det er jo så det, regeringen ikke vil, når det er, at man har lavet en besparelse på 190 mio. kr. på Højteknologifonden.

Kl. 20:00

Formanden:

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at det må siges, at lige præcis det spørgsmål er en lille smule langt væk fra behandlingen af L 76, som handler om virksomhedernes finansieringsbidrag til de forsikringsordninger, der er, hvad angår mindre, private arbejdsgivere.

Jeg forstår udmærket den opbakning, der er i Folketinget, til en god ordning, som der er god grund til at vi har, også på det område. Men det har vi fortsat med lovforslagets vedtagelse. Og som jeg sagde det før: Hvis vi ønsker at kunne prioritere forskningsmidler i Danmark, i den økonomiske situation, vi står i, så er vi også nødsaget til at prioritere de midler et sted fra, og det er det, vi gør med lovforslaget her.

Kl. 20:01

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 20:01

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke tror, at det hænger sådan sammen, at vi, hvis der er en god sygeordning, hvor folk har mulighed for at tage hjem og restituere sig, indtil man er frisk igen, så faktisk sparer arbejdstimer, ved at f.eks. en syg ikke går på arbejde og smitter sine kollegaer; ved at en syg ikke får en længere sygeperiode, men kan komme hjem og komme på benene igen hurtigst muligt.

Kl. 20:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:01

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu kan sygemeldinger på et arbejdsmarked handle om utrolig mange forskellige ting, og jeg vil uden at gå ind i en større sundhedsfaglig diskussion give ordføreren ret så langt, at hvis man smitter sine kollegaer, er det en god idé at blive hjemme. Men man kan også sygemelde sig af mange andre årsager. Det er noget, jeg ofte diskuterer med Enhedslisten, og der er vi ikke helt enige. Jeg bliver nødt til at understrege, at der er rigtig meget evidens for, at en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet gavner både den person, der er sygemeldt, og gavner den samlede samfundsøkonomi. Lige så vigtigt det er, at man skal kunne restituere sig, hvis man er sygemeldt, altså at der ikke lægges et unødvendigt pres på mennesker, der har behov for ro og hvile, lige så vigtigt er det, at vi tilrettelægger indsatsen på sygedagpengeområdet sådan, at de sygemeldte, der overhovedet kan det, vender hurtigst muligt tilbage til arbejdsmarkedet enten helt eller delvist. For alt tyder på, at det er det, der gavner den enkelte og i øvrigt også den samlede samfundsøkonomi.

Kl. 20:02

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:02

Christian Juhl (EL):

Jamen det stemmer fuldstændig overens med instituttets erfaringer i Silkeborg, så det er jo fint nok. Jeg vil gerne høre, om ministeren tror, at vi ved næste revision kunne lave et system, så det passer bedst, altså at de arbejdsgivere, der passer bedst på deres arbejdere, måske slipper en lille smule billigere end dem, der er mindre opmærksomme på at passe på deres arbejdere. Det har vi på andre områder, f.eks. i dele af arbejdsskadesystemet, og det kunne jo være, vi kunne lave det også her, sådan at forsikringen havde en progression,

så vi hele tiden fremhævede de gode eksempler og sagde: I skal søreme slippe lidt billigere, hvis I er rigtig gode ved jeres folk og sørger for, at de er trimmet og i god stand.

Kl. 20:03

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved ikke, om det er sådan, at Enhedslisten ønsker at ændre grundlæggende på de forsikringsvilkår, der er i den her ordning. For i den her ordning skeles der ikke til, hvad det er, medarbejderen sygemeldes på baggrund af. Det kan være noget, der relaterer sig til arbejdsmiljøet eller arbejdsstedet, og det kan også være sygdomsforløb, der slet ikke har noget at gøre med det arbejdsliv, vedkommende har. Og her er der altså alene tale om, at mindre erhvervsdrivende, private arbejdsgivere, kan få refunderet en del af deres udgifter. Så udestår der jo givet større diskussioner omkring indretningen af vores arbejdsskadesystem, og det er en diskussion, som jeg finder helt relevant. Men jeg vil sige, at hvor Enhedslisten måske har øje for, om man kan lave en yderligere belastning af arbejdsgiverne, har jeg måske lidt mere øje for, hvordan arbejdsskadesystemet kan understøtte, at flere vender tilbage til arbejdsmarkedet på et tidligere tidspunkt, end tilfældet er i dag.

Kl. 20:04

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om Forebyggelsesfonden. (Ændring af udvidelse af fondens formål m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 20:04

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er, kan jeg se, fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 20:04

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Det skulle have været Venstres ordfører, hr. Peter Juel Jensen, der skulle stå her, og på hans vegne skal jeg således læse hans ordførertale op.

Det forslag, vi behandler her i dag omhandler Forebyggelsesfonden. Intentionen kan man godt have sympati for, nemlig at udvide arbejdsstyrken i Danmark. Dette behov vil i de kommende år blive aktualiseret yderligere af den demografiske udvikling. Ligeledes er der behov for at få flyttet personer i den arbejdsdygtige alder fra passiv forsørgelse til aktiv deltagelse på det danske arbejdsmarked. Man

kan derfor godt have sympati for, at arbejdet i fonden skal ændres, således at arbejdspladsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet også inddrages under fondens formål og aktiviteter.

Lovforslaget bygger på en politisk aftale mellem regeringen og Enhedslisten fra august i år. Det kunne have været så godt, men tornene overgår altså buketter, selv om enkelte blomster stikker ud, så som øget fokus på fastholdelse, udrulning af fastholdelsescentre på landsplan og inklusion på arbejdsmarkedet, som nævnt i begyndelsen af min ordførertale. En af tornene er, at der ikke længere er frie projektmidler til virksomhederne. Aftalen mellem regeringen og Enhedslisten binder samtlige frie midler, der i høj grad bruges til finansiering af offentlige aktiviteter frem for at understøtte arbejdspladsrelaterede projekter.

Venstre undrer sig over, at partierne bag aftalen ikke opererer med direkte støtte til aktiviteter på den enkelte virksomhed. Nej, nu skal det være i form af foruddefinerede og mere målrettede initiativer, som trin for trin beskriver aktiviteter, der gennemføres på virksomheden. Ville det ikke være nemmere at tilpasse arbejdsmiljøindsatsen til virkeligheden på arbejdspladsen i stedet for at tilpasse virkeligheden til et lokale i Beskæftigelsesministeriet, hvor aftalen blev indgået? Er det den tillid, parterne i aftalen har til vores sikkerhedsorganisation? Hvem skal sikre, at nye ideer og erfaringer i form af styrkelse af forebyggelse og fastholdelse opsamles, og at den deles med andre?

Venstre er enig i, at der skal være et tilsyn, men det, som parterne bag aftalen lægger op til, er, at øget tilsyn skal styrke forebyggelsen. I Venstre tror vi ikke, at det er den rette vej at gå. Den rette vej havde været at øge fokus på de ressourcer, vi i forvejen har på arbejdspladsen, nemlig sikkerhedsorganisationen, for arbejdsmiljøet varetages og udvikles i virksomhederne i et samarbejde mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

I Venstre vil vi også gerne beklage, at bestyrelsens rolle indskrænkes, og at bestyrelsen gøres mindre. Det vil uden tvivl reducere indflydelsen fra dem, det hele handler om, nemlig parterne på arbejdsmarkedet. Venstre stiller sig uforstående over for denne devaluering af parterne. Venstre kan ikke støtte forslaget. Tak.

Kl. 20:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jan Johansen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 20:08

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak for det, formand. Hver dag går tusindvis af danskere på arbejde og bidrager på den måde til, at vi har det velfærdssamfund, som vi har i dag. De går på arbejde for at tjene penge, for at bruge deres faglige og menneskelige kompetencer, for at være en del af et fællesskab, ja, af alle mulige årsager. Uanset alle de mange gode intentioner, der har været gennem årene, er der stadig væk i dagens Danmark alt for mange, der dør, får skader, bliver syge eller nedslidte af at gå på arbejde.

Folketinget har gennem de senere år truffet en række beslutninger, der betyder, at vi alle skal arbejde længere. Pensionsalderen stiger gradvis, og efterlønnen forringes. Derfor bakker vi i Socialdemokratiet op om de tanker, der lå bag Forebyggelsesfonden, og også om de nye initiativer bag fremtidens forebyggelses- og fastholdelsesfond. Det er nødvendigt at tage fat om det og at øge forebyggelsen af ulykker, skader og nedslidning og tage fat om, at de, der bliver ramt, kan blive fastholdt på arbejdsmarkedet, både af hensyn til den enkelte borger og af hensyn til samfundet.

Jeg vil gerne fremhæve et par ting i den aftale, der ligger bag lovforslaget, vi behandler i dag. For det første flyttes fokus på indholdsdelen fra projekter til aktiviteter, så der med udgangspunkt i den faktuelle viden, vi har om branche og fag, der er særligt belastende, bli-

ver givet øget støtte til arbejdsgiverrådgivning, flere midler i forbindelse med forebyggelsespakken, særlige tilsynsindsatser for nedslidning og i forhold til det psykiske arbejdsmiljø, helhedsplan for arbejdsulykker i bygge- og anlægsbranchen. For det andet er der nu åbnet for, at fondens penge kan bruges på fastholdelse via seniorepakken, støtte til, at kommunale kan oprette rehabiliteringsteam, fleksjobbonus til virksomheder, etablering af landsdækkende fastholdelsescentre og udvikling af nye metoder til tidlig indsats over for arbejdsskader.

De initiativer, der ligger i den nye forebyggelses- og fastholdelsesfond, peger alle i den rigtige retning, og de forholder sig til den virkelighed, der er på arbejdsmarkedet i dag. Det må være sådan, at alle, uanset hvilket arbejde de udfører, som udgangspunkt kan have et langt og sikkert arbejdsliv. Desværre viser alle statistikker, at vi ikke er nået dertil, men vi Socialdemokrater er fast besluttet på, at det skal være målet. Det må være sådan, at man kan fløjte, når man tager på arbejde, og at man også kan fløjte glad, når man tager hjem igen.

Socialdemokraterne støtter forslaget og ser frem til, at de mange gode tanker kan blive udmøntet i virkeligheden til gavn for at styrke arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser, og for alle dem, der på en eller anden måde har svært ved at holde fodfæste på arbejdsmarkedet. Jeg skulle sige fra De Radikale, at de også tilslutter sig.

Kl. 20:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 20:12

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vi har nogle regeringspartier, der gerne vil bryste sig af at støtte forskning, innovation og udvikling. Her har vi et forslag, der går i den stik modsatte retning. Forebyggelsesfonden har hidtil uddelt midler til projekter, der var opfundet ude på virksomhederne, hvor udgangspunktet er, at virksomhederne i samarbejde med eventuelle rådgivere har arbejdet med forebyggende tiltag, som er målrettet den enkelte virksomhed, men som også har et udviklende sigte i form af nye metoder, nye redskaber eller nye tilgange. Det har haft den fordel, at der var plads til kreative og innovative tiltag, der var understøttet af netværk blandt både arbejdsmiljørepræsentanter og arbejdsmiljøprofessionelle. Der har været en bottom-up-tilgang med udgangspunkt i lokale ideer og lokalt engagement.

Lovforslaget lægger op til det stik modsatte, nemlig en top-down-tilgang, som gør, at ministeren kan bestemme, hvilke tiltag der kan være mulighed for. En central del af forslaget er, at der udarbejdes forebyggelsespakker på flere områder. Der er allerede i dag forebyggelsespakker, som har været en god ting for de små virksomheder, der har svært ved at overskue at gå i gang med store projekter. Men forebyggelsespakker bygger typisk på resultater fra andre projekter.

I den nuværende sammenhæng, hvor der er plads til store projekter på grundlag af lokale kreative ideer og muligheder, er der et godt grundlag for at etablere pakker. Så bliver det jo i orden. Men pakker i sig selv skaber ikke nogen fornyelse, bygger ikke på nogen nye ideer, giver ikke nogen nye metoder. Kort sagt er der ikke megen udvikling i pakker. De kan bruges til at udbrede gode erfaringer, og dermed kan de være med til at implementere forebyggende tiltag i virksomheder, men hovedsigtet med Forebyggelsesfonden smadrer man simpelt hen, hvis man gennemfører det her lovforslag.

Under bemærkninger til lovforslaget står en række områder beskrevet. Der er en forebyggelsespakke, der er seniorepakker, der er støtte til kommunal indsats. B.l.a. står der, at man kan støtte indsatsen i kommuner, der har til formål at afdække arbejdsevnen hos en borger, med henblik på at denne får fodfæste på arbejdsmarkedet. Støt-

ten kan også gives i form af tilskud til en virksomhed, der tilbyder en borger job på nedsat tid eller job med særlige hensyn.

Det vil sige, at man kan få tilskud til en konkret fastholdelsessag for enkeltpersoner, og det er selvfølgelig en prisværdig indsats, men det er altså ikke noget, der skaber ny viden eller udvikling eller skaber noget som helst, der kan bruges i andre sammenhænge. Reelt flytter man midler fra udvikling og innovation på forebyggelsesområdet til driftsopgaver. Er det virkelig det, man vil? Er det virkelig det, Forebyggelsesfonden skal udvikle sig til?

Samtidig giver man ministeren beføjelse til at udpege områder, hvor der skal være indsats. Indsatser forstås i den her sammenhæng sådan, at det på forhånd kan være defineret, hvilke initiativer, aktiviteter, indsatsen omfatter, skridt for skridt. Det er ministeren, der bestemmer, hvilke grupper der skal have midler. Ministeren kan bestemme, hvem der kan søge, og hvad der gives penge til. Der tales om at målrette midlerne fra Forebyggelsesfonden.

Ministerens sagde ved præsentationen af aftalen: »Jeg er glad for, at regeringen er blevet enig med Enhedslisten om målrettet at bruge en milliard kroner på forebyggelse og fastholdelse. Med de penge, kan vi både forebygge, at folk kommer til skade eller bliver nedslidte samtidig med, at vi sætter ind for at fastholde eksempelvis seniorer og personer med nedsat arbejdsevne på arbejdsmarkedet ...«.

Mener man virkelig, at man på den her styrede måde kan få større effekt af midlerne, end hvis fonden var fortsat som hidtil? Eller er virkeligheden, at man har brug for penge til nogle fastholdelsestiltag, og så var fonden et nemt sted at finde dem? Der vil ikke længere være den Forebyggelsesfond, der i en årrække har givet anledning til en lang række projekter, som har givet viden, udvikling og ikke mindst støtte til den lokale motivation, skabt lokalt arbejdsmiljøarbejde og netværk og videndeling.

Undskyld mig, men det er simpelt hen for dumt at ødelægge den indsats. Det havde jeg faktisk ikke troet om den nuværende regering, som jeg forestillede mig støttede et stærkt arbejdsmiljøarbejde, en stærk arbejdsmiljøorganisation og dygtige aktører på markedet. Derfor er det umuligt for DF at støtte det her forslag. Tak.

Kl. 20:16

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan Johansen.

Kl. 20:16

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ikke han synes, at det er meget opslidende at være på arbejdsmarkedet, at der også er mange tilskadekomne på arbejdsmarkedet, og at der skal ske noget andet end det, vi har kørt med det sidste stykke tid, så vi virkelig kan komme de usikre arbejdsforhold til livs, og så man ikke bliver slidt op, når nu man skal arbejde længere. Skal der ikke med det, der er lagt op til nu, gøres nogle andre tiltag end dem, der blev gjort før?

Kl. 20:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:17

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er rigtig mange problemer med arbejdsmiljøet, og at der er behov for at gøre nogle tiltag, men jeg tror ikke på, at man ovenfra kan definere nogle bestemte tiltag, nogle bestemte pakker, som så vil have en effekt derude. Jeg tror faktisk på, at man er nødt til at bruge mange ressourcer på at finde på nye måder, nye veje, udvikle nye tiltag, sådan som man faktisk har kunnet gøre for de midler, der hidtil har været brugt i Forebyggelsesfonden.

Så jeg tror faktisk, det er en forkert vej. Jeg tror, at vi får mindre godt arbejdsmiljøarbejde ud af det her. Vi får lavet noget, som vi

godt kender i forvejen, men vi får ikke nogen udvikling; vi får ikke skabt noget, der er bedre end det, der er.

Kl. 20:19

Kl. 20:17

Formanden:

Hr. Jan Johansen.

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:19

Kl. 20:17

Jan Johansen (S):

Jeg synes jo, at det, der ligger i planen her, er, at man fuldstændig målretter indsatsen der, hvor folk bliver slidt op, hvor de fleste arbejdsskader egentlig forekommer. Man prøver at lave noget, som gør, at der ikke sker alle de ting her, plus at de små virksomheder ad den vej også får en hjælpende hånd. Det synes jeg faktisk er et kanongodt initiativ, som gør, at vi kommer bredere ud, end det skete før, hvor det egentlig kun var store virksomheder, der søgte midlerne.

Kl. 20:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:18

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

En af årsagerne til, at vi jo allerede har pakker, er, at man netop fra de små virksomheders side sagde: Jo, der kan være en god idé i at formidle noget erfaring ud til de små virksomheder og vise nogle veje til at lave et godt arbejdsmiljø på små virksomheder.

Det er da vældig prisværdigt at sige, at her har vi en medarbejder, der skal hjælpes, og at man så kan få støtte til det, men det er der ikke nogen forebyggelse i. Der er ikke nogen bred forebyggelse i forhold til de problemer, der er med arbejdsmiljøet ude på arbejdsmarkedet, ved at lave enkelte tiltag over for enkelte medarbejdere rundt omkring. Så er vi altså nødt til at løfte det. Det her forslag går i den stik modsatte retning.

Kl. 20:18

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 20:18

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes jo, at vi har nogle erfaringer. Vi har haft en borgerlig regering igennem 10 år, og vi har haft Forebyggelsesfonden kørende siden 2006. Så skal jeg bare spørge ordføreren: Er arbejdsmiljøet blevet bedre, mens vi har haft den borgerlige regering, eller så længe vi har haft Forebyggelsesfonden?

Kl. 20:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:19

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Der sker mange ting med arbejdsmiljøarbejdet. Jeg vil vove den påstand, at, ja, arbejdsmiljøarbejdet er blevet bedre de sidste 10 år; det er der slet ikke nogen diskussion om. Man er blevet meget mere systematisk i sit arbejdsmiljøarbejde, man er blevet meget mere målrettet i sit arbejdsmiljøarbejde rigtig mange steder.

Så er der selvfølgelig også steder, hvor det går den anden vej, men det er jo derfor, vi har Arbejdstilsynet til at gå ud at kontrollere, at man faktisk får styr på sit arbejdsmiljøarbejde. Det gør den her pakke i hvert fald ikke noget ved.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forstår ikke ordførerens udtalelse. Hvordan kan man måle arbejdsmiljøarbejdet? Man kan f.eks. måle det på antallet af ulykker eller erhvervsbetingede lidelser. Hvordan har det udviklet sig under den borgerlige regering?

Kl. 20:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:20

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg forstår sådan set ikke spørgsmålet, for det, vi snakker om i dag, er, hvordan man skal lave forebyggende arbejdsmiljøarbejde fremadrettet. Jeg ved ikke, om spørgeren tænker, at det er bedre at gå ud nogle enkelte steder og lave nogle pakker på nogle områder, som man tror måske virker, i stedet for at lave noget regulært, bredt forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Den sammenhæng kan jeg simpelt hen ikke se.

Kl. 20:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 20:20

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil sige, at det, som er erfaringen med de her forebyggelsespakker i forhold til mindre virksomheder, er, at de er glade for dem. Og det er, fordi de er nemme at gå til, og derfor har de jo et godt formål. Der kan være mange ting, som man kan nævne i forbindelse med Forebyggelsesfonden og den omlægning, der sker, og jeg vil prøve at nævne nogle af de ting, som vi i SF synes er vigtige.

For det første er det uhyre vigtigt, at de her særlige tilsynsindsatser mod nedslidning bliver bevaret. Vi har stadig væk alt for meget nedslidning på de danske arbejdspladser, både offentlige og private, og derfor er det vigtigt, at der bliver ført ekstra tilsyn inden for de pågældende fagområder.

Et andet område er, at man nu styrker tilsynsindsatsen i forhold til psykisk arbejdsmiljø. Dårligt psykisk arbejdsmiljø har jo været et stigende problem igennem en årrække. Det kan f.eks. være i forbindelse med vold og trusler, som personalet bliver udsat for; det kan være høje følelsesmæssige krav og tidspres, der kan føre til både stress og udbrændthed. Derfor er det rigtig godt, at der nu bliver lavet nogle særlige tilsynsindsatser inden for f.eks. hjemmepleje, døgninstitutioner, psykiatri og blandt lærere, sygeplejersker og socialrådgivere. Det er der hårdt brug for, og det kan man bestemt bekræfte i de her faggrupper.

Vi er også meget glade for i SF, at der bliver lavet en handleplan mod arbejdsulykker i bygge- og anlægsbranchen, som er den farligste branche, vi har. Der er alt for mange ulykker, og det er der stadig væk, selv om man f.eks. i Sverige nu har cirka halvt så mange arbejdsulykker inden for bygge- og anlægsområdet i forhold til antal beskæftigede medarbejdere, som vi har i Danmark. Så vi er meget tilfreds med, at der skal gennemføres nogle flere landsdækkende kontrolaktioner fra Arbejdstilsynets side over for byggepladserne.

Vi er også tilfreds med, at man vil lave en handlingsplan om at forebygge arbejdsulykker i bygge- og anlægsbranchen, som Arbejdstilsynet og de relevante parter på arbejdsområdet, altså arbejdsgivere

og fagforbund, vil blive inddraget i at lave. Vi er sikre på, at den metode med at lave sådan et trepartssamarbejde om nogle forpligtende indsatser for at nedbringe antallet af arbejdsskader er en metode, som vi også med stor glæde vil kunne bruge inden for andre fagområder.

Endelig vil jeg nævne, at der også bliver gjort nogle ting for at lave nogle udviklingsprojekter, sådan at man kan få en bedre seniorpolitik, et bedre seniorarbejdsliv. Man skal huske på, at de beslutninger, der er blevet taget, i forhold til at man får efterlønnen på et senere tidspunkt i sit liv, og at det bliver for en kortere periode, rummer en risiko for, at der bliver efterladt ældre lønmodtagere på arbejdsmarkedet, som ikke kan holde til de ekstra år, de skal arbejde. Og i den forbindelse har det også en stor betydning, at man prøver at udvikle noget, som gør, at arbejdsbelastningen for visse ældre medarbejdere kan nedsættes.

Det er uhyre vigtigt, at man på den måde begynder at opbygge og sprede endnu mere viden om, hvordan man kan lægge tingene til rette, altså fremlægge nogle gode ideer, som kan bruges på forskellige arbejdspladser. Så det her med at sørge for bedre muligheder for et godt arbejdsliv også som senior er også for SF et meget vigtigt punkt. Der kunne nævnes en række andre, men det vil jeg så afstå fra. Nu har jeg i hvert fald nævnt nogle af dem, der er vigtige for os.

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 20:24

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som et apropos til den forrige taler vil jeg sige, at for folk, der er nedslidte som ældre, ville det letteste jo være, hvis de havde mulighed for at gå på efterløn, men det kunne man desværre ikke fastholde.

Enhedslisten kan generelt støtte det her forslag, der er en konsekvens af målretningen af fondens arbejde i udspillet »Et godt og langt arbejdsliv for alle«. Ikke mindst er vi tilfredse med, at fonden med målretningen øger indsatsen for et bedre psykisk arbejdsmiljø. Det handler om målretning af forebyggelsesindsatsen i form af støtte til arbejdsmiljørådgivning, til forebyggelsespakkerne, særlige tilsynsindsatser over for de nedslidningstruede brancher, især tilsyn med det psykiske arbejdsmiljø, og en handlingsplan til forebyggelse af ulykker inden for byggebranchen. Det er en direkte målretning mod de arbejdspladser, der har det værste arbejdsmiljø.

Det handler også om en særlig indsats for at fastholde flere på arbejdsmarkedet og inklusion af dem, som har en meget begrænset arbejdssevne.

Der er dog dele af målretningsindsatsen, som vi måske kan være en smule bekymrede over. F.eks. indføres en bonus for oprettelse af fleksjob på 10 timer om ugen eller mindre. For det første er det, bonus eller ej, tvivlsomt, i hvilket omfang der overhovedet vil blive oprettet disse job. Langt de fleste af de mennesker, hvis arbejdssevne er så reduceret, hører til på førtidspension, hvilket imidlertid bliver langt vanskeligere at opnå med regeringens og de borgerlige partiers ubehagelige og asociale forringelser af førtidspensions- og fleksjobordningerne. Vores støtte til bonusordningerne er derfor ikke en accept af denne såkaldte reform, men støtte til et lillebitte plaster på såret.

For det andet er det afgørende, at bonussen ikke bliver en tilskyndelse til kassetænkning, hvor arbejdsgiverne i stedet for et fleksjob på flere timer opretter flere på under 10 timer.

En anden bekymring omkring målretningen er tendensen til at bruge afsatte midler til at finansiere tiltag i ny lovgivning, altså det forhold, at man bruger Forebyggelsesfonden til delvis at finansiere den såkaldte reform af fleksjob- og førtidspensionsordningerne – og

hvor der er tale om ganske store beløb – frem for at bruge alt til etablering af rehabiliteringsteam. Grundlæggende bør den type finansiering findes andetsteds.

Når vi alligevel nikker ja til målretningen og dermed også til dette lovforslag, skyldes det, at disse tiltag trods alt kan være med til at mindske de negative konsekvenser af lovgivningen på førtids- og fleksjobområdet.

Til sidst vil jeg sige, at forslaget er en form for nyudvikling, som jeg går ind for. Desværre har Forebyggelsesfonden kun i meget lille udstrækning gjort nogen fremskridt for arbejdsmiljøet indtil videre. Jeg tror og håber på, at regeringens målretning gør det bedre, og jeg tror og håber på, at vi sammen kan følge op på dette lovforslag, hvor vi ser på, hvad der virker og eventuelt ikke virker. Vi ved jo godt, at alt for mange projekter ikke virker, men på den anden side er der også projekter, som virker. Det bliver muligt også i fremtiden, og alt i alt vil jeg stemme ja til dette forslag.

Kl. 20:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 20:28

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg har sådan set ikke frygtelig meget at tilføje til det, som ordføreren fra DF og ordføreren fra Venstre har sagt. Konklusionen af det er selvfølgelig, at vi også er imod det her forslag. Vi er i det hele taget skeptiske over for det her med en forebyggelsesfond. Men når man nu har en, synes vi, det er kritisabelt, at der ikke længere er frie midler til virksomheder, for vi er af den opfattelse, at det er ude på virksomhederne, man bedst kan vurdere, hvordan en indsats skal gøres i forhold til især forebyggelse. Det er derude, man kender medarbejderne, og det er derude, man har en viden om, hvad der eventuelt kunne gøres.

Vi er også kritiske over for den politisering, der er af Forebyggelsesfonden, nemlig at den til enhver tid siddende minister får en større magt til at målrette projekter. Man kunne jo frygte, at de blev politisk bestemte. Og vi er kritiske over for det med, at man tilfører midler til tilsyn på områder, hvor der allerede er tilsyn – i det hele taget den her tro på, at øget tilsyn er vejen frem, i stedet for en tro på og en respekt for, at arbejdsmiljøet bedst varetages ude på virksomhederne i samarbejde med arbejdsgivere og arbejdstagere – og at Arbejdstilsynet nu også får finansieret nogle af deres driftsopgaver gennem Forebyggelsesfonden.

Kl. 20:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Jan Johansen.

Kl. 20:30

Jan Johansen (S):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han ikke synes, at det er bedst, at man målretter midlerne derover, hvor skaderne sker, altså der, hvor folk virkelig slider sig op, der, hvor folk kommer til skade, i stedet for, at man spreder midlerne ud, og de måske kommer på virksomheder, hvor man har en god sikkerhedsorganisation, for man kan sige, at det er de mennesker, der virkelig bliver slidt op, der får brug for de erfaringer.

Kl. 20:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:30

Kl. 20:33

Joachim B. Olsen (LA):

Det er vi heller ikke helt sikre på vil ske med det her lovforslag. Alt-
så, intentionerne lyder godt, men vi er simpelt hen ikke sikre på, at
det er, hvad der vil ske, og at princippet om, at der er nogle midler,
nogle frie midler, til, at virksomhederne kan lave en indsats, er et
bedre princip, i stedet for at det bliver staten, der i højere grad går
ind og bestemmer, hvad projekterne skal bruges til. Det tror vi er den
forkerte retning at gå i, og jeg tror ikke, at det vil komme dem til
gavn, som ordføreren egentlig også gerne vil gavne.

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 20:31

Jan Johansen (S):

Jeg bliver nødt til også at spørge ordføreren, om det ikke er godt, at
man fastholder folk på arbejdsmarkedet, sådan at de får en tilknyt-
ning til arbejdsmarkedet? På den måde kan de mennesker, som af en
eller en grund ikke kan yde hundrede procent, også blive på arbejds-
markedet. Synes ordføreren ikke, at det er en rigtig god idé at bruge
penge på det?

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:31

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, det er godt, når man fastholder folk på arbejdsmarkedet, det er vi
enige i. Og det har virksomheder også en egeninteresse i at gøre, da
de ofte har at gøre med nogle medarbejdere, som har nogle helt spe-
cifikke kompetencer og en specifik viden vedrørende arbejdsplad-
sen, som har en høj værdi for virksomheder. Derfor har vi sådan set
også ret høj tiltro til, at idet virksomheder har en egeninteresse i at
fastholde dygtige medarbejdere, er det en opgave, som de er interes-
seret i at løse.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:32

Eigil Andersen (SF):

Jeg forstod på hr. Joachim B. Olsen, at opgaven med at sørge for et
bedre arbejdsmiljø bedst varetages på den enkelte arbejdsplads. Jeg
vil gerne spørge: Betyder det, at man efter Liberal Alliances mening
f.eks. skal halvere Arbejdstilsynet som et led i de offentlige bespa-
relser, man har store planer om at gennemføre, eller skal Arbejdstil-
synet måske helt afskaffes?

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:32

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det er ikke en del af vores finansieringsplan specifikt at skære
ned på Arbejdstilsynets område. Vi ser helt generelt gerne et mindre
offentligt forbrug, men vi har ikke udpeget Arbejdstilsynet som et
konkret spareområde.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:33

Eigil Andersen (SF):

Jo, men der er jo så det ved det, at en væsentlig del af Arbejdstilsy-
nets opgave er at føre tilsyn, og på nogle områder bliver tilsynet så
yderligere styrket med det, som nu er aftalt vedrørende Forebyggel-
sesfonden. Er det Liberal Alliances mening, at Arbejdstilsynets til-
synsopgave skal skæres væk?

Kl. 20:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:33

Joachim B. Olsen (LA):

Det mener jeg ikke at vi har givet udtryk for på noget tidspunkt. Jeg
konstaterer bare, at man med det her lovforslag tilfører midler til
områder, hvor der i forvejen er tilsyn, og det virker ikke som en rati-
onel måde at bruge pengene på.

Kl. 20:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren.

Den næste ordfører er fru Mai Henriksen.

Kl. 20:34

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Forebyggelsesfonden blev etableret i 2007 med det helt klare formål
at yde støtte til at forebygge og forhindre fysisk og psykisk nedslid-
ning. Gennem årene har Forebyggelsesfonden ydet støtte til projek-
ter, der knytter sig til arbejdspladser og forebyggelse af nedslidende
rutiner samt styrkelse af genoptræning og rehabilitering af syge og
handicappede. I slutningen af december 2011 blev den første evalue-
ringsrapport afleveret, og den viste jo, at det er vanskeligt for projek-
terne at påvise de egentlige effekter af projekterne. Derfor besluttede
regeringen i finansloven for 2012 at målrette Forebyggelsesfondens
indsats med henblik på at få et mere direkte sammenspil med be-
skæftigelsesindsatsen.

Det lyder jo i princippet rigtig fint, men kæden hopper hurtigt af,
når man læser lidt længere ned, for når indsatsen skal målrettes, er
det jo mærkeligt, at formålsbestemmelsen nu bliver bredere og mere
rummelig end hidtil, og man kunne jo egentlig sige, at det er det
modsatte af en målretning. Derudover er der jo ikke tale om en mål-
retning, men faktisk om et helt nyt fokus for Forebyggelsesfonden.
Hidtil har fonden bl.a. haft som fokus at forebygge nedslidende ruti-
ner og arbejdsgange, styrke genoptræning og rehabilitering af syge
og handicappede og lidt flere ting. De nye fokusområder er indsat-
ser, der forebygger psykisk og fysisk nedslidning, arbejdsulykker,
erhvervssygdomme, fastholdelse af seniorer og medarbejdere med
nedsat arbejdsevne og mere inklusion på arbejdsmarkedet.

Konservative synes, det er rigtig fint med et beskæftigelsesper-
spektiv, men som en række af hørings svarene også giver udtryk for,
er vi bekymrede for, om de handicappedes, de syges og de socialt
udsattes perspektiv nu helt udlades, for beskæftigelsesperspektivet
 afløser jo det eksisterende, og et skift i fokus vil betyde, at handicap-
pede, syge og socialt udsatte vil blive glemt. Derfor ser De Konser-
vative sig ikke i stand til at støtte lovforslaget på nuværende tids-
punkt.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ingen korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for debatten. I spørgsmålet om Forebyggelsesfonden ville jeg jo så gerne kunne gå på talerstolen og takke for den brede opbakning til den her gode målretning og udmøntning af et ret stort beløb af det resterende beløb i Forebyggelsesfonden, men det lader sig desværre ikke gøre. Men jeg glæder mig nu over de mandater, der er på plads, så vi kan komme i gang med det her, og takker i øvrigt Enhedslisten for et godt forhandlingsforløb om det.

Jeg har det sådan med arbejdsmiljø, at vi jo altid kan sætte utrolig mange ord derpå, og det er de færreste, der ikke er tilhængere af, at vi skal have et godt arbejdsmiljø, men noget af det, jeg synes der er udfordringen i den diskussion, er, at det er så let at sige alle de rigtige ord, men at det tilsyneladende er så svært for os at få det fuldført i Danmark. For selv om vi ved rigtig meget om arbejdsmiljø og ved rigtig meget om forebyggelse, er sandheden jo den, at vi har et for dårligt arbejdsmiljø på for mange arbejdspladser. Der er for mange ulykker på danske arbejdspladser, der er for meget nedslidning, og der er for mange dødsfald, som relaterer sig til alvorlige arbejdsulykker og manglende sikkerhed.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at min egen tilgang som socialdemokrat til arbejdsmiljøspørgsmålet er, at vi skal lade være med at relativere. Vi skal lade være med at lade, som om alle arbejdsmiljøproblemer er lige alvorlige. For det må være sådan, at det er dem, der går på arbejde i Danmark og risikerer liv og helbred, førlighed, en ordentlig seniortilværelse på grund af deres arbejdsmiljø, som vi i særlig høj grad skal prioritere.

Det er derfor, vi laver en målretning af Forebyggelsesfonden. Vi begynder nu at arbejde med et, synes jeg, bredere og mere korrekt forebyggelsesbegreb. For forebyggelse er ikke bare at forebygge, at problemerne opstår, forebyggelse er også at fastholde mennesker på arbejdsmarkedet og dermed forebygge en egentlig afgang fra arbejdsmarkedet med tilhørende mulige problemer med varig passiv overførselsindkomst. Så ja, vi laver en målretning, vi laver en fokusering, sådan at udgangspunktet nu kommer til at handle om både forebyggelse og fastholdelse, og dermed introducerer vi et bredere forebyggelsesbegreb. Det mener jeg er helt afgørende.

Så må vi altså også være ærlige over for hinanden og sige, at der allerede er brugt temmelig mange af fondens midler, og den store evaluering, der er blevet lavet, viser, at nuvel er der en del af projekterne, der har gavnet den virksomhed, hvorpå projekterne har været etableret og forankret, men det har – som i øvrigt også den konservative ordfører var inde på – knebet gevaldigt med at få udbredt de erfaringer og dermed få pengene til at virke på en større del af det danske arbejdsmarked. Og med de få ressourcer, der er tilbage i fonden, er det da en politisk forpligtelse at sikre, at pengene bliver brugt bedst muligt.

Så ja, vi vender perspektivet. I stedet for at have mange små lokale projekter samler vi indsatsen der, hvor vi ved det batter noget, og hvor vi kan komme til at lade flere mennesker omfatte. Det er derfor, vi kører videre ad det spor, der handler om forebyggelsespakker. Det er derfor, vi prioriterer de særlige tilsynsindsatser. Det er i øvrigt også derfor, vi skærper det særlige tilsyn, hvad angår det psykiske arbejdsmiljø. Vi har store problemer på det område, og noget af det, der optager ikke mindst mig, er de alt for mange medarbejdere, der oplever vold og trusler, når de går på arbejde. Det er udbredt mange steder, ikke mindst i den offentlige sektor. Og jeg tror slet ikke, at vi må undervurdere den belastning, det kan være, når man egentlig bare passer sit arbejde som parkeringsvagt, som portør eller

som sygeplejerske, at der er vold fra enten borgere/brugere eller fra pårørende. Det kan være en enorm belastning, og det er noget af det, vi tager fat på i forbindelse med det psykiske arbejdsmiljø.

Så er jeg også glad for, at vi sætter fokus på både rehabiliteringsteam og en fleksjobbonus. Det er nødvendige elementer, der bygger oven på reformen af førtidspensionen og fleksjobområdet, og jeg er helt opmærksom på, at den reform er indgået med nogle partier i Folketinget og ikke Enhedslisten, der står bag det her lovforslag, men så meget desto vigtigere er det jo, at Enhedslisten har tilkendegivet sin opbakning til, at der kan arbejdes med nogle af de elementer, der er nødvendige, for at vi får et ordentligt tværfagligt samarbejde til at fungere ude i de enkelte kommuner.

Derudover vil jeg gerne fremhæve det landsdækkende fastholdelsescenter, seniorpakkerne, som er et helt nyt initiativ. Ligeegyldigt hvad man måtte mene om tilbagetrækningsreformen, som blev aftalt under den tidligere regering, står det jo klart for alle, at der er stadig flere på vores arbejdsmarked, der skal blive på arbejdsmarkedet i længere tid. Vi har behov for at få udviklet metoder og strategier for, hvordan vi kan fastholde flere mennesker i et længere arbejdsliv, og derfor, synes jeg, er prioriteringen af seniorområdet helt afgørende i forhold til Forebyggelsesfonden.

Det sidste, jeg skal sige, er, at vi ikke udmønter hele det resterende beløb i fonden, og det betyder, at når vi skal i gang med det, vil der jo være en fornyet politisk drøftelse af, hvordan pengene bruges bedst muligt. Og der skal jeg i øvrigt sige, at loven, som lovforslaget ligger her, giver hjemmel til, at man eksempelvis kunne give projektstøtte, hvis det er det, man synes er den rigtige vej. Men jeg synes selvfølgelig, at den udmøntning, der ligger her, er den bedste måde, vi kan bruge pengene på, så vi får et bedre og stærkere arbejdsmiljø, end vi har i dag.

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort bemærkning fra fru Mai Henriksen.

Kl. 20:42

Mai Henriksen (KF):

Tak for det. Jeg har bare et spørgsmål omkring de her forebyggelsespakker. Nu nævnte ministeren godt nok medarbejdere, der havde været udsat for trusler og vold, men det kan jo også være medarbejdere alle mulige andre steder. Eksempelvis kan udviklingshæmmede jo også nyde godt af de her forebyggelsespakker – eller har i hvert fald kunnet. Hvordan kan det sikres, at alle borgere, som bliver indbefattet i den her målgruppe, fremover kan bruge de her forebyggelsespakker på en god og ordentlig måde?

Kl. 20:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:42

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen vi viderefører jo simpelt hen initiativet omkring forebyggelsespakker, og de gælder jo mange forskellige områder. Det gælder eksempelvis – for nu måske at blive i den målgruppe, spørgeren spørger ind til – døgninstitutionsområdet og også dagtilbudsområdet. Men der er jo også arbejdspladser, hvor der ikke er tale om en psykisk belastning i forhold til arbejdsmiljøet, men hvor det helt banalt handler om en fysisk bedre indretning eksempelvis af værkstedet, og det er nødvendigt. Så arbejdet med forebyggelsespakkerne fortsætter.

Kl. 20:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 20:43

Kl. 20:46

Mai Henriksen (KF):

Jeg er blevet gjort bekendt med af nogle af dem, som netop har med nogle af de her udviklingshæmmede at gøre, at det vil være en udfordring at få de her forebyggelsespakker ud for især medarbejdere, som har ringe læsefærdigheder. Der kan man jo sige, at især udviklingshæmmede ikke altid er særlig gode læsere, og hvis det betyder, at de ikke kan få udbytte af de her forebyggelsespakker, fordi de ikke kan anvende dem optimalt, kan man potentielt ende i en situation, hvor man diskriminerer borgerne, eller hvor de i hvert fald ikke får det ud af de her forebyggelsespakker, som de ellers kunne have fået. Kan der ikke være en risiko for det?

Kl. 20:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 20:43

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg må sige, at jeg ikke er stødt ind i den problemstilling tidligere, men det siger jo sig selv, at når vi laver forebyggelsespakker, som ikke alene skal gavne den enkelte, men også virksomhedens arbejde med arbejdsmiljø samlet set, så skal det selvfølgelig være muligt at få formidlet den viden, der ligger til grund for pakkerne, på en sådan måde, at alle medarbejdere kan forstå, hvad det er, det drejer sig om. Men jeg er ikke bekendt med, at det skulle være et problem, men det må vi jo få afdækket om nødvendigt.

Kl. 20:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jens Henrik Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 20:44

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg kan høre, at ministeren sætter spørgsmålstegn ved, om der er kommet effekter ud af de midler, der er brugt på Forebyggelsesfonden. Hensigten med de midler har jo været at skabe nye veje, nye metoder, nye tiltag i forhold til at lave et ordentligt forebyggelsesarbejde. Hvor skal det arbejde foregå fremadrettet, når nu det hele skal pakkes ind i ovenfra bestemte tiltag og ovenfra bestemte pakker?

Kl. 20:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 20:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er ikke korrekt, at jeg sætter spørgsmålstegn ved effekten. Jeg gengiver, at den evaluering, der er lavet af Forebyggelsesfonden, viser, at nogle af de projekter, der har været, har haft en lokal positiv effekt, men at det ikke er lykkedes for alvor at få bredt de informationer, den viden og de erfaringer ud, sådan at det kommer til at gælde det samlede arbejdsmarked. Modsat gælder det så eksempelvis med TTA-projektet, altså tilbage til arbejdet-projektet, som også er finansieret i Forebyggelsesfonden, og på torsdag fremlægges en stor evaluering af det samlede projekt. Jeg skal ikke her komme ind på, hvad den evaluering kommer til at vise. Men dér er der lavet og indhøstet erfaringer, som kan omsættes og oversættes til andre områder. Der er jo intet til hinder for, at man ude på den lokale arbejdsplads til staidighed kan lave projekter, der relaterer sig til arbejdsmiljøet. Det, der er afgørende for den udmøntning, vi har valgt af Forebyggelsesfonden, er, at vi skal være sikre på, at pengene kommer flest mennesker til gavn, og det mener vi de gør på den her måde.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 20:46

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Men vil ministeren ikke mene, at de tiltag og evalueringer, der er lavet, viser, at der rent faktisk har været en gavn af det her? Som jeg har forstået det, har der klart været en meget stor lokal effekt og også en rimelig grad af udbredelse. Er det så ikke udbredelsen, man skal arbejde på, og så stadig væk sikre, at man får skabt de nye måder og de nye veje, i stedet for at sige, at man simpelt hen dropper den del af tiltagene?

Kl. 20:46

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi dropper bestemt ikke udviklingsarbejdet. Det ligger jo eksempelvis på seniorområdet, hvor der afsættes midler til både udvikling og til efterfølgende udbredelse af seniorpakker. Så det er ikke sådan, at udviklingsperspektivet er lagt helt væk, men det er klart, at når vi er i den situation, at der jo er brugt omkring halvdelen af de midler, der blev tilvejebragt i Forebyggelsesfonden, skal vi være sikre på, at pengene når ud til flest muligt.

Vi ved rigtig meget om arbejdsmiljøet i dag, og vi ved også rigtig meget om det forebyggende arbejde, og nu tror jeg, at tiden også er kommet til, at vi får udbredt den viden, så flere får et bedre arbejdsmiljø, end de har i dag. Og så skal man i øvrigt huske på, at Forebyggelsesfonden kan noget, men det primære ansvar for, at vi har et ordentligt arbejdsmiljø i Danmark, ligger jo hos den enkelte arbejdsgiver og hos de medarbejdere, der er på virksomheden. Og det er der, vi skal have arbejdsmiljøindsatsen forankret, og det er også derfor, at vi lægger vægt på tilsynet, for det er vigtigt, at Arbejdstilsynet kommer ud så mange steder som muligt.

Kl. 20:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ministeren.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, så betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om seniorjob og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ret til seniorjob til medlemmer, der er født i perioden fra 1. juli 1955 til og med 31. december 1957).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 16.11.2012).

Kl. 20:48

Forhandling**Fjerde næstformand (Anne Bastrup):**

Fru Ulla Tørnæs.

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

I modsætning til situationen ved de foregående lovforslag, som vi har behandlet her i dag, skal jeg meddele, at Venstre kan støtte dette lovforslag. Vi synes faktisk, det er meget fornuftigt, at regeringen med lovforslaget her laver, sådan som vi ser det, en god overgangsordning for en gruppe, som ellers ville være kommet i klemme på grund af bl.a. tilbagetrækningsreformen. Sagt med andre ord synes vi, det er godt, at der skabes ro og vished for en lille gruppe borgere, der ellers stod med udsigt til at kunne miste retten til seniorjob.

Jeg vil ikke gå nærmere ind i lovforslaget som sådan. Det giver sig selv. Jeg vil blot gentage, at Venstre kan støtte det foreliggende lovforslag. Tak.

Kl. 20:48

regerings ansvar, hvordan selve lovpakken så ud. Vi er jo glade for, at den nuværende regering valgte at holde fast i tilbagetrækningsreformen, men jeg vil understrege som ung, men erfaren, at det er sådan, det forholder sig. Vi er glade for, at der nu bliver taget højde for en problemstilling, som bl.a. har været fremhævet fra KL's side, siden vi vedtog tilbagetrækningsreformen her i Folketinget.

Kl. 20:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:51

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Vi kan undre os lidt i forbindelse med det her med den nuværende og tidligere regering. Jeg havde egentlig ikke tænkt på at tage ordet her, og det er selvfølgelig ikke sikkert, at fru Ulla Tørnæs kan forklare, hvorfor den tidligere regering ikke var så lydhør over for Dansk Folkeparti, da vi påpegede, at der var nogle, der var blevet glemt i forbindelse med aftalen, altså at man måske lige havde overset, at der var nogle, der kom i klemme her. Det blev afvist dengang af den daværende minister, men det er ikke sikkert, at fru Ulla Tørnæs kan forklare, hvorfor det blev afvist af den daværende minister. Det var så godt nok, efter aftalen var indgået, hvor i hvert fald jeg var ude at påpege, at der var nogle, der var blevet glemt. Men man var ikke særlig lydhør dengang, og det var i hvert fald før regerings-skiftet. Hr. Kristian Thulesen Dahl har bl.a. også været ude med noget, og det var i august 2011, og det var, så vidt jeg lige kan se, også før valget.

Kl. 20:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 20:49

Kl. 20:49

Christian Juhl (EL):

Jeg vil bare forsigtigt, høfligt og ydmygt spørge om årsagen til, at ordføreren ikke har lyttet til vores forslag og vores bemærkninger under debatten om tilbagetrækningsreformen om netop behovet for den her overgangsordning.

Kl. 20:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:52

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes som sagt, at det lovforslag, ministeren på regeringens vegne har udarbejdet her, er et fint lovforslag, som tager højde for konsekvenserne for en lille gruppe, som ellers ville være blevet ramt på en måde, som de ikke havde en chance for at tage højde for. Det synes jeg egentlig er godt og positivt. Jeg er overbevist om, at det faktisk er en meget lille gruppe af borgere, vi taler om, så det synes vi fra Venstres side er helt ret og rimeligt set i lyset af de store ændringer, som tilbagetrækningsreformen som sådan medfører, hvilket vi naturligvis er glade for. Men her er der en lille gruppe af borgere, som ville komme i en uforholdsmæssig stor klemme, hvis ikke man laver det, regeringen her har lagt op til.

Kl. 20:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:50

Christian Juhl (EL):

Jeg prøver en gang til. Jeg er jo ung og uerfaren, i hvert fald i den her sammenhæng, og derfor spørger jeg gamle og erfarne politikere om, hvordan det kan være, at et regeringsbærende parti fra den tidligere regering ikke kunne gennemskue det, da de fremlagde lovforslaget, da det i det store hele er den tidligere, borgerlige regerings forslag, der blev vedtaget som tilbagetrækningsreform.

Kl. 20:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:50

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det jo den nuværende regering, som har ansvaret for den lovgivning, der fremsættes i Folketinget. Derfor er det den nuværende

Ulla Tørnæs (V):

Det skal jeg ikke kunne sige. Jeg kender ikke den dialog, som hr. Bent Bøgsted har haft med tidligere beskæftigelsesminister Inger Støjberg, jeg har ikke været til stede, hvor det har været rejst som en problemstilling. Men jeg kan da kun synes, at det er ærgerligt, at hr. Bent Bøgsted ikke lagde pres på den nuværende beskæftigelsesminister, da hun fremsatte lovforslaget i Folketinget, for der burde hr. Bent Bøgsted jo have sagt til den nuværende minister, at der her var et problem, som Dansk Folkeparti gerne ville have regeringen tog højde for. Men det erindrer jeg ikke hr. Bent Bøgsted gjorde, da lovforslagene, som det sig jo hør og bør, kom til godkendelse hos forligspartierne, før det blev fremsat.

Kl. 20:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:53

Bent Bøgsted (DF):

Nu er jeg rimelig sikker på, at jeg under førstebehandlingen af lovforslaget påpegede, at der var et problem her. Jeg håber, at ministeren kan erindre, at jeg på det tidspunkt nævnte det, ellers må man kunne finde det i notaterne, hvis det skal være. Så jo, det er blevet påpeget. Men man ved jo godt, at når man sidder i forhandlinger og sådan noget, så skal alle være samlet for at få en aftale, og det er så det. Men jeg er ret sikker på, at det er blevet påpeget. Det er mere til orientering til ordføreren.

Kl. 20:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:54

Ulla Tørnæs (V):

Det synes jeg er helt på sin plads at påpege, men jeg erindrer ikke, at det var sådan, at der fandt en politisk drøftelse sted, da vi havde behandlingen af tilbagetrækningsreformen, med henblik på, at det her skulle ændres i den lovpakke, som den nuværende beskæftigelsesminister fremsatte og dermed også har ansvaret for. Det erindrer jeg ganske enkelt ikke. Jeg kan ikke erindre, at jeg har været til et eneste møde hos beskæftigelsesministeren, hvor det her har været rejst med et ønske om, at det skulle ændres. Hvis det var sket, er jeg da helt overbevist om, at så havde vi været villige til at se positivt på det, men det skete bare ikke.

Kl. 20:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jan Johansen.

Kl. 20:55

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Jeg er rigtig glad for, at der er kommet en ny regering, så der nu kan blive ryddet op i alle de ting fra den forrige regering.

Lovforslaget skal ses i forhold til tilbagetrækningsreformens forhøjelse af efterlønsalderen pr. 1. januar. Den har nemlig den utilsigtede konsekvens, at en gruppe mennesker ikke længere som forventet kan få et seniorjob i kommunen. Det skyldes, at deres dagpenge ret er udløbet mere end 5 år før den nye forhøjelse af efterlønsalderen.

Generelt må vi sige om seniorjobordningen, at det er en god ordning, der sikrer et reelt jobtilbud til de seniorer, der har opbrugt deres ret til dagpenge i den korte tid, inden de går på efterløn. Denne gruppe kan ellers have svært ved at komme i beskæftigelse af flere grunde. For det første gør krisen det svært at finde et arbejde i det hele taget. For det andet ved vi, at seniorerne har svært ved at finde et job igen, når de først er blevet ledige.

Derfor er der brug for et reelt jobtilbud til de seniorer, der har mistet dagpengereetten. Det giver mening at fastholde dem, der kan og vil arbejde, både fordi de kan bidrage med erfaring og ekspertise, og fordi alternativet er, at de ender på en passiv overførselsindkomst. Det kan de eller vi ikke være tjent med.

Lovforslaget understreger, at regeringen prioriterer seniorjobordningen som et værdifuldt redskab i beskæftigelsesindsatsen, og at den gør en indsats for at fastholde dem, der både kan og vil være en del af arbejdsmarkedet.

Socialdemokraterne finder derfor forslaget positivt og støtter det, og det gør De Radikale også.

Kl. 20:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ingen korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:56

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det her forslag retter op på noget, der var blevet glemt i forbindelse med ændringerne af efterlønnen. Dengang, de forhandlinger stod på, var det sådan, at der ikke lige var nogen, der tænkte på, at der var en seniorjobordning. Da man så egentlig var færdig med forhandlingerne, var man også blevet enige om, at seniorjobordningen bare skulle køre videre uforandret.

Man havde så bare lige glemt, at seniorjobordningen fulgte efterlønsalderen opad, og dermed kom vi i den situation, at der var nogle,

som i stedet for at kunne gå på seniorjob som 55-årig først kunne gå på seniorjob som 57-årig. De var sådan set indstillet på, at de kunne gå først på seniorjob og så på efterløn som 60-årig, hvis de mistede deres dagpengereet, efter at de var fyldt 55 år.

Det bliver der så rettet op på her. I Dansk Folkeparti har vi tidligere påpeget, at der var et problem, og jeg har også flere gange her fra talerstolen påpeget, at der var et problem. Derfor er vi egentlig også godt tilfredse med, at det bliver rettet op nu, så dem, der er født i perioden 1. juli 1955 til og med 31. december 1957, har ret til at få et seniorjob, hvis dagpengereetten udløber i perioden 1. januar til 31. juni 2013.

Der vil så være nogle, der vil være i seniorjob i mere end de 5 år, det var tiltænkt, men det var ikke hensigten, at der skulle komme nogle i klemme. Men det skyldes simpelt hen, som jeg ser det, en klar forglemmelse hos de partier, der sad og forhandlede. Derfor er det ret og rimeligt, at det bliver rettet op nu her, inden det er for sent. Så Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag.

Kl. 20:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Christian Juhl.

Kl. 20:59

Christian Juhl (EL):

Vi skal ikke konkurrere om, hvem der husker bedst om sådan nogle huller. Det er godt, at der bliver lukket delvis.

Mener hr. Bent Bøgsted, at det her lovforslag fuldstændig dækker huller? Jeg tænker på, at der er masser, der har været i klemme i 2012.

Kl. 20:59

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det fuldstændig dækker det her hul, for så skal man ind og kigge på hver enkelt, altså hvornår de har mistet dagpengene. Der kan sagtens være nogle på nuværende tidspunkt, der har mistet deres dagpenge og er havnet på kontanthjælp, og som rettelig burde have seniorjob nu her. Det tør jeg ikke lige gøre mig klog på. Jeg synes, det er værd at undersøge, hvor mange der eventuelt er faldet i et hul her, for så er vi også klar til at se på at hjælpe den gruppe. Jeg tror ikke, at den gruppe er særlig stor, men der kan sagtens være nogle, der er kommet i klemme. Det vil jeg ikke afvise. I Dansk Folkeparti er vi i hvert fald klar til at se på det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 21:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 21:00

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg kan sige i al korthed, at SF er enige i det her lovforslag, og at vi er enige i, at der bliver rettet op på en skævhed, som var urimelig.

Kl. 21:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Joachim B. Olsen, nej, hr. Christian Juhl.

Kl. 21:01

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Jeg takker ærbødigt for ordet.

Det her forslag lukker et hul, det er fuldstændig rigtigt. Med forslaget er der et par årgange af de a-kasemedlemmer, der mistede retten til seniorjob, fordi efterlønsalderen blev hævet, der nu får ret

til seniorjob og dermed får sikret deres forsørgelse. Men der mangler stadig væk kompensation for de dagpenge, som medlemmet har mistet i 2012. Det er ikke dækket ind af det her forslag, og vi skal jo være ærlige og sige, at forslaget er sådan skruet sammen, at der faktisk ikke er nogen kompensation for det tab, man har haft i hele 2012.

Fremtiden ser jo også dystre ud for alle dem, der er født efter den 1. januar 1958. Hvis de mister dagpengeretten, efter de er fyldt 55, og før der er 5 år til efterlønsalderen, kan de være henvist til at leve af en lav kontanthjælp eller ingen penge frem til folkepensionsalderen, medmindre det lykkes dem at skaffe sig et arbejde. Og her er fremtidsudsigterne ikke så gode for den her aldersgruppe. Det vil sige, at vi lukker et hul, men vi fjerner ikke skaderne fra tilbagetrækningsreformen.

Vi kan stemme for, at vi lukker det her hul, og årsagen til det er, at det indeholder forbedringer for de a-kasemedlemmer, der har mistet retten eller ville miste retten til seniorjob i 2012 og første halvdel af 2013. Men forslaget er langt fra tilstrækkeligt til at rette op på de store forringelser, som tilbagetrækningsreformen har medført.

Kl. 21:02

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:02

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Liberal Alliance kan ikke støtte det her lovforslag, og det kan vi ikke, fordi hele ideen om seniorjob er en kolossal fejltagelse. Den her ordning er simpelt hen et misfoster på det danske arbejdsmarked. Hele ideen om, at man har en ret til et job, er fuldstændig absurd. Ældre lønmodtagere må sælge deres arbejdskraft og søge job på det danske arbejdsmarked på lige vilkår med unge ledige, med unge arbejdstagere, på lige vilkår med alle andre. For virkeligheden er den, at folk, som bliver ansat i et seniorjob ude i kommunerne, bliver ansat på bekostning af andre mennesker. De bliver ansat på bekostning af lærere, af alle mulige andre i den kommunale sektor.

Hvad er ideen i, at man med den ene hånd fyrer lærere for med den anden at ansætte seniorjobbere i stillinger, som slet ikke efterspørges ude i kommunerne? Man er ligefrem nødt til at opfinde jobfunktioner, for at få de her folk ansat. Det giver simpelt hen ikke mening, og det er et kolossalt spild af ressourcer. Kommunerne er rigtig kede af den her ordning. Den mindsker effektiviteten ude i kommunerne. Det kommer ingen til gavn. Der er ganske enkelt ikke noget rationelt i den her ordning, og den vil før eller siden blive afskaffet. Det er helt stensikkert.

Ledigheden blandt ældre er ikke højere, end den er i andre grupper i det her samfund. Faktisk er beskæftigelsen lidt højere blandt ældre, end den er i andre grupper. Hos unge borgere er den lidt lavere, og derfor sælger unge borgere deres arbejdskraft lidt billigere for at komme ind på arbejdsmarkedet. Ældre medarbejdere har en høj løn, og når de mister deres arbejde, kan det være sværere at få et nyt arbejde, og derfor må de gøre det, som alle mulige andre må gøre, de må sænke deres løn en lille smule, for at de kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Vi kan simpelt hen ikke støtte det her lovforslag. Det er et spild af ressourcer, og det er dybt underligt, at man på et arbejdsmarked i 2012 har nogle mennesker, som har ret til ansættelse i den offentlige sektor. Tak.

Kl. 21:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan Johansen.

Kl. 21:05

Jan Johansen (S):

Jeg vil gerne stille ordføreren et spørgsmål. Mange af de her mennesker har betalt et helt liv og har arbejdet et helt liv uden overhovedet at have ligget det offentlige til last. De har betalt deres a-kasse, de har betalt deres skat. De har betalt deres skat, så ordføreren også kunne få sin støtte fra Team Danmark. Synes ordføreren, det er rimeligt, at de bare skal kasseres på den måde her, fordi det egentlig er nogle ublu spekulanter, der har fået sat en krise i gang? Det er det, der er sket. Jeg synes, ordføreren burde se anderledes på de ressourcer, de mennesker ligger inde med. Det er erfarne mennesker; det er dem, der har været med til at bygge vores velfærdssamfund op.

Kl. 21:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:06

Joachim B. Olsen (LA):

Altså, den der med Team Danmark: Af alle low blows, der er blevet fremført her nede i Folketingssalen, var det da det mest underlige. Måske skulle ordføreren have sat sig lidt ind i, hvordan Team Danmark er finansieret, for så ville ordføreren jo vide, at Team Danmark er finansieret over tipsmidlerne og af private sponsorer.

Om det her med, at man har betalt sin skat, vil jeg sige, at det gør de fleste mennesker, men det giver jo ikke alle mulige mennesker ret til at få et job. Altså, der er jo tale om nogle job, som aldrig nogen sinde ville blive oprettet, hvis det var på ordinære vilkår. Mener ordføreren ikke, det er et problem, at kommuner fyrer folkeskolelærere for så at ansætte folk i nogle job, som er kunstige? Er det virkelig Socialdemokraternes opfattelse af en fornuftig måde at bruge ressourcerne på i det danske samfund?

Kl. 21:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 21:07

Jan Johansen (S):

Hvis ordføreren spørger, vil jeg svare, at det er socialdemokratisk politik at hjælpe den slags mennesker, som har været med til at bære vores samfund frem til det, vi har i dag. Og det vil jeg blive ved med at synes, så lang tid jeg er socialdemokrat.

Jeg synes, Liberal Alliance stikker langt uden for det sociale. De tror på, at her i verden har man det bedst ved at smide folk uden for systemerne; så skal de nok finde sig et arbejde. Men det arbejde er der ikke, og de har svært ved at få det.

Det grå guld kan ikke bruges; da nogen fandt på den, troede vi alle sammen, der var arbejde nok til alle. Det er der bare ikke. Jeg synes, Liberal Alliances ordfører burde vise lidt mere solidaritet over for de mennesker, som også har hjulpet ham og givet ham en uddannelse.

Kl. 21:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 21:08

Joachim B. Olsen (LA):

Det grå guld er i beskæftigelse i Danmark. Det er de. Beskæftigelsen er steget hos de ældre medborgere i Danmark. Det er, fordi deres arbejdskraft efterspørges, fordi virksomhederne har en interesse i at få en erfaren medarbejder. Det er kompetencer, der efterspørges.

Men så må ordføreren kunne forklare den unge medarbejder, den unge ledige, som ikke kommer i beskæftigelse, at det er, fordi den

ældre medborger har krav på at få et job – også selv om der ikke er nogen efterspørgsel på det job ude i kommunen. Man er nødt til at opfinde det; det er et kunstigt job. Det ville aldrig nogen sinde blive oprettet på ordinære vilkår. Men en lærer må så gå arbejdsløs, fordi man er nødt til helt irrationelt at bruge pengene et andet sted. Hvad er det fornuftige i det?

Altså, hvis man skulle føre rationalet helt ud, kunne vi bare ansætte alle dem, der er ledige, i den offentlige sektor. Så er vi jo virkelig solidariske.

Kl. 21:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Mai Henriksen.

Kl. 21:09

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

I virkeligheden er det her jo et mærkværdigt lovforslag, fordi lovforslaget regulerer den efterlønsaftale, som regeringen stod bag sidste folketingsår, og man skulle tro, at når regeringen selv stod i spidsen for efterlønsreformen, blev reformen det, den gerne ville have den til at blive. Jeg hørte i hvert fald aldrig et eneste ord fra regeringspartierne om at forlænge retten til seniorjob, hverken i forhandlingerne eller efterfølgende i pressen, mens lovforslaget blev forhandlet. Det er også det samme, jeg hører Enhedslisten sige her i aften.

Det er jo derfor meget interessant, hvad der får regeringen til pludselig at skifte holdning. Er det KL's advarsel om de øgede kommunale udgifter, som følger med den her ordning? Formentlig ikke, for KL har jo med socialdemokraten Erik Nielsen i spidsen fremsat et dybtfølt ønske om at begrænse ordningen og i bedste fald helt afskaffe ordningen. Nej, det er formentlig nok dagpengemodtageres mulige udfald af dagpengesystemet pr. 1. januar, der ligger til grund for det her lovforslag.

Det er egentlig ærgerligt, at regeringen stadig ikke har forstået, at tilskudsordninger af den ene eller den anden art fortsat ikke er den bedste medicin til at løse problemet med at falde ud af dagpengesystemet. Den allerbedste medicin vil være at give virksomhederne mulighed for at drive virksomhed. Hvis der var vækst i Danmark og arbejdspladserne blomstrede frem for at visne, ville dette lovforslag jo ikke være nødvendigt og ej heller relevant. Så ville de borgere, som er omfattet af denne målgruppe, jo godt kunne få job ved egen hjælp, frem for at troppe op hos kommunen og få et seniorjob og eksempelvis endda inden for en kategori af job, som de overhovedet ikke har lyst til at arbejde med.

Men da regeringen har valgt ikke at satse på at skabe nye arbejdspladser med finansloven, men i stedet bruger millioner på tilskudsordninger, som ikke er med til at bringe landet fremad, vil der altid være tale om en lappeløsning, og Danmark har ikke brug for flere lappeløsninger. Derfor kan De Konservative ikke støtte lovforslaget.

Kl. 21:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 21:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det her lovforslag udmønter en finanslovaftale indgået mellem regeringen og Enhedslisten.

Jeg kan jo høre på debatten i dag, at det er meget godt, at der er kommet et nyt politisk flertal, der så at sige rydder lidt op i nogle af de ting, som den tidligere regering ikke fik gjort helt færdigt. Jeg kan selvfølgelig være kollegial over for den tidligere regering og sige, at når man laver store reformer, kan der være elementer, man ikke får

øje på, og som man ikke får adresseret på en ordentlig måde. Om det er det, der er sket her, eller om det er en bevidst undladelse, skal jeg ikke helt kunne gisne om, men vi har i hvert fald som regering kunnet konstatere, at der er en gruppe seniorer, der simpelt hen kommer i klemme. De kommer i klemme mellem den oprindelige efterlønsreform fra 2006 og tilbagetrækningsreformen.

Jeg noterede mig selvfølgelig, hvad Liberal Alliances ordfører sagde. Nogen gange ved man jo næsten ikke, om man skal grine eller græde, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen. Der er faktisk engang imellem kloge ræsonnementer, men nogle gange hopper kæden bare helt af. Man kan jo ikke sige, at det er spild af samfundets penge at føre en bevidst beskæftigelsespolitik for nogle mennesker, der kan stå i en svær situation. Det kan diskuteres, hvilke midler man skal bruge, men den argumentation med at sige, at man spilder penge, når man gør noget, der kan have en positiv effekt for det enkelte menneske, kører jeg ikke.

Der er masser af seniorer på det danske arbejdsmarked, der arbejder på ordinære vilkår, heldigvis. Og vi skal ikke gøre det til et problem, at man har nået en vis alder, og med tilbagetrækningsreformen vil det være et vilkår for alle på det danske arbejdsmarked, at man skal arbejde i flere år end i dag. Og det er vigtigt, at man ikke gør seniorer til særlige sårbare på arbejdsmarkedet eller til mennesker, der har behov for særlige hensyn, for der er masser af seniorer, der kan arbejde på helt samme måde som deres yngre kollegaer, nogle seniorer vil måske oven i købet påstå, at de vil være en bedre arbejdskraft end de unge.

Men, men, men det ændrer ikke på, at det kan være svært at komme tilbage til arbejdsmarkedet, hvis man har mistet sit arbejde, og derfor synes jeg, synes regeringen, synes Enhedslisten, og kan jeg forstå også Venstre og Dansk Folkeparti – det vil jeg gerne kvittere positivt for – at det er o.k., at vi har en seniorjobordning, om end den i sin konstruktion er anderledes end alt det andet, vi har på beskæftigelsesområdet. Det er jo helt åbenlyst. Men det er godt, at vi har den.

Det, vi så har identificeret, er, at der som sagt er en gruppe, der kommer i klemme. Jeg er glad for den brede opbakning til, at vi kan få rettet op på det, og jeg vil i øvrigt håbe på, at alle partier bidrager til at få viden om den midlertidige udvidelse af seniorjobordningen ud i det offentlige rum, så de seniorer, der måtte stå og nærme sig det tidspunkt, hvor de ikke længere har en dagpengeret, får at vide, at den her mulighed er der. Da vi indgik finanslovaftalen var der nemlig partier, der havde utrolig travlt med at tale om alt mulig andet end lige præcis den her ordning, og derfor tror jeg faktisk ikke, at det er gået op for alle, at vi med det her lovforslag løser et problem for nogle mennesker.

Til sidst to ting: Det er vigtigt, at arbejdsløshedskasserne skal informere de medlemmer, der er berørt af forslaget, om, at det vedtages, og det er vigtigt, at informationen kommer til at foregå meget direkte.

Så vil jeg i øvrigt til sidst tilføje, og det er ikke helt uvæsentligt, at det er min hensigt at stille et ændringsforslag til det lovforslag, vi behandler her, som betyder, at også dem i de omhandlede årgange, som har fået deres efterlønsbidrag tilbagebetalt og eventuelt har meldt sig ud af en arbejdsløshedskasse, fordi de ikke længere har ret til seniorjob, skal have mulighed for at få et seniorjob.

Den mulighed, vi giver dem, er, at de kan få et seniorjob, men de kan ikke få deres efterlønsrettigheder tilbage. Det siger sig selv. Og jeg bliver nødt til at sige til Enhedslisten, at det selvfølgelig ikke kan komme på tale, at man kan få en dagpengeret, som man måske kunne have haft, hvis man havde fortsat sit medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Medlemskab af en arbejdsløshedskasse er en betingelse, der betyder, at de udmeldte skal genindmelde sig i arbejdsløshedskassen, og som jeg sagde før, vil deres fravalg af efterlønnen fortsat stå ved magt.

Når vi stiller det her ændringsforslag – og det er også en mindre gruppe – er det, fordi Enhedslisten i særdeleshed har været meget optaget af, at der kan være en gruppe, der har meldt sig ud af deres a-kasse og af efterlønsordningen på grund af slippet mellem de to reformer, fordi de måske har tænkt, at de ikke vil være berettiget til et seniorjob. Den gruppe vil vi altså gerne, og det er en gruppe, der også tidsmæssigt ligger før den nuværende regering, få ind i seniorjobordningen, men jeg skal gøre opmærksom på, at selv med ændringsforslaget vil den gruppe ikke have ret til efterløn. Det er vigtigt at få indskærpet.

Kl. 21:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en række korte bemærkninger. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:16

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil da først gerne takke for, at beskæftigelsesministeren mener, at jeg gang imellem siger noget, som efter beskæftigelsesministerens opfattelse er rationelt; det er jo glædeligt. Jeg synes sådan set, at det, der er i forhold til seniorjobordningen, var noget af det mest rationelle, man overhovedet kunne tænke sig man kunne afskaffe. Jeg vil citere formanden for KL's Løn- og Personaleudvalget i KL, Michael Ziegler, der siger:

»Der er to overordnede problemer med seniorjobordningen. For det første er kommunerne tvunget til at ansætte medarbejdere, selv om de ikke har de nødvendige kompetencer. For det andet sker det på bekostning af kvalificerede medarbejdere, som bliver afskediget på grund af besparelser. Der er jo en grænse for hvor mange, der kan ansættes. Den forskelsbehandling og efterfølgende fald i effektivitet kan ingen jo være tjent med.«

Hvordan forholder beskæftigelsesministeren sig til det?

Kl. 21:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 21:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu gjorde jeg med vilje ikke noget ud af at sige, hvor det er, der kan være et fornuftigt ræsonnement hos Liberal Alliances ordfører, men jeg er som udgangspunkt et både positivt og optimistisk menneske, så jeg lægger til grund, at det er noget, der kan finde sted. Det er ikke nødvendigvis det, der dominerer i ordførers tilgang til beskæftigelsespolitikken, men det sker en gang imellem. Altså, jeg synes, det er vigtigt at huske på proportionerne. Selv med den her midlertidige udvidelse kommer vi ikke i nærheden af det tal, der oprindeligt var forudsat i velfærdsforliget tilbage i 2006. Det er ganske, ganske få mennesker, der har valgt at benytte sig af retten til seniorjob, og det er selvfølgelig, fordi de fleste gerne vil have indflydelse på, hvad det er for en arbejdsituation, de er i. Og den indflydelse bliver mindre i et seniorjob.

Så jeg synes, man skal huske proportionaliteten i det, når man tænker på, hvor mange der er ansat i kommunerne, og hvor få der er omfattet af ordningen her.

Kl. 21:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:18

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kan pege på rigtig mange af de ting, vi gør inden for beskæftigelsesindsatsen i Danmark, aktivering osv., som er fuldstændig irrationelle. Det synspunkt mener jeg også er understøttet af ganske seriøs

forskning. Men så vil jeg spørge sådan helt principielt: Hvordan har beskæftigelsesministeren det med, at mennesker har en ret til et job, også selv om der ikke er nogen efterspørgsel i kommunerne på den jobfunktion, som de har en ret til at blive ansat i? Og hvordan vil beskæftigelsesministeren forklare det over for f.eks. en folkeskolelærer, som ikke kan blive ansat, men som kan se, at en anden medborger qua medborgerens alder har en ret til at få et job, som ingen i kommunen egentlig ønsker skal oprettes?

Kl. 21:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 21:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg vil sige det sådan, at jeg ikke principielt vil være tilhænger af, at ret til job skulle være den gængse metode ved ansættelsen af medarbejdere i den offentlige sektor. Det er jeg ikke tilhænger af, og jeg vil ikke anbefale det. Det, at man har ret til et job uanset ens baggrund, er ikke noget godt udgangspunkt i forhold til det samlede arbejdsmarked. Deri er jeg enig med spørgeren. Men der kan sagtens være afgrænsede grupper, for hvem det er det rigtige at gøre, og sådan mener jeg det er på seniorområdet. Altså, det her er resultatet af tilbagetrækningsreformen og efterlønsreformen, hvor vi kan sige, at der har været en bred politisk vilje til at understøtte seniorers tilknytning til arbejdsmarkedet, og det bifalder jeg.

Kl. 21:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 21:20

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må sige, at jeg blev en lillebitte smule forbløffet, og jeg synes, det er noget uhørt at blive præsenteret for et ændringsforslag i ministerens svartale til Folketinget. Min taletid rækker jo ikke til at kommentere eller forholde mig til det ændringsforslag, som ministeren stiller her lige på falderebet ved førstebehandlingen. Det har jeg faktisk aldrig været ude for før: at blive præsenteret for et ændringsforslag på den måde. Og det bliver vi selvfølgelig nødt til at drøfte undervejs i udvalgsbehandlingen. Det er heller ikke en del, der har været til høring, og det er ikke en del, der overhovedet er beskrevet i de økonomiske betragtninger, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Så det må jeg sige at jeg er noget overrasket over, og det borger jo ikke just for lovkvaliteten hos ministeren.

Det var egentlig ikke det, jeg bad om ordet for. Nu håber jeg, at formanden tillader, at jeg så lige bruger lidt ekstra tid. For det provokerer mig faktisk, når ministeren siger, at der nu bliver ryddet op efter den tidligere regering. Lad mig igen minde ministeren om, at det er ministerens lov, der her bliver ændret. Det er den nuværende beskæftigelsesminister, som fremsatte det lovforslag, og dermed ændrer vi en lov, som ministeren har underskrevet både i Statsrådet og mange andre steder. Så det er ministerens lov, som Folketinget her er behjælpelig med at ændre, fordi der er en persongruppe, som risikerer at komme i klemme, hvis ikke vi laver det her. Så det provokerer mig, når ministeren siger, at nu bliver det gjort færdigt, som den tidligere regering ikke fik gjort færdigt. Den tidligere regering lavede en politisk aftale, men lavede ikke nogen forslag, som blev fremsat i Folketinget. Det er den nuværende beskæftigelsesminister, der har stået for den del af tilbagetrækningsreformen. Det er jeg glad for, skal jeg skynde mig at sige.

Kl. 21:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vedrørende det ændringsforslag, som ministeren lancerer her, vil jeg sige, at det er usædvanligt, at man laver ændringsforslag under udvalgsbehandlingen, så jeg ser det blot som en venlighed fra ministerens side at orientere om det nu; ellers skulle det gå ind i betænkningen.

Det er ministeren.

Kl. 21:22

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen altså, jeg beklager, hvis ikke det er den korrekte måde at gøre det på. Jeg er ikke blevet oplyst om andet, end at man sagtens i en tale under førstebehandlingen kan sige, at regeringen planlægger at stille et ændringsforslag. Ellers skulle jeg vel have oplyst det på et senere tidspunkt. Så jeg har egentlig betragtet det som væsentligt at oplyse Folketinget om det, når vi har truffet beslutning om at stille ændringsforslaget. Men jeg er helt med på, at når jeg kvitterer for partiernes umiddelbart positive tilkendegivelser, er det selvfølgelig på baggrund af det lovforslag, der ligger. Jeg tager ikke partierne til indtægt for et ændringsforslag, som partierne ikke har haft mulighed for at se. Det siger sig selv, og det er der selvfølgelig grund til at indskærpe.

Så bare sådan for historieskrivningens gode skyld skal jeg sige, at de lovforslag, der udmønter aftalen om tilbagetrækningsreformen, er med undtagelse af helt tekniske ændringer fremsat stort set uændret fra de ændringsforslag, der blev godkendt af forligskredsen før regeringsskiftet. Den nuværende regering har ikke indholdsmæssigt taget stilling til de ændringsforslag, der udmønter aftalen, fordi vi har lagt til grund, at den oprindelige forligskreds, som mit eget parti ikke er en del af, har udmøntet deres aftale korrekt i de lovforslag, der var udsendt til forligskredsen inden regeringsskiftet, og det er de lovforslag, der er fremsat.

Kl. 21:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 21:24

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal bare for en ordens skyld gøre ministeren opmærksom på, at den tidligere regering ikke fremsatte nogen forslag om det i Folketinget. Det er den nuværende regering, der har fremsat tilbagetrækningsreformen, og det er den nuværende beskæftigelsesminister, som har underskrevet den lovgivning. Dermed er det selvfølgelig ministerens ansvar i henhold til ministeransvarsloven, og derfor er det også den nuværende ministers lovgivning, der ændres. Og dermed gør vi det arbejde færdigt, som den nuværende minister altså ikke havde fået gjort færdigt, hvis jeg skal bruge ministerens eget ordvalg her.

Kl. 21:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 21:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er simpelt hen ikke korrekt. Altså, det er helt korrekt, at den lovgivning, som den her regering fremsætter og underskriver, har vi selvfølgelig ansvaret for. Men de lovforslag, der udmønter tilbagetrækningsreformen, er, kan man sige, formuleret og skrevet af og har været rundt i den oprindelige forligskreds inden regeringsskiftet, og mig bekendt har man i den oprindelige forligskreds ikke forholdt sig

til den problemstilling, der er med en gruppe af seniorer, der så at sige falder ned mellem to stole.

Jeg synes så, det er positivt, at vi i en finanslovaftale med Enhedslisten kan sikre, at en gruppe af borgere, der ellers ikke ville være berettiget til et seniorjob, bliver det fremadrettet. Og jeg vil gerne igen positivt kvittere for, at både Venstre og Dansk Folkeparti er med til at sikre den forbedring, og jeg siger det her med det in mente, at der er stillet et ændringsforslag, som de to partier ikke har taget stilling til.

Kl. 21:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 21:25

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil gerne vende tilbage til noget af det, som ministeren fremførte i sin tale, nemlig selve tanken eller ideen om, at der er bestemte grupper, som har ret til et job – i det her tilfælde seniorerne. For lige nu står vi også med en lang række nyuddannede, som kommer ud efter endt uddannelse, og som oplever, at de ikke kan få arbejde. Dimektendigheden er jo tredoblet siden 2008.

Jeg har indtryk af, at det med så stor en ledighed, som der er i dag, må være langt sværere at komme ud som nyuddannet og få et job end at få et seniorjob. Så jeg skal egentlig bare spørge: Når nu ministeren taler om, at der er bestemte grupper, som har ret til job, hvorfor skal det så kun gælde seniorerne? For alt andet lige må logikken jo være, at det skal gælde flere. Så må det også gælde dem, som er rigtig, rigtig hårdt presset, eksempelvis de unge, som på nuværende tidspunkt ikke kan finde beskæftigelse.

Kl. 21:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 21:26

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

En konservativ ordfører angriber i dag seniorjobordningen. Jeg skal måske lige gøre ordføreren opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti har været med til at lave ordningen med seniorjob. Det er en del af velfærdsforliget tilbage fra 2006. Det Konservative Folkeparti var med til at lave det forlig, var med til at indføre begrebet seniorjob, var med til at sikre en særlig ret til beskæftigelse for seniorer. Jeg ved ikke, om ordføreren ikke ved, at ordførerens eget parti var med i den store velfærdsaftale i 2006, men det går jeg ud fra at ordføreren godt ved.

Så var Det Konservative Folkeparti med til at lave tilbagetrækningsreformen for få år siden. I den oprindelige forligskreds, som Socialdemokratiet i parentes bemærket ikke er en del af, men som Det Konservative Folkeparti er en del af, besluttede man sig til at videreføre seniorjobordningen. Jeg skal forstå logikken i spørgsmålet, for mig bekendt har ordførerens parti været med hele vejen på rejsen med seniorjob, men så åbenbart ikke i forhold til at hjælpe den her afgrænsede gruppe.

Kl. 21:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 21:27

Mai Henriksen (KF):

Jamen jeg skal gerne stille mit spørgsmål igen. Det er også lidt sent på aftenen. Jeg synes egentlig, at det er ærgerligt, for normalt plejer ministeren faktisk at bevare et ret stort overblik, men når man på den måde har behov for at stå og belære andre folketingsmedlemmer, er

det jo i virkeligheden synd og skam, for selvfølgelig er jeg godt klar over, hvilke forlig der er indgået. Jeg har sådan set ikke på noget tidspunkt i min tale angrebet selve seniorjobordningen, men jeg stillede bare et spørgsmål ud fra ministerens egne ord, og ministeren sagde selv, at her er der tale om en gruppe, som har et særligt behov, og som skal have ret til at have et job.

Så er det da ud fra et beskæftigelsespolitisk perspektiv ganske interessant at spørge, om ikke det gælder den gruppe af unge, som i dag har så svært ved at få foden indenfor på arbejdsmarkedet – dimittendledigheden er tredoblet siden 2008 – og som oplever, at det eneste, de har, når de kommer ud, er den teoretiske viden, men de har ikke den erfaring, der skal til for at blive ansat. Det er i et beskæftigelsespolitisk perspektiv da ganske interessant at få svar på netop det, og nu stiller jeg så spørgsmålet en gang til til ministeren.

Kl. 21:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 21:29

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at der er behov for at sætte ind imod ungdomsarbejdsløsheden – ikke ved at udstede noget a la en seniorjobgaranti til de yngste på arbejdsmarkedet, men ved at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Jeg vil da gerne opfordre alle, der er optaget af det, til at stemme for det andet lovforslag på beskæftigelsesområdet, vi diskuterede i dag, hvormed vi laver en sænkning af det kommunale driftsloft til udgifter på beskæftigelsesområdet for delvis at kunne finansiere den ungepakke, som også er aftalt som en del af finansloven for 2013, og hvormed vi jo sætter ind i forhold til den ungdomsarbejdsløshed, som er et alvorligt problem. Her investerer vi bl.a. i jobrotation, voksenlærlinge og brobygningsforløb, og det er alle sammen ting, der tilgodeser de yngste på arbejdsmarkedet. Er man optaget af det, vil jeg da opfordre til, at man stemmer for det pågældende lovforslag, så man kan være med til at finansiere de gode aktiviteter.

Kl. 21:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 21:30

Christian Juhl (EL):

Jeg vil da gerne have lov til at sige pænt tak for, at ministeren ville stille et ændringsforslag. Det er et rigtig godt forslag, som jeg gerne vil love at stemme for både ved anden- og tredjebehandlingen. Jeg synes, at det lukker endnu et hul, og det viser, at vi jo egentlig har haft meget gavn af vores fælles arbejde med en tandlægeordning her de sidste måneder.

Jeg synes generelt, at seniorjobordningen giver en rigtig god ret, som ikke alle bruger, selv om de har den, for mange vil helst tilbage til deres gamle branche og finde et job der på det private arbejdsmarked. Men nogle bruger den så som den sidste mulighed, hvis ikke de har andre. Nogle bruger den i kort tid og får så et job i det private igen eller et andet job, som ikke er et seniorjob, men er så nødt til en gang imellem at vende tilbage for lige at overvintre, indtil de kan komme i andet job. Jeg synes, at det er en ordning, der er værd at forsvare, også selv om kommunale folk ser kritisk på den. Det har jeg godt nok lagt mærke til. Det er en af de ordninger, der giver mig en tro på, at man kan bevare og opbygge et velfærdssamfund med tryghed og med rettigheder. Jeg synes, at noget af det, som vi skal turde i et moderne samfund, netop er at give alle ret til et job, ret til arbejde. Det er dog den mest elementære ret, man har.

Kl. 21:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har ikke meget at tilføje. Jeg er enig med Enhedslistens ordfører i, at det her er et vigtigt lovforslag. Men vejene skilles, når det handler om, om man skal give alle borgere i et samfund ret til arbejde. Jeg synes, at man skal give alle ret til at få den støtte og vejledning og de lige muligheder, der gør, at de kan gå i gang med at uddanne sig og dermed få adgang til arbejdsmarkedet, men hvad angår sådan de mere strukturelle betragtninger om jobdækning til alle, skilles vejene ideologisk.

Kl. 21:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ønsker hr. Christian Juhl ordet igen?

Kl. 21:32

Christian Juhl (EL):

Ja, jeg vil blot referere fra et lidt ældre socialdemokratisk program, hvor der stod, at vi skal skabe et samfund, hvor alle har ret til at arbejde, så de kan klare sig selv og forsørge deres familie. Det blev så også føjet ind i grundloven på et tidspunkt, og jeg synes, det er en god målsætning at arbejde efter. Andet har jeg ikke at tilføje. Jeg tror, jeg har brugt min taletid.

Kl. 21:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til beskæftigelsesministeren.

Forhandlingen er sluttet, og jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget.

Kl. 21:32

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 28. november 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 21:32).